

နန္ဒာတော်သူ

မိုးပျံ့နဂါးသိမ်းငှက်စား

BURMESE
CLASSIC
MOV

ဝင်းမိုးစိမ်းလှ

www.burmeseclassic.com

နန္ဒကျော်သူ

BURMESE
CLASSIC

မိုးပြန်နဂါးသိမ်းငှက်ခါး

(ပထမပိုင်း)

စာမူခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၃၀၅၈၅၀၃
မူကိုင်ခွင့်ခွင့်ပြုချက်အမှတ် ၅၀၀၇၆၃၀၅၀၇

၂၀၀၅ ခုနှစ်
ပထမအကြိမ်၊ အုပ်စု ၅၀၀
တန်ဖိုး ၁၀၀/-ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ
ဒေါ်ဖိုးကေခိုင် (ချိုတွေးသံစာပေ)
ရွှေနံသာကျေးရွာ၊ ပုလဲမြို့ (၃)
မင်္ဂလာဒုံမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ပုံနှိပ်သူ
ဦးသန်းဝင်း (ကျော် ပုံနှိပ်တိုက်)
အမှတ် ၂၃၉၊ ခေမာသီလမ်း
မြောက်ဥက္ကလာပမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

မျက်နှာပုံးချိက်
ဦးထွန်းလင်း (ဖိုးဝ အေဘွဲ့မင်းထွန်း)
အမှတ် ၁၄၇-၄၅ လမ်း
ဗိုလ်တစ်ထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဒို့တာဝန်အရေးသုံးပါး

- ၁။ ပြည်ထောင်စုမပြိုကွဲရေး
- ၂။ တိုင်းရင်းသားစည်းလုံးညီညွတ်မှုမပြိုကွဲရေး
- ၃။ အချုပ်အခြာအာဏာ တည်တံ့ခိုင်မြဲရေး

ဒို့အရေး
ဒို့အရေး
ဒို့အရေး

ပြည်သူ့သဘောထား

- ၁။ ပြည်ပအားကိုး ပုဆိန်ရိုး အဆိုးမြင်ဝါဒီများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ၂။ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်အေးချမ်းရေးနှင့် နိုင်ငံတော်တိုးတက်ရေးကို နှောင့်ယှက်ဖျက်ဆီးသူများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ၃။ နိုင်ငံတော်၏ပြည်တွင်းရေးကို ဝင်ရောက်စွက်ဖက်နှောင့်ယှက်သော ပြည်ပနိုင်ငံများအား ဆန့်ကျင်ကြ။
- ၄။ ပြည်တွင်းပြည်ပ အဖျက်သမားများအား ဘုံရန်သူအဖြစ် သတ်မှတ်ချေမှုန်းကြ။

နိုင်ငံရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ၁။ နိုင်ငံတော်တည်ငြိမ်ရေး၊ ရပ်ရွာအေးချမ်းသာယာရေးနှင့် တရားဥပဒေစိုးမိုးရေး။
- ၂။ အမျိုးသားပြန်လည်စည်းလုံးညီညွတ်ရေး။
- ၃။ နိုင်ငံ့မာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ် ဖြစ်ပေါ်လာရေး။
- ၄။ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် ဖွဲ့စည်းပုံအခြေခံဥပဒေသစ်နှင့်အညီ ခေတ်မီဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်သော နိုင်ငံတော်သစ်တစ်ရပ်တည်ဆောက်ရေး။

စီးပွားရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ၁။ စိုက်ပျိုးရေး၊ ကိုင်လုပ်ရေး၊ အခြားစီးပွားရေးကဏ္ဍများကိုလည်း ဘက်စုံဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ၂။ ရွေးကွက်စီးပွားရေးစနစ် ပြင်ဆင်ပြန်လေ့လာရေး။
- ၃။ ပြည်တွင်းပြည်ပမှ အတတ်ပညာနှင့် အရင်းအနှီးများပို့ဝင်ခေါ်၍ စီးပွားရေးဖွံ့ဖြိုး တိုးတက်အောင် တည်ဆောက်ရေး။
- ၄။ နိုင်ငံတော်စီးပွားရေးတစ်ရပ်လုံးကို ဖန်တီးနိုင်မှုစွမ်းအားသည် နိုင်ငံတော်နှင့်တိုင်းရင်းသား ပြည်သူတို့၏ လက်ဝယ်တွင်ရှိရေး။

လူမှုရေးဦးတည်ချက်(၄)ရပ်

- ၁။ တစ်မျိုးသားလုံး၏ စိတ်ဓာတ်နှင့် အကျင့်စာရိတ္တမြှင့်မားရေး။
- ၂။ အမျိုးထက်စာတိရက်မြင်မာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုအမွေအနှစ်များ၊ အမျိုးသားရေးလက္ခဏာများ ပညာကိုပျက်အောင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ရေး။
- ၃။ မျိုးချစ်စိတ်ဓာတ် ရှင်သန်ထက်မြက်ရေး။
- ၄။ တစ်မျိုးသားလုံး ကျန်းမာကြံ့ခိုင်ရေးနှင့် ပညာရည်မြင့်မားရေး။

မိုးပေါ်မှ ဝါဂွမ်းများကျဆင်းလာခြင်း မဟုတ်ပါ။
ဖြူဖွေးသောနှင်းများ ကျနေခြင်းဖြစ်ပါသည်။
လွန်ခဲ့သော(၁၀)နှစ်အတွင်း ယခုနှစ်သည် အအေးဆုံး
ဖြစ်သည်။

ချန်အန်းမြို့၏ လမ်းမပေါ်၌လည်းကောင်း၊ ခေါင်မိုးများ
ပေါ်၌လည်းကောင်း၊ သစ်ပင်များပေါ်၌လည်းကောင်း နှင်းပွင့်များ
လွှမ်းမိုးကာ ဖြူဖွေးနေသည်။

လမ်းများသည် နှင်းရည်များကြောင့် စိုစွတ်နေသည်။
တသုန်သုန်တိုက်ခတ်နေသောလေက နှင်းမှုန်များကြားမှ
ဗြဲတသန်းတိုက်ခတ်ခြင်းဖြစ်၍ အရိုးကွဲမတတ်အေးစိမ့်နေသည်။

ဤကဲ့သို့ နှင်းကျ၍ အေးစိမ့်နေသောည၌ ချန်အန်းမြို့
လူများသည် မိမိတို့အိမ်ထဲ၌ နွေးထွေးစွာရှိနေကြသည်။

မည်သူမျှ အရေးကိစ္စတစ်စုံတစ်ရာမရှိဘဲ အိမ်အပြင်သို့ ထွက်ရန်စိတ်မကူးကြပါ။

အချိန်မှာ ညဉ့်နက်သန်းကောင်ချိန်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ချန်အန်းမြို့၏လမ်းမပေါ်၌လူသူကင်းရှင်း၏။

ညဉ့်နက်သန်းခေါင်အချိန်၌ အစာရှာထွက်သော ခွေးလေး ခွေးလွင့်များပင်လျှင် တစ်ကောင်တစ်မြီးမျှ မတွေ့ရပါ။

ကိုးပြစ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးသည် သစ်ရွက်လေတိုးသံ၊ ညဉ့်၏ပိုးမွှားများ အော်ဟစ်သံမှလွဲ၍ ကိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

ထိုအချိန်၌ အဝေးမှ ခြေသံတစ်သံပေါ်လာသည်။

ခြေသံသည် လမ်းလျှောက်လာသော ခြေသံမဟုတ်ပါ။

ပြေးလွှားလာသော ခြေသံဖြစ်သည်။

ထိုခြေသံသည် တောင်နှင့်မြောက် မြောင့်တန်းစွာဖောက်ထားသော ချန်အန်းမြို့၏ မင်းလမ်းမအတိုင်း မြောက်ဘက်အရပ်မှ ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

မကြာမီ ပြေးလွှားနေသော လူရိပ်တစ်ရိပ်သည် မင်းလမ်းမပေါ်၌ ပေါ်ထွက်လာသည်။

အဖြူရောင်အဝတ်အစားကို ဝတ်ဆင်ထားသော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ထိုလူ၏အဝတ်အစားများမှာ အဖိုးတန်သော အဝတ်အစားများဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် ထိုအဝတ်အစားများသည် ထိပ်တန်းအပ်ချုပ်ဆိုင်၌ချုပ်လုပ်ထားသော အဝတ်အစားများဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်၏။

ထိုကဲ့သို့ အဖိုးထိုက်တန်သော အဝတ်အစားများကို ထိပ်တန်းအပ်ချုပ်ဆိုင်၌ ချုပ်၍ဝတ်ဆင်ထားခြင်းကြောင့် ထိုလူသည် လူကုတ်တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ထိုလူသည် မည်သူနည်း။

သူသည် အဘယ်ကြောင့် နူးထွေးသောအိမ်ထဲ၌ ကောင်းစွာအိပ်စက်မနေဘဲ သက်စွန့်ဆံဖျားပြေးလွှားနေရသနည်း။

ချန်အန်းမြို့၏ နှင်းများဖုံးလွှမ်းနေသော လမ်းမပေါ်၌ ပြေးလွှားနေသော အဖြူရောင်အဝတ်အစားနှင့် လူသည် ဓနိကြူးမြို့မှ ပျားဂေဟာ၏သခင်လေးဟုဟွားဖြစ်သည်။

ဓနိကြူးမြို့တစ်မြို့လုံးက သူ့ကိုဟွားသခင်လေးဟုခေါ်ကြသည်။

သူ၏ရင်းနှီးသောမိတ်ဆွေများက သူ့ကို 'စောရဟုဟွား' ခေါ်သည်။

အကယ်၍သာ သူသည် ချန်အန်းမြို့သို့ သူ၏မိတ်ဆွေ ဦးစွမ်းနှင့် လိုက်လာခြင်းမရှိပါက

အကယ်၍သာ 'အေးမြသောနှင်း' ဟုအမိပ္ပယ်ရှိသည့် မေတ္တင်စွမ်းနှင့် မဆုံခဲ့လျှင်

❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟွားသခင်လေးသည် ယခုကဲ့သို့ အရိုးကွဲမတတ်အေးစိမ့်
သောဆောင်းတစ်ည၌ သက်စွန့်ဆံဖျား ပြေးလွှားနေရလိမ့်မည်မ
ဟုတ်ပါ။

သူသည် ဟန်ကြူးမြို့မှ ဟွားဂေဟာ၏နွေးထွေးသော
အိပ်ခန်းထဲတွင် နွေးနွေးထွေးထွေးဖြင့် အိပ်ပျော်နေလိမ့်
မည်ဖြစ်၏။

သို့သော် ယခု သူသည် ပုယိုစွမ်းနှင့်ချန်အန်းမြို့သို့လိုက်
လာမိခဲ့သည်။

မေလွင်စွမ်းနှင့် ဆုံဆည်းခဲ့၏။

ထို့ကြောင့် သူသည် ဓားပြဟုအစွပ်စွဲခံရသည်။

လူသတ်သမားဟု အစွပ်စွဲခံရသည်။

သို့သော် သူသည် ဓားပြမဟုတ်ခဲ့ပါ။

သူသည် လူကိုလည်းမသတ်ခဲ့ပါ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ သူသည် ရဲမက်များလက်မှလည်း
ကောင်း၊ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်လက်မှ
လည်းကောင်း လွတ်မြောက်အောင် ပြေးလွှားနေရပြီ မဟုတ်ပါ
လား။

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်ခား(၁)

လွန်ခဲ့သော(၁၀)ရက်ခန့်ကဖြစ်၏။

ထိုအချိန်က ဟွားသခင်လေးသည် ဟန်ကြူးမြို့ရှိဟွား
ဟာ၌ ရှိနေခဲ့သည်။

သူသည် ပျင်းပျင်းရှိသည်နှင့် စာဖတ်ခန်းထဲ၌ရှေးဟော
ပေမူတစ်ခုကို ဖတ်ရှုနေသည်။

ထိုစဉ် စုယုံယုံဝင်ရောက်လာပြီး ဧည့်သည်တစ်ယောက်
က တွေ့လိုကြောင်းပြောသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ဖတ်လက်စပေမူကို သိမ်းဆည်းပြီး
စုယုံယုံနှင့်အတူဧည့်ခန်းထဲသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ဧည့်ခန်းထဲ၌ လူတစ်ယောက်ထိုင်နေသည်။

ထိုလူသည် ပုယိုစွမ်းဖြစ်သည်။

ပုယိုစွမ်းသည် ဟွားသခင်လေး၏ မိတ်ဆွေဖြစ်သည်။

လွန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ခန့်က တောင်ပင်လယ်တွင်သူတို့နှစ်

ယောက်တွေ့ဆုံပြီး မိတ်ဆွေဖြစ်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ပုယိုစွမ်းက ဟွားသခင်လေးကို တွေ့သည့်နှင့်

“ကျုပ် ချန်အန်းမြို့ကိုပြန်မလို အဲဒါခင်များကို အလံည်
လိုက်ခဲ့ဖို့ လာခေါ်တာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းသည် ဟွားသခင်လေးကို နှစ်ခါမခေါ်ရပါ။

နောက်တစ်နေ့နံနက်ပိုင်း၌ ဟွားသခင်လေးနှင့်ပုယိုစွမ်း

တို့သည် ချန်အန်းမြို့သို့ထွက်ခွာလာခဲ့လေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ချန်အန်းမြို့သို့ရောက်ပြီး(၁)ရက်

မြောက်နေ့၌ ‘အေးမြသောနှင်း’ဟုအမိပ္ပါယ်ရှိသည့် ‘မေလင်စွမ်း’

နန္ဒာကျော်သူ

သောလင်းခဲရသည်။

ဟုတ် ထိုနေ့က ဟွားသခင်လေးနှင့်ပုယိုစွမ်းတို့သည် 'ငွေအိုး
လောင်းကစားရုံထဲ၌ရှိနေခဲ့သည်။

အိပ် ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံ၌ ခုန့်အမ်းမြို့၏ရှည်လျား
မညောင်မည်းသော လမ်းကြားအပေါ် အလွန်ပေးောင်းနွမ်းနေ
ကအိမ်အိုကြီးတစ်လုံးဖြစ်သည်။

ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံသည် ခုန့်အမ်းမြို့၏တတိယ
မြောက်အကြီးဆုံး လောင်းကစားရုံဖြစ်သည်။

ထိုအိမ်အိုကြီးသည် နှစ်ပေါင်းများစွာ ပြုပြင်မည့်သူမရှိ
သောကြောင့် ယိုယွင်းပျက်ဆီးနေပြီဖြစ်သည်။

ထိုအိမ်အိုကြီး၏တံစက်ခြံတံ၌ အနီရောင်မီးပုံးတစ်လုံး
ချိတ်ဆွဲထားသည်။

တသုန်သုန်တိုက်ခတ်နေသော ဆောင်းည၏လေပြေလေ
ညှင်းက ထိုမီးပုံးကို လှုပ်ယမ်းစေသည်။

ထိုအိမ်အိုကြီး၌ ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံဟူသောဆိုင်
ဘုတ်ကို ချိတ်ဆွဲထားခြင်းမရှိပါ။

သို့သော် တံစက်ခြံတံ၌ချိတ်ဆွဲထားသော အနီရောင်မီးပုံး
ကပင်လျှင် ဤအိမ်အိုကြီးမှာ ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံဖြစ်
ကြောင်းဖော်ပြနေသည် မဟုတ်ပါလား။

လောင်းကစားဝါသနာအိုးများအတွက် ငွေအိုးကြီးသည်
စိတ်အပန်းဖြေရာတစ်ခုဖြစ်သည်။

ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံသည် အပြင်ဘန်း၌ယိုယွင်း
ပျက်စီးနေသောအိမ်အိုကြီးတစ်လုံး ဖြစ်သော်လည်း တံခါးမကြီးကို
ဖြတ်၍အိပ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်ပါကအလွန်ခန်းနားထည်ဝါ၏။

ခန်းမထဲ၌ လောင်းကစားနည်းပေါင်း မျိုးစုံရှိသည်။
သင်ကြိုက်နှစ်သက်ရာလောင်းကစားနည်းကို ဝင်ရောက်

လောင်းကစားနိုင်သည်။
သို့သော် သင့်ထံ၌ ငွေကြေး ပြည့်စုံရမည်ဖြစ်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်
ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံ၌ လောင်းကြေးသည်တစ်

ခြား လောင်းကစားရုံထက် မြင့်မားသောကြောင့်ဖြစ်သည်။
ထို့ကြောင့် ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံ၌ ငွေကြေးပြည့်စုံ

၍သုံးနိုင်ဖြန့်နိုင်သော ကုန်သည်ပွဲစားများ၊ သူဌေးသူကြွယ်များ၊
ရာထူးရာခံရှိသောပုဂ္ဂိုလ်များသာ လွှာရောက်အပန်းဖြေလောင်းက
စားကြသည်။

ယခုကဲ့သို့ ဆိုးဝါးသောရာသီဥတုမှာပင် ငွေအိုးကြီး
လောင်းကစားရုံ၌လောင်းကစားသူများနှင့်ခန်းလုံးပြည့်နေသည်။

တစ်ခန်းလုံး ပြည့်လူနီးပါးဖြစ်နေသော လောင်းကစားရုံ
၏ခန်းမထဲ၌ လူနှစ်ယောက်သည် အလွန်ကဲကောင်းနေသည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်သည် ဟွားသခင်လေးနှင့်ပုယိုစွမ်းဖြစ်
လေသည်။

သူတို့သည် အလှည့်တိုင်း အနိုင်ရနေခြင်း မဟုတ်သည်

တိုင်(၁၀)လှည့်၌ (၈)လှည့်အနိုင်ရနေသည်။
 ထို့ကြောင့်သူတို့နှစ်ယောက်ကို လူတိုင်းကစိတ်ဝင်စား
 နေသည်။
 သို့သော် သူတို့နှစ်ယောက်ကို စိတ်မဝင်စားသောလူတစ်
 ယောက်ရှိသည်။
 ထိုလူသည် ဟွားသခင်လေးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေ
 သောမိန်းကလေးဖြစ်သည်။
 အလွန်ကုသိုလ်ကံ ကောင်းသောမိန်းကလေးဖြစ်သည်။
 အသားအရေကဖြူဝင်းချောမွတ်ပြီး မျက်လုံးမျက်ဖန်
 ကေခင်းသည်။
 ဖြောင့်စင်းသောနှာတံနှင့် နှင်းဆီပူးငုံနှုတ်ခမ်းက သူမ၏
 အလှကိုပို၍ ပေါ်လွင်စေ၏။
 အဖိုးတန်ပိုးထည်အပျော့စားဖြင့် သပ်ယပ်စွာချုပ်ထား
 သောအင်္ကျီကမိန်းကလေး၏ခန္ဓာကိုယ်အလှကိုပေါ်လွင်စေသည်။
 သို့သော် ယနေ့ညတွင် ထိုမိန်းကလေးသည် ကံမကောင်း
 ပါချေ။
 သူမသည် ပွဲစကတည်းက တစ်ပွဲမျှအနိုင်မရသေးပါ။
 နောက်ဆုံး၌ သူမသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကိုချလိုက်ပြီး
 နေရာမှထလိုက်သည်။
 ခိုင်က သူမကို လှမ်းကြည့်ရာ သူမကပြုံး၍ပန်းကိုတွန့်ပြ
 လိုက်လေသည်။
 ထို့နောက် သူမသည် ဝိုင်းထဲမှထွက်သွားလေသည်။
 ထိုစဉ် တစ်ခြားကစားဝိုင်းမှ လူ(၄)ယောက်သည် ထိုင်ရာ

မှထကာ မိန်းကလေး၏ နောက်သို့လိုက်သွားသည်။
 ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကိုမသိမသာချ
 လိုက်ပြီး ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။
 ပုယ့်စွမ်းက ဟွားသခင်လေးကို အံ့သြဟန်ဖြင့်မော့ကြည့်
 ကာ
 “မကစားတော့ဘူးလား”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍
 “ကျုပ် ညောင်းပြီ”
 ပုယ့်စွမ်းက
 “ခဏလေး ကျုပ်တစ်ပွဲ နှစ်ပွဲလောက်ကစားပြီးရင်ပြန်
 မယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်သည်။
 “ကစားပါ ကျုပ်ဘာသာပြန်နှင့်မယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ပုယ့်စွမ်းကနှုတ်ခမ်းကိုတစ်ချက်ကိုက်၍စဉ်းစားလိုက်ပြီး
 “ကဲပါ ကျုပ်ဒီတစ်ပွဲပြီးတာနဲ့ ပြန်မယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းကိုညိတ်ပြလိုက်ပြီး အခန်းထဲ
 မှ ထွက်လာခဲ့သည်။
 ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံထဲမှ ထွက်လိုက်သည်နှင့်ဟွား
 သခင်လေးကို အရိုးကွဲအောင်အေးစိမ့်သောည၏လေက ဆီးကြို

တိုက်ခတ်လိုက်သည်။

လောင်းကစားရုံထဲ၌ လူငွေဖြင့် နွေးထွေးနေသလောက် အပြင်ဘက်တွင် အေးစိမ့်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် အင်္ကျီရင်ဘတ်ကို ဆွဲစေလိုက်ပြီး လောင်းကစားရုံထဲမှထွက်သွားသော မိန်းကလေးကို လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

မိန်းကလေးသည် လမ်းကြားအတိုင်း ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် လျှောက်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြတ်တစ်ချက်ကို မသိမသာခွဲလိုက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်စေ့ကြည့်လိုက်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။

ဟွားသခင်လေးသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသော ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်ကြည့်ရင်း မျက်မှောင်ကြွတ်လိုက်မိသည်။

လောင်းကစားရုံထဲမှ မိန်းကလေးထွက်ခွာသွားသော အခါ လူ(၄)ယောက်သည် တိုင်ရာမှထကာ မိန်းကလေး၏နောက်သို့ လိုက်သွားကြောင်း ဟွားသခင်လေးကလွေ့လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုလူလေးယောက်သည် မိန်းကလေးကို စောင့်ရှောက်ရန်လိုက်ပါလာသော လူများဟု ဟွားသခင်လေးက ထင်မှတ်ခဲ့သည်။

ယခု ထိုလူလေးယောက်ကို မတွေ့ရပါ။

မိန်းကလေး၏ရပ်ရည် မိန်းကလေး၏ဝတ်စားဆင်ယင်ပုံကို ကြည့်ပြီး မိန်းကလေးသည် လူကဲ့သို့ထမပြစ်လိမ့်မည်ဟု ဟွားသခင်လေးက ခန့်မှန်းခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ထိုလူလေးယောက်ကိုလည်း မိန်းကလေး၏ ကိုယ်ရံတော်များဟု ထင်မှတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ယခု ထိုလူလေးယောက်၏အရိပ်အရောင်ကိုမတွေ့ရပါ။ အကယ်၍သာ ထိုလူလေးယောက်သည် မိန်းကလေးကို စောင့်ရှောက်ရန်လိုက်ပါလာသော လူများမဟုတ်ပါက..

ဟွားသခင်လေးသည် ဆက်မတွေ့တော့ပါ။

ထိုစဉ် မိန်းကလေးသည် လမ်းကြား၏ထိပ်သို့ ရောက်သွားပြီး ညာဘက်သို့ ချိုးကွေ့သွားလေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် လမ်းကြားအတိုင်း ပြေးသွားပြီး လမ်းကြားထိပ်သို့ ရောက်သောအခါ မိန်းကလေးချိုးကွေ့သည့် ညာဘက်သို့ ချိုးကွေ့သွား၏။

ထိုအချိန်၌ ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံထဲမှ လူတစ်ယောက်ထွက်လာသည်။

ထိုလူသည် ပုယိုစွမ်းဖြစ်သည်။

ပုယိုစွမ်းသည် လမ်းကြားထိပ်မှညာဘက်သို့ ချိုးကွေ့ပြေးသွားသော ဟွားသခင်လေးကို ကြည့်ပြီး ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်လေသည်။

သူ၏ အပြုံးကထူးခြားနေသည်။

အကယ်၍သာ

ပုယိုစွမ်း၏ မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးကို ဟွားသခင်လေးက မြင်တွေ့သွားခဲ့မည်ဆိုလျှင်

၁၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

သန်းခေါင်ကျော်နေပြီဖြစ်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်သည် သုဿန်တစ်ပြင်ပမာ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

အေးစိမ့်သောလေထုက လူတို့၏ထူထဲသောအင်္ကျီကိုထိုးဖောက်ကာအရိုးထဲအထိ စိမ့်ဝင်အေးစက်စေသည်။

နှင်းများက ပို၍ကျလာသည်။

ထို့ကြောင့် လမ်းများသည် နှင်းရည်ကြောင့်နိဗ္ဗာနေသည်။

မိန်းကလေးသည် လမ်းအတိုင်းရှေ့မှတစ်လှမ်းချင်းလျှောက်နေသည်။

သူမသည် အစိမ်းရောင်အနွေးထည်အင်္ကျီကိုဝတ်ဆင်ထားသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သူမ၏နောက်အက် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှလိုက်လာသည်။

မိန်းကလေးသည် လမ်း၏အဆုံးသို့ ရောက်သောအခါ ဝဲဘက်မှလမ်းကြားထဲသို့ ချိုးကွေ့ဝင်ရောက်သွားသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် လမ်းကြားထိပ်သို့ ခပ်သုတ်သုတ်လျှောက်လာပြီး လမ်းကြားထဲသို့ ချိုးကွေ့လိုက်သည်။

လမ်းကြားထဲသို့ ရောက်သောအခါ ဟွားသခင်လေး၏ ခြေလှမ်းများသည် ရုတ်တရက်ရပ်တန့်သွား၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လမ်းကြားထဲ၌ မိန်းကလေး၏ အရိပ်အရောင်ကို မတွေ့ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

မှိုးယုံနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၁၇

ထိုစဉ် အမှောင်ရိပ်ထဲမှ လူတစ်ယောက်ထွက်လာသည်။

ထိုလူသည် ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံထဲမှ ထွက်လာသောမိန်းကလေးပင်ဖြစ်သည်။

သူမသည် ဟွားသခင်လေး၏ရှေ့သို့ တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်လာသည်။

သူမ၏ ရွန်းလဲ့သောမျက်ဝန်းတစ်စုံက ဟွားသခင်လေးကို မျက်တောင်မခတ်ဘဲကြည့်နေ၏။

ဟွားသခင်လေးသည် ခိုးထုပ်ခိုးထည်နှင့် လက်ပူးလက်ကြပ်ဖမ်းမိခြင်းခံရသော သူခိုးတစ်ယောက်ကဲ့သို့ မျက်နှာမထားတတ်အောင်ဖြစ်သွားသည်။

သို့သော် ဟွားသခင်လေးက မိန်းကလေးကိုပြုံးပြလိုက်ပြီး ရှေ့သို့ ဆက်လျှောက်ရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်သည်။

မိန်းကလေးက

“ရပ်လိုက်”

ဟုလှမ်း၍ဟန့်တားလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက နားမလည်ဟန်ဖြင့် မိမိကိုယ်ကို ဆက်ညှိုးဖြင့်ထိုးပြလိုက်၏။

မိန်းကလေးက

“ရှင်ကလွဲပြီး ဘယ်သူရှိသေးလို့လဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကိစ္စရှိလို့လား မိန်းကလေး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက မျက်နှာထားခပ်တင်းတင်းဖြင့်

“ရှင်က ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မနောက်ကို လိုက်လာတာလဲ”
ဟုပေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်၏။

“ကျုပ်က ခင်ဗျားရဲ့နောက်ကို လိုက်တာမဟုတ်ဘူး ခင်
ဗျားက ကျုပ်သွားမည့်လမ်းအတိုင်း ရှေ့ကသွားနေတာ”

မိန်းကလေးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ရှင် ဘာဖြစ်လို့လိမ်ရတာလဲ”

ဟုထပ်ပြောလိုက်သည်။

သူမသည် ဟွားသခင်လေးကိုအတန်ကြာအောင်ကြည့်ပြီး
သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ကောင်းပြီလေ ရှင်ရှေ့ကသွားလေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးပြီး

“အင်း ဒီလမ်းကလူပြတ်တယ် ကျုပ်တစ်ယောက်ထဲ
သွားရဲဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးကပြုံး၍

“ဟုတ်လား”

ဟွားသခင်လေးက

“ဒါဆို ကျုပ်တို့လမ်းကြိုတာပဲ ဘာဖြစ်လို့ အဟွားသခင်
နိုင်ရမှာလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးကပြုံး၍

“ကောင်းပြီ ကျွန်မအနားကို တိုးလာခဲ့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကမိန်းကလေးအနီးသို့ ချဉ်းကပ်လိုက်၏။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် မိန်းကလေး၏လက်က လှုပ်ရှားသွား
လေသည်။

“ဖြန်း”

ဟူသောအသံနှင့်အတူ ဟွားသခင်လေး၏ဝဲဘက်ပါးပြင်
သည် ပူစပ်ပူလောင်ဖြစ်သွားသည်။

ဟွားသခင်လေးက မိန်းကလေးကိုမျက်လုံးပြူးကြည့်
လိုက်ပြီး

“မင်း မင်း”

မိန်းကလေးက ရယ်မောလိုက်သည်။

“နောက်တစ်ခါဆိုရင် ဒီထက်ပိုနာမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမသည် နောက်သို့ ချာခနဲလှည့်ကာထွက်
သွားလေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် မိမိ၏ပါးပြင်ကို လက်ဖြင့်မွတ်၍
ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

မိန်းကလေး၏ လှုပ်ရှားမှုသည် မြန်ဆန်သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် မိန်းကလေး၏ရိုက်ချက်ကို
ကောင်းစွာရှောင်တိမ်းနိုင်၏။

သို့သော် သူသည် ရှောင်တိမ်းခြင်းမပြုခဲ့ပါ။

၂၀ ❖ နန္ဒကျော်သူ

အဘယ်ကြောင့်ငြိမ်ခံခဲ့ရသည်ကို ဟွားသခင်လေးသည်
စဉ်းစားမရပါ။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် လမ်းကြားထိပ်၌ရထားလုံးတစ်စီး ရပ်
တန့်လာလေသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင်

ရထားလုံးပေါ်မှ လူလေးယောက်ဆင်းလာသည်။

သူတို့သည် မိန်းကလေးကိုဝိုင်းရံထားလိုက်လေတော့
သည်။

လူလေးယောက်။

ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံထဲမှ မိန်းကလေးထွက်သွား
ပြီးနောက် မိန်းကလေး၏နောက်သို့လိုက်လာသော လူလေး
ယောက်ဖြစ်၏။

ဟွားသခင်လေးသည် မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို
လူလေးယောက်က ဝိုင်းရံထားလိုက်သောကြောင့် မျက်မှောင်
ကြုတ်သွား၏။

ထိုစဉ် လူလေးယောက်သည် မိန်းကလေးကိုဖမ်းချုပ်ကာ
မြင်းရထားပေါ်သို့ အတင်းဆွဲတင်နေသည်။

မိန်းကလေးသည် ထိုလူလေးယောက်၏လက်ထဲမှ ရုန်း
ကန်ရင်း-

“ကယ်ကြပါ ကယ်ကြပါ”

ဟုအော်ဟစ်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းမှတ်ထုတ်နေလိုက်၏။
မိမိကို အသားလွတ်ပါးရိုက်သွားသော မိန်းကလေးကို
ကယ်တင်ရန်စိတ်မကူးပါ။

ထို့ကြောင့် သူသည် မိန်းကလေးကိုကျောခိုင်း၍ နောက်
ကြောင်းကို ပြန်မလှည့်ကြည့်ဖြစ်ပါ။

သူသည် မိန်းကလေး၏ကယ်ပါယူပါ တစာစာ အော်ဟစ်
နေသည်ကို လျစ်လျူရှု၍ နောက်ကြောင်းသို့ပြန်လှည့်လိုက်၏။

သို့သော် သူ၏စပ်စုလိုသောညာဉ်ကြောင့် သူသည်မိန်း
ကလေးထံသို့ အပြေးအလွှားရောက်လာလေတော့သည်။

မိန်းကလေးကို ဖမ်းချုပ်၍ခြင်းရထားပေါ်သို့ ဆွဲတင်ရန်
ကြိုးစားနေသော လူလေးယောက်သည် ဟွားသခင်လေးကိုမြင်
တွေ့လိုက်သောအခါ မျက်မှောင်ကြုတ်သွားပြီး တစ်ယောက်ကို
တစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ကြသည်။

ထိုစဉ် ဟွားသခင်လေးသည်သူတို့အနီးသို့ရောက်လာပြီး
“သူ့ကိုလွှတ်လိုက်ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လူလေးယောက်အနက် ဗလကောင်းသောလူတစ်
ယောက်က ဟွားသခင်လေးကို လူမှိုက်ကြည့်ဖြင့်ကြည့်ကာ

“မဆိုင်ရင် ဝင်မစွက်နဲ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ်နဲ့ သက်ဆိုင်နေလို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လူထွားကြီးက ရယ်မောလိုက်ပြီး
“ဒီမှာကိုယ့်သူ ဒါမျိုးလာမပြောနဲ့ ဓမ္မေချင်ရင်ဒီကထွက်
သွားပါ”

ဟုခြိမ်းခြောက်လိုက်သည်။

ထို့နောက် လူထွားကြီးကခါးမှစားကိုဆွဲထုတ်လိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးပြီး

“သူက ကျုပ်ရဲ့ပါးကိုရိုက်ခဲ့တယ် ဒါကြောင့်ကျုပ်ကသူ
ရဲ့ပါးကိုပြန်ရိုက်ဖို့အကြွေးရှိနေတယ်ဒါကြောင့်သူ့ကိုလွှတ်လိုက်ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးစကားကြောင့် လူလေးယောက်သည် သ
ဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီး

“စိတ်ချပါ ခင်ဗျားကိုယ်စား ကျုပ်တို့ကဆုံးမပေးပါမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“မဖြစ်ဘူး ကျုပ်ကကျုပ်ကိုစွဲကို ကျုပ်ကိုယ်တိုင်ပဲလုပ်
ချင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လူလေးယောက်ထဲမှ အရပ်ရှည်သောလူက စိတ်မရှည်

ဘန်ဖြင့်

“ဟေ့ကောင် စကားကြောရှည်မနေနဲ့ သူ့ကိုသတ်လိုက်”

ဟု ဗလကြီးကိုလှမ်းပြောလိုက်သည်။

ဗလကြီးက ပြုံး၍ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“စိတ်ချ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည်ဟွားသခင်လေးကို ပြုံးပြီးမြီးမျက်နှာဖြင့် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။

“ခင်ဗျား ကြားတယ်မဟုတ်လား၊ အသက်ရှင်ချင်သေးရင် အမြန်ဆုံး ဒီကထွက်သွားပါ”

ဟုမြီးခေါ်လိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

“ခက်တာပဲ ကျုပ်ကလည်း သူ့ရဲ့ ပါးကိုပြန်မရိုက်ရဘဲ ဒီကထွက်မသွားဘူးလို့ သန့်ဌာန်ချထားတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဗလကြီးက စိတ်ပျက်သွားဟန်ဖြင့် ဦးခေါင်းကိုတစ်ချက်ခါယမ်းလိုက်ရင်း

“ကောင်းပြီလေ မင်းကကျုပ်ရဲ့ ဓားကိုကျော်ဖြတ်နိုင်ရင် မင်းကိုပါးရိုက်ခွင့်ပေးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဗလကြီးသည် ဓားကိုပင့်ကာဟွားသခင်လေးကိုခုတ်ချလိုက်လေတော့သည်။

ဗလကြီးသည် လူကောင်ထွားကျိုင်းသော်လည်း လှုပ်ရှားမှု အလွန်မြန်သည်။

သူ၏လက်ကို လှုပ်ရှားလိုက်သည်နှင့် သတ္တုရောင်တစ်ချက်လင်းခနဲဖြစ်သွားပြီး ဓားသွားကဟွားသခင်လေးဦးခေါင်းပေါ်သို့ ကျရောက်လာ၏။

သို့သော် သူသည်ဟွားသခင်လေးဦးခေါင်းကို မခုတ်မိပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်

ဟွားသခင်လေးက ဗလကြီးထက်ပိုလျှင်မြန်သောကြောင့် ဖြစ်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ဗလကြီး၏ ဓားချက်ကို ရှောင်တိမ်းလိုက်ပြီးနောက် လက်ကိုငှေ့ယမ်းလိုက်ရာ

“ဝုန်း”

ဟူသောအသံနှင့်အတူ ဗလကြီးသည် နောက်သို့လွင့်စင်ကာ လူတစ်ခြား ဓားတစ်ခြားဖြစ်သွားလေတော့သည်။

ထိုအဖြစ်အပျက်သည် အလွန်တိုတောင်းသောအချိန်ကလေးအတွင်းဖြစ်ပျက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် မိန်းကလေးကိုမြင်းရထားပေါ်သို့ ဖမ်းချုပ်၍ဆွဲတင်ရန်ကြိုးစားနေသော လူသုံးယောက်သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်သည်။

သူတို့၏မျက်လုံးများမှာ အံ့သြသောအရိပ်အရောင်များ ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ထို့နောက် သူတို့(၃)ယောက်သည် မိန်းကလေးကို လွှတ်ချလိုက်ပြီး ဓားအိမ်မှဓားကိုဆွဲထုတ်ကာ ဟွားသခင်လေးကို

ဝိုင်းရဲလိုက်လေတော့၏။

သူတို့၏လှုပ်ရှားမှုသည် အလွန်လျင်မြန်၏။

ထို့အပြင် အားမာန်လည်းပါ၏။

သို့သော် သူတို့၏ခားချက်မကားသည့် ဟွားသခင်လေး၏ အကျိုးစကိုပင် မထိပါ။

ထိုစဉ် ဟွားသခင်လေးက ဘေးမှားကြွေးထဲမှ ထိုးဖောက်၍ တိုက်ခိုက်လိုက်ရာ လူနှစ်ယောက်သေပြီး နောက်သို့လွင့်စင်ကာ လူတစ်ခြားစားတစ်ခြား ဖြစ်သွားလေတော့၏။

ယခု လူ(၄)ယောက်အနက် အရပ်ရှည်သောလူတစ်ယောက်သာ ကျန်တော့၏။

သူသည် ဟွားသခင်လေးကို တစ်ခြားကမ္ဘာမှ ပြုလဲသားတစ်ဦးသဖွယ် မျက်လုံးပြူး မျက်ဆံပြူးဖြင့် ကြည့်နေ၏။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ရင်း

“ကိုင်း ခင်ဗျားက ဘာရပ်လုပ်နေတာလဲ”

ဟုပြောလိုက်၏။

အရပ်ရှည်သောလူက လက်ထဲမှခားကို လွှတ်ချပြီး နောက်သို့ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်ပြေးသွားတော့၏။

မြင်းရထားမောင်းသမားသည် ဟွားသခင်လေးကို ကြောင်အမ်းအမ်းကြည့်နေ၏။

မိန်းကလေးသည် ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့သော မျက်လုံးများဖြင့် ဟွားသခင်လေးကို ကြည့်ကာ

“ရှင် ရှင် ကျွန် ကျွန်မကို ပြန်ပြီး ပါး ပါးရိုက်မှာလား”

ဟုမေးလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက

“ဒါပေါ့”

ဟုပြောလိုက်၏။

မိန်းကလေးသည် နှုတ်ခမ်းကို တစ်ချက်ကိုက်လိုက်ပြီး

“ရှင်က အလကားလှပဲ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ပါး

ရိုက်ရဲတယ် လူမဟုတ်ဘူး တိရစ္ဆာန်”

ဟုလက်ညှိုးထိုး၍ ရန်တွေ့လိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက ရှေ့သို့တစ်လှမ်းချင်းတိုးရင်း

“မင်းက ကျုပ်ကိုစပြီး ရိုက်တာလေ ကျုပ်က အကြွေးပြန်

တောင်းတာ”

ဟုပြောလိုက်၏။

မိန်းကလေးသည် နောက်သို့တစ်လှမ်းချင်းဆုတ်သွားပြီး

“ရှင်က ကိုယ်ချင်းစာနာတဲ့ စိတ်မရှိဘူး ကျွန်မက ရှင်ကို

ရိုက်ချင်လို့ရိုက်တာ မဟုတ်ဘူး လူ လူဆိုးထင်လို့”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်ကာ

“အပြစ်ပိုကြီးသွားပြီ ဒီရုပ်လားလူဆိုး မင်းမှာ မျက်စိမပါ

ဘူးလား”

ဟုခပ်တည့်တည့်ပြောလိုက်၏။

မိန်းကလေးသည် ရုတ်တရက် ငိုချလိုက်ပြီး

“ဘယ်သိမလဲ ရှင်က ကျွန်မရဲ့နောက်ကို လိုက်လာတော့

ကျွန်မလည်း ကြောက်လန့်ပြီး လုပ်မိလုပ်ရာလုပ်လိုက်တာပဲ ဒါကို

ရှင်က မှတ်ထားတယ်”

၂၅ ❖ နန္ဒကော့သို့

ဟုငိုရင်းပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက လေပူတစ်ချက်မှတ်ထုတ်လိုက်ပြီး

“မင်းရဲ့နောက်ကို သူတို့(၄)ယောက်လိုက်သွားတာတွေ
လို့ ကျုပ်ကလိုက်လာတာ ဒါကို ခင်ဗျားက အကောင်းမမြင်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေး၏စကားကြောင့် မိန်းကလေးသည် အငို
ရပ်လိုက်ပြီး ဟွားသခင်လေးကို အံ့သြသော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်
လိုက်၏။

ပြီးမှ

“ရှင် ဘာပြောလိုက်တယ် သူတို့က ကျွန်မနောက်ကို
လိုက်လာတာ တွေ့လို့ဟုတ်လား”

ဟွားသခင်လေးက ခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ်”

မိန်းကလေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဒါဆို ကျွန်မ မှားသွားတာပေါ့ ဟုတ်လား”

ဟွားသခင်လေးက လက်ကာပြလိုက်ပြီး

“ဒါနဲ့ မင်းက ဘယ်မှာနေတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်၏။

မိန်းကလေးက

“ဒီအနားမှာ နေတာပါ သိပ်မဝေးပါဘူး”

ဟွားသခင်လေးက

“မင်းက ဒီလိုပဲ တစ်ယောက်တည်း ညဉ့်နက်သန်းခေါင်
လျှောက်သွားနေတာ မကြောက်ဘူးလား”

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်ခေး(ပ) ❖

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

◆ ◆ ◆

မြင်းရထားသည် တငြိမ်ငြိမ်နှင့် ဖြေးဖြေးမှန်မှန် မောင်းနှင်
နေ၏။

ထိုမြင်းရထားသည် လူ(၄)ယောက်က ငှားရမ်းလာသော
မြင်းလှည်းဖြစ်၏။

လူ(၄)ယောက်ကို ဟွားသခင်လေးက မောင်းထုတ်လိုက်
သောအခါ လူ(၄)ယောက်သည် မြင်းလှည်းကိုထား၍ ထွက်ပြေး
သွားခဲ့၏။

ယခု ထိုမြင်းလှည်းကို ဟွားသခင်လေးတို့က ဆက်၍ငှား
ရမ်းလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

မြင်းလှည်းက တငြိမ်ငြိမ်နှင့် ဖြေးဖြေးမှန်မှန် မောင်းနှင်
နေ၏။

မြင်းလှည်းထဲ၌ ဟွားသခင်လေးနှင့် မိန်းကလေးတို့သည်
မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆိုင်နေ၏။

မြင်းလှည်းထဲ၌ မီးအိမ်တစ်လုံး ထွန်းထား၏။
မီးအိမ်မှ အလင်းရောင်ကြောင့် မြင်းလှည်းထဲ၌လင်းနေ

၏။

ဟွားသခင်လေးသည် မိမိနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆိုင်နေ

၃၀ ❖ ခုန့်တော်သူ

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုးစွမ်းက

“ရှင် ဘာကိုသဘောမပေါက်သေးတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးပြီး

“ခင်ဗျားကို”

လင်ယိုးစွမ်းက အံ့ဩဟန်ဖြင့်

“ကျွန်မကို ဟုတ်လား”

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ်”

“ကျွန်မက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”

“ကျွန်မရှိနေတာ ရှင်က သဘောမကျလို့လား”

“မဟုတ်ပါဘူး ဟို ဟို အင်း”

လင်ယိုးစွမ်းက

“ပြောပါ ကျွန်မကိုနှင့်ထုတ်ချင်လည်း ပြောပါ”

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“မဟုတ်ပါဘူး ကျုပ်က ခင်ဗျားကိုအခန်းထဲက နှင်မယ်”

ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က တစ်ခုလောက်ပြောပြပါလား”

လင်ယိုးစွမ်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ရှင်က ဘာသိချင်လို့လဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်ခေး(၁) ❖ ၃၁

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

မြင်းရထားသည် တငြိမ်ငြိမ်နှင့် ဖြေးဖြေးမှန်မှန် မောင်းနှင်နေ၏။

ထိုမြင်းရထားသည် လူ(၄)ယောက်က ငှားရမ်းလာသော မြင်းလှည်းဖြစ်၏။

လူ(၄)ယောက်ကို ဟွားသခင်လေးက မောင်းထုတ်လိုက်သောအခါ လူ(၄)ယောက်သည် မြင်းလှည်းကိုထား၍ ထွက်ပြေးသွားခဲ့၏။

ယခု ထိုမြင်းလှည်းကို ဟွားသခင်လေးတို့က ဆက်၍ငှားရမ်းလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

မြင်းလှည်းက တငြိမ်ငြိမ်နှင့် ဖြေးဖြေးမှန်မှန် မောင်းနှင်နေ၏။

မြင်းလှည်းထဲ၌ ဟွားသခင်လေးနှင့် မိန်းကလေးတို့သည် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေ၏။

မြင်းလှည်းထဲ၌ မီးအိမ်တစ်လုံး ထွန်းထား၏။ မီးအိမ်မှ အလင်းရောင်ကြောင့် မြင်းလှည်းထဲ၌လင်းနေ၏။

ဟွားသခင်လေးသည် မိမိနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ထိုင်နေ

သော မိန်းကလေးကို ငေး၍ကြည့်နေ၏။

မိန်းကလေးသည် ဦးခေါင်းကိုငုံ့ကာ သူမ၏ဖြူဖွေး၍
သွယ်လှသောလက်ကို ကြည့်နေ၏။

ဟွားသခင်လေးကလည်း ချောင်းတစ်ချက်ရှင်းလိုက်ပြီး

“ဒါနဲ့ စကားမစပ် ညီမက ငွေအိုးကြီးကို အမြဲတမ်းလာ
ကစားသလား”

ဟုစကားမရှိ စကားရှာ၍ မေးလိုက်၏။

မိန်းကလေးက ခေါင်းကိုခါယမ်းပြကာ

“အမြဲတမ်းမလာပါဘူး တစ်ခါတစ်လေမှ လာတာပါ”

ဟွားသခင်လေးက

“အဖော်ဘာဖြစ်လို့ ခေါ်မလာတာလဲ”

မိန်းကလေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“အခုလို တစ်ခါမှ မကြုံခဲ့ဖူးဘူး ဒါကြောင့် တစ်ခါမှ အ
ဖော်မခေါ်ခဲ့ဘူး”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“အမှန်ပြောရရင် ညဉ့်နက်သန်းခေါင် လျှောက်သွားတာ
အန္တရာယ်များတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

မိန်းကလေးကပြုံး၍

“အခုတော့ ကျွန်မ မကြောက်တော့ဘူး”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခန်းပင့်ကာ

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

မိန်းကလေးကပြုံး၍

“ရှင်ရှိနေလို့”

ဟုပြောလိုက်၏။

ပြီးမှ သူမသည် ဟွားသခင်လေးကို ရွန်းရွန်းစားစား
ကြည့်လိုက်ရင်း

“ဒါနဲ့ ရှင်နာမည်ကို ကျွန်မ မသိရဘူးလား”

ဟုမေးလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချကာ

“တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မိတ်ဆွေဖွဲ့တယ်ဆိုတာ အ
ပြန်အလှန် ရှိရတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

မိန်းကလေးက ရယ်မော၍

“ဟုတ်သားပဲ ကျွန်မက မေလွင်စွမ်းပါ”

ဟု မိမိကိုယ်ကို မိတ်ဆက်လိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“နာမည်ကလေးက အတော်ချစ်စရာကောင်းတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေး၏စကားကြောင့် မိန်းကလေး၏မျက်နှာ
သည် ပန်းနုရောင်သို့ ပြောင်းလဲသွား၏။

သူမသည် တိတ်တခိုး သက်ပြင်းချလိုက်ပြီးမှ

“ရှင်နာမည်ကရော”

မေးလိုက်၏။

၃၄ ❖ နန္ဒကျော်သံ

ဟွားသခင်လေးက

“ဟု”

ဟုပြောလိုက်၏။

မေလွင်စွမ်းက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျွန်မတို့နှစ်ယောက် သိကျွမ်းတဲ့ အထိမ်းအမှတ်အနေ

နဲ့ ရှင့်ကို အရက်တိုက်ပါရစေ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဒီအချိန်မှာ အရက်ဆိုင်ရှိပါဦးမလား”

ဟုမေးလိုက်၏။

မေလွင်စွမ်းကပြုံး၍

“ရှိတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ထို့နောက် သူမသည် မြင်းရထား၏ခေါင်မိုးကို လှည့်၍

ပုတ်ကား

“ကုလုံအနောက်လမ်းကို မောင်းပါ”

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ကုလုံလမ်းမသည် ချန်အန်းမြို့၏အနောက်ပိုင်း၌ ရှိ၏။

ထိုလမ်းသည် နှစ်လမ်းရှိ၏။

မြို့သူမြို့သားများက ကုလုံအရှေ့လမ်းနှင့် ကုလုံအနောက်လမ်း ဟုခေါ်ကြ၏။

ယခု မြင်းရထားသည် ကုလုံအနောက်လမ်းထဲသို့ ရောက်လာပြီ ဖြစ်၏။

တိတ်ဆိတ်နေသောလမ်း၌ မြင်းရထား၏အသံသည် တစ်ခုတည်းသောအသံဖြစ်နေ၏။

မကြာမီ မြင်းလှည်းသည် ရပ်တန့်သွား၏။

ဟွားသခင်လေးသည် မြင်းလှည်း၏ပြတင်းပေါက်မှ ကျန်သူတို့ကို အသာဖယ်၍ အပြင်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

အပြင်ဘက်၌ မီးရောင်လင်းနေသော စားသောက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို တွေ့မြင်ရ၏။

“ကွေ့ရှမ်းရဲ့ စားသောက်ဆိုင်ပဲ ချန်အန်းမှာ ညလုံးပေါက်ရောင်းတာ ဒီတစ်ဆိုင်ပဲရှိတယ်”

ဟု မေလွင်စွမ်းကပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမသည် မြင်းရထား၏တံခါးကိုဖွင့်၍ မြင်းရထားပေါ်မှ ဆင်းသက်လိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ဘာမှပြန်မပြောတော့ပါ။

သူသည် သက်ပြင်းကိုမသိမသာချလိုက်ပြီး မြင်းလှည်းပေါ်မှ ဆင်းလိုက်သည်။

သူ၏ စိတ်ထဲ၌မိန်းကလေးကို စိတ်ဝင်စားနေမိသည် မေလွင်စွမ်းက မြင်းလှည်းသမားကို လှမ်းပြောလိုက်စေ

“ရှင် ဒီကစောင့်နေ”

မြင်းလှည်းသမားက ဘာမှပြန်မပြောပါ။

မေလွင်စွမ်းက ဟွားသခင်လေးကို ဦးခေါင်းညှိ၍ လိုက်

ပြီး

“ရှင် ဒီဆိုင်ကိုရောက်ဖူးသလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းကိုခါယမ်းပြုလိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းက

“အင်း ရှင်ကိုကြည့်ရတာ ဒီမြို့ကမဟုတ်ဘူးထင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ ဦးခေါင်းညှိတပြုလိုက်ပြီး

“ဟုတ်ပါတယ်”

မေလွင်စွမ်းက

“ကျွန်မကတော့ ဒီမြို့မှာမွေးပြီး ဒီမြို့မှာပဲကြီးလာတာ ကြောင့်ဘယ်အချိန်ဖြစ်ဖြစ် အဖော်မပါဘဲ သွားရတာပေါ့ ဒါပေမယ့် နောက်တစ်ခါဆိုရင်တော့ အဖော်ခေါ်ခဲ့မှဖြစ်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ မေလွင်စွမ်းကဟွားသခင်လေးကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး

“ဒါနဲ့ စကားမစပ် ရှင်က ဒီကိုအလည်လာတာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညှိတကာ

“ဟုတ်ပါတယ်”

မေလွင်စွမ်းကပြုံးပြီး

“ချန်အန်းမြို့မှာ ကြည့်စရာတွေအများကြီးရှိတယ် ရှင်က စိတ်ဝင်စားမယ်ဆိုရင် ကျွန်မကမြို့ခံအနေနဲ့ ရှင်ကိုလိုက်ပို့ပါမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ရယ်မောကာ

“စိတ်ချပါ အခုစားသောက်လို့ ကုန်ကျတဲ့စားရိတ်ကို ချပ်ရှင်းပေးပါမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“အင်း ရှင်က ကျွန်မထင်တာထက်ပိုပြီးဉာဏ်ထက်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူ့ကိုနှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်

၃၈ ❖ နန္ဒမာရီသို့

ယောက်ကြည့်ကာ ရယ်မောလိုက်လေတော့သည်။

ကျွန်းစားသောက်ဆိုင်က ခန်းနားထယ်ဝါခြင်းမရှိပဲ
သို့သော် စားသောက်ဖွယ်ရာများက အရသာရှိ၏။
ဈေးသက်သာ၏။

မေလွင်စွမ်းက ဦးဆောင်၍ ဟင်းလျာများကိုမှာကြား
လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ညလယ်စာကိုစား
သောက်ရင်း ပို၍ရင်းနှီးသွားသည်။

မေလွင်စွမ်းသည် စကားပြောကောင်းသူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် မေလွင်စွမ်း၏စကား
ပင့်လယ်ထဲမှာ နစ်မြောသွားလေတော့သည်။

အတန်ကြာမှ မေလွင်စွမ်းက

“ကျွန်မ မကျေနပ်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ဘာကိုမကျေနပ်တာလဲ”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းက

စိုးညံ့နဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၃၉

“ဒီည ကျွန်မရုံးခွဲတာကို မကျေနပ်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးပြီး

“ဒီတစ်ခါရုံးရှင် နောက်တစ်ခါနိုင်မှာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းက ဦးခေါင်းညှပ်ကာ

“ဟုတ်တယ် ရှင်ပြောတာမှန်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ သူမသည် တစ်စုံတစ်ခုကိုစဉ်း စားမိဟန်ဖြင့် မျက်
မှောင်ကြုတ်ကာ

“ရှင် ဘယ်သွားစရာရှိသေးလဲ”

ဟုမေးလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“မရှိပါဘူး ဘာဖြစ်လို့လဲ”

မေလွင်စွမ်းက

“ရှင် ကျွန်မနဲ့အဖော်လိုက်မလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ဘယ်သွားဦးမလို့လဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းက

“မုတ်ဆိတ်ပြာဆိကို သွားမလို့”

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးက

“မုတ်ဆိတ်ပြာ ဟုတ်လား သူကဘယ်သူလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းက

“မုတ်ဆိတ်ပြာဆိုတာ လောင်းကစားရုံပိုင်ရှင်တစ်

ယောက်ပဲ သူ့ရဲ့လောင်းကစားရုံက ငွေအိုးကြီးထက် နှစ်ဆ သုံးဆ ကြီးတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဘာလဲ မင်းကသွားပြီး ကစားဦးမလို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းက

“ဒါပေါ့”

ဟွားသခင်လေးက

“ညဉ့်နက်နေပြီ”

မေလွင်စွမ်းက

“ဘာဖြစ်လဲ တစ်ခါတစ်လေ ကျွန်မက(၃)ရက်နဲ့(၃)ည

တိတိကစားခဲ့တာပဲ”

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဒီနေ့တော့ နားလိုက်ပါလား”

မေလွင်စွမ်းက မျက်စောင်းထိုးလိုက်ပြီး

“ဘာလဲ ရှင်က ကျွန်မကိုအဖော်မလုပ်ချင်လို့လား”

ဟွားသခင်လေးက

“မဟုတ်ပါဘူး”

မေလွင်စွမ်းက

“ဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ ဒီမှာထိုင်နေတော့မှာလဲ”

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ကွေ့ရှမ်းစားသောက်ဆိုင်မှ ထွက်လာပြီးနောက် မေလွင်
စွမ်းက တစ်စုံတစ်ရာကို သတိရဟန်ဖြင့် မျက်လုံးပြူးကာ

“အခုမှသတိရတယ် မုတ်ဆိတ်ပြာက သူ့ရဲ့လောင်းကစား
ရုံကို လူစိမ်းအဝင်မခံဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒါဆို မသွားနဲ့တော့ အိမ်ပြန်ပြီးအိပ်လိုက်ပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းက ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ဒါပေမယ့် လူစိမ်းကိုခေါ်သွားလို့ရတဲ့နည်းလမ်းရှိတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဘယ်လိုနည်းလမ်းလဲ”

မေလွင်စွမ်းက

“လူစိမ်းရဲ့မျက်နှာကို ပဝါနဲ့စည်းပြီး ခေါ်လာရင်ရတယ်”
ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက

“ဒီလောက်ကြီးကျယ်နေမကော့ ဘာဖြစ်လို့သွားမှာလဲ”
မေလွင်စွမ်းက နှုတ်ခမ်းစွဲလို့ကပြီ

“ရှင်က လိုက်မပို့ချင်လို့ မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုနောက် သူမသည် စိတ်ကောဟ်ဟန်ဖြင့် မျက်နှာကို
တစ်ဘက်သို့ လှဲထားလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချကာ

“ငွေအိုးကြီးမှာ ပြန်ကစားပါလား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းက

“ရှင် ဘာသိလဲ အဲဒီမှာကျွန်မရုံးခဲလို့ နေရာပြောင်းပြီး
ကစားကြည့်မလို့ ကျွန်မ ဒီလောက် ကံဆိုးတာမဟုတ်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“မှတ်ဆိတ်ပြာဆီမှာရော မင်းကနိုင်မယ်ထင်လို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းက

“ရှင်သာ ကျွန်မရဲ့ဘေးမှာထိုင်နေပါ အလှည့်တိုင်း ကျွန်မ
နိုင်တာကိုတွေ့ရလိမ့်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးပြီး

“ဟုတ်ပါ့မလား”

ဟုပြောလိုက်၏။

မေလွင်စွမ်းကပြုံး၍

“ဘာဖြစ်လို့မဟုတ်ရမှာလဲ ကျွန်မကို ရှင်ကလူဆိုးလေး
ယောက်ရဲ့လက်ထဲက ကယ်ခဲ့တယ် ဒါဟာနိမိတ်ကောင်းပဲ ဒါ
ကြောင့် ရှင်သာကျွန်မရဲ့ဘေးမှာ ထိုင်ရုံထိုင်နေပါ ကျွန်မဘယ်
လောက်အောင်ပွဲခံတယ်ဆိုတာ တွေ့ရမှာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါးပတ်လို့ကပြီ

“တော်တော်ကြာ ကျုပ်ကြောင့်ထပ်ပြီး ရုံးနေပါဦးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းက

“ရှင်နဲ့ကျွန်မနဲ့လောင်းမလား မှတ်ဆိတ်ပြာဆီမှာ ကျွန်မ
ရုံးရင် ရှင်က ကျွန်မကိုကြိုက်သလိုလုပ် ကျွန်မကနိုင်ခဲ့ရင် ရှင်ကို
ကျွန်မရဲ့အထူးဧည့်သည်အဖြစ် ကျွန်မရဲ့အိမ်မှာတစ်လတိတိပြု
စုမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍လက်ကာပြကာ

“လောင်းတော့ မလောင်းပါရစေနဲ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းက

“ဒါဖြင့်လဲ ရှင်မျက်လုံးမှိတ် ရှင်ရဲ့မျက်နှာကိုပဝါနဲ့စည်း

ပေးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမသည် အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြားထဲမှ အနက်
ရောင်ပဝါကို ဟုတ်ယူလိုက်လေတော့သည်။ ဟုတ်ပါလား။

မြင်းလည်းက တရွေ့ရွေ့သွားနေသည်။

မြင်းလည်းထဲ၌ ဟွားသခင်လေးနှင့် မေလင်စွမ်းတို့ရှိ၏။

မေလင်စွမ်းက ဟွားသခင်လေးကို ပြီးပြီးကြည့်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးက မေလင်စွမ်းကို မမြင်ပါ။

သူ၏မျက်နှာကို မေလင်စွမ်းက အနက်ရောင်ပဝါဖြင့်

စည်းနှောင်ထားသည့် မဟုတ်ပါလား။

မျက်နှာကို အနက်ရောင်ပဝါဖြင့် စည်းနှောင်ထားသော

ကြောင့် ဘာမျှ မမြင်ရပါ။

သို့သော် သူ၏နားက ကြားနေရသည်။

သူသည် နားကိုစွင့်ထားသည်။

မြင်းလည်း၏လှုပ်ရှားမှုကို စိတ်ဖြင့်တေးမှတ်ထား၏။

မြင်းလည်းသည် အချိုးအကွေ့သုံး လေးခုခန့် ပြုလုပ်ပြီး

သောအခါ ရပ်တန့်သွားသည်။

မေလင်စွမ်းက မြင်းလည်းတံခါးကိုဖွင့်၍ ဆင်းလိုက်ပြီး

နောက် ဟွားသခင်လေး၏ လက်ကိုဆွဲကာ မြင်းလည်းပေါ်မှဆင်း
စေသည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှ စကားပြောနေသော လူသံတစ်ချို့ကို
ကြားရသည်။

မေလင်စွမ်းက ဟွားသခင်လေးကိုတွဲ၍ လျှောက်လာ
သည်။

အတန်ကြာသောအခါ မေလင်စွမ်းက

“ကျွန်မတို့ ဟိုဘက်ကမ်းကို လှေနဲ့ ကူးရမယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

မကြာမီ

ဟွားသခင်လေးသည် လှေထဲသို့ ရောက်ရှိကြောင်းသိ
လိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် လှေဝမ်းထဲ၌ထိုင်လိုက်ပြီး မကြာ
ပါချေ လှေသည်လှူလွန်သွားသည်။

ထို့ကြောင့် လှေကို စတင်လှေခတ်ပြီဖြစ်ကြောင်း ဟွား
သခင်လေး သတိပြုမိသည်။

လှေက လူးလွန်လှုပ်ရှားနေသည်။

တဖြူးဖြူးတိုက်ခတ်နေသောလေက ဟွားသခင်လေး၏
မျက်နှာကိုလာရောက်ထိတွေ့၏။

ဟွားသခင်လေးသည် လှေနံဘေးကို လက်ဖြင့်ကိုင်ထား
ရာမှ လက်ဖြင့်ရေကိုစမ်းလိုက်၏။

အတန်ကြာသောအခါ လှေကရပ်တန့်သွားသည်။

မေလင်စွမ်းက ဟွားသခင်လေးကိုတွဲ၍ လှေပေါ်မှဆင်း

လိုက်သည်။

ထို့အပြင် မေလွင်စွမ်းက ငွေအကြွေတစ်ချို့ကိုထုတ်ယူ၍ တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုပေးလိုက်ကြောင်း ဟွားသခင်လေးကသိ လိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းက လေသံဖြင့်

“လာ သွားစို့”

ဟုဟွားသခင်လေးကိုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် စကြိန်လမ်းအတိုင်း ဘက်လာပြီး မကြာမီ တံခါးခေါက်သံကြားရသည်။

တံခါးခေါက်သံကြားရပြီးနောက် မကြာမီမှာပင် တံခါးဖွင့် သံကြားရသည်။

ထို့နောက် လောင်းကစားနေသောလူများ၏ ဆူညံစွာ ပြောဆိုခြင်းခုံနေသော အသံများကိုကြားရသည်။

မေလွင်စွမ်းက ဟွားသခင်လေးကိုတွဲ၍ ကုလားထိုင်တစ် လုံးပေါ်တွင်ထိုင်စေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ကုလားထိုင်၌ ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် သူ၏လက်ကို စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။

ပြီးမှ သူသည် လေသံတိုးတိုးဖြင့်

“ပဝါကို ဖြည့်လို့ရပြီလား”

ဟု မေလွင်စွမ်းကိုမေးလိုက်သည်။

မေလွင်စွမ်းထံမှ အဖြေမရပါ။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက်ဆူညံနေသော အသံများကတိတ်သွား

လေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး

“မေလွင်စွမ်း”

ဟုခေါ်လိုက်သည်။

သို့သော် မေလွင်စွမ်းထံမှ ပြန်လည်ထူးသံ မကြားရပါ။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက် ပြီး မျက်နှာကိုစည်းထားသော ပဝါကိုဆွဲဖြုတ်လိုက်လေသည်။

ယခု ဟွားသခင်လေး၏ မျက်နှာပေါ်၌အနက်ရောင်ပဝါ မရှိတော့ပါ။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် မိမိရောက်နေသော နေရာကိုကောင်းစွာမြင်တွေ့ရသည်။

ထိုသို့ မြင်တွေ့ရသည်နှင့် ဟွားသခင်လေးသည် မျက် မှောင်ကြုတ်လိုက်မိလေတော့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ဟွားသခင်လေး ရောက်ရှိနေ သောနေရာမှာ ဆယ်ပေပတ်လည်ခန့်သာ ကျယ်ဝန်းသော အခန်း တစ်ခု ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် မဟုတ်ပါလား။

ထို့အပြင် ထိုအခန်းထဲ၌ ဟွားသခင်လေးတစ်ယောက် တည်းသာ ရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးသည် အခန်းကို လှည့်ပတ်ကြည့်နေ၏။
 အခန်းက ဆယ်ပေပတ်လည်ခန့်သာ ကျယ်ဝန်းသော အခန်းဖြစ်၏။
 အခန်း၌ တံခါးပေါက်တစ်ပေါက်တည်းသာ ရှိ၏။
 အခန်း၏ပတ်လည်၌ ပြတင်းပေါက်မရှိပါ။
 အခန်းထဲ၌လည်း ခုတင်တစ်လုံး စားပွဲနှစ်လုံးနှင့် သူထိုင်နေသော ကုလားထိုင်တစ်လုံးသာ ရှိ၏။
 စားပွဲပေါ်၌ စားသောက်ဖွယ်ရာများ ပြင်ဆင်တည်ခင်းထား၏။
 အရက်အိုးလည်း ပါဝင်၏။
 နံရံပေါ်၌ မှန်အိမ်တစ်လုံး ချိတ်ဆွဲထား၏။
 ဟွားသခင်လေးသည် အခန်းကို လှည့်ပတ်ကြည့်ရှင်းမျက်မှောင်ကိုကြိုက်လိုက်မိ၏။

အခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်သည်နှင့် လောင်းကစားနေသော လူများ၏ဆူညံစွာ ငြင်းခုံနေသော အသံများ ရယ်မောနေသော အသံများ ကျိန်ဆဲနေသော အသံများ ပိုက်ကြူးကို စားပွဲပေါ်သို့ ရိုက်ချသော အသံများ၊ တချွင်ချွင်မြည်နေသော ငွေသံများ၊ သည်တို့ကို ဟွားသခင်လေးက ကောင်းစွာကြားခဲ့ရ၏။
 ယခု ထိုလူများမှာ အဘယ်ကို ရောက်ရှိသွားသနည်း။
 ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။
 သူသည် သူ၏မျက်လုံးကို ယုံကြည်ရမည်လော။
 သို့တည်းမဟုတ် သူ၏နားကို ယုံကြည်ရမည်လောဟု ဆွဲ၍မရအောင် ဖြစ်နေ၏။
 ဤအခန်းထဲ၌ လောင်းကစားနေသော လူများရှိနေကြောင်းကို သူ၏မျက်လုံးဖြင့် တွေ့နေရ၏။
 အဘယ်ကြောင့်နည်း။
 ဤသို့ဆိုလျှင် သူတို့ ဤနေရာကို ခေါ်လာသော မေလွင်ခွမ်းသည် နာနာဘာဝလော။
 ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်၏။
 ထို့နောက် သူသည် ထိုင်ရာမှထလိုက်၊ တံခါးဝကို လျှောက်သွား၏။
 အခန်းတံခါးမှာ သံမဏိဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော တံခါးသာ ဖြစ်၏။
 ဟွားသခင်လေးသည် အခန်းနံရံများကို လက်ဖြင့်တီးခေါက်ကြည့်၏။
 အခန်းနံရံများသည် ထူထဲပြီးခိုင်ခန့်၏။

၅၀ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟွားသခင်လေးသည် ပန်းတစ်ချက်တွန့်လိုက်ပြီး လားထိုင်၍ ပြုံးလှိုက်၏။

သူ့အနေဖြင့် အခန်းတံခါးကို တစ်ယောက်တစ်ယောက် လာရောက်ဖွင့်မပေးမခြင်း ထွက်၍ရမည်မဟုတ်ကြောင်း သဘောပေါက်လာ၏။

ထို့ကြောင့် သူ့အနေဖြင့် ကုလားထိုင်၍ ထိုင်နေခြင်းသည် အလွန်ကောင်းသော နည်းလမ်းပင်ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

မိုးညှဲနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၅၁

စားပွဲပေါ်၌ ဟင်းလျာများရှိ၏။

အရက်အိုးလည်းရှိ၏။

ဟွားသခင်လေးသည် ဤအတိုင်း ထိုင်နေခြင်းထက် အရက်နှင့်အမြည်းကို စား၍နေခြင်းက ပိုကောင်းမည်ဟု တွေးလိုက်၏။

ထို့ကြောင့် သူသည် ပြုံးလိုက်ပြီး အရက်အိုးကို လှမ်းယူလိုက်၏။

ထိုစဉ် သူ၏မျက်လုံးများက အရက်အိုး၏အောက်၌ ဖိထားသော စာကိုယူ၍ ဖတ်ကြည့်လိုက်၏။

“ဤနေရာ၌ သုံးရက်မျှ စိတ်ချမ်းသာစွာနေပါ သင့်အတွက် အကျိုးမယုတ်စေရပါ”

ဟုရေးသားထား၏။

ဟွားသခင်လေးသည် ပြုံးလိုက်၏။

မိန်းကလေးသည် တစ်စုံတစ်ခု ပြုလုပ်ရာ၌ မိမိကို ဝင်ရောက်မစွက်ဖက်စေရန် ယခုကဲ့သို့ ပြုလုပ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဟွားသခင်လေးက ကောင်းစွာသဘောပေါက်လိုက်၏။

ဤသို့ဆိုလျှင် မိန်းကလေးသည် မည်သည့်ကိစ္စကို ပြုလုပ်မည်နည်း။

ဟွားသခင်လေးသည် တွေး၍မရပါ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်ပါစေ မိန်းကလေး ပြုလုပ်မည့်အလုပ်သည် မိမိနှင့်ပတ်သက်ဆက်နွယ်နိုင်၏။

ဤသို့ဆိုလျှင် ဟွားသခင်လေးသည် ဆက်၍မတွေးတော့ပါ။

၅၂ ❖ နန္ဒစက္ကသု

ဆက်၍တွေးလည်း ဘဲဥအစဉာမရသကဲ့သို့ ဖြစ်လိမ့်မည်
မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကောင်းပြီ ကျုပ်ဒီမှာ (၃)ရက် အနားယူမယ်”

ဟုတစ်ယောက်တည်း ပြောလိုက်ပြီး အရက်အိုးကိုယူ၍
အိုးကိုပိတ်ထားသော စက္ကူအား အပေါက်ဖောက်လိုက်၏။

ထို့နောက် ထိုအပေါက်မှာ ခရမ်းရောင်မီးခိုးများ ထွက်
လာလေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၅၃

ဟွားသခင်လေးသည် မည်မျှကြာအောင် သတိမေ့မျော
သွားသည် မသိပါ။

ပြန်လည်၍ သတိရလာသောအခါ ကြွယ်များမှိတ်တုတ်
မှိတ်တုတ်လင်းနေသော ကောင်းကင်ကို မြင်တွေ့ရ၏။

ထို့နောက် သူသည် ကျောအောက်၌ စိုစွတ်နေသော မြေ
ပြင်ရှိနေကြောင်း သိလိုက်၏။

ထို့ကြောင့် သူသည် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး ထထိုင်
လိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် အရင်ပတ်ဝန်းကျင်ကို လှည့်ပတ်
ကြည့်လိုက်၏။

သူ၏ပတ်ဝန်းကျင်၌ လူနေအိမ်ခြေ မရှိပါ။

အဝေးမှ တောင်တန်းများကို တွေ့ရ၏။

လယ်ကွင်းပြင်ကို တွေ့ရ၏။

စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်နှင့် ခုခံများ မရှိတော့ပါ။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ထိုင်ရာမှထ
ရပ်လိုက်၏။

သူသည် ယမန်နေ့ညက အလုပ်ပိတ်ထားသော အခန်းထဲ
၌ ရှိနေခဲ့၏။

ယခု သူသည် လယ်ကွင်းပြင်ထဲ၌ ရောက်နေ၏။

မည်သို့ပင်ဆိုပါစေ သူသည် အခန်းထဲ၌ သုံးရက်မနေခဲ့ရ
သည်မှာ ကံကောင်းသည်ဟု ယူဆလိုက်၏။

ထိုစဉ် အရှေ့ဘက် မိုးကုပ်စက်ဝိုင်းမှာ နေ့တစ်နေ့၏
ပထမဆုံး အလင်းရောင်ကို သယ်ဆောင်လာပြီ ဖြစ်၏။

ဖြူဖွေးသော နှင်းကလည်း တသံသယကျလာပြီ ဖြစ်၏။
 အေးစိမ့်သောလေက တသုန်သုန်တိုက်ခတ်နေ၏။
 ဟွားသခင်လေးသည် စိစွတ်သောအပေါ်အကျိုကို ချွတ်၍
 ပခုံးပေါ်တင်ကာ ထိုနေရာမှ ထွက်လာခဲ့၏။
 သူသည် လယ်ကွင်းတစ်ချို့ကို ဖြတ်သန်းပြီးသောအခါ
 လမ်းမပေါ်သို့ ရောက်လာ၏။
 ထို့နောက် သူသည် လမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်လာရာ
 မကြာမီ ချန်အန်းမြို့သို့ ပြန်လည်၍ ရောက်ရှိလာ၏။
 ဟွားသခင်လေးသည် ချန်အန်းမြို့၏ မင်းလမ်းမအတိုင်း
 လျှောက်လာပြီး ရွှေဝါရောင်တည်းခိုခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်၏။
 ထိုတည်းခိုခန်းသည် ပုယိုစွမ်းက ဟွားသခင်လေးအ
 တွက် ငှားရမ်းထားသော တည်းခိုခန်းဖြစ်၏။
 တည်းခိုခန်းထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် ရဲမက်တစ်စုံက ဟွား
 သခင်လေးကို ဝိုင်းရံထားလိုက်၏။
 ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် ရဲမက်များကို နား
 လည်နိုင်သော မျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ကာ
 “ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ”
 ဟုမေးလိုက်၏။
 ထိုစဉ် စားပွဲ၌ထိုင်နေသော လူဆိုးထိန်းက ထိုင်ရာမှထ
 လိုက်ပြီး ဟွားသခင်လေးထံသို့ လျှောက်လာ၏။
 အနီးသို့ ရောက်သောအခါ လူဆိုးထိန်းက ဟွားသခင်
 လေးကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး
 “လူဆိုးဖမ်းတာ”

ဟုပြောလိုက်၏။
 ဟွားသခင်လေးက
 “ကျုပ်ကိုလား”
 လူဆိုးထိန်းက
 “မင်းကို မဟုတ်လို့ ကျုပ်က ဘယ်သူ့ကို ဖမ်းရမှာလဲ”
 ဟွားသခင်လေးက
 “ကျုပ်က ဘာအပြစ် ကျူးလွန်ခဲ့လို့လဲ”
 လူဆိုးထိန်းက
 “စားပြမှု(၇)မှ၊ လူသတ်မှု(၁)မှ”
 ဟုပြောလိုက်၏။
 လူဆိုးထိန်း၏စကားကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် မ
 ဆင်မှတ်လောက်အောင် အံ့ဩကာ
 “ဘုရားရေ”
 ဟုရှေ့တွင်လိုက်၏။
 ထိုစဉ် တည်းခိုခန်း၏အပေါ်မှ ရဲမက်တစ်ချို့ဆင်းလာပြီး
 ဆက်ထဲမှပဝါထုပ်ကို စားပွဲပေါ်သို့ တင်ကာ
 “တိုက်ရာပါပစ္စည်းတွေကို သူ့အခန်းထဲက ရှာတွေ့ခဲ့ပါ
 သယ်”
 ဟုပြောလိုက်၏။
 လူဆိုးထိန်းက စားပွဲပေါ်မှပဝါထုပ်ကို ဖြည့်ကြည့်လိုက်
 ၏။
 ပဝါထုပ်ထဲ၌ ရွှေစ၊ ငွေစများနှင့် ရတနာပစ္စည်းတစ်ချို့ကို
 တည်း တွေ့ရ၏။

၅၆ ❖ နန္ဒကော့သို့

တို့အပြင် သွေးစွန်းနေသော ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းကို
လည်း တွေ့ရ၏။

လူဆိုးထိန်းက တည်းခိုခန်းတာဝန်ခံကို လှမ်းကြည့်၏။
“ဒီပစ္စည်းတွေကို သူ့အခန်းထဲက ရှာတွေ့တာ အမှန်ပ
လား”

ဟုမေးလိုက်၏။

တည်းခိုခန်းတာဝန်ခံက ချောင်းညိတ်ကာ

“အမှန်ပါပဲ”

လူဆိုးထိန်းက ဟွားသခင်လေးကိုကြည့်၍ဦးခေါင်းကိုခ
ယမ်းလိုက်ပြီး

“တစ်ညတည်း ဓားပြမှု(၇)ခုနဲ့လူသတ်မှု(၁)ခုကျူးလွန်
ရဲတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ သူ၏ရဲမက်များကို လက်ငှေ့ယမ်းပြကာ

“သူ့ကို ဖမ်းချုပ်လိုက်”

ဟုအမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက လက်ကာပြလိုက်ပြီး

“နေဦး ကျုပ်မေးပါရစေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လူဆိုးထိန်းက

“မင်းက ဘာညာဏ်များဦးမလို့လဲ”

ဟုပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်ဓား(ပ) ❖ ၅၇

“မဟုတ်ပါဘူး ဓားပြမှု(၇)ခုနဲ့လူသတ်မှု(၁)ခု တစ်ည
တည်းဖြစ်ခဲ့တာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လူဆိုးထိန်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“မင်း လုပ်ခဲ့တာပဲ ဘာဖြစ်လို့ကျုပ်ကို ပြန်မေးရတာလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ဓားပြတိုက်တာ ကျုပ်ပါလို့ ဓားပြအတိုက်ခံရတဲ့လူတွေ
က ပြောသလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လူဆိုးထိန်းက အကျီရင်ဘတ်ကြားမှ စာရွက်(၇)ရွက်ကို
ထုတ်ယူလိုက်ပြီး ဓားပွဲပေါ်သို့တင်လိုက်သည်။

ပြီးမှ

“ဓားပြအတိုက်ခံရတဲ့လူ(၇)ယောက်က ဓားပြတိုက်တဲ့
လူရဲ့ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ပြောပြတာထို ကျုပ်တို့ရဲ့ပန်းချီဆရာကဆွဲ
ထားတာ ခင်ဗျားဘာသာ ခင်ဗျားကြည့်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဓားပွဲပေါ်မှစာရွက်လိပ်ကိုယူ၍ ဖြန့်
ကြည့်လိုက်သည်။

စာရွက်ခုနစ်ရွက်ပေါ်မှ ရုပ်ပုံသည် တစ်ပုံတည်းဖြစ်၏။

ထိုပုံမှာ ဟွားသခင်လေး၏ပုံပင်ဖြစ်သည်။

လူဆိုးထိန်းက

“ဒါ တစ်ယောက်ချင်းပြောပြတာကို ရေးဆွဲထားတာ

၅၈ ❖ နန္ဒကော့သု

သူတို့ ခုနစ်ယောက်ညှိနှိုင်းပြီး ရေးဆွဲခဲ့တာမဟုတ်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက လက်ထဲမှစာရွက်ကို စားပွဲပေါ်ပစ်ချကာ

“အတော်ဆိုးတဲ့စားပြမဲ ဘယ်စားပြမဲ ချက်နာကို ပဝါမအုပ်ဘဲ တိုက်ခဲ့ဖူးသလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် လူဆိုးထိန်းသည် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဘာ မင်းဘာပြောတယ်”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍ လူဆိုးထိန်းကိုကြည့်ပြီး

“ခင်ဗျားက ဓားပြတိုက်တဲ့အခါ..”

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် လူဆိုးထိန်းသည် တွေဝေသွားသည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“နောက်ပြီး ကျုပ်ကဓားပြတိုက်လို ရလာတဲ့ ပစ္စည်းကို အလွယ်တကူရှာဖွေနိုင်အောင် ကျုပ်ရဲ့ အခန်းထဲမှာထားပါမလား”

ဟုထပ်၍ပြောလိုက်၏။

လူဆိုးထိန်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဘာလဲ မင်းကိုတစ်ယောက်ယောက်က ချောက်တွန်းတာလို့ ဆင်ခြေပေးမလို့လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၅၉

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူ့အနေဖြင့် မိမိကို တင်၍တစ်ယောက် သို့မဟုတ်လူတစ်စုကပိရိစ္ဆာ အကွက်ဆင်ချောက်ချကြောင်း သိနေသည်။

သို့သော် သူသည် မိမိမဟုတ်ကြောင်း လူဆိုးထိန်းကို သက်သေအထောက်အထား မပြနိုင်ပါ။

လူဆိုးထိန်းက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒီမှာ ကျုပ်ကိုတာမှ ဆင်ခြေမပေးနဲ့ မနေ့ညကတည်းခိုခန်းကို ခင်ဗျားပြန်လာတော့ မျက်မှောင်ချက်နာပျက်နေတာကိုတည်း ခိုခန်းတာဝန်ခံက သတိထားလိုက်မိတာလို့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လူဆိုးထိန်း၏ စကားကြောင့်ဟွားသခင်လေးသည် တည်းခိုခန်းဘာဝန်ခံကို လှမ်းကြည့်ပြီး

“မနေ့ညက ကျုပ်ပြန်လာသလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တည်းခိုခန်းဘာဝန်ခံက ဦးခေါင်းကိုညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ် ကျုပ်ကလှမ်းပြီး နှုတ်ဆက်တာတောင် ခင်ဗျားကပြန်ပြီး နှုတ်မဆက်ဘဲ အပေါ်ကိုကတိုက်ကရိုက်တက်သွားခဲ့တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ဘာမှပြန်မပြောတော့ပါ။

သူသည် ပါးစပ်ကိုပိတ်ထားလိုက်သည်။

လူဆိုးထိန်းက

“ကဲ ခင်ဗျား ငြင်းချင်ရင်ရုံးတော်ကျမှငြင်း”

၆၀ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည်။

ထို့နောက် လူဆိုးထိန်းသည် လက်ငွေယမ်းပြကာ

“သူ့ကို လက်ထိပ်ခတ်လိုက်”

ဟုအမိန့်ပေးလိုက်သည်။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက်

“ရပ်လိုက်”

ဟူသောအသံပေါ်ထွက်လာပြီး တည်းခိုခန်းထဲသို့ လူသုံး
ယောက်ဝင်ရောက်လာလေတော့သည်။

အသက်(၅၀)ကျော်ခန့် လူကြီးသုံးယောက်ဖြစ်သည်။

သုံးယောက်လုံး ဥပဓိရုပ်ခန့်ညား၏။

ဆံပင်ကို သပ်ယပ်စွာဖိးသင်ထားပြီး အဖိုးတန်အဝတ်အ
စားများကိုဝတ်ဆင်ထားသည်။

သူတို့၏ ကြံ့ခိုင်သောကိုယ်လုံးကိုယ်ထည်နှင့် ဝတ်ဆင်
ထားသောအဝတ်အစားမှာ အလွန်ကြည့်ကောင်းသည်။

သူတို့၏ အင်္ကျီဝဲဘက်ရင်ဘတ်ပေါ်မှ သိမ်းငှက်တစ်
ကောင်၏ရုပ်ပုံကို ရွှေချည်ဖြင့်ထိုးထားသည်။

ထိုလူသုံးယောက်သည် တည်းခိုခန်းထဲသို့တစ်လှမ်းချင်း
ဝင်ရောက်လာသည်။

ထို့နောက် ရှေ့ဆုံးမှ ဝင်လာသောလူကြီးက လူဆိုးထိန်း
ကိုတစ်ချက်ကြည့်ကာ

“မင်းက သူ့ကိုဖမ်းမလို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လူဆိုးထိန်းက ထိုလူသုံးယောက်ကို လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်၍
ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး

“ဟုတ်ပါတယ်”

ထိုလူကြီးက

“သူ့ကို ကျုပ်တို့ ခေါ်သွားမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုလူကြီး၏ စကားကြောင့် လူဆိုးထိန်းသည် မည်သို့ပြန်
ပြောရမှန်းမသိအောင်ဖြစ်သွား၏။

ထိုလူကြီးက ဟွားသခင်လေးကိုကြည့်ကာ

“သူက သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့ကိုယ်ရံတော်ကို သတ်ခ
တယ် ဒါကြောင့် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးက သူ့ကိုဖမ်းခေါ်လာဖို့
ကျုပ်တို့ကိုခိုင်းလိုက်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လူဆိုးထိန်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ကျုပ် သူ့ကိုမဖမ်းတော့ပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက လက်ကာပြလိုက်ပြီး

“နေပါဦး”

ဟုမာန်တားလိုက်သည်။

လူဆိုးထိန်းက ဟွားသခင်လေးကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍
ကြည့်ကာ

“မင်းက ဘာပြောချင်လို့လဲ”

ဟုခပ်ဆတ်ဆတ်မေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက လူသုံးဦးကိုညွှန်ပြရင်း

“သူတို့က ဘယ်သူတွေလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လူဆိုးထိန်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“သူတို့က သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့ကိုယ်ရံတော်တွေပဲ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံးပြီး

“ကျုပ် မသိပါလား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လူဆိုးထိန်းက

“မင်းသိနေမလို့ဘူး”

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ်က သူတို့ကိုတောင်မသိတာ သူတို့ရဲ့လူကိုဘယ်
လိုလုပ်သိပြီး သတ်ရမှာလဲ”

လူဆိုးထိန်းက

“မသိလို့ သတ်တာပေါ့ သိရင်မင်းကသတ်ပါမလား”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“နေဦး ကျုပ်သတ်တာလို့ ဘယ်သူပြောလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လူဆိုးထိန်းက တစ်စုံတစ်ခုပြောရန် ဟန်ပြင်းလိုက်သည်။

သို့သော် ပထမဆုံးဝင်လာသော လူကြီးကလက်တာ၍
ဟန်တားလိုက်ပြီး ဟွားသခင်လေးကိုစူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။
*ပြီးမှ အလွန်အေးစက်သောလေသံဖြင့်
“မင်း ကျုပ်တို့နဲ့လိုက်ခဲ့ပါ”
ဟုပြောလိုက်သည်။
ဟွားသခင်လေးက သူ၏လက်ကိုဆန့်တန်း၍ လူဆိုး
ထိန်း၏ရှေ့သို့ထိုးပေးရင်း
“လူဆိန်းထိန်း ခင်ဗျာ ကျုပ်ကိုဖမ်းခေါ်သွားပါ”
ဟုပြောလိုက်သည်။
ထိုလူကြီးက လူဆိုးထိန်းကို လှည့်ကြည့်ပြီး
“မင်းက သူ့ကိုဖမ်းခေါ်သွားမှာလား”
ဟုမေးလိုက်သည်။
လူဆိုးထိန်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး
“ကျွန်တော် သူ့ကို မဖမ်းပါဘူး”
ဟုပြောလိုက်သည်။
ထို့နောက် လူဆိုးထိန်းက သူ၏ရဲမက်များကို လက်ဝှေ့
ယမ်းပြလိုက်၏။
ထိုလူကြီးက ဟွားသခင်လေးကို တစ်ချက်ကြည့်ကာ
“မင်း ကြားတယ်မဟုတ်လား”
ဟုပြောလိုက်သည်။
ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။
ပြီးမှ သက်ပြင်းချကာ
“အင်း ကြားပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။
ထိုလူကြီးက
“ဒါဆို ကျုပ်တို့နဲ့လိုက်ခဲ့ပါ”
ဟုပြောလိုက်၏။
ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
“ဟုတ်ကဲ့”
ဟုပြောလိုက်၏။
ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးသည် ရုတ်တရက်လှုပ်ရှား
ချက်သည်။
သူသည် သူ၏ဝဲဘက်မှရဲမက်များကို ပခုံးဖြင့်ဝင်တိုက်
ချက်ပြီး အနီးဆုံးပြတင်းပေါက်မှ ခုန်ထွက်လိုက်၏။
“ဝုန်း”
ဟူသောအသံနှင့်အတူ ပိတ်ထားသောပြတင်းပေါက်၏
ခေါးရွက်သည် ကျိုးပဲ့သွားပြီးနောက် ဟွားသခင်လေး၏ခန္ဓာ
ပယ်သည် အပြင်သို့ရောက်ရှိသွားသည်။
လူဆိုးထိန်းသည် ကြောင်အိမ်အိမ်ဖြစ်နေရာမှ သတိ
မဝင်လာပြီး ဟွားသခင်လေး၏နောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားသည်။
သို့သော် သူသည် ဟွားသခင်လေး၏အရိပ်အရောင်ကို
တွေ့ရတော့ချေ။
သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်ကရယ်မောလိုက်ပြီး
“ဟွားသခင်လေး မင်းပြေးလို့ မလွတ်ပါဘူး”
ဟုကြိမ်းဝါးလိုက်လေတော့သည်။ မဟုတ်ပါလား။
ဟွားသခင်လေးသည် တည်းခိုခန်းမှထွက်ပြေးလာပြီး

နောက် မြို့စွန်တစ်နေရာမှ ဘုံကျောင်းပျက်ထဲ၌ ခိုအောင်းနေ၏
ထို့နောက် သူသည် သူ၏မိတ်ဆွေပုယိုစွမ်းကိုသွား
သည်။

သို့သော် ပုယိုစွမ်းကို ရှာ၍မတွေ့ပါ။

နောက်ဆုံး၌ သူသည် ယမန်နေ့ညကနေရာကို ပြန်လည်
၍သွားရောက်ရှာဖွေရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။

ထိုသို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီးသည်နှင့် ခင်ဌာ မြင်းလည်းခင်း
လုံး အငှားငှာနမူ မြင်းလည်းတစ်စီးကို ငှားရမ်းလိုက်သည်။

မြင်းလည်းဖြင့် ကုလုံအနောက်လမ်းမှ ကွေ့ရှမ်း
သောက်ဆိုင်သို့လာခဲ့သည်။

နံနက်စာကို ကွေ့ရှမ်းစားသောက်ဆိုင်တွင်စားလိုက်
ထို့နောက် သူသည်မြင်းလည်းပေါ်တက်ထိုင်လိုက်သည်။

မြင်းလည်းပေါ်သို့ရောက်သောအခါ သူသည် မြင်းလည်း
၏ပြတင်းပေါက်မှ လိုက်ကာများ ကိုချလိုက်သည်။

ထို့နောက် မိမိ၏မျက်လုံးကိုပဝါဖြင့် စည်းနှေးလိုက်
ပြီးမှ သူသည်မြင်းလည်းသမားကိုမောင်းဟုပြောလိုက်

မေလင်စွမ်းနှင့်သွားစဉ်က မျက်လုံးကိုပဝါဖြင့် စည်း
ထားခဲ့ရသည်။

သို့ဖြစ်၍သူသည် သူ၏နားဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်မှ အ
မှတ်သား၏။

ယခု သူသည်ယမန်နေ့ကအတိုင်း နားကိုအသုံးပြု
လည်းကိုမောင်းခိုင်း၏။

နောက်ဆုံး၌ သူသည် မြင်းလည်းကိုရပ်တန့် ခိုင်းလိုက်

သက်ပြင်းကို မှတ်ထုတ်လိုက်လေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် စိတ်ပျက်စွာဖြင့် မြင်းလည်းပေါ်မှ
ဆင်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် သူ၏ပတ်ဝန်းကျင်ကိုကြည့်လိုက်၏။

ပတ်ဝန်းကျင်က ထူးခြားမှုမရှိပါ။

အတန်ကြာမှ သူသည်သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး မြင်းလည်းသ
မားကို ငွေထုတ်ပေးလိုက်သည်။

မြင်းလည်းသမားကသူ့ကိုလူထူးလူဆန်းသဖွယ်ကြည့်၏
ဟွားသခင်လေးက မြင်းလည်းသမားကိုကျသင့်ငွေရှင်း

ပေးလိုက်ပြီးနောက်

“ဒီမှာ မှတ်ဆိတ်ပြာရဲ့လောင်းကစားရုံကိုသိလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မြင်းလည်းမောင်းသမားက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံလေ ဆရာကအဲဒီကိုသွားမ
ရဲ့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ

“ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံကို ကျုပ် သိတာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မြင်းလည်းမောင်းသမားက

“အဲဒါ မှတ်ဆိတ်ပြာရဲ့လောင်းကစားရုံပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး လက်ကာပြ

၆၈ ❖ နန်းကျော်သူ

ကာယိုနေရာမှ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

မြင်းလည်းသမားသည် ဟွားသခင်လေးကိုကြည့်ပြီး ခေါင်းခါယမ်းကာ မြင်းလည်းကိုမောင်းနှင်၍ ထွက်ခွာသွားလေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သူ၏ရှေ့မှ မြေကွက်လပ်ကိုကြည့်ရင်းမျက်မှောင်ကြဲတနေ၏။

နောက်ဆုံး သူသည်သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး လမ်းဘေးသို့ ပင်အောက်၌ စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ထိုင်ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် စိတ်ကိုလျှော့ချကာ ခေါင်းအေးအေးဖြင့်မိမိကြုံတွေ့ရသော အကြောင်းအရာများကို ပြန်လည်စဉ်းစားလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းက မိမိကိုငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံသို့ သွားခဲ့သည်။

ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံ၌ မေလွင်စွမ်းကိုတွေ့ခဲ့သည်။ မေလွင်စွမ်း၏နောက်သို့ လူလေးယောက်လိုက်သွားကာ ထိုလူလေးယောက်နှင့် မေလွင်စွမ်းတို့ ရှုရှုရင်းစာနာသော ဖြစ်ခဲ့သည်။

မိမိကောင်စင်ရွက်ဖြေရှင်းခဲ့၏။

မိုးညှဲနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၆၉

ထို့နောက် မေလွင်စွမ်းနှင့်လိုက်ပါသွားခဲ့သည်။

မေလွင်စွမ်းနှင့် လိုက်သွားမိခဲ့သဖြင့်စဉ်းစားမရသောပုစ္ဆာတစ်ပုဒ်ကို တွက်နေရပြီဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ထိုပုစ္ဆာကိုဖြေရှင်းနိုင်ရန် မေလွင်စွမ်းကို ရှာဖွေတွေ့မဖြစ်မည်။

သို့မဟုတ်ပါက ဓားပြမှု၊ လူသတ်မှုဖြင့်ဝရမ်းပြေးဖြစ်နေလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

မေလွင်စွမ်းကို ရှာဖွေတွေ့ရှိနိုင်ရန် မိမိသည် မုတ်ဆိတ်ပြာ၏လောင်းကစားရုံကို ရှာဖွေရမည်ဖြစ်သည်။

မြင်းလည်းမောင်းသမား၏ စကားအရ မုတ်ဆိတ်ပြာ၏လောင်းကစားရုံမှာ ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံမှထွက်လာခဲ့သောမေလွင်စွမ်းက အဘယ်ကြောင့်မိမိကို သူညီပတ်၍ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံသို့ ခေါ်ဆောင်သွားရသနည်း။

ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံ အနီးတစ်ဝိုက်၌ မြစ်ချောင်းမရှိချေ။

ယမန်နေ့ညက မိမိသည် လှေကိုစီးခဲ့ရသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် တစ်ချက်ပြီးလိုက်ပြီး ထိုင်ရာမှထကာလှေဆိပ်များသို့ စုံစမ်းရန်ထွက်လာခဲ့လေတော့သည် မဟုတ်လား။

၇၈ ❖ နန္ဒတော်သို့

ချန်အန်းမြို့၌ ဖြစ်ဆိပ်မရှိပါ။
 ချန်အန်းရေကန်သာ ရှိသည်။
 ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် ချန်အန်းမြို့၏ ရေကန်
 သို့ရောက်လာသည်။
 ရေကန်၌ ကူးတို့ဆိပ်ရှိသည်။
 သို့သော် ဆိပ်ခံဘောတံတားက အုတ်ဖြင့်ပြုလုပ်ထား
 သောတံတားဖြစ်သည်။
 ယမန်နေ့ညက ဟွားသခင်လေးလျှောက်ခဲ့ရသော ဆိပ်
 တံတားမှာ သစ်သားတံတားဖြစ်သည်။
 ထိုစဉ် ခွေးနှင့်ကြောင် ကိုက်သံထွက်ပေါ်လာသည်။
 ခွေး၏မာန်ဖီသံ၊ ကြောင်၏မာန်ဖီသံ၊ တစ်ကောင်နှင့်တစ်
 ကောင်လုံးထွေးသတ်ပုတ်သံများသည် ဟွားသခင်လေး၏နောက်
 ကျောဘက်မှ ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်၏။
 ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် နောက်သို့ လှည့်ကြည့်
 လိုက်သည်။
 သူ၏နောက်၌ ကလေးတစ်ယောက်မှလွဲ၍ မည်သည့်
 ခွေး၊ မည်သည့်ကြောင်မျှမတွေ့ရပါ။
 ခွေးနှင့်ကြောင် ရန်ဖြစ်နေသောအသံလည်း မကြားရပါ။
 ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ပတ်ဝန်းကျင်
 ကိုကြည့်လိုက်သည်။
 ပတ်ဝန်းကျင်၌ မိမိနှင့်ကလေးနှစ်ယောက်သာရှိသည်။
 ကလေးက (၁၂)နှစ် (၁၃)နှစ်အရွယ်ဖြစ်သည်။
 ကလေးက သစ်ပင်တစ်ပင်၏ အောက်တွင်ထိုင်နေသည်။

မိုးဗွဲနဂါးသိမ်းငှက်ဇား(ပ) ❖ ၇၉

ဟွားသခင်လေးသည် ထိုကလေးထံသို့ လျှောက်သွားပြီး
 ကလေး၏အနီး၌ ထိုင်ချလိုက်သည်။
 ကလေးက ဟွားသခင်လေးကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး မြေ
 ပေါ်၌ တုတ်တစ်ချောင်းဖြင့် အရုပ်ရေးဆွဲနေသည်။
 ဟွားသခင်လေးက ထိုအရုပ်များကို ကြည့်လိုက်သည်။
 ခွေးတစ်ကောင်ပုံနှင့် ကြောင်တစ်ကောင်ပုံဖြစ်၏။
 ထိုစဉ် ကလေးက ငှက်တစ်ကောင်ပုံဆွဲ၏။
 ထိုစဉ် ငှက်အော်သံပေါ်ထွက်လာ၏။
 ငှက်အော်သံသည် ကလေးထံမှပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်၏။
 ဟွားသခင်လေးက
 “ကလေး မင်း တစ်ယောက်တည်းလား”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် ကလေးကဟွားသခင်
 လေးကို လှည့်ကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍
 “စောစောက ငှက်အော်သံကိုမင်းလုပ်တာလား”
 ဟုမေးလိုက်၏။
 ကလေးက ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကိုလိုက်ပြီး
 “ခွေးအော်သံတို့၊ ကြောင်အော်သံတို့ ရောလုပ်တတ်လား”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ကလေးက ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးပြီး

“နောက်ထပ် ဘယ်လိုအသံတွေလုပ်တတ်သေးလဲ”
 ဟုမေးလိုက်၏။
 ကလေးက
 “နွားအော်သံ ကျွဲအော်သံလည်း လုပ်တတ်တယ်”
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး
 “မင်းကို ဘယ်သူသင်ပေးတာလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ကလေးက
 “ကျွန်တော့်ရဲ့ဦးလေးပါ။ ဦးလေးကသင်ချင်လို့လား”
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
 “သူက သင်ပေးလား”
 ကလေးက
 “ကျွန်တော့်ကိုတော့ သင်ပေးတယ်”
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍
 “သူက တိရစ္ဆာန်အော်သံတွေပဲ လုပ်တတ်သလား”
 ဟုမေးလိုက်လေသည်။
 ကလေးက
 “သူက အများကြီးလုပ်တတ်တယ်”
 ဟွားသခင်လေးက
 “သူက ဘယ်လိုအသံတွေလုပ်တတ်သလဲ”
 “အများကြီးပဲ”
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
 “လူတွေအများကြီးစကားပြောတဲ့ အသံတော့ မလုပ်

တတ်ဘူး မဟုတ်လား”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 “လုပ်တတ်တာပေါ့ ကျွန်တော်တို့ကိုပုံပြောတဲ့အခါ အသံ
 အမျိုးမျိုးနဲ့ ပြောပြတယ်”
 “ဟုတ်လား ဒါနဲ့ သူ့ရဲ့နာမည်က ဘယ်လိုခေါ်လဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ကလေးက
 “စူးပန်ချိန်ပါ”
 ဟွားသခင်လေးက
 “သူ့ကို ဘယ်မှာတွေ့နိုင်မလဲ”
 ကလေးက
 “အခုလား”
 ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
 “ဟုတ်တယ်”
 ကလေးက ဟွားသခင်လေးကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး
 “ဦးက တကယ်သင်မှာလား”
 ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
 “ဒါပေါ့”
 ကလေးက တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး
 “ဒါဆို အရှုပ်ရဲ့ဆိုင်မှာ သွားရှာပါလား”
 ဟုပြောလိုက်လေသည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ငွေစာအချို့ကို

ထုတ်ယူ၍ကလေးကိုပေးလိုက်လေသည်။

“ရော့မုန့်ဖိုး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးသည် ထိုနေရာမှ ထွက်လာ
လေတော့သည်။

အရှုပ်၏ဘုံဆိုင်သည် ချန်အန်းမြို့၏ ဆင်းရဲသားရပ်ကွက်
ထဲ၌ရှိသည်။

ဤလမ်းမကို ကျော်လိုက်သည်နှင့် ချန်အန်းမြို့သည်
ပြောင်းလဲသွားသည်။

လမ်းများက ကျဉ်းမြောင်းပြီး ရွံ့များစွက်များဖြင့်ပြည့်နှက်
နေလေသည်။

အိမ်များက ပြုပ်သိပ်နေသည်။

ထိုနေရာ၌ လူဆိုးများ၊ လူမိုက်များ၊ အရက်သမားများ
ဘိန်းသမားများပေါသည်။

ထိုရပ်ကွက်ထဲသို့ ဟွားသခင်လေးရောက်လာသောအခါ
လမ်းပေါ်မှလူတိုင်းက ဟွားသခင်လေးကို လူထူးလူဆန်းသဖွယ်
ဝိုင်းကြည့်နေသည်။

အဝတ်အစားမပါသော ကလေးငယ်များက ဟွားသခင်

လေး၏နောက်မှပြေးလိုက်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးက ကလေးများအနက် လူရည်လည်ပုံရ
သောကလေးကိုပြီးပြလိုက်ပြီး ငွေတစ်စကိုပေးကာ

“အရှုပ်ရဲ့ဆိုင် ဘယ်မှာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ထိုကလေးက အရှုပ်၏ဆိုင်ကို ညွှန်ပြလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးသည် ကလေးညွှန်ပြလိုက်သော ဘုံဆိုင်
ထဲသို့ဝင်ရောက်လိုက်သည်။

ဘုံဆိုင်ထဲ၌ လူသံများ၊ ဗွက်သံ၊ ပန်းကန်သံများဆူညံနေ
လေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် အနီးမှဖြတ်သွားသော စားပွဲထိုးကို
လှမ်းဆွဲလိုက်ပြီး လက်ထဲသို့ ငွေတစ်စထည့်ပေးလိုက်၏။

ပြီးမှ

“ကျုပ် စူးပန်ချိန်နဲ့တွေ့ချင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

စားပွဲထိုးက စားပွဲတစ်လုံးကို မေးငေါပြလိုက်သည်။

ထိုစားပွဲ၌ လူသုံးယောက်ထိုင်နေသည်။

စားပွဲထိုးက

“အလယ်ကလူပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက စားပွဲထိုး၏ပခုံးကိုပုတ်၍

“ကျေးဇူးပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

၇၆ ❖ နန္ဒတော်သို့

ထို့နောက် သူသည် စူးပန်ချိန်ထိုင်နေသော စားပွဲသို့ လျှောက်သွားလေတော့သည်။

စူးပန်ချိန်သည် သူ၏အဖော်နှစ်ယောက်ကို လက်ဟန်ခြေဟန်ဖြင့် စကားပြောနေသည်။

သူသည် ထိုသို့အားရပါးရစကားပြောနေရာမှ မိမိ၏စားပွဲသို့ ချဉ်းကပ်လာသော ဟွားသခင်လေးကို မြင်လျှင် လိုက်သောအခါ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပြီး စားပွဲမှရုတ်တရက် ခုန်ထကာ ဆိုင်၏ နောက်ဖေးခန်းသို့ ပြေးဝင်သွားလေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးက စူးပန်ချိန်၏နောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားသည်။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် လူထွားကြီးတစ်ယောက်က ဟွားသခင်လေး၏ရှေ့မှ လမ်းပိတ်ရပ်တန့်လိုက်ပြီး

“ဒီနေရာမှာ ရမ်းကားချင်တိုင်း ရမ်းကားလို့ မရဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

ဆိုင်ထဲမှလူများက မိမိကိုဝိုင်းကြည့်နေကြောင်းတွေ့ရ၏။

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ် စူးပန်ချိန်ကို လာရှာတာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လူထွားကြီးက

“အဲဒီနာမည်နဲ့လူ ဒီမှာမရှိဘူး”

ဟုဖြောင်လိမ်လိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကောင်းပြီ”

ဟုပြောကာ အနီးမှစားပွဲကို လက်ဝါးဖြင့်ရိုက်ချလိုက်လေသည်။

“ဝုန်း”

ဟူသောအသံနှင့်အတူ စားပွဲသည် ထက်ဝိုင်းကျိုးသွား၏။

ဟွားသခင်လေး၏ ရှေ့မှလူထွားကြီးသည် တစ်ချက်တုန်လှုပ်သွားပြီး

“မင်း...မင်း”

ဟုရေရွတ်လိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက လူထွားကြီးကို ဂရုမစိုက်ဘဲ သွား

ကြားမှလေသံဖြင့်

“စူးပန်ချိန် ထွက်မလာဘူးဆိုရင် ကျုပ်ကတစ်ဆိုင်လုံးကို ရိုက်ချိုးပစ်လိုက်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လူထွားကြီးသည် ဟွားသခင်လေးကိုစူးစိုက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

လူထွားကြီးနှင့် ဟွားသခင်လေးတို့သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။

အတန်ကြာမှ လူထွားကြီးက

“စူးပန်ချိန် ထွက်ခဲ့”

ဟုအော်ဟစ်လိုက်သည်။

လူထွားကြီး၏ စကားအဆုံး၌ စူးပန်ချိန်သည် မိုးဖိုနောက်

၇၈ ❖ နန္ဒာကျော်သူ

ထဲမှထွက်လာသည်။

လူထွားကြီးက အနီးသို့ရောက်လာသော စူးပန်ချိန်ကို
ပါးတစ်ချက်ရှိက်လိုက်ပြီး“မင်းကိစ္စမင်းရှင်း၊ ကျုပ်ရဲ့ဆိုင်တော့ အကျိုးမခံနိုင်ဘူး”
ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက အနီးမှစားပွဲတွင် ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက စားပွဲ၌ဝင်ထိုင်လိုက်သည်နှင့် ထိုစား

ပွဲ၌ထိုင်နေသောလူများက ထသွားလေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးက စူးပန်ချိန်ကိုစားပွဲ၌ထိုင်ရန် လက်ဟန်
ဖြင့်ပြလိုက်သည်။စူးပန်ချိန်က လူထွားကြီးကို အကူအညီတောင်းဟန်ဖြင့်
တစ်ချက်ကြည့်လိုက်လေသည်။ပြီးမှ သူသည် ဟွားသခင်လေးရှေ့၌ မဝံ့မရဲဖြင့် ဝင်ထိုင်
လိုက်လေသည်။ဟွားသခင်လေးက လူထွားကြီးကိုတစ်ချက်လှမ်းကြည့်
လိုက်ပြီး

“ခင်ဗျားက ဆိုင်ရှင်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လူထွားကြီးက

“ဟုတ်ပါတယ်”

ဟွားသခင်လေးက အိတ်ထဲမှတစ်ထောင်တန် ငွေလွှဲ
လက်မှတ်ကိုလှမ်းပေးလိုက်ရင်း

“ဒီမှာရှိတဲ့လူတွေအားလုံးအတွက် ကျသင့်ငွေကို ကျုပ်

မိုးဌ်နဂါးသိမ်းငှက်ခေး(ပ) ❖ ၇၉

ရှင်းပေးမယ်၊ ပျော်ပျော်ပါးပါးသောက်ပါစေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လူထွားကြီးသည် ဟွားသခင်လေးကို လူထွားလူဆန်းအ
ဖြစ်ကြည့်နေပြီးမှ ရုတ်တရက်ပြုံးကာ

“ကျုပ်က လူတိုင်းကိုစိတ်မပျက်စေရပါဘူး”

ဟုပြောကာ ဟွားသခင်လေးထံမှ တစ်ထောင်တန်ငွေလွှဲ
လက်မှတ်ကိုလှမ်းယူလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူသည် သူ၏လက်ကိုမြှောက်၍

“အားလုံးကို ဟောဒီကသူဌေးလေးက အရက်တိုက်တယ်
ကြိုက်သလောက်သောက်ကြပါ”

ဟုအော်ဟစ်ပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဟုတ်ရဲ့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

စူးပန်ချိန်က

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်ကို မှတ်ဆိတ်ပြာကခိုင်းလို့ လုပ်ရ

တာပါ”

ဟွားသခင်လေးက

“ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံထဲမှာနော်”

ဟုမေးလိုက်သည်။

စူးပန်ချိန်က

“ကျုပ် လိမ်မပြောပါဘူး”

ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်ရင်း

“ခင်ဗျားက တကယ်ပဲ အဲဒီလိုပြောနိုင်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

စူးပန်ချိန်က

“ခင်ဗျားက မယုံဘူးလား၊ မှတ်ဆိတ်ပြာကလဲပြောတယ်၊

ခင်ဗျားက သူပြောတာမယုံဘူးဆိုလို့ ကျုပ်ကိုခေါ်ပြီး လက်တွေ့ပြ
ခိုင်းတာ”

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ်က မယုံဘူး ဟုတ်လား”

စူးပန်ချိန်က

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်ဗျားက မယုံဘူးဆိုပြီး သူနဲ့အလောင်း

အစားလုပ်တယ်၊ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားယုံအောင် ကျုပ်ကိုခေါ်ပြီး အ

သံတုအမျိုးမျိုးလုပ်ခိုင်းတာ”

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းကိုညိတ်လိုက်ပြီး

“ကျုပ် နားလည်ပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးသည် ထိုင်ရာမှထလိုက်ပြီး

အရှုပ်၏ဘုံဆိုသို့ထွက်လာခဲ့သည်။

ဘုံဆိုသို့ထွက်လာသော ဟွားသခင်လေးသည် စူးပန်ချိန်ကို

အတုတမ်းတမ်းပေးခဲ့သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် အရှုပ်၏ဘုံဆိုသို့ထွက်လာပြီး

အောက်ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံသို့ တန်းလာခဲ့သည်။

သို့သော် သူသည် လမ်းတွင်ရဲမက်အချို့နှင့်တွေ့၍ ပုန်း

အောင်းနေခဲ့ရသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် မိမိ၏ကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အ

ကံများကိုပြန်လည် တွေးတောနေရာမှ သက်ပြင်းချလိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် သူ၏နေသူကိုသို့တစ်ချက်ကြည့်လိုက်
သွားသည်။

လမ်းမပေါ်၌ လူရိပ်လူရောင် မတွေ့ရပါ။

ထိုစဉ် အဝေးမှညဉ့်တစ်နာရီ အုန်းမောင်းခေါက်သံထွက်

လာသည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးသည် အုတ်ထရံကိုမှီ၍ လွန်ခဲ့သောရက်များကကြုံတွေ့ခဲ့ရသော အဖြစ်အပျက်များကို ပြန်လည်စဉ်းစားမှတ်တမ်းပြင်းချလိုက်ပြီး ရှည်လျား၍မှောင်မည်းသော လမ်းအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့သည်။

နောက်ဆုံး၌ သူသည် ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံသို့ ရောက်လာသည်။

ထိုစဉ် အဝေးမှခေါင်းလောင်းသံတစ်ချက်ကြားလိုက်ရ၏။ ခေါင်းလောင်းသံကိုကြားလိုက်သည်နှင့် ဟွားသခင်လေး၏မျက်လုံးများသည် ဝင်းလက်သွားသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မေလင်စွမ်းနှင့်လာခဲ့စဉ်က ခေါင်းလောင်းသံကိုကြားခဲ့ရသည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်သည်။

မေလင်စွမ်းက မိမိကို ဤငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံသို့ တစ်ဖက်လှည့်ဖြင့်ပြန်ခေါ်လာခြင်း ဖြစ်ကြောင်းသဘောပေါက်လာသည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် သူ့ကို မေလင်စွမ်းကမည်ကဲ့သို့ ခေါ်ခဲ့သနည်း။

ဤနေရာ၌ ဖြစ်မရှိပါ။ ချောင်းမရှိပါ။ ရေကန်မရှိပါ။

မေလင်စွမ်းနှင့် လာခဲ့စဉ်က ဤနေရာတွင်လည်း မှဆင်းခဲ့ရသည်။

ထို့နောက် သစ်သားဆိပ်ခံတံတားပေါ်သို့ တက်လာပြီးလျှင် လှေစီးခဲ့ရသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကိုကိုင်

ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

ငွေအောင်းကြီးလောင်းကစားရုံသည် ဟောင်းနွမ်းနေသောအိမ်အိုကြီးဖြစ်သည်။

ထိုအိမ်အိုကြီးဘေးတွင် သိုလှောင်ရုံတစ်ခုရှိသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ထိုသိုလှောင်ရုံကို အတန်ကြာ အောင်စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။

ပြီးမှ သူသည် ထိုသိုလှောင်ရုံသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။

ထိုသိုလှောင်ရုံသို့ ရောက်သောအခါ ဟွားသခင်လေးသည်တံခါးကိုတွန်းဖွင့်လိုက်သည်။

တံခါးက အလွယ်တကူပွင့်သွားသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် တံခါးဝ၌ရပ်ကာ အထဲသို့ ချောင်းကြည့်လိုက်လေသည်။

လရောင်ကြောင့် အထဲကိုမှန်ဝါးဝါးသာမြင်ရသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကိုကိုင်လိုက်ပြီး သိုလှောင်ရုံထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။

ထိုသို့လှမ်းဝင်လိုက်သည်နှင့် သူသည်ကူးတို့ဆိပ်မှ သစ်သားဆိပ်ခံတံတား ပေါ်သို့ ရောက်သွားသကဲ့သို့ ထင်မှတ်ရ၏။

ထို့ကြောင့် သူသည် မျက်လုံးကိုမှိတ်ပြီး တစ်လှမ်းချင်း ထွန်းလိုက်သည်။

ခြေလှမ်းလိုက်တိုင်း ထွက်ပေါ်လာသော သစ်သားပွတ်တိုက်သံ၊ သံချက်မှ တကျိကျိမြည်သံ ပေါ်ထွက်လာသည်။

ထိုအသံများသည် မေလင်စွမ်းနှင့်အတူ ဆိပ်ခံတံတားပေါ်လျှောက်ခဲ့စဉ်က ကြားခဲ့ရသောအသံများပင်ဖြစ်သည်။

၈၄ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ထိုစဉ် လှိုင်လှိုင်ရဲတစ်ခုလုံး မီးရောင်များလင်းထိန်သွားသည်။

တဆက်တည်းမှာပင်
“အင်း ဒါကြောင်လို့ ဟွားသခင်လေးက နာမည်ကျော်ကြားတာပဲ”
ဟုပြောလိုက်သောအခါ ထွက်ပေါ်လာလေတော့သည်။

သိုလှောင်ရုံထဲ၌ လူသုံးယောက်ရှိနေသည်။
တစ်ယောက်က ပုယိုစွမ်းဖြစ်သည်။
နောက်တစ်ယောက်က မေလွင်စွမ်းဖြစ်သည်။
ကျန်တစ်ယောက်က အလွန်ခုံညားသော ယူဂြိုဟ်ကင်
ယောက်ဖြစ်သည်။
သူတို့သုံးယောက်သည် စာလွှာတစ်ခု၌ ဝိုင်းဖွဲ့ထိုင်နေခြင်း
ဖြစ်သည်။

စားပွဲပေါ်တွင် ဟင်းလျာခွက်များ၊ အဖုတ်သီးများရှိ၏။
ပုယိုစွမ်းက ဟွားသခင်လေးကိုပြုံးပြလိုက်ပြီး လေထဲ
မှမီးအိမ်ကိုနံရံပေါ်တွင် နေရာတကျပြန်ချိတ် ထားလိုက်သည်။
ပြီးမှ ပုယိုစွမ်းက ပြုံးလိုက်ပြီး
“အံ့သြသွားသလား”

မှီးဗျံ့ခင်သိမ်းငှက်စား(၁) ❖ ၈၅

ဟုမေးလိုက်သည်။
ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး
“ကြိုတင်ကြံစည်ထားတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုဟာ အံ့သြစရာမရှိ
ပါဘူး”
ဟုပြောလိုက်သည်။
ဟွားသခင်လေး၏ စကားအဆုံး၌ ခန့်ညားသောလူကြီး
က ရယ်မောလိုက်ပြီး
“အင်း ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ကျုပ်တို့က ခင်ဗျားကို ကြာကြာ
မလိမ့်နိုင်ပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။
ဟွားသခင်လေးက ခန့်ညားသောလူကြီးကိုကြည့်ပြီး
“ခင်ဗျားက မှတ်ဆိတ်ပြာလား”
ဟုမေးလိုက်သည်။
ခန့်ညားသောလူကြီးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
“ဟုတ်ပါတယ်”
ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး
“ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်လို့ ရုပ်မဖျက်ထားတာလဲ”
ဟုမေးလိုက်သည်။
ခန့်ညားသောလူကြီးက
“ကျုပ်က တခြားလူကိုသာညာလို့ ရမယ်လေ၊ ဟွားသခင်
လေးကိုတော့ ကျုပ်က ဘယ်လိုလုပ်ညာလို့ ရမှာလဲ”
ဟုပြောလိုက်ပြီး အကျီရင်ဘတ်ကြားထဲမှ မျက်နှာအတူ
ကိုထုတ်ယူပြီး စားပွဲပေါ်တင်လိုက်သည်။

ပြီးမှ မုတ်ဆိတ်ပြာက

“ကျုပ်ရဲ့အလုပ်က လောင်းကစားရုံလုပ်ငန်းလေ၊ ဒီတော့ ကျုပ်ကိုလူတွေက ကြောက်ရွံ့အောင် မျက်နှာအတုကို ဖန်တီးထားရတာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး မေလင်စွမ်းကိုကြည့်လိုက်သည်။

မေလင်စွမ်းကပြုံး၍

“ရှင့်ကို စောင့်နေရတာကြာပြီ၊ ဘာဖြစ် လို့ နောက်ကျရတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးကာ

“ကျုပ်က ကြောင်အော်သံ၊ ခွေးဟောင်သံ၊ ငှက်အော်သံ အသံတို့ကိုလုပ်တတ်တဲ့ ကလေးတစ်ယောက်ကို လိုက်ရှာနေလို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာကပြုံး၍ ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“တွေ့ခဲ့လား”

ဟွားသခင်လေးက

“အင်း လူတွေအများကြီး စကားပြောနေတဲ့ အသံမျိုးအတုလုပ်ပြောတတ်တဲ့ လူနဲ့တော့ တွေ့ခဲ့တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ပုယိုစွမ်းကိုလှမ်းကြည့်ပြီး

“ကျုပ်ပြောတယ်မဟုတ်လား၊ ဟွားသခင်လေးကိုလိမ်ရင် အကဲပဲလိမ်လို့ ရမယ်လို့ လေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍လက်ကာပြကာ

“ဒါနဲ့ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို မေလင်စွမ်းလို့ပဲ ဆက်ခေါ်ရတာလား”

ဟုမေလင်စွမ်းကိုမေးလိုက်သည်။

မေလင်စွမ်းက အဖြေမပေးခင် ပုယိုစွမ်းကပြုံး၍

“ဪ ခင်ဗျားကို ကျုပ်တစ်ခုပြောဖို့ မေ့သွားတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“အခုပြောလဲ နောက်မကျပါဘူး”

ပုယိုစွမ်းက

“ကျုပ်မှာ အင်မတန်ဉာဏ်ထက်တဲ့ ညီမတစ်ယောက်ရှိတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ခင်ဗျား ညီမနဲ့ ကျုပ်နဲ့ တွေ့ပြီးပါပြီ၊ အဲဒါနာမည်ကတော့ တုဘူးထင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းကပြုံး၍

“သိပ်မကွာပါဘူး၊ ခပ်ဆင်ဆင်ပဲ၊ ခင်ဗျား မုတ်လို့ ခွယ်တယ်”

“ဟီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။
 ထို့နောက် ဝုယိုစွမ်းက သူ၏ညီမနှင့်ပွားသခင်လေး
 မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။
 သူမ၏နာမည်မှာ လင်ယိုစွမ်းဖြစ်သည်။
 ပွားသခင်လေးက လင်ယိုစွမ်းကိုပြုံးပြလိုက်ပြီး
 “ခင်ဗျားနာမည် မေလွင်စွမ်းမဟုတ်ဘူးဆိုတာကျုပ်သိ

ပါပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။
 ထို့နောက် မိမိ၏မျက်နှာကိုစည်းပေးခဲ့သောပဝါကိုအ
 ရင်ဘတ်ကြားမှထုတ်ယူ၍ စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်ပြီး
 “ပဝါရဲ့ထောင့်မှာ လင်ယိုစွမ်းလို့နာမည်ထိုးထားတယ်
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 လင်ယိုစွမ်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး
 “ရှင်က ကျွန်မထင်တာထက်တောင် တော်နေပါလား
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 “ကျုပ်က တော်တာမဟုတ်ပါဘူး၊ အမှန်ကိုဝန်ခံရရင်

ဗျားက ကျုပ်ထက်ပိုပြီးတော်ပါတယ်”
 လင်ယိုစွမ်းကပြုံး၍
 “အင်း ရှင်ချီးကျူးတာ ပိုသွားပြီထင်တယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ပွားသခင်လေးကပြုံးကာ
 “အမှန်တော့ မိန်းကလေးကကျုပ်ကိုသဲလွန်စပေးခဲ့

ပါ”

လင်ယိုစွမ်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး
 “မဟုတ်တာရှင်၊ ဒါ ကျွန်မရဲ့ချွတ်ယွင်းမှုပါ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ပွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး
 “မိန်းကလေးရဲ့ ချွတ်ယွင်းချက်မဟုတ်ပါဘူး၊ မိန်းကလေး
 ကတွက်ချက်ပြီး စီရင်ခဲ့တာပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။
 လင်ယိုစွမ်းက ရယ်မောလျက်
 “ရှင်က ကျွန်မကိုအထင်ကြီးနေတာပါ”
 ပွားသခင်လေးကပြုံးလျက်
 “ဇားပြမှု(၇)မှ၊ လူသတ်မှုက(၁)မှ၊ ဒါတွေကိုကျုပ်ကကျူး
 လွန်ခဲ့တာမဟုတ်ဘူး၊ ဒီတော့ ကျုပ်ကဘယ်သူ့လက်ချက်လဲ
 ဆိုတာ စုံစမ်းမယ်၊ အဲဒီအခါမှာ ပထမဆုံးခြေရာကောက်စုံစမ်းရမှာ
 ကမေလင်စွမ်းဆိုတဲ့ မိန်းကလေးပဲ မဟုတ်လား၊ တကယ်လို့သာ
 မိန်းကလေးက ပဝါရဲ့ထောင့်မှာ လင်ယိုစွမ်းဆိုပြီး နာမည်ထိုးမ
 ထားရင် ကျုပ်က မိန်းကလေးကိုခြေရာကောက်ဖို့ခက်မှာပေါ့၊
 နောက်ပြီး ကျုပ်ကိုခွေးလို ကြောင်လိုအသံတုလုပ်တတ်တဲ့ကလေး
 နဲ့တွေ့အောင်ဖန်တီးခဲ့တယ်မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။
 လင်ယိုစွမ်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး
 “အင်း ကျွန်မတို့ လူရွေးမမှားဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ပွားသခင်လေးက ပြုံးကာ

“ကျုပ်တို့ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပဲ ပြောကြတာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားအဆုံး၌ မုတ်ဆိတ်ပြာက သဘောကျစွာပြုံးလိုက်ပြီး

“ဟွားသခင်လေးက ပွင့်လင်းလင်း”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“အင်း ဟွားသခင်လေးပြောတာမှန်တယ်၊ အမှန်တော့ ကျုပ်တို့က ဟွားသခင်လေးရဲ့အကူအညီကို လိုချင်လို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက လက်ငှေ့ယမ်းပြလိုက်ပြီး

“ကျုပ်ကိုအိပ်ဆေးခပ်၊ နောက်ပြီးကျုပ်အယောင်ဆောင်စားပြတိုက် လူသတ်၊ ဒါဟာ ကျုပ်ဆီက လိုချင်တဲ့အကူအညီလား”

ဟုမေးလိုက်၏။

မုတ်ဆိတ်ပြာက လက်ကာပြကာ

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလိုမဟုတ်ပါဘူး၊ ဒါတွေအားလုံးဟာ ခင်ဗျားကစိတ်ဝင်စားပြီး ကျုပ်ကို အကူအညီပေးနိုင်အောင် ကျုပ်တို့က ဖန်တီးရတာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ခင်ဗျားကို အကူအညီပေးဖို့ နေနေသာသာ၊ အခုဆို ကျုပ်က စားပြ၊ လူသတ်ကောင်ဖြစ်နေပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက လက်ငှေ့ယမ်းပြလိုက်ပြီး

“ဒါက အသေးအမွှားပါ၊ ကျုပ်ရဲ့ဒုက္ခက ခင်ဗျားအခုဖြစ်နေတာထက်(၁၀)ဆမကကြီးပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်က အခုလို လုပ်ရတာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ကျုပ်ထက် (၁၀)ဆလောက်ပိုကြီးစွယ် ဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

“ဟုတ်ပါတယ် ဒါကြောင့် ကျုပ်မှာ မစားနိုင် မအိပ်နိုင် ဖြစ်နေတာကြာပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကဲ ပြောစမ်းပါဦး၊ ခင်ဗျားရဲ့ဒုက္ခက ဘာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“ကျုပ် မိန်းမဆီက တံဆိပ်တုံးကို ပြန်ယူပေးဖို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာ၏ စကားကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် ညီညိုပြန်ပြောရမှန်း မသိအောင်ဖြစ်သွားသည်။

သူသည် မုတ်ဆိတ်ပြာကို အတန်ကြာအောင်ကြည့်နေပြီး

“ဦးခေါင်းခါယမ်းကာ

“ခင်ဗျားက ရယ်စရာပြောတတ်သားပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ဦးခေါင်းခါယမ်းကာ
 “ကျုပ် ရယ်စရာပြောတာမဟုတ်ပါဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက
 “ခင်ဗျား မိန်းမဆီက တံဆိပ်တုံးကို ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်က
 ပြန်ယူပေးရမှာလဲ၊ ခင်ဗျားတို့ လင်မယားချင်း တောင်းယူပေါ့”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက
 “မဖြစ်လို့ပါ”
 ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး
 “ဘာဖြစ်လို့လဲ”
 မုတ်ဆိတ်ပြာက သက်ဖြင်းချကာ
 “ကျုပ်မိန်းမက တံဆိပ်တုံးကိုခိုးပြီး ထွက်ပြေးသွားလို့
 ဟွားသခင်လေးက လေပူတစ်ချက်မုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး
 “တံဆိပ်တုံးက ဘာတံဆိပ်တုံးမို့လို့လဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက နှုတ်ခမ်းကိုတစ်ချက် ကိုက်လိုက်ပြီး
 “သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့ တံဆိပ်တုံးပါ”
 ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။
 ဟွားသခင်လေးက ပါးစပ်အဟောင်းသားဖြင့် မုတ်ဆိတ်
 ပြာကို ကြည့်နေ၏။
 အတန်ကြာမှ
 “သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့တံဆိပ်တုံး ဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
 “ဟုတ်ပါတယ်”
 ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်ပြီး
 “ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားဆီရောက်နေရတာလဲ”
 “မြို့စားကြီးရဲ့သားက ကျုပ်ဆီမှာ အပ်ထားတာပါ”
 ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်ပြီး
 “မဖြစ်နိုင်ဘူး”
 မုတ်ဆိတ်ပြာက
 “ကျုပ် အမှန်ပြောတာပါ”
 ဟွားသခင်လေးက
 “မြို့စားကြီးရဲ့သားက ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားဆီမှာလာပြီး
 အပ်ထားရတာလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက သက်ပြင်းချကာ
 “ဒီလိုပါ အဲဒီနေ့က မြို့စားကြီးရဲ့သားဟာ ခွက်ခွက်လန်
 အောင်ရှုံးသွားတယ်၊ အကြွေးလဲအတော်တင်သွားတယ်၊ အကြောင့်
 သူကမြို့စားကြီးရဲ့တံဆိပ်တုံးကို အပေါင်အဖြစ် ကျုပ်ဆီမှာထား
 တာပါ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်ရင်း
 “သူက လာမရွေးဘူးလား”
 မုတ်ဆိတ်ပြာက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“သူလာရွေးလိုပေါ့ နို့မဟုတ်ရင် ကျုပ်က တံဆိပ်တုံး
 ပျောက်နေတာ သိမှာမဟုတ်ဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက
 “ဒါဆိုသူလာရွေးမှပျောက်နေမှန်းသိခဲ့တာပေါ့ဟုတ်လား”
 “ဟုတ်ပါတယ်”
 “သူက ဘာပြောသလဲ”
 “ကျုပ်ကို တစ်ပတ်အချိန်ပေးပါတယ်”
 ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်၍
 “တံဆိပ်တုံးကို ခင်ဗျားမိန်းမကနိုးသွားတာလို့ ဘာဖြစ်
 လို့ပြောနိုင်ရတာလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက
 “ဒီလိုပါ၊ ကျုပ်နိုးမက တံဆိပ်တုံးကိုရောင်းစားဖို့ကြံ
 စည်နေတယ်ဆိုတဲ့ သတင်းကြားလိုပါ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး
 “ခင်ဗျား မိန်းမနာမည်က ဘယ်လိုခေါ်သလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက
 “လိန်လိန်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်ပြီး

“သူက အခုဘယ်မှာလဲ”
 မုတ်ဆိတ်ပြာက
 “လေတာဆပ်ပြည်နယ်မှာပါ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး
 “အင်း တံဆိပ်တုံးကို ဘယ်သူယူသွားသလဲဆိုတာသိ
 တယ်၊ အဲဒီလူက ဘယ်မှာရှိနေတယ်ဆိုတာလဲသိတယ်၊ ဒါလောက်
 လွယ်ကူတဲ့ကိစ္စကို ဘာဖြစ်လို့ ခက်ခဲအောင်လုပ်ရတာလဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် မုတ်ဆိတ်ပြာသည်
 ဟွားသခင်လေးကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး
 “ခက်ခဲအောင်လုပ်တယ်၊ ကျုပ် နားမရှင်းဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက
 “ဟုတ်တယ်လေ တံဆိပ်တုံးနိုးသွားတဲ့လူက ခင်ဗျားရဲ့
 မိန်းမ ပြီးတော့ သူကလေတာဆပ်ပြည်နယ်မှာ ရောက်နေတယ်
 ဘာခက်သလဲ၊ ခင်ဗျားလိုက်သွားပြီး ပြန်တောင်းပေါ့၊ ဘာဖြစ်လို့
 ကျုပ်ကို မားပြမှု၊ လူသတ်မှုတွေနဲ့ ထောင်ချောက်ဆင်ပြီး အကူအ
 ညီတောင်းရတာလဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက သက်ပြင်းချကာ
 “ကျုပ် လိုက်လာမှန်းသိတာနဲ့ ကျုပ်မိန်းမက အဲဒီနေရာ
 စာနေထပ်ပြီးထွက်ပြေးသွားလိမ့်မယ်၊ ဒါမှမဟုတ် တံဆိပ်တုံးကို

ဖျက်ဆီးပစ်မယ်၊ ဒါဆိုရင် ကျုပ် ဘယ်လိုဖြစ်သွားမလဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ပြီးမှ သူသည် ဟွားသခင်လေးကိုတစ်ချက်ကြည့်ကာ
 “သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးဟာ ဘယ်လိုလူစားဆိုတာ ခင်ဗျား
 ကြားဖူးမှာပေါ့”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ဘာမှပြန်မပြောတော့ပါ။
 သူသည် သိုင်းလောကသားဖြစ်သည်။
 ထို့ကြောင့်သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးအကြောင်းကိုကြားဖူး၏။
 သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးသည် သိုင်းပညာအလွန်ထက်မြက်
 ၏။
 သူ၏လက်အောက်၌ ထိပ်တန်းသိုင်းသမား(၃၆)
 ယောက်ရှိ၏။
 ထို့အပြင် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၌ လျှပ်စီး မိုးကြိုး မုန်တိုင်း
 ဟူသောကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်ရှိ၏။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက ငြိမ်သက်နေသော ဟွားသခင်လေးကို
 အတန်ကြာအောင်ကြည့်လိုက်ပြီးမှ
 “ခင်ဗျား ဘယ်လိုသဘောရသလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက
 “ကျုပ်က ဘာကိုသဘောရ ရမှာလဲ”
 ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။
 “ကျုပ်က ခင်ဗျားကိုကူညီဖို့ ဟုတ်လား”

မုတ်ဆိတ်ပြာက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
 “ဟုတ်တယ်”
 ဟွားသခင်လေးက ရယ်မောလိုက်ပြီး
 “ကျုပ်က ခင်ဗျားကိုကူညီတော့ ကျုပ်ရဲ့အမှုတွေကို
 ဘယ်သူကဖြေရှင်းပေးမှာလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက ရယ်မောလိုက်ပြီး
 “မခက်ပါဘူး ဓားပြအတိုက်ခံရတဲ့လူတွေက အမှုပြန်ပိတ်
 ပေးမှာပါ”
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍
 “သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးအကြောင်းကို ခင်ဗျားလဲကြားဖူး
 မှာပေါ့”
 “ကြားဖူးပါတယ်”
 ဟွားသခင်လေးက
 “ကျုပ်ကသူ့လူကိုသတ်ထားတာကျုပ်ကိုခွင့်လွှတ်ပါ့မလား”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက ပြုံးလိုက်ပြီး
 “ခင်ဗျား သတ်တာမှမဟုတ်တာ”
 ဟွားသခင်လေးက ပခုံးတွန့်ကာ
 “ဒါပေမယ့် ကျုပ်က ကျုပ်မသတ်ကြောင်းကို ဘယ်လို
 သက်သေပြမလဲ”
 မုတ်ဆိတ်ပြာက ရယ်မောလိုက်ပြီး
 “သတ်တဲ့တရားခံကိုဖမ်းပေးလိုက်ပေါ့”

ဟွားသခင်လေးက
 “ဒါနဲ့ ကျုပ်က ခင်ဗျားကိုဖမ်းပြီးပို့ရမယ်ထင်တယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက ရယ်မောလိုက်ပြီး
 “တရားခံကို ကျုပ် သိပါတယ် ကျုပ်ဖမ်းပေးမှာပေါ့”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး
 “အင်း ဒါဆိုလဲ မဆိုးဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက
 “ဒါဆို ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုကူညီတော့မယ်ပေါ့”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
 “ကျုပ် အဲဒီလိုမပြောမိသေးဘူး”
 မုတ်ဆိတ်ပြာက
 “ဟုတ်ပါတယ်ဒါပေမယ့်ခင်ဗျားကကူညီမယ်မဟုတ်လား”
 “အင်း ဘယ်လိုပြောရမလဲ မသိဘူး”
 “ပြောပါ အားမနာပါနဲ့”
 “ဒါဆို အားမနာတော့ဘူး”
 “ပြောပါ”
 ဟွားသခင်လေးက
 “ဝမ်းနည်းပါတယ် ကျုပ် မကူညီနိုင်ပါဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ရယ်မောလိုက်ပြီး
 “ဒါဆိုလဲဖြစ်ပါတယ် ကိစ္စမရှိပါဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
 “ကျုပ်ကို စိတ်မဆိုးဘူးလား”
 မုတ်ဆိတ်ပြာက ပြုံးပြီး
 “စိတ်မဆိုးပါဘူး”
 ဟွားသခင်လေးက
 “ဒေါသမဖြစ်ဘူးလား”
 “မဖြစ်ပါဘူး”
 “ကျုပ်တို့ ဓားပြမှုတွေထပ်ပြီး လုပ်ဦးမှာလား”
 “အခုလောက်ဆိုရင် ဓားပြတိုက်ခံရတဲ့လူတွေက အမှုကို
 စိတ်လောက်ပါပြီ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာ၏ စကားကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည်
 နှုတ်အမ်းအမ်းဖြစ်ကာ
 “ဘယ်လို ကျုပ် နားကြားလွဲသွားသလား”
 မုတ်ဆိတ်ပြာက
 “မလွဲပါဘူး၊ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုမကူညီနိုင်လို့ မကူညီ
 ဘာ၊ ကျုပ်ကစိတ်ဆိုးရမှာလား၊ ဒေါသဖြစ်ရမှာလား၊ ခင်ဗျားကို
 သပ်ပြီး ဒုက္ခပေးရဦးမှာလား”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက လေပူတစ်ချက်မှတ်ထုတ်လိုက်ပြီး

၁၀၀ ❖ နန္ဒကျော်သူ

“...ပြီ ဒါနဲ့ ကျုပ်သွားတော့မယ်”

ဟု လိုက်သည်။

မှတ်ဆိတ်ပြာက

“ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်မတားတော့ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ရောက်တုန်းရောက်ခိုက် ကျုပ်က ခင်ဗျားကိုဂုဏ်ပြုအရက်တိုက်ရစေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက လက်ကာပြလိုက်ပြီး နောက်သို့လှည့်ကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။

မှတ်ဆိတ်ပြာကဟွားသခင်လေးကိုဟန့်တားခြင်းမပြု

ပုယ့်စွမ်းကလည်း ဟန့်တားခြင်းမပြုပါ။

...ယ့်စွမ်းက ပြုံး၍ဟွားသခင်လေး၏နောက်ကျော

ကြည့်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးက နောက်သို့လုံးဝလှည့်မပြုဘဲပါ။

သူသည် စင်္ကြံနံရံအတိုင်းလျှောက်လာပြီး သုံးလှေကား၏တံခါးကိုဆွဲဖွင့်လိုက်သည်။

တံခါးကိုဆွဲဖွင့်လိုက်သည်နှင့် တံခါးဂမ္ဘီလူးသုံးယောရပ်နေသည်ကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုလူသုံးယောက်မှာ တည်းခိုခန်း၌ခွေခွေခွေသံနှင့် ငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်သုံးယောက်ဖြစ်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ နောက်သို့လှည့်လိုက်သည်။

ပြီးမှ မှတ်ဆိတ်ပြာကို လက်ငှေ့ယမ်းပြရင်း

“ဟောဗျာ ခင်ဗျားတိုက်တုဂုဏ်ပြုအရက်ကိုမသောက်

ထွက်သွားရင် ကျုပ်က အတော်ရိုင်းပျံ့တုလူဖြစ်သွားမှာပေါ့”

ဟုပြောကာ မှတ်ဆိတ်ပြာတို့ထံ ပြန်လည်လျှောက်လာလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးသည် မှတ်ဆိတ်ပြာနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ဆိုင်၍ အရက်ကိုတစ်ခွက်ပြီးတစ်ခွက် သောက်လိုက်၏။

အတန်ကြာမှ သူသည် မှတ်ဆိတ်ပြာကို ကြည့်ကာ

“ကိုင်း၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားအတွက် အလုပ်လုပ်ပေးမယ်၊

ခင်ဗျားကုရော ကျုပ်အတွက် ဘာလုပ်ပေးမှာလဲ”

ဟုမေးလိုက်၏။

မှတ်ဆိတ်ပြာက ရယ်မောလို့ ပြုံး

“ပွင့်လင်းတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ထို့နောက် မှတ်ဆိတ်ပြာသည် သူ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ရှေ့သို့

ကိုင်၍

“ခင်ဗျားရဲ့ ဓားပြမှုအတွက် စိတ်မပူပါနဲ့တော့”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက

“မြို့စားကြီးရဲ့ ကိစ္စအတွက်ရော ... ”

၁၀၂ ❖ နန္ဒကျော်သူ

မုတ်ဆိတ်ပြာက ရယ်မောကာ

“သူတို့က ခင်ဗျားကို အရေးမယူတော့ပါဘူး၊ ဘာဖြစ်လဲ
လဲဆိုတော့ ခင်ဗျားက သူတို့အတွက် တံဆိပ်တုံးကို ရှာပေးတဲ့လူ
ဖြစ်သွားပြီ မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး

“ကျုပ်အတွက် ဘာမှအကျိုးခံစားခွင့် မရှိပါလား”

ဟုပြောလိုက်၏။

မုတ်ဆိတ်ပြာက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ဘယ်သူက မရှိဘူးလို့ ပြောလဲ”

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်၍ ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဘယ်လောက်လဲ”

ဟုမေးလိုက်၏။

မုတ်ဆိတ်ပြာက လက်ငါးချောင်းထောင်၍

“လွှဲငွေငါးသောင်း”

ဟွားသခင်လေးက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ငါးသိန်း”

မုတ်ဆိတ်ပြာက ဟွားသခင်လေးကို တစ်ချက်ကြည့်

လိုက်၏။

ပြီးမှ ရယ်မောလိုက်ပြီး

“စိတ်ချ၊ တံဆိပ်တုံးသာ ရအောင်ယူခဲ့ပါ၊ ကျုပ်က

သိန်း အသင့်ပြင်ထားမယ်”

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စောစော၌ ဟွားသခင်လေးသည်
ချန်အန်းမြို့မှ ထွက်လာခဲ့၏။

သူသည် လေဟာဆပ်မြို့သို့ ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

လေဟာဆပ်မြို့သည် တရုတ်ပြည် အရှေ့မြောက်ပိုင်း

နူးဟွားကျွန်းမြစ်ပေါ်၌ တည်ရှိ၏။

လေဟာဆပ်မြို့သည် တစ်နှစ်ပတ်လုံး ရေခဲများဖြင့် ဖုံး

လွှမ်းနေသော မြို့ဖြစ်၏။

ရာသီဥတုက ဆိုးဝါး၏။

ဟန်ကြူးမြို့သားတစ်ယောက်အတွက် မည်သည့်နည်း

နှင့်မျှ အချိန်ကြာကြာနေနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော် ယခု ဟွားသခင်လေးသည် လေဟာဆပ်မြို့သို့

ထွက်ခွာလာနေပြီဖြစ်၏။

သူသည် ချန်အန်းမြို့မှ ထွက်လာပြီးနောက် (၁၀)မိုင် ကုန်း၌ နေ့လယ်စာစား၏။

နေ့လယ်စာစားပြီးနောက် ဟွားသခင်လေး၏စိတ်ထဲ၌ မသိုးမသန်ဖြစ်လာ၏။

သူသည် သူတစ်ပါး၏နောက်သို့ မကြာခဏ ခြေရာခံ လိုက်ခဲ့ဖူး၏။

ယခု သူ၏နောက်သို့ တစ်စုံတစ်ယောက်က နောက် ယောင်ခံလိုက်နေသည်ဟု ခံစားရ၏။

မကြာမီ သူသည် သူ၏နောက်သို့ နောက်ယောင်ခံလိုက် နေသော အုပ်စု(၃)စုရှိကြောင်း သိလိုက်ရလေတော့သည်။

ပထမအုပ်စု၌ လူများများ မပါဝင်ပါ။

လူတစ်ယောက်တည်းသာဖြစ်၏။

ထိုလူသည် အလွန်ချောမောလှပသော မိန်းကလေးတစ် ယောက်ဖြစ်၏။

ဒုတိယအုပ်စုသည် လူငါးယောက်အုပ်စုဖြစ်၏။

သန်မာထွားကျွင်းသော လူထွားကြီးများဖြစ်၏။

သူတို့၏လက်ထဲ၌ ဗျက်ကျယ်သော တစ်ဖက်သွားစား များ ကိုင်ထား၏။

တတိယအုပ်စု၌ လူ(၃)ယောက်ရှိ၏။

အသက်(၅၀)ကျော် လူကြီးသုံးယောက်ဖြစ်၏။

တစ်ယောက်က စာပေသမားပုံစံ ဝတ်ဆင်ထား၏။

တစ်ယောက်က ကုန်သည်ကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ထား၏။

ကျန်တစ်ယောက်က ဗေဒင်ဆရာကဲ့သို့ ဝတ်ဆင်ထား

သို့သော် ထိုလူ(၃)ယောက်၏ မျက်လုံးများက တောက် ပပြီး ထိပ်တန်းသိုင်းသမားဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်၏။

ထိုလူ(၃)ယောက်မှာ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံ တော်(၃)ယောက်ဖြစ်၏။

ဟွားသခင်လေးက ကျိတ်၍ ပြုံးလိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် သူ၏နောက်သို့ လုံးဝမကြည့်ဘဲ ဆက်လက်၍ ထွက်ခွာလာခဲ့၏။

မှတ်ဆိတ်ပြာသည် မိမိကို မယုံကြည်၍ နောက်ယောင်ခံ လိုက်ခိုင်းခြင်း ဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ယူဆလိုက်၏။

ဤသို့ဖြင့် မကြာမီ သူသည် ငြိမ်းငယ်လေးတစ်မြို့သို့ ရောက်လာ၏။

ထိုမြို့သို့ ရောက်လာသောအခါ ညနေစောင်းနေပြီဖြစ် ၏။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် ဤမြို့၌ တစ်ညတာ နားခိုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။

သူသည် မြို့ကလေး၏ မင်းလမ်းမအတိုင်း လျှောက်လာ ပြီးနောက် ဟန်ရှင်းတည်းခိုခန်း၌ အခန်းတစ်ခန်း ငှားရမ်းလိုက်၏။

တည်းခိုခန်းစာရေးက ဆိုင်လုလင်ကိုခေါ်၍ ဟွားသခင် လေးကို အခန်းသို့ လိုက်ပို့ရန် ပြောလိုက်၏။

ဆိုင်လုလင်က ဟွားသခင်လေးကို အပေါ်ထပ်သို့ ခေါ် သွား၏။

ထိုစဉ် ဟွားသခင်လေးသည် တည်းခိုခန်းထဲသို့ ဝင် ရောက်လာသော လူငါးယောက်ကို တွေ့ရ၏။

၁၀၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ထိုလူ(၅)ယောက်မှာ မိမိနောက်သို့ နောက်ယောက်ခံ
လိုက်လာသော လူထွားကြီးငါးယောက်ဖြစ်၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် လူ(၃)ယောက်လည်း တည်းခိုခန်း
ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာ၏။

ထိုလူ(၃)ယောက်မှာ ဟွားသခင်လေးနောက်မှ နောက်
ယောင်ခံ၍ လိုက်လာသော သိမ်းမင်းကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်
(၃)ယောက်ဖြစ်၏။

ဟွားသခင်လေးသည် ပြုံးလိုက်၏။

ဖြစ်လာသမျှ အကောင်းဟု တွေးလိုက်ပြီး ဆိုင်လုလင်
နောက်သို့ လိုက်သွားလေတော့၏။

မိုးပျံ့နင်းသိမ်းမှတ်စား(၁) ❖ ၁၀၇

ဟွားသခင်လေးသည် ညနေစာကို တည်းခိုခန်းနှင့် မျက်
နှာချင်းဆိုင်မှ စားသောက်ဆိုင်တွင် စားသောက်လိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် လမ်းမတိုင်း ဟိုဟိုဒီဒီ လျှောက်
ကြည့်လိုက်၏။

အနီးပတ်ဝန်းကျင်မှ ကုန်ပုံဆိုင်များကိုလည်း ဝင်ရောက်
ကြည့်လိုက်သေး၏။

ပြီးမှ သူသည် တည်းခိုခန်းသို့ ပြန်လာခဲ့၏။

တည်းခိုခန်းသို့ ရောက်သောအခါ အောက်ထပ်မှ ဧည့်
ခန်းကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။

ဧည့်ခန်းထဲ၌ လူတစ်ချို့ရှိနေ၏။

သို့သော် သူ၏နောက်သို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်လာ
သော လူများကို မတွေ့ရပါ။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး မိမိ
၏အခန်းသို့ တက်လာ၏။

အခန်းတံခါးကို ဖွင့်လိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ မှန်အိမ်ကို ထွန်း
လိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် ခုတင်ပေါ်၌ လဲလျောင်းလိုက်၏။

ထိုစဉ် အခန်းတံခါးခေါက်သံ ပေါ်ထွက်လာ၏။

“ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်”

တံခါးခေါက်သံကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် မျက်နှာပင်
ကြုံတံသွားပြီး ခုတင်ပေါ်မှထကာ အခန်းတံခါးဝသို့ လျှောက်လာ
၏။

ပြီးမှ တံခါးကို ဖွင့်လိုက်၏။

၁၀၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

အခန်းတံခါးဝ၌ ဆိုင်လုလင်ရပ်နေ၏။
 ဟွားသခင်လေးသည် ဆိုင်လုလင်ကိုကျော်၍ စကြွန်လမ်း
 ကိုကြည့်လိုက်သည်။
 စကြွန်လမ်း၌ လူတစ်ယောက်မျှမတွေ့ရပါ။
 ဟွားသခင်လေးသည် စကြွန်လမ်းမတစ်လျှောက်ကို လှမ်း
 ကြည့်ပြီးမှ
 “ကိစ္စရှိလို့လား”
 ဟုဆိုင်လုလင်ကိုမေးလိုက်သည်။
 ဆိုင်လုလင်က ပြုံး၍
 “ဆရာကို မိန်းကလေးတစ်ယောက်က တွေ့ချင်တယ်ဆို
 လို့လာပြောတာပါ”
 ဟုပြောလိုက်၏။
 ဆိုင်လုလင်၏ စကားကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် မျက်
 မှောင်ကြွတ်ကာ
 “ဘယ်က မိန်းကလေးလဲ”
 ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။
 ဆိုင်လုလင်က
 “ဒါတော့ ကျွန်တော်မသိဘူးဆရာ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက
 “မင်းတို့ဆီကို လာနေကျမိန်းကလေးလား”
 ဟုထပ်၍မေးလိုက်သည်။
 ဆိုင်လုလင်က

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၁၀၉

“မဟုတ်ပါဘူးဆရာ၊ အဲ ဆရာရဲ့မိတ်ဆွေလို့ပြောပါ
 တယ်”
 ဟွားသခင်လေးက
 “ကောင်းပြီ သွားခေါ်ခဲ့ပါ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဆိုင်လုလင်က ဦးခေါင်းညိတ်ကာ ထွက်သွားလေသည်။
 မကြာမီ ဆိုင်လုလင်နှင့်အတူ မိန်းကလေးတစ်ယောက်
 ပါလာသည်။
 ထိုမိန်းကလေးကိုမြင်သည်နှင့် မိမိ၏နောက်သို့ နောက်
 ယောင်ခံလိုက်လာသော မိန်းကလေးဖြစ်ကြောင်း ဟွားသခင်လေး
 က သိလိုက်သည်။
 မိန်းကလေးသည် အခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ဆိုင်လုလင်ကိုငွေစအနည်းငယ် ပေး
 လိုက်သည်။
 ဆိုင်လုလင်က ပြုံးပြီးပြီးမျက်နှာဖြင့် ဟွားသခင်လေးကို
 ကြည့်ပြီး ဦးညွှတ်ကာ ထွက်သွားလေတော့သည်။
 ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီးအ
 ခန်းတံခါးကိုပြန်ပိတ်လိုက်သည်။
 ပြီးမှ သူသည် မိန်းကလေးကိုလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။
 မိန်းကလေးသည် ဟွားသခင်လေးအိပ်ရာပေါ်သို့ ပိုင်စိုး
 ပိုင်နင်းနှင့် ဝင်ရောက်လဲလျောင်းလိုက်ရင်း
 “ကျွန်မကတော့ ရှင်ကိုသိတယ်၊ ရှင်ကတော့ ကျွန်မကို
 သိမှာမဟုတ်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကိစ္စရှိလို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက ခုတင်ပေါ်၌ထထိုင်ရင်း

“ကျွန်မနာမည် တန်အိကျင်းပါ”

ဟုမိမိကိုယ်ကို မိမိ မိတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး

“ဟုတ်ကဲ့”

မိန်းကလေးကပြုံး၍

“ရှင်က ဟွားသခင်လေး၊ ရှင့်ကို ရှင့်မိတ်ဆွေတွေက စော

ရဟုဟွားလို့ ခေါ်ကြတယ်၊ ကျွန်မပြောတာ မှန်ရဲ့မဟုတ်လား”

ဟုပြန်မေးလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“မှန်ပါတယ်၊ ဒါနဲ့ မိန်းကလေးက ကျုပ်ကိုဘာဖြစ်လို့

တွေ့ချင်တာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ပြုံးကာ

“ကျွန်မက ခရီးသည်ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ကျုပ်ကိုလာရှာတာ၊ အဲဒါပြောချင်လို့လား”

တန်အိကျင်းကပြုံး၍

“မဟုတ်ပါဘူး၊ ဒီလိုပါ ကျွန်မက တစ်ယောက်တည်းခရီးထွက်လာတာဆိုတော့...”

သူမက စကားကိုဆုံးအောင်မပြောဘဲ ရပ်ထားလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက

“ခရီးစရိတ်ပြတ်သွားလို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“အတွေးက ခေါင်လိုက်တာ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက စိတ်ပျက်ဟန်ဖြင့် ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ကျုပ်ကို လာရှာတာ ဘာကိစ္စလဲ၊ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

တန်အိကျင်းကပြုံး၍

“ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မ အားခနာတော့ဘူး၊ ရှင့်ကိုလာရှာတာ

ရှင့်ကိုအကူအညီတစ်ခုတောင်းချင်လို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ဟုတ်ပြီ၊ ကျုပ်က ဘာတူညီရမှာလဲ”

“ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေလို့၊ ရှင်နဲ့ ခရီးအဟူလိုက်ပါရစေ”

ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်ပြီး

၁၁၂ ❖ နန္ဒတော်သု

“မိန်းကလေးက ဘယ်သွားမှာမို့လို့လဲ”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

“လေဟာဆပ်မြို့ကိုပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

တန်အိကျင်း၏ စကားကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည်

မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“လေဟာဆပ်မြို့ ဟုတ်လား”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ်”

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဒီအချိန်ဆို အဲဒီမှာရေခဲနေရောပေါ့ ဘာသွားလုပ်မှာလဲ”

ဟုမေးလိုက်၏။

တန်အိကျင်းက

“ကျွန်မအိပ်ချင်ပြီ တစ်နေ့လုံးခရီးပန်းလာတော့ လူတစ်

ကိုယ်လုံးနုံးနေတာပဲ”

ဟုပြောကာ ခုတင်ပေါ်သို့ လှဲချလိုက်ပြီး စောင်ခြုံလိုက်

လေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်လုံးပြူးကာ

“ဟေ့ ဟေ့ ဒါကျုပ်ခုတင်”

ဟုပြောလိုက်၏။

တန်အိကျင်းက

“ဟုတ်ပါတယ်”

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၁၁၃

ဟွားသခင်လေးက

“မင်းက အဲဒီမှာအိပ်တော့ ကျုပ်ကဘယ်မှာအိပ်ရမှာလဲ”

တန်အိကျင်းကပြုံး၍

“ခုတင်ကအကျယ်ကြီးပါ ရှင်အိပ်ချင်လာအိပ်ပေါ့”

ဟွားသခင်လေးက မျက်နှာရှုံ့မဲ့ပြီး

“ဟာ ဘယ်ဖြစ်မလဲ”

တန်အိကျင်းက

“ဒါဆိုအခန်းကအကျယ်ကြီးပဲရှင်အိပ်ချင်တဲ့နေရာမှာအိပ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမသည် တစ်ဘက်သို့ စောင်းကာ အိပ်လိုက်

တော့သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းကိုတစ်ချက်ကုတ်လိုက်ပြီး

“ဒါဆို ကျုပ်ကို ခေါင်းအုံးတစ်လုံးပေး အဲဒီမှာနှစ်လုံး

အောင်ရှိတာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ဟွားသခင်လေးကိုလှည့်မကြည့်ဘဲ

“ကျွန်မက ခေါင်းအုံးတစ်လုံးကို ခေါင်းအုံးပြီး နောက်

ခေါင်းအုံးတစ်လုံးကို ဖက်ပြီးမှ အိပ်တတ်လို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးသည် စိတ်ပျက်စွာသက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ကဲ ကဲ ကြိုက်သလိုသာအိပ်တော့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ခပ်သဲ့သဲ့ရယ်မောကာ

၁၁၄ ❖ နန္ဒကျော်သူ

“ရှင် ခုတင်ပေါ်မှာ အိပ်ချင်လာအိပ်နော် အားမနာနဲ့
ရှင်အခန်းပဲ ဒါရှင်ခုတင်ပဲ”
“ကျွန်မက အလိုက်သိရမှာပေါ့”
ဟုပြောလိုက်လေတော့သည်မဟုတ်ပါလား။

လရောင်သည် ပြတင်းပေါက်မှတစ်ဆင့် ခုတင်ပေါ်သို့
နေသည်။

ခုတင်ပေါ်၌ တန်အိကျင်းသည် ကလေးငယ်တစ်ယောက်
ကဲ့သို့ နှစ်နှစ်မြိုက်မြိုက်အိပ်ပျော်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ကုလားထိုင်ကိုကျောမှီ၍ ခိုင်ခံ့
ခုတင်ပေါ်၌ အိပ်ပျော်နေသော တန်အိကျင်းကိုကြည့်နေ

သူသည် မိန်းကလေးကိုမသိပါ။

သို့သော် ထိုမိန်းကလေးက သူ့ကိုသိနေသည်။

ထို့အပြင် ထိုမိန်းကလေးသည် လေဟာဆပ်မြို့သို့
သွားမည်ဖြစ်သည်။

လေဟာဆပ်မြို့သည် တစ်နှစ်ပတ်လုံး မုခ်ကလေး
တု အလွန်ဆိုးဝါးသောမြို့ဖြစ်၏။

ယခုလို ဆောင်းရာသီ၌ ပို၍ပင်ဆိုးဝါးနိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် တန်အိကျင်းသည် လေဟာဆပ်မြို့သို့

မိုးပျံ့နဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၁၁၅

လည်အပတ်သွားရောက်ခြင်း မဖြစ်နိုင်ပါ။

ဤသို့ဆိုလျှင် သူမသည် မိမိ၏နောက်သို့ နောက်ရောင်
ခံလိုက်ရန် မှတ်ဆိတ်ပြာက စေလွှတ်ခြင်းလော။

ဒါလည်း ဖြစ်နိုင်မည်မထင်ပါ။

မိမိ၏နောက်သို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်လာခြင်းဖြစ်ပါက
ယခုကဲ့သို့ မိမိ၏အခန်းထဲ၌လာအိပ်ပါမည်လော။

ထို့အပြင် တန်အိကျင်းသည် သူမ၏နာမည်အစစ်လော။

လင်ယိုစွမ်းကဲ့သို့ နာမည်ကိုလိမ်ပြောခဲ့ခြင်းလော။

သူမသည် မိမိ၏ရန်သူလော မိတ်ဆွေလောဟု ဟွားသ
ခင်လေးက ခွဲခြားမရနိုင်အောင်ဖြစ်နေ၏။

မည်သို့ပင်ဖြစ်ပါစေ ထိုမိန်းကလေးသည် မိမိထံသို့လာ
ရောက်ချဉ်းကပ်ခြင်းမှာ အကြံအစည်တစ်ခုခုရှိလိမ့်မည်ဟု ဟွားသ
ခင်လေးက နားလည်လိုက်၏။

ဤသို့ဆိုလျှင် သူသည် မည်သည့်အကြံအစည်ရှိနေသ
နည်း။

ဟွားသခင်လေးသည် ဆက်မတွေးတော့ပါ။

သူသည် သက်ပြင်းကို ချလိုက်သည်။

ထို့နောက် မျက်လုံးကိုမှိတ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် အဝေးမှအုန်းမောင်းခေါက်သံ သုံးချက်ထွက်ပေါ်
လာပြီမဟုတ်ပါလော။

ဟွားသခင်လေးသည် မည်သည့်အချိန်ကအိပ်ပျော်သွား
မှန်းမသိပါ။

အိပ်ရာမှနိုးလာသောအခါ နေမြင့်နေပြီဖြစ်သည်။

၁၁၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟွားသခင်လေးသည် အပျိုင်းတစ်ချက်ဆန့်လိုက်ပြီး က
လေးထိုင်မှပင် ကံသည်။

ထိုအချိန်၌ မိန်းကလေးသည် မှန်ရှေ့တွင် ခေါင်းဖီးနေ၏။

ဟွားသခင်လေးက

“ညက အိပ်ပျော်ရဲ့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက ခေါင်းဖီးရာမှ ဟွားသခင်လေးကိုလှည့်
ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုသို့လှည့်ကြည့်လိုက်သည်နှင့် ဟွားသခင်လေး၏မျက်
လုံးများသည် ဝိုင်းစက်ပြူးကျယ်သွား၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ခေါင်းဖီးနေသောမိန်းကလေး
သည်တန်အိကျင်းပဟုတ်ဘဲ လင်ယိုစွမ်းဖြစ်နေသောကြောင့်ဖြစ်
လေသည်။

လင်ယိုစွမ်းက ဟွားသခင်လေးကို ပြုံးပြလိုက်ပြီး

“ညက အိပ်ပျော်ရဲ့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် အခန်းကိုတစ်ချက်မေ့ကြည့်ပြီး

“တန်အိကျင်းရော”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက မျက်ခုံးကိုပင့်လိုက်ရင်း

“တန်အိကျင်း ဟင်း ဟင်း ကျွန်မရှိနေပြီပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

မိုးဗျဲနဂါးသိမ်းငှက်ဘေး(ပ) ❖ ၁၁၇

“မင်း မင်း တန်အိကျင်းကို ဘာလုပ်လိုက်သလဲ တန်အိ
ကျင်းဘယ်ရောက်သွားသလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားအဆုံး၌

“ကျွန်မက ဒီမှာပါ”

ဟုပြောလိုက်သောအသံသည် တံခါးဝမှပေါ်ထွက်လာ၏။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးက တံခါးဝသို့လှည့်ကြည့်
လိုက်လေသည်။

တံခါးဝ၌ တန်အိကျင်းရပ်နေသည်။

လင်ယိုစွမ်းကရယ်မောလိုက်ပြီး

“တန်အိကျင်း တန်အိကျင်း မင်းကကိုယ့်ခုကွ ကိုယ်ရှာ
တာပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမသည် ခေါင်းဖီးနေသောဘီးမှဘီးသွားများ
ကိုချိုး၍ ကျိုးသွားသောဘီးများဖြင့် တန်အိကျင်းထံလှမ်းပစ်လိုက်
လေသည်။

လင်ယိုစွမ်း၏ လှုပ်ရှားမှုက အလွန်လျင်မြန်၏။

ဘီးသွားများက လေထဲ၌တရှိရှိအော်မြည်ကာ ဟွားသခင်
လေး၏နံဘေးမှဖြတ်ကျော်ကာ တန်အိကျင်းထံသို့ရောက်သွား၏။

တန်အိကျင်းကလည်း မခေပါ။

သူမက လင်ယိုစွမ်း၏ဘီးသွားများကို ရှောင်တိမ်းလိုက်
လေသည်။

ထို့ကြောင့် ဘီးသွားများသည် တံခါးဘောင်၌ တဒေါက်

ဒေါက်ဖြင့် စိုက်ဝင်သွား၏။

တန်အိကျင်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး သူမ၏လက်ကိုငှေ့
ယမ်းလိုက်ရာ အလင်းတန်းသုံးခုသည် ဟွားသခင်လေး၏အနီးမှ
ဖြတ်ကျော်ကာ လင်ယိုစွမ်းထံသို့ ရောက်သွားသည်။

လင်ယိုစွမ်းက ကြမ်းပေါ်သို့ ဘစ်ပတ်ရွှမ်းပစ်လိုက်လိုက်
သည်။

ထို့ကြောင့်ပါးလွှာသော ဓားကလေးသုံးချောင်းက နံရံ
ပေါ်၌ကန်းစီ၍ စိုက်ဝင်သွား၏။

ဟွားသခင်လေးသည် မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကြား၌
ရောက်နေသောကြောင့် မျက်လုံးပြူးမျက်ဆန်ပြူးဖြင့်ကြည့်ကာ

“ဟေ့ ဟေ့ နေကြပါဦး”

ဟဟနဲ့တားလိုက်သည်။

ထိုစဉ်မှာပင် တံခါးဝမှ တန်အိကျင်းက

“လင်ယိုစွမ်း တစ်နေ့ကျရင် ညည်းနဲ့စာရင်းရှင်းရမယ်”

ဟုပြောကာ နောက်သို့ချာခနဲလှည့်ကာ ထွက်ပြေးသွား
လေတော့သည်။

လင်ယိုစွမ်းက ကြမ်းပေါ်မှလူးလိမ့်ထလိုက်ပြီး အခန်းတံ
ခါးဝသို့ပြေးထွက်သွား၏။

အခန်းတံခါးဝသို့ ရောက်သောအခါ တန်အိကျင်း၏အရိပ်
အရောင်ကိုမျှမတွေ့ရတော့ပါ။

လင်ယိုစွမ်းက နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကိုကံလိုက်ပြီး အခန်း
ထဲသို့မြန်ဝင်လာသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် အံ့သြသောမျက်လုံးများဖြင့်

“မင်းက သူ့ကိုသိသလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက နှာခေါင်းရှုံ့ပြီး

“သိတယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“ဒါဖြင့် သူကဘယ်သူလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက

“သူက တန်အိကျင်း”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက လေတစ်ချက်ညွှန်လိုက်ပြီး

“ဒါဆို သူကကျုပ်ကိုလိမ်မပြောဘူး”

ဟုပြောလိုက်၏။

လင်ယိုစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“သူက ဘာကိုလိမ်မပြောတာလဲ”

ဟွားသခင်လေးက

“သူ့ရဲ့ နာမည်ကိုပါ”

လင်ယိုစွမ်းက

“ရှင်ကို လိမ်လို့ မရမှန်းသိလို့ နေမှာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ဒါဆို မင်းကကျုပ်ကို မင်းနာမည်မလင်စွမ်းပါလို့ လိမ်

ပြောခဲ့တာ ကျုပ်မသိနိုင်ဘူးထင်လို့လား”

လင်ယို.စွမ်းက

“အတော်အထင်ကြီးတာပဲ ဟုတ်လိမ့်မယ်အားကြီး”

ဟွားသခင်လေးက

“ဒါဖြင့် လိမ်လို့ မရမှန်းသိရက်နဲ့ လိမ်ခဲ့တာပေါ့ဟုတ်လား”

လင်ယို.စွမ်းက

“ဟုတ်တယ် ဒါမှ ရှင်က ကျွန်မကိုစိတ်ဝင်စားလာမှာ”

ဟွားသခင်လေးက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“အဲဒီလို လုပ်တာနဲ့ ကျုပ် စိတ်ဝင်စားရောလား”

လင်ယို.စွမ်းက

“စိတ်ဝင်စားလို့ ရှင်ကလာရှာတာပေါ့”

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ဪ စိတ်ဝင်စားလို့ လာရှာတယ် ဟုတ်လား”

လင်ယို.စွမ်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ရှင်ကရော ကျွန်မကိုလာမရှာလို့လား”

ဟွားသခင်လေးက လက်မြှောက်ပြလိုက်ရင်း

“ထားပါတော့ အခုမင်းက ကျုပ်ဆီလာတာကရော”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လင်ယို.စွမ်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“ရှင်ကို စိတ်ဝင်စားတယ်ထင်လို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဟော မင်းကလိမ်ပြောပြန်ပြီ”

ဟုပြောလိုက်၏။

လင်ယို.စွမ်းက ချစ်စဖွယ်မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးလိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“ကျုပ် ဒီကိုမလာခင် ဟန်ကြူးမြို့မှာ ဗေဒင်မေးခဲ့တယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် လင်ယို.စွမ်းက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ရှင်က ဗေဒင်တွေဘာတွေ ယုံလို့လား”

ဟွားသခင်လေးက

“ဟာ မယုံလို့ မရဘူး အခုလက်တွေ့ဖြစ်နေတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် လင်ယို.စွမ်းက အံ့သြ

ဟန်ဖြင့် ဟွားသခင်လေးကိုကြည့်ကာ

“ဘယ်လို လက်တွေ့ဖြစ်တာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ချန်အန်းမြို့ကိုရောက်ရင် ဒုက္ခနဲ့တွေ့မယ် အဲဒီဒုက္ခထဲ

မှာသုခရှိတယ်၊ ပြီးတော့ ကျုပ်ကို အင်မတန်ချောမောလှပတဲ့မိန်း

ကလေးနှစ်ယောက်ထဲမှာ ဗျာများမယ်တဲ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယို.စွမ်းပြုံးပြီး

“နောက်ဘာဖြစ်သေးလဲ”

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍ပခုံးတွန့်ကာ

“ကျုပ်က ဆက်မမေးတော့ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းကပြုံးလိုက်ပြီး

“အမှန်တော့ ရှင်ကဆက်ပြီး မေးသင့်တာပေါ့”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

လင်ယိုစွမ်းက

“နောက်ဆုံး ရှင်ဟာဘယ်သူ့ကို တွေ့လိုက်သလဲဆိုတာ

သိချင်လို့ပေါ့”

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“ကျုပ် ရွေးလိုက်တဲ့လူဟာ မင်းမဟုတ်ဘူးဆိုရင် မင်းက

ဆက်ပြီး မေးစေချင်မှာ မဟုတ်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းကပြုံးလိုက်ပြီး

“အင်း ရှင်က တန်အိကျင်းကိုစိတ်ဝင်စားတယ်ဆိုရင်

တော့ ရှင်ဟာ အန္တရာယ်ကြီးကို ပိုက်ထားရသလိုနေမှာပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“မင်းက မနာလိုဘူးထင်တယ်”

“သူ့ဆီမှာ ရွှေချောင်းသုံးသိန်းဖိုး ပါတယ်ဆိုရင် ရှင်က

ယုံမှာမဟုတ်ဘူး”

“မင်းက မဖြစ်နိုင်တာကိုပြောရင်တော့ ကျုပ်ကယုံချင်မှ

ယုံမှာပေါ့”

“အေးလေ နောက်တော့ ရှင်သိလာမှာပဲအဲဒီတော့ရှင်ဟာ

အန္တရာယ်ကြီးကို ပိုက်မိပြီဆိုတာ နောင်တရလိမ့်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ရွှေချောင်းသုံးသိန်းဖိုးဆိုတာ တကယ့်အန္တရာယ်ကြီးပါ

ပဲ ဒါနဲ့သူက ဘယ်လိုလုပ်ပြီးရလာတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက

“မိုးတာ မဟုတ်ရင် ဘယ်ကရနိုင်မှာလဲ”

“ဒီလောက်များများရအောင်သူကဘယ်ကမိုးလာတာလဲ”

ဟုထပ်၍မေးလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းကပြုံး၍

“နဂါးနက်ဂိုဏ်းကို ကြားဖူးသလား”

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ကြားဖူးတယ်”

လင်ယိုစွမ်းက

“နဂါးနက်ဂိုဏ်းမှာ ရွှေချောင်းတွေအများကြီးရှိတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“မင်းပြောချင်တာ တန်အိကျင်းဟာ ရွှေချောင်းသုံးသိန်း

ဖိုးကို နဂါးနက်ဂိုဏ်းက မိုးလာတာလို့ပြောချင်တာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

၁၂၄ ❖ နန္ဒကျော်သူ

လင်ယိုစွမ်းက

“မဟုတ်လို့လား”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးသည် ဘာမှပြန်မပြောပါ။

သူ၏မျက်စိထဲ၌ လူထွားကြီး(၅)ယောက်ကိုမြင်ယောင်လာသည်။

ထိုလူထွားကြီး(၅)ယောက်၏ အကျိုးခံစားခွင့်အနက်ပိုးချည်ဖြင့် နဂါးရုပ်ပုံထိုးထား၏။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဟုတ်ပါပြီ မင်းပြောတာဖြစ်နိုင်တယ်၊ ကျုပ်နောက်ကိုလိုက်တဲ့လူစုထဲမှာ အနက်ရောင်နဂါးရုပ်ပုံပါတဲ့ လူထွားကြီး(၅)ယောက်ကိုတွေ့ခဲ့တယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

လင်ယိုစွမ်းက ပြုံးလိုက်ပြီး

“နဂါးနက်ဂိုဏ်းဟာ အင်အားတောင့်တင်းပြီး လူအင်အားလည်းများတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ်”

လင်ယိုစွမ်းက

“နဂါးနက်ဂိုဏ်းဟာ ငွေကြေးတောင့်တင်းလို့ တစ်နှစ်နှစ်အတွင်းမှာ အင်အားတောင့်တင်းတဲ့ ဂိုဏ်းကြီးဖြစ်လာတာပေါ့”

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်ဇား(၆) ❖ ၁၂၅

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ်”

ပြီးမှ သူသည် လင်ယိုစွမ်းကိုကြည့်ကာ

“ကျုပ် တစ်ခုတော့ စဉ်းစားမရဘူး မျက်စိလည်နေတယ်”

“ရှင်က ဘာကိုမျက်စိလည်နေတာလဲ”

“တန်အိကျင်းဟာ ဒီလောက်များတဲ့ ရွှေချောင်းတွေကို နဂါးနက်ဂိုဏ်းက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ခိုးလာသလဲဆိုတာပါ”

“မှန်တာပေါ့ နဂါးနက်ဂိုဏ်းက ရွှေချောင်းသုံးသိန်းဖိုးကို ခိုးဘိုဆိုတာလွယ်တဲ့ကိစ္စမှမဟုတ်ပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ်ကောင် ခိုးနိုင်မှာမဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်တယ် ဒါပေမယ့် တန်အိကျင်းကခိုးယူနိုင်ခဲ့တယ်”

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ထူးဆန်းတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းကပြုံး၍

“မထူးဆန်းနဲ့လေ သူကပညာတတ်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဘာပညာတတ်တာလဲ”

“နဂါးနက်ဂိုဏ်းက ဂိုဏ်းချုပ်ကို ချုပ်ကိုင်နိုင်တဲ့ပညာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက အံ့သြဟန်ဖြင့်မျက်ခုံးပင့်ကာ

“လောကပေါ်မှာ ဒီလိုပညာမျိုး ရှိသလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက ရယ်မောကာ

“တန်အိကျင်းဟာ နဂါးနက်ဂိုဏ်းရဲ့ဂိုဏ်းချုပ် နဂါးပျံရဲ့

မိန်းမပါပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်း၏ စကားကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည်

မည်သို့ပြန်ပြောရမှန်းမသိအောင်ဖြစ်ကာ ပါးစပ်အဟောင်းသား
ဖြင့်လင်ယိုစွမ်းကို ကြည့်လိုက်မိလေတော့သည်။

လောကပေါ်၌ လင်ယောက်ျားကိုနိုင်သော အတတ်ပ
ညာသည် ဇနီးဖြစ်သူထံ၌ ရှိနေသည်မဟုတ်ပါလား။

လင်ယိုစွမ်းက တအံ့တဩဖြစ်နေသော ဟွားသခင်လေး
ကိုကြည့်ပြီး

“ရှင်က အံ့သြသွားသလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချကာ

“မထင်မိဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးသည် ဦးခေါင်းကိုဘယ်ညာ ခေါ်ယမ်း
လိုက်ပြီး

“အင်း အခုမှပိုပြီး နားလည်ရခက်သွားပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ဘာကို နားလည်ရခက်တာလဲ”

“သူက နဂါးပျံရဲ့မိန်းမဆိုရင် ဘာဖြစ်လို့သူ့ယောက်ျားရဲ့
ရွှေချောင်းတွေကိုခိုးပြီး ထွက်ပြေးရတာလဲ”

“ဒါများ လွယ်လွယ်လေး”

“ဗျာ လွယ်လွယ်လေး ဟုတ်လား”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းကပြုံးလိုက်ပြီး

“တန်အိကျင်းက နဂါးပျံရဲ့တပည့်တစ်ယောက်နဲ့ကြိုက်
နေတယ်၊ အဲ တစ်နေ့ နဂါးပျံခရီးသွားတုန်း တန်အိကျင်းဟာ ရွှေ
ချောင်းတွေယူပြီး နဂါးပျံရဲ့တပည့်နဲ့ ထွက်ပြေးလာတာလေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“အံ့သြတယ်”

“တန်အိကျင်းကိုလား”

ဟွားသခင်လေးက

“မဟုတ်ဘူး နဂါးပျံရဲ့တပည့်ကိုပါ အတော်သတ္တိရှိတယ်”

လင်ယိုစွမ်းက

“အခုအသက်မရှိတော့ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညှိတ်ကာ

“နဂါးပျံက ဘယ်လက်လွှတ်ခံမလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

၁၂၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးသည် ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပြီ တန်အိကျင်းက ကျုပ်ဆီကိုလာတာ သူ့နောက်ကလိုက်နေတဲ့လူတွေရဲ့ လက်ကလွတ်အောင် အကာအကွယ်ယူတာကိုး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက

“ရှင်အခု သဘောပေါက်သွားပြီ မဟုတ်လား”

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါယမ်းကာ

“ဟင့်အင်း ကျုပ် သဘောမပေါက်သေးဘူး”

“တန်အိကျင်းဟာ အန္တရာယ်အကြီးစားဆိုတာ ရှင်သဘော မပေါက်သေးဘူးလား”

ဟုမေးလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍

“ကျုပ် သဘောမပေါက်တာက တန်အိကျင်းရဲ့ကိစ္စမဟုတ်ပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက

“ရှင်က ဘာကိုသဘောမပေါက်တာလဲ”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ခင်ဗျားက နဂါးနက်ဂိုဏ်းချုပ်ရဲ့ ကိစ္စကိုအတွင်းကျကျ သိနေတာကို သဘောမပေါက်တာပါ”

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

လင်ယိုစွမ်းက ရယ်မောလိုက်၏။

ပြီးမှ

“အမှန်ပြောရရင် ကျွန်မနဲ့နဂါးပျံ အရင်တုန်းကလည်း သိတွေပါ ကျွန်မကပဲ နဂါးပျံနဲ့ တန်အိကျင်းကိုမိတ်ဆက်ပေးခဲ့တာပါ။ ဒါကြောင့်နဂါးနက်ဂိုဏ်းနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ကျွန်မကအတွင်းကျသိနေတာ မတူးဆန်းပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဟုတ်ပါပြီ ကျုပ် သဘောပေါက်ပါပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးက နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကိုလိုက်ပြီး

“ကျုပ် သဘောပေါက်ပြီဆိုပေမယ့် သဘောမပေါက်သေးကျန်သေးတယ်”

၁၃၀ ❖ ခုန့်တော်သူ

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုးစွမ်းက

“ရှင် ဘာကိုသဘောမပေါက်သေးတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးပြီး

“ခင်ဗျားကို”

လင်ယိုးစွမ်းက အံ့ဩဟန်ဖြင့်

“ကျွန်မကို ဟုတ်လား”

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ်”

“ကျွန်မက ဘာဖြစ်နေလို့လဲ”

“ဘာမှ မဖြစ်ပါဘူး”

“ကျွန်မရှိနေတာ ရှင်က သဘောမကျလို့လား”

“မဟုတ်ပါဘူး ဟို ဟို အင်း”

လင်ယိုးစွမ်းက

“ပြောပါ ကျွန်မကိုနှင့်ထုတ်ချင်လည်း ပြောပါ”

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“မဟုတ်ပါဘူး ကျုပ်က ခင်ဗျားကိုအခန်းထဲက နှင်မထား

ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ကျုပ်ကို တစ်ခုလောက်ပြောပြပါလား”

လင်ယိုးစွမ်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ရှင်က ဘာသိချင်လို့လဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

မိုးဗျဲနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၁၃၁

“တန်အိကျင်းက ကျုပ်ဆီလာတာ နဂါးနီရိုက်ရဲ့အန္တရာယ်ကြောင့် ကျုပ်ကိုအကာအကွယ်ယူဖို့ လာတာဆိုတာ ကျုပ်သိပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုးစွမ်းက

“ဒါဖြင့် ရှင်က ဘာကိုသိချင်တာလဲ”

“ခင်ဗျားက ကျုပ်ဆီကိုလိုက်လာတာ ဘာကိုလိုချင်လို့လိုက်လာတာလဲ ဆိုတာကိုသိချင်တာပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားအဆုံး၌ လင်ယိုးစွမ်းက သဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီး

“ရှင်က ဘယ်လိုထင်သလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍

“ကျုပ်ကို ကြိုက်လို့ ကျုပ်နောက်ကိုလိုက်လာတာလို့ ခင်ချင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် အဲဒီလိုမဖြစ်နိုင်ဘူး မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုးစွမ်းက ပြုံးလိုက်ပြီး

“အင်း ရှင်က အခြေအနေကိုနားလည်သားပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ် ထင်တာမှားဘူးဆိုရင် မင်းက တံဆိပ်ဟုံးကို သောကျနေတာလား”

၁၃၂ ❖ နန္ဒတော်သူ

ဟု...လိုက်၏။

လင်ယိုစွမ်းက

“ဟု...က ကျွန်မထင်တာထက်တော့ ပိုပြီးအကွက်ကြီးသေးတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“အင်း ကျုပ်ကို မုတ်ဆိတ်ပြာက ငါးသိန်းပေးမယ်လို့ပြောထားတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဟုတ်ပါတယ် ကျွန်မမှာတော့ ဒီလောက်ငွေမရှိပါဘူး တစ်ခုတော့ ရင်လုပ်နိုင်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“အင်း ကျုပ်က မင်းကိုမောင်းမထုတ်ပါဘူးလို့ ပြောထားတော့ မင်းကိုမောင်းမထုတ်ပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးသည် ပန်းတစ်ခွက်ကွန့်လိုက်ပြီး

“ဒီတော့ ကျုပ်ကိုယ်ကျုပ်ပဲ ဒီအခန်းထဲက မောင်းထုတ်လိုက်တော့မယ်”

ဟုပြောကာ အခန်းထဲမှထွက်သွားလေတော့သည်။

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၁) ❖ ၁၃၃

အခန်းထဲသို့ ဟွားသခင်လေး ပြန်ရောက်လာသောအခါ လင်ယိုစွမ်းကို မတွေ့ရတော့ပါ။

သို့သော် စားပွဲပေါ်၌ စာတစ်စောင်ထားခဲ့သည်။

ဟွားသခင်လေးက စာကိုယူ၍ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။

“အလကားလူ သတ္တိမရှိဘူး”

ဟုရေးသားထားသည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“တစ်ခါတစ်လေ သတ္တိမရှိတဲ့လူက အသက်ပိုရှည်တတ်ပါတယ်”

ဟုတစ်ယောက်တည်းပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ခုတင်ပေါ်၌တုံးလုံးပက်လက်လှဲရင်း

လင်ယိုစွမ်း၏အကြောင်းကို ပြန်တွေးနေသည်။

လင်ယိုစွမ်းသည် သူမကို ဟွားသခင်လေးက သတိပြုမိ

စေရန် လောင်းကစားပိုင်း၌ အလှည့်တိုင်း အရှုံးခံကစားခဲ့ခြင်း။

ထို့နောက် သူမက ဟွားသခင်လေးကို လုံးဝဂရုမစိုက် နာန်ပြခဲ့သည်။

လူတို့သည် မိမိကို ဂရုမစိုက်သောလူကို စိတ်ဝင်စားသွားလေ့ရှိသည် မဟုတ်ပါလား။

ဤနည်းအားဖြင့် ဟွားသခင်လေးက သူမကိုစတင်စိတ်ဝင်စားသွားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

ယခု သူမက သူ့နောက်ကိုလိုက်လာခဲ့၏။

ထိုသို့လိုက်လာခြင်းမှာ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကံဆိပ်ကြောင့်ဖြစ်သည်။

၁၃၄ ❖ နန္ဒစက္ကသု

ဤသို့ဆိုလျှင် သူမသည် သိမ်းငှက်မြို့ စားကြီး၏တံဆိပ်
တုံးကို မှတ်ဆိတ်ပြာ၏လက်ထဲမှ ဖြတ်လုရန်ဖြစ်နိုင်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် အဘယ်ကြောင့် ကြားမှဖြတ်လုချင်ရသ
နည်း။

ထို့အပြင် မိမိနောက်သို့ လင်ယုံစွမ်း လိုက်လာခဲ့ခြင်းမှာ
မှတ်ဆိတ်ပြာ၏ အကြံအစည်မဟုတ်ပါဟု မည်သူမျှပြောနိုင်မည်
မဟုတ်ပါ။

ထိုစဉ် အခန်းတံခါးခေါက်သံ ပေါ်ထွက်လာသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး အခန်းတံခါး
ကိုဖွင့်ပေးလိုက်သည်။

အခန်းတံခါးဝတွင် ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက် ရပ်နေသည်။
သူ၏ လက်ထဲ၌စာအိတ်တစ်လုံး ကိုင်ထားသည်။

သူသည် ဟွားသခင်လေးကို မြင်တွေ့လိုက်သည်နှင့်လက်
ထဲမှစာအိတ်ကို လှမ်းပေးရင်း

“ဆရာကို မိန်းကလေးတစ်ယောက်က ပေးခိုင်းလိုက်တာ
ပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက စာအိတ်ကိုဖောက်၍ အထဲမှစာရွက်
ကိုထုတ်ယူလိုက်သည်။

ထို့နောက် စာရွက်ကိုဖြန့်ဖတ်လိုက်သည်။

“ဟို ခွေးမလေးပြန်သွားပြီလား ရှင်နဲ့တွေ့ချင်တယ် ရှင်
ဆီကိုကျွန်မလာလို့ မဖြစ်ဘူး ကျွန်မဆီကိုလာနဲ့ပါ”

စာက ထိုမျှသာဖြစ်သည်။

မိုးပျံ့ခါးသိမ်းငှက်စား(ဗ) ၁၃၅

စာ၏အောက်တွင် မည်သူမည်ဝါဟု ရေးမထားပါ။

သို့သော် ထိုစာသည် တန်အိကျင်း၏စာဖြစ်ကြောင်း

ဟွားသခင်လေးက သိလိုက်သည်။

စာ၌ သူမကိုလာတွေ့ရန် ရေးထားသည်။

သို့သော် သူမဘယ်မှာရှိကြောင်း ရေးမထားပါ။

ဟွားသခင်လေးက ဆိုင်လုလင်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်
ပြီးနောက်

“အဲဒီ မိန်းကလေးက ဘယ်မှာလဲ”

ဟုမေးလိုက်လေသည်။

ဟောင်းနွမ်းသော အိမ်အိုတစ်လုံးဖြစ်သည်။
 ဆိုင်လှလင်က ဟွားသခင်လေးကို ဤနေရာ သို့ လိုက်ဖို့
 ပြီးနောက်ပြန်သွား၏။
 ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး အိမ်ထဲသို့ဝင်
 ရောက်လိုက်သည်။
 အိမ်ထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် အိပ်ခန်းထဲမှ
 “ဒီကို ဝင်ခဲ့ပါ”
 ဟုပြောလိုက်သော တန်အိကျင်း၏ အသံပေါ်ထွက်လာ
 လေသည်။
 ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်
 ပြီးအခန်းတံခါးကို လက်ဖြင့်တွန်းလိုက်သည်။
 အခန်းတံခါးက အလွယ်တကူပွင့်သွား၏။
 ဟွားသခင်လေးသည် အခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်ပြီး အ
 ခန်းကိုတစ်ချက် အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။
 အခန်းထဲ၌ စားပွဲတစ်လုံး၊ ကုလားထိုင်တစ်လုံးနှင့် ခုတင်
 တစ်လုံးသာရှိ၏။
 ခုတင်ပေါ်၌ လူတစ်ယောက်အိပ်နေသည်။
 ဖြတင်းပေါက်မှ နေရောင်ခြည်က ခုတင်ပေါ်သို့ ကျ
 ရောက်နေသည်။
 ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး
 “ဟေ့ နေမြင့်နေပြီ မင်းကဘာဖြစ်လို့ အိပ်ယာကမထ
 သေးတာလဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။

ခုတင်ပေါ်မှ တန်အိကျင်းက ဘာမှပြန်မပြောပါ။
 သူမသည် သက်ပြင်းကိုမသိမသာ ချလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက တန်အိကျင်းကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး
 ‘မင်းမှာ ရွှေချောင်း သုံးသိန်းဖိုးရှိနေပြီပဲ ကျုပ်ကို ဘာ
 ဖြစ်လို့ လာခိုင်းတာလဲ’
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 တန်အိကျင်းက ဘာမှပြန်မပြောပါ။
 ဟွားသခင်လေးသည် ခုတင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး
 တန်အိကျင်းကို ကြည့်လိုက်သည်။
 တန်အိကျင်း၏ မျက်နှာပေါ်၌ မျက်လည်စများကိုတွေ့ရ
 လေသည်။
 ထို့အပြင် တန်အိကျင်း၏မျက်နှာသည် အလွန်စိတ်
 ဓာတ်ကျနေသည့် အသွင်ဖြစ်ပေါ်နေသည်။
 ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ
 “မင်း ဘာဖြစ်နေလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 တန်အိကျင်းက နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကိုလိုက်ပြီး သူမ၏
 ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌ ခြုံထားသော စောင်ကိုဖယ်လိုက်သည်။
 သူမ၏ ဘောင်ကို ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်း၌သာ ခြုံထား
 ခြင်းဖြစ်သည်။
 ယခု သူမက စောင်ကိုလှန်၍ဖယ်လိုက်သောအခါ သွေး
 များစွန်းထင်းနေသော ခြေထောက်တစ်ဖက်ကို မြင်တွေ့လိုက်
 ရလေသည်။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ
“မင်း ခြေထောက်တစ်ဖက် ဒဏ်ရာရထားပါလား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ် ဒါကြောင့် နာကျင်နေတာကို မကြိုက်တာ
ခွင့်လွှတ်ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလှန်းပြီး

“ကိစ္စမရှိပါဘူး ကောင်းသွားမှာပါ။ ကျုပ်မှာဆေးပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ကျွန်မရဲ့ဒဏ်ရာအကြောင်းကို ကျွန်မ သိပါတယ်၊ ကျွန်မ
ရဲ့ခြေထောက်ဟာ ဘယ်တော့မှပြန်ကောင်းလာမှာ မဟုတ်တော့
ပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ကုလားထိုင်ကို
ဆွဲယူ၍ ခုတင်ဘေး၌ထိုင်ချလိုက်၏။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးသည် တန်အိကျင်း၏လက်တစ်ဖက်
ကို မိမိ၏လက်နှစ်ဖက်ဖြင့် ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး

“မင်းက ကျုပ်ကို ဘာဖြစ်လို့တွေ့ချင်တာလဲဆိုတာတော့
ကျုပ်မသိဘူး ဒါပေမယ့် ဘယ်လိုလုပ်ပြီး အခုလိုဖြစ်တာလဲဆိုတာ
တော့ ကျုပ်သိချင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် တန်အိကျင်းသည် ယမန်နေ့ညက အဖြစ်အ
ပျက်များကို ဟွားသခင်လေးအား ပြောပြလိုက်လေတော့သည် မ
ဟုတ်ပါလား။

တန်အိကျင်းသည် မိမိ၏နောက်သို့ နဂါးနက်ဂိုဏ်းမှလူ
များကနောက်ယောင်ခံလိုက်နေသဖြင့် ဟွားသခင်လေး၏အခန်း
၌ တစ်ညအိပ်စက်ခဲ့၏။

အိပ်ရာမှန်းသောအခါ ဟွားသခင်လေးသည် ကုလားထိုင်
ပေါ်၌ အိပ်ပျော်နေသည်ကို တွေ့ခဲ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် သူမသည်အခန်းထဲမှ အသာအယာထွက်လာ
ခဲ့သည်။

သူသည် မိမိနှင့်ဟွားသခင်လေးအတွက် နံနက်စာကို
ထွက်ဝယ်ခြင်းဖြစ်၏။

သို့သော် သူမနောက်သို့ နဂါးနက်ဂိုဏ်းမှ လူထွားကြီး
များကနောက်ယောင်ခံလိုက်လာသဖြင့် သူမသည် ထိုလူထွားကြီး
များကိုချက်ခြည်ဖြတ်၍ တည်းခိုခန်းသို့ပြန်လာခဲ့ရသည်။

တည်းခိုခန်းသို့ ပြန်ရောက်သောအခါ ဟွားသခင်လေး၏
အခန်းထဲ၌လင်ယိုစွမ်း ရောက်ရှိနေသည်ကို တွေ့ရ၏။

လင်ယိုစွမ်းကလည်း တန်အိကျင်းကိုမြင်သည်နှင့် စတင်

တိုက်ခိုက်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့် တန်အိကျင်းက တုန့်ပြန်တိုက်ခိုက်လိုက်ပြီး
တည်းခိုခန်းမှ ထွက်လာခဲ့သည်။

သူမ၏ စိတ်ထဲ၌လည်း ဟွားသခင်လေး၏နောက်သို့
လင်ယိုစွမ်း လိုက်လာခြင်းမှာ သိမ်းငှက်မျှ စားကြီး၏ တံဆိပ်တုံး
ကိစ္စနှင့်ပတ်သက်လိမ့်မည်ဟု နားလည်လိုက်သည်။

ထိုအချိန်မှာပင် နဂါးနက်ဂိုဏ်းမှ လူများက သူမကို ဖမ်း
ခေါ်သွားလေတော့သည်။

ထို့နောက် သူမကိုကုလားထိုင်၌ ထိုင်စေပြီး သူနှင့်ကု
လားထိုင်ကိုတွဲ၍ ကြိုးဖြင့်တုတ်လိုက်သည်။

မကြာမီ အခန်းထဲသို့ လူတစ်ယောက်ဝင်လာသည်။

ထိုလူသည် နဂါးပျံဖြစ်သည်။

သူက တန်အိကျင်းကို စူးစိုက်ကြည့်ပြီး

“ဒါက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ တန်အိကျင်း”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ဘာမှပြန်မဖြေပါ။

နဂါးပျံက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ကျုပ် မေးနေတယ် ကျုပ်က မေးရင်ဖြေမှကြိုက်တယ်

ဒါကို မင်းသိတယ်မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ပါးစပ်ကိုပိတ်ထားသည်။

နဂါးပျံက သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး

“ဒီမှာ တန်အိကျင်း ကျုပ်မေးတာကို မှန်မှန်ဖြေရင် မင်းအ

တွက်သက်ညှာပေးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ပါးစပ်ကိုပိတ်ထားဆဲဖြစ်သည်။

နဂါးပျံက နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကိုကက

“ကောင်းပြီ ရွှေချောင်းတွေ ဘယ်မှာဝှက်ထားလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက အဖြေမပေးပါ။

နဂါးပျံက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“မင်းက ဒုက္ခကိုဝယ်ချင်တာကိုး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက

“ကျွန်မ မသိတဲ့ကိစ္စကို ဘယ်လိုအဖြေပေးရမှာလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

နဂါးပျံက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“ဒီမှာ တန်အိကျင်း မင်းဒီရွှေချောင်းတွေကိုခိုးတာ တံဆိပ်

တုံးအတွက်ဆိုတာ ကျုပ် မသိဘူးထင်လို့လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက

“ဒါ ရှင့်အထင်ပဲ ထင်ချင်သလိုထင် ပိုက်ဆံပေးရတာမှမ

ဟုတ်ဘဲ ထင်ချင်သလိုသာထင်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

နဂါးပျံက ဘာမှပြန်မပြောတော့ပါ။

သူသည် သူ၏လက် ကိုထောင်ပြလိုက်သည်။

လူထွားကြီးနှစ်ယောက်အနက် တစ်ယောက်က တန်အိကျင်း၏ရှေ့၌ ရပ်လိုက်ပြီး တန်အိကျင်းကို ဘယ်ပြန်ညာပြန်ရိုက်လိုက်လေသည်။

တန်အိကျင်း၏ ပါးစပ်မှ သွေးများစီးကျလာသည်။

ထို့နောက် သူမ၏ဦးခေါင်းသည် ရှေ့သို့ငိုက်ကျသွားပြီး သတိလစ်သွားသည်။

နဂါးပျံက

“ရေနဲ့လောင်းလိုက်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လူထွားကြီးတစ်ယောက်က ရေရုံးကိုယူလာပြီး တန်အိကျင်းကို ရေဖြင့်လောင်းချလိုက်၏။

“ဗွမ်း”

လူထွားကြီးက ရေဖြင့်လောင်းချလိုက်သောကြောင့် တန်အိကျင်းသည် ပြန်လည်သတိရလာ၏။

နဂါးပျံက ထပ်မေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ငြင်းဆန်သည်။

နဂါးပျံက တန်အိကျင်းကိုထပ်မံနှိပ်စက်ရန် လူထွားကြီးကိုလက်ထောင်ပြလိုက်၏။

လူထွားကြီးက တန်အိကျင်းကို ထပ်မံနှိပ်စက်လိုက်၏။

ထို့ကြောင့် တန်အိကျင်းသည် သတိလစ်သွားပြန်သည်။

လူထွားကြီးက ရေဖြင့်လောင်းလိုက်ပြန်သည်။

တန်အိကျင်းက သတိပြန်ရလာသည်။

နဂါးပျံက မေးမြန်း၏။

တန်အိကျင်းက သူးကွယ်၏။

ဤသို့ဖြင့် နောက်ဆုံး၌ နဂါးပျံသည် နှုတ်ခမ်းကိုတစ်ချက်ကိုက်လိုက်ပြီး

“တန်အိကျင်း ဒီတစ်ခါ ကျုပ်နောက်ဆုံးမေးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းသည် နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့ထား၏။

သူမသည် မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်သော်လည်း အလွန်ခွဲကောင်းနေသည်။

နဂါးပျံသည် တန်အိကျင်း၏အကြောင်းကို သိထား၏။

သို့သော် သူမသည် ရွှေချောင်းများအတွက် တန်အိကျင်းကို မရမနေ မေးရမည်မဟုတ်ပါလား။

လူထွားကြီးနှစ်ယောက်သည် တန်အိကျင်းကို အမျိုးမျိုးနှိပ်စက်၏။

နောက်ဆုံး၌ သူတို့နှစ်ယောက်သည်လက်လျော့သွား၏။

သူတို့သည် တန်အိကျင်း သေဆုံးသွားပြီဟုထင်မှတ်ကာ ထားပစ်ခဲ့ကြသည်။

သို့သော် တန်အိကျင်းသည် အလွန်ကံကောင်းသူဖြစ်၏။

သူမ၏ ခြေထောက်တစ်ဖက်မှာ လုံးဝအသုံးပြုမရအောင် ဒဏ်ရာရသွားသော်လည်း သူမသည် အသက်ရှင်လျက်ကျန်ရစ်၏။

ဤသို့ဖြင့် နောက်ဆုံး၌ သူမသည် ထိုအိမ်ရှေ့မှဖြတ်သွားသောလုလင်တစ်ယောက်ကို လှမ်းခေါ်၍ ဟွားသခင်လေး၏ စာရေးပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သူမ၏စကားကို နားထောင်ပြီး

၁၄၄ ❖ နန္ဒစက္ကသု

နောက် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးသည် တစ်ချက်ပြီးကာ

“မင်း ပြောတဲ့စကားက နားထောင်လို့ကောင်းတယ်”

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

တန်အိကျင်းက

“ရှင်က ကျွန်မပြောတာ မယုံလို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ်က ခင်ဗျားကိုမယုံတာမဟုတ်ဘူး နဂါးပျံကိုမ

ယုံတာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက သက်ပြင်းချကာ

“အင်း ဟုတ်ပါတယ် ရှင့်ကိုလိမ့်ညာလို့မရဘူးဆိုတာ

ကျွန်မ နားလည်ပါပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ်ကို စာရေးပြီးခေါ်တာ နဂါးပျံရဲ့စနက်မဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ် သူက အတင်းအကျပ်ရေးခိုင်းလို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ

“အမှန်ပြောရရင် ရှင် ဒီကထွက်သွားပါ”

ဦးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၁၄၅

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍ဦးခေါင်းခါယမ်းကာ

“ကျုပ် မသွားဘူး”

တန်အိကျင်းက

“ရှင် ဒုက္ခရောက်လိမ့်မယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ်က ဒုက္ခနဲ့မှ နေတတ်တယ်”

တန်အိကျင်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဒီတစ်ခါ ရှင်ကြုံရမယ့် ဒုက္ခက မသေးဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍

“ကဲပါ ကျုပ် သိချင်တာမေးပါရစေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက

“မေးပါ”

ဟွားသခင်လေးက

“ဒီတစ်ခါ ခင်ဗျားက အမှန်ပြောမယ်လို့ ယုံကြည်တယ်”

တန်အိကျင်းက

“ရှင့်ကို မလိမ့်တော့ပါဘူး”

ဟွားသခင်လေးက

“ကောင်းပြီ ခင်ဗျားက နဂါးပျံဆီကရွှေချောင်းသုံးသိန်း

နီးလားတယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလား”

တန်အိကျင်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“ဘာလုပ်ဖို့ ခိုးသာရတာလဲ”

တန်အိကျင်းက

“မြို့စားကြီးရဲ့ တံဆိပ်တုံးအတွက်ပါ”

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍

“အင်း ကျုပ် ထင်ထားတဲ့အတိုင်းပါပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“နေပါဦး မြို့စားကြီးရဲ့ တံဆိပ်တုံးကို ခင်ဗျားက ဘာဖြစ်

လို့ လိုချင်တာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက

“မြို့စားကြီးရဲ့ တံဆိပ်တုံးရရင် ကျွန်မဟာ အာဇာနည်တို့

လူဖြစ်လာမယ်”

ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဘာဖြစ်လို့ အာဇာနည်တို့ လူဖြစ်လာရမှာလဲ

ဟုပြန်မေးလိုက်၏။

တန်အိကျင်းက

“သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး သေသွားပြီ ဒါကြောင့် သိမ်းငှက်တို့

ရှိတဲ့လူဟာ မြို့စားကြီးရဲ့ အစိုက်အရာကို ဆက်ခံရမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒါကြောင့် တံဆိပ်တုံးကို လိုချင်နေကြတာကိုး”

တန်အိကျင်းက

“ဟုတ်ပါတယ် နဂါးပျံဟာ ကျွန်မရဲ့ ခင်ပွန်းပါ ဒါပေမယ့်

ခုသူက လင်ယိုစွမ်းကို စိတ်ဝင်စားပြီး ကျွန်မကို ပစ်ပယ်ခဲ့တယ်

ကြောင့် ကျွန်မသာ မြို့စားကြီးရဲ့ တံဆိပ်တုံးကို ရရင် အာဇာနည်

လူဖြစ်လာမယ် အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်မက သူ့ကို ပြန်ပြီး ဆုံးမရမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ သူမသည် သက်ပြင်း လိုက်ပြီး

“ဒါပေမယ့် ကျွန်မရဲ့ စိတ်ကူးတွေဟာ ဖြစ်မလာတော့ဘူး”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက ဘာမှပြန်မပြောပါ။

သူသည် တန်အိကျင်းကို ဂရုဏာသက်စွာ ကြည့်လိုက်၏။

တန်အိကျင်းက နှုတ်ခမ်းကို တစ်ချက်ကိုက်လိုက်ပြီး

“ခိုးလာတဲ့ ရွှေချောင်းတွေလဲ ပြန်ပေးလိုက်ရပြီ မရှိတော့

နောက်ပြီး လူကလဲ ဒုက္ခိတဖြစ်နေပြီ ကျွန်မရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်အိမ်

ဟာ ပျက်သွားပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက တန်အိကျင်းကို အတန်ကြာအောင်

ညှိလိုက်ပြီးမှ

“နေပါဦး မှတ်ဆိတ်ပြာရဲ့ မိန်းမ လိန်လိန်ဟာ သေဟာ

မြို့မှာ ရှိတယ်ဆိုတာ အမှန်ပဲလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ် သူက ဒီလကုန်တဲ့အထိ ကျွန်မကို စောင့်

၁၄၈ ❖ နန္ဒကော့ခို

နေလိမ့်မယ်”

ဟူးပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး

“ဒါနဲ့ စကားမသပ် အခုခင်ဗျား ဘာလုပ်မယ်လို့ စိတ်က

ထားသလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“အခု ကျွန်မကဒုက္ခိတဖြစ်နေပြီ ပြီးတော့ငွေလဲမရှိတော့

ဘူး ဒီတော့ကျွန်မက ဒီမှာပဲအေးအေးဆေးဆေး ဇာတ်မြှုပ်

တော့မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ တန်အိကျင်းသည် ဟွားသခင်လေးကိုတစ်ခု

ကြည့်ကာ

“ရှင့်အမေနဲ့ အဖနဲ့မကြီးဘူးဆိုရင် ရှင့်ဆီက အကူအ

တစ်ခုတောင်းချင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“တံဆိပ်တုံးကို လိုချင်တာကလွဲရင် ပြောပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

တန်အိကျင်းကပြုံး၍

“စိတ်ချပါ တံဆိပ်တုံးကို ကျွန်မ မလိုချင်တော့ပါဘူး

မယ့်ကျွန်မကိုအခုလို ဒုက္ခိတဖြစ်စေတဲ့ တံဆိပ်တုံးဟာဘယ်

ဆိပ်တုံးလဲဆိုတာတော့ သိချင်တယ် ဒါကြောင့် ရှင်ကတံဆိပ်တုံး

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၁) ❖ ၁၄၉

ရလာရင် ကျွန်မကိုအရင်ဆုံးလာပြစမ်းပါ အဲဒီအခွင့်အရေးလေး

တစ်ခုတော့ ကျွန်မကိုပေးပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍

“ကောင်းပြီလေ တံဆိပ်တုံးကိုရရင် ခင်ဗျားကိုအရင်ဆုံး

လာပြပါမယ်”

ဟုပြောပြလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးသည် တန်အိကျင်း၏အိမ်မှပြန်လာခဲ့၏။

သူသည် လမ်းမအတိုင်းလျှောက်ပြီးနောက် ခြေလှမ်းကို

ရပ်တန့်ကာ တန်အိကျင်း၏နေအိမ်ကို တစ်ချက်ပြန်လှည့်ကြည့်

လိုက်သည်။

ပြီးမှ သူသည် သက်ပြင်းချကာ ကောင်းကင်ပေါ်သို့မော

ကြည့်လိုက်၏။

ရာသီဥတုသည် ယနေ့သာယာနေ၏။

နွေးထွေးသော နေရောင်ခြည်ကြောင့်လမ်းပေါ်မှနှင်းများ

အရည်ပျော်သွားပြီဖြစ်၏။

ပန်းပင်များ၊ သစ်ပင်များ၊ အိမ်ခေါင်မိုးများပေါ်မှ နှင်းများ

၁၅၀ ❖ နန္ဒကော့သွား

လည်းအရည်ပျော်သွားပြီဖြစ်၏။

နာသီဥတု ကြည်လင်သာယာနေ၏။

သို့သော် ဟွားသခင်လေး၏စိတ်ထဲ၌ ကြည်လင်သာယာခြင်း မရှိပါ။

သူသည် အဖြေရှာမရသော အတွေးများကို အဖြေရှာလေသည်။

နောက်ဆုံး၌ သူသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ဦးခေါင်းကိုယ်မ်းလိုက်ကာ လမ်းမအတိုင်းလျှောက်လာခဲ့သည်။

လမ်းမပေါ်၌ မသက်စာရာလူများမတွေ့ရပါ။

မိမိ၏နောက်သို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်နေသော သိန်းကလေး၏မျှေားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်ကိုလည်း မတွေ့ရ။ ထိုစဉ် သူနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်မှ မိန်းကလေးတစ်ယောက် လျှောက်လာ၏။

သူမ၏ လက်ထဲတွင်စာအိတ်တစ်လုံး ကိုင်ထားသည်။

မိန်းကလေးသည် ဟွားသခင်လေးအနီးသို့ ရောက်သောအခါ ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုက်ပြီး

“ဒီမှာ ဒီမှာ”

ဟုလှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

မိန်းကလေး၏ခေါ်သံကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် လှမ်းရပ်တန့်လိုက်ပြီး မိန်းကလေးကိုကြည့်လိုက်၏။

မိန်းကလေးက ဟွားသခင်လေးကို ပြုံးပြလိုက်ပြီး

“ရှင်က ဟွားသခင်လေးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

❖ ဟွားသခင်လေး (ပ) ❖

ဟွားသခင်လေးက မိန်းကလေးကိုကြည့်လိုက်ပြီး

“ကိစ္စရှိလို့လား”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဟွားသခင်လေး ဟုတ်ပါတယ်နော်”

ဟုထပ်၍မေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ် ကျုပ်က ဟွားသခင်လေးပါ”

ဟုပြန်ပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက

“ဒါဆို ရှင်ကစောရဟုဟွားပေါ့နော်”

ဟုထပ်မေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးသည် မိန်းကလေး၏လက်ထဲ

မှစာအိတ်ကို လှမ်းကြည့်ပြီး

“ကျုပ်ကို စာလာပေးတာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“ဘယ်သူက ပေးခိုင်းတာလဲ နဂါးနက်အဖွဲ့ကလား”

၁၅၂ ❖ ခုန့်ကျော်သူ

ဟုမေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ်”

ဟုပြော၍ လက်ထဲမှစာအိတ်ကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မိန်းကလေး၏ လက်ထဲမှစာအိတ်ကို

လှမ်းယူလိုက်ရင်း

“ဒါနဲ့ မိန်းကလေးကဘယ်သူလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးကပြုံး၍

“ကျွန်မနာမည် ချူးချူးမိန်ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး

“အင်း နာမည်က အတော်လှတာပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးကပြုံး၍

“နာမည်တင်ပဲလား”

ဟုမေးလိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“လူကလဲ လှပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

ထို့နောက် သူသည် စာအိတ်ကိုဖွင့်၍ စာအိတ်ထဲမှစာ
ရွက်ခေါက်ကိုထုတ်ယူလိုက်လေတော့သည်။

မိုးပျံ့နဂါးသိမ်းငှက်ဆေး(ပ) ❖ ၁၅၃

စာအိတ်က အဖိုးတန်စာအိတ်ဖြစ်သည်။

စာရွက်ကလည်း အကောင်းစားစာရွက်ဖြစ်သည်။

စာမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

စောရဟုဟွား

ခင်ဗျားရဲ့ နာမည်ကို ကြားဖူးတာကြာပါပြီ ခင်
ဗျားနဲ့ လဲတွေ့ချင်ပါတယ်။ ခင်ဗျားကို ကျုပ်ကရုဏ်ပြုအရက်တိုက်
ပါရစေ၊ လေဟာဆပ်မြို့ကအပြန် ကျုပ်ဆီဝင်ခဲ့ပါလို့ ဖိတ်ခေါ်ပါ
တယ်။

ပုံ/နဂါးပျံ

ဟွားသခင်လေးသည် စာကိုဖတ်ပြီးပြုံးလိုက်သည်။

ထိုစဉ် ချူးချူးမိန်က

“ရှင် စာကိုဖတ်ပြီးပြီလား”

ဟုမေးလိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး ဦးခေါင်းကိုညိတ်ကာ

“ဖတ်ပြီးပြီ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ချူးချူးမိန်က

“ဒါဆို ကျွန်မက သူ့ကိုဘာပြန်ပြောရမလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ဘာလဲ မင်းက ကျုပ်ဆီကအဖြေကို စောင့်နေတာလား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချူးချူးမိန်က ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဒါဆို သူ့ကိုပြန်ပြောလိုက်ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချူးချူးမိန်က

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်မ ဘာပြန်ပြောရမလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ခွေးမသား လို့ပြန်ပြောလိုက်ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ထိုနေရာမှထွက်ခွာသွားလေသည်။

ချူးချူးမိန်သည် ဟွားသခင်လေး၏နောက်ကျောကို

မျက်လုံးပြုံး၍ကြည့်ကာ ကျန်ရစ်နေခဲ့လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ဆီရေးတိုင်းထွာခြင်းသည် အလွန်ရှိုင်းပျသောအမှုကိုစွဖြစ်သည်။

မိန်းကလေးတစ်ယောက်၏ရှေ့၌ ဆီရေးတိုင်းထွာခြင်းသည် မပြုလုပ်ကောင်းသောကိစ္စဖြစ်သည်။

သို့သော် ဟွားသခင်လေးသည် ချူးချူးမိန်၏ရှေ့၌ပြုလုပ်ခဲ့ပြီးပြီဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သူ၏စိတ်သည် လွတ်လပ်ပျော်ပါးသွားသကဲ့သို့ခံစားလိုက်ရသည်။

လူတို့သည် တစ်ခါတစ်ရံ၌ စိတ်ညစ်၍ ညစ်လုံးလုံးနေတတ်သည်။

လိုအခါ ရင်ထဲ၌ခံစားနေရသည်ကို ဆဲရေးတိုင်းထွာခြင်းဖြင့်ဖွင့်အန်လိုက်သည်။

ထိုသို့ပြုလုပ်လိုက်သဖြင့် စိတ်ထဲ၌တင်းကြပ်မှုများပြေပျောက်သွားသည်။

သူ၏ ခြေထောက်များကပို၍ သွက်လက်လာသည်။

သူသည် လေဟာဆပ်မြို့သို့ ထွက်ခွာလာခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။

ပထမ သူသည် မိမိ၏ကည်းစိုခန်းသို့ ပြန်ပြီးမှခရီးထွက်မည်ဟုစိတ်ကူးထားခဲ့၏။

သို့သော် တည်းခိုခန်းကိုပြန်ပြီးမှ လေဟာဆပ်မြို့သို့ ခရီးထွက်လျှင် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ကိုယ်ရံတော်များက မိမိ၏နောက်သို့တကောက်ကောက် လိုက်လာလိမ့်မည်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် သူသည်တည်းခိုခန်းသို့ မပြန်တော့ဘဲ လေဟာဆပ်မြို့သို့ တန်း၍ထွက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ထွက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ သူ့၌ ငွေစာအနည်းငယ်မျှသာပါရှိသည်။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ငွေကြေးပါခြင်း မပါခြင်းက သူ့အတွက်အကြောင်းမဟုတ်ပါ။

သူ၏နောက်မှ နောက်ယောင်ခံလိုက်လာသူများ မရှိခြင်း
ကသာ အကြောင်းဖြစ်သည်။

ယခု သူ၏နောက်မှ နောက်ယောင်ခံလိုက်လာသူမရှိပါ။

ထို့ကြောင့် သူ၏စိတ်က လွတ်လပ်ပေါ့ပါးနေသည်။

သို့သော် မကြာမီမှာပင် သူ၏နောက်မှ နောက်ယောင်ခံ
လိုက်လာသော လူတစ်စုကိုတွေ့ရသည်။

ထိုလူစုမှာ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်(၃)
ယောက်ပင်ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါ။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် နှုတ်ခမ်းကိုတစ်ချက်ကိုက်လိုက်ပြီး
ပြုံးလိုက်သည်။

ထိုသို့ ပြုံးလိုက်ပြီးနောက် သူသည် မိမိ၏နောက်မှ
နောက်ယောင်ခံလိုက်လာနေခြင်းကို မသိသကဲ့သို့ ခြေလှမ်းမှန်မှန်
ဖြင့်လျှောက်နေသည်။

ဟွားသခင်လေး၏နောက်မှ နောက်ယောင်ခံလိုက်လာ
သောသိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်သည်ဟွား
သခင်လေးမရိပ်မိစေရန် ပုန်းလျှိုးကွယ်လျှိုးဖြင့် လိုက်လာကြ၏။

ဟွားသခင်လေးသည် ရှေ့သို့ ခြေလှမ်းမှန်မှန်ဖြင့် ဆက်
လျှောက်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးက လက်နှစ်ဖက်ကိုနောက်သို့ ပစ်၍အေး
အေးလူလူ လမ်းလျှောက်နေစဉ်မှာပင် အရှေ့ဘက်မှိုးကုပ်စက်ဝိုင်း
အောက်မှထွက်ပေါ်လာခဲ့သော နေဝန်းကြီးသည် အနောက်ဘက်
မှိုးကုပ်စက်ဝိုင်းအောက်သို့ ငုပ်လျှိုးသွားပြီဖြစ်သည်။

လမ်းမကြီးပေါ်၌လည်း ခရီးသွားတစ်စုထပ်မံလေ့လာ
နည်းသွားပြီဖြစ်၏။

မကြာမီ သူသည် မြို့ကလေးတစ်မြို့သို့ ရောက်လာ၏။

သူ၏နောက်မှ လိုက်ပါလာသော သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏
ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်သည်လည်း ထိုမြို့ကလေးသို့ ရောက်
လာ၏။

သူတို့သည် ဆာလောင်မွတ်သိပ်နေပြီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ဤမြို့၌တထောက်နားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်
ကြသည်။

သို့သော် ဟွားသခင်လေးက ရပ်တန့်ခြင်းမပြုဘဲ ဆက်
လက်ခရီးနှင့်နေသောကြောင့် သူတို့သည် အံ့ဩသွားသည်။

ခရီးဝေးနှင့်လာရသဖြင့် သူတို့သည် ခရီးလည်းပန်း၊ ဝမ်း
ဗိုက်လည်းဆာနေပြီဖြစ်သည်။

သူတို့နည်းတူ ဟွားသခင်လေးကလည်း ဆာလောင်မွတ်
သိပ်ရမည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် ယခုဟွားသခင်လေးသည် စားသောက်ဆိုင်သုံး
လေးဆိုင်ကို လုံးဝလှည့်မကြည့်ဘဲ ဖြတ်ကျော်၍ ရှေ့ဆက်
လျှောက်နေလေသည်။

ထို့ကြောင့် မိုးကြိုးအမည်ရှိသော ကိုယ်ရံတော်ကမျက်
မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဒီကောင် ရူးသွားပြီလား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းအမည်ရှိသော ကိုယ်ရံတော်ကဦးခေါင်းညိတ်ကာ

၁၅၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

“ဟုတ်တယ် ဒီကောင်ရူးနေပြီ ထမင်းမစား ဟင်းမစားနဲ့
 လျှောက်သွားနေတာ ရူးလို့ပဲဖြစ်မယ်”
 ဟုပြောလိုက်၏။
 လျှပ်စီးအမည်ရှိ ကိုယ်ရံတော်က နာမည်နှင့်လိုက်အောင်
 စိတ်မြန်သူဖြစ်သည်။
 သူက ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး
 “ကျုပ်တော့ ဗိုက်ဆာနေပြီ သည်းမခံနိုင်တော့ဘူး ကျုပ်
 သူ့ကိုသွားတွေ့မယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မိုးကြိုးက
 “ဒါဆို ကျုပ်တို့ သူ့နောက်ကိုလိုက်တာ သိသွားမှာပေါ့”
 လျှပ်စီးက
 “အခုမသိလဲ နောက်တော့သိမှာပဲ ဒီတော့မထူးပါဘူး သူ့
 ကိုဖြောင်ပဲ သွားတွေ့လိုက်တော့မယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ထို့နောက် မည်သူမျှမဟန့်တားနိုင်မီ သူသည် ဟွားသ
 ခင်လေးထံသို့ ရောက်ရှိလာလေတော့သည်။
 ဟွားသခင်လေးက လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်ကို ဖြင်တွေ့
 လိုက်သောအခါ အံ့သြဟန်ဖြင့်
 “ဟာ ကိုယ်ရံတော်ကြီးပါလား”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 လျှပ်စီးက ဟွားသခင်လေးကို မျက်မှောင်ကြွတ်ကြည့်ပြီး
 “ကျုပ် မင်းကိုတစ်ခုမေးချင်လို့”

ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
 “မေးပါ”
 လျှပ်စီးက
 “အခု ဘယ်အချိန်ဆိုတာ မင်းသိလား”
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
 “ဟုတ်တယ်လေ ဒါ ထမင်းစားချိန်ပဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 လျှပ်စီးက မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ
 “ဒါဖြင့် မင်းက ထမင်းမစားဘဲ ဘာဖြစ်လို့လမ်းလျှောက်
 နေရတာလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး
 “ကျုပ် မစားချင်သေးဘူး”
 လျှပ်စီးက
 “အခု ထမင်းစားချိန်ရောဇာပြီ မစားချင်လို့မရဘူး စားကို
 စားရမယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက အံ့သြဟန်ဖြင့် လျှပ်စီးကိုကြည့်ကာ
 “အင်း ကျုပ်ရဲ့တစ်သက်နဲ့တစ်ကိုယ်မှာ ကျုပ်ကိုထမင်း
 စားဖို့ ခြိမ်းခြောက်ခံရတာ ဒါပထမဆုံးပဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 လျှပ်စီးက

၁၆၀ ❖ နန္ဒစက္ကနသ္မ

“စကားမများနဲ့ ကျုပ်က ထမင်းစားဆို စားလိုက်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက
 “ကျုပ် ထမင်းမစားတာနဲ့ ခင်ဗျားတို့နဲ့ ဘာဆိုင်သလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 လျှပ်စီးက
 “လူဆိုတာ ထမင်းစားတယ် မင်းက လူမဟုတ်ဘူးလား”
 ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ
 “ကျုပ်က လူပါပဲ ဒါပေမယ့် လူတစ်မျိုးက ထမင်းမစား
 နိုင်ဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 လျှပ်စီးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ
 “ဘယ်လိုလူမျိုးလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး
 “ပိုက်ဆံမရှိတဲ့လူပါ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 လျှပ်စီးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ
 “ပိုက်ဆံ မရှိတဲ့လူ ဟုတ်လား”
 ဟွားသခင်လေးက
 “ဟုတ်ပါတယ် ကျုပ်မှာ ပိုက်ဆံမှမရှိတာ ထမင်းဘယ်လို
 စားမလဲ ဘယ်ထမင်းဆိုင်က အလကားကျွေးမှာလဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၁၆၁

လျှပ်စီးက ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး
 “အာ မင်းပြောတာဖြစ်နိုင်တယ် အဲ ထမင်းကျွေးမယ့်သူ
 ရှိရင်ရော”
 ဟွားသခင်လေးက
 “အင်း အခြေအနေတော့ကြည့်ရမှာပဲ ကျွေးတဲ့လူက စေ
 ဘနာနဲ့ ကျွေးတာလား စေတနာမပါဘဲ မကျွေးချင်ကျွေးချင်နဲ့
 ကျွေးရတာလားဆိုတာတော့ ကြည့်ရဦးမယ်”
 လျှပ်စီးက
 “ကျုပ်က မင်းကိုစေတနာနဲ့ ကျွေးမယ်ဆိုပါတော့”
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး
 “ဒါဆို ကျုပ်ကငြင်းလို့ ဘယ်ကောင်းပါ့မလဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 လျှပ်စီးက ပြုံးလိုက်ပြီး
 “အင်း ကျုပ်ကပဲ မင်းကိုထမင်းကျွေးမိရစေလို့ တောင်း
 တောင်းပန်ပန်နဲ့ ပြောရတော့မှာပဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး
 “ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုထမင်းကျွေးရုံမကဘူး တည်းခိုခလဲ
 ဘတ်ပေးရဦးမှာ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 လျှပ်စီးက မျက်ခုံးပင့်ကာ
 “တည်းခိုခန်းခ ဟုတ်လား”
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍

၁၆၂ ❖ နန္ဒတော်သူ

“ဟဲ့ ငါ့ဖော် နို့ မဟုတ်ရင် ကျုပ်ကထမင်းစားပြီးတာ
လမ်းလျှောက်နေရမှာပေါ့”
ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးသည် ထိုမြို့၏အကောင်းဆုံးနှင့်ဈေးအကြီးဆုံးစားသောက်ခိုင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်သည်။
သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်သည် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက် ကြည့်လိုက်၏။
လျှပ်စီးက ပန်းကိုတွန့်ပြလိုက်ပြီး ဟွားသခင်လေး နောက်မှလိုက်၍ဝင်သွားသည်။
ဟွားသခင်လေးက ထိုဆိုင်မှဈေးအကြီးဆုံး စားသောက်နှင့်အရက်ကို မှာကြားလိုက်၏။
ပြီးမှ လျှပ်စီးကိုလှမ်းကြည့်ကာ
“ဒီဆိုင်က စားဖိုမှူးဟာ နေပြည်တော်မှာ အမှတ် ၁၆၂ တယ်လို့ ကျုပ်ကြားဖူးတယ်”
ဟုပြောလိုက်သည်။
မကြာမီ စားပွဲထိုးက စားသောက်ဖွယ်ရာများ အရက်ကိုလာရောက်ချပေး၏။
ဟင်းလျာများက လက်ရာအလွန်ကောင်း၏။

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၁) ❖ ၁၆၃

အရက်ကလည်း မွှေးကြိုင်နေသည်။
လျှပ်စီးက
“မင်းက အရက်သောက်တတ်လား”
ဟွားသခင်လေးက
“နည်းနည်းတော့ မသောက်တတ်ဘူး”
လျှပ်စီးက
“ဒါဆို များများတော့ သောက်တတ်တယ်ပေါ့”
ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ စားပွဲထိုးကို နောက်ထပ်အရက်အိုးနှစ်လုံး လှမ်းမှာလိုက်၏။
ထို့နောက် သူတို့သည် စားလိုက်သောက်လိုက်နှင့် နောက်ဆုံး၌ အရက်အိုး(၅)အိုး ကုန်သွားလေတော့သည်။
ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးကို လျှပ်စီးကတွဲ၍ အခန်းထဲသို့ပို့ပေးရလေတော့သည်။
အခန်းက ကျယ်ဝန်းသည်။
လျှပ်စီးသည် ဟွားသခင်လေးကို အခန်းထဲခုတင်ပေါ်ထမ်းပို့ပေးခဲ့ရလေတော့သည်။
ဟွားသခင်လေးသည် ခုတင်ပေါ်၌နှစ်မြိုက်စွာအိပ်ပျော်နေသည်။
သူသည် မည်မျှကြာအောင်အိပ်ပျော်သွားသည် မသိပါ။
အိပ်ရာမှနိုးသောအခါ အခန်းတစ်ခုလုံး မှောင်မည်းနေ၏။
ဟွားသခင်လေးသည် အမူးမြန်သလောက် အမူးပြေလဲခြန်ဆန်၏။
ယခု သူသည်အမူးပြေသွားပြီဖြစ်သည်။

သုသည် ခုတင်ပေါ်၌ ထထိုင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် သူ၏စိတ်ထဲ၌ လူတစ်ယောက်ကသူ့ကို ကြည့်နေ

သည်ဟု ခံစားလိုက်ရ၏။

သူသည် သိုင်းလောကသားဖြစ်သည်။

သိုင်းလောက၌ နှစ်ပေါင်းများစွာ ကျင်လည်ခဲ့သူဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် အမှောင်ထဲ၌ သဲသဲကွဲကွဲမမြင်တွေ့ရသေး

လည်း သူ၏စိတ်ထဲ၌ ဤအခန်းထဲတွင် လူတစ်ယောက်ရှိနေ

ကြောင်းသိနေ၏။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“အင်း ညဉ့်နက်သန်းခေါင် အချိန်မတော် ကျုပ်ဆီကိုလာ
တယ်ဆိုတော့ အလည်သက်သက်မဖြစ်နိုင်ဘူးကိစ္စရှိလို့ထင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားအဆုံး၌ လူတစ်ယောက်ရယ်
မောသံပေါ်ထွက်လာသည်။

ရယ်မောသံနှင့်အတူ

“ဟဲ့ ဟဲ့ မှန်ပါတယ် ကျုပ်က ခင်ဗျားနဲ့ စကားနည်းနည်း
ပြောချင်လို့ပါ”

ဟူသောအသံပေါ်ထွက်လာသည်။

ဟွားသခင်လေးက

“အင်း ကျုပ်က နားမထောင်လို့မရဘူးပေါ့”

ဟုပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားအဆုံး၌

“မရဘူး”

ဟုပြောလိုက်သောအသံ ပေါ်ထွက်လာသည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“အင်း နားမထောင်ချင်တဲ့စကားကို နားထောင်ရမယ်ဆို

ရင် နားထောင်ရမယ့် စကားဟာ ကောင်းမွာတော့မဟုတ်ဘူး

ကျုပ် အိပ်ပြီးတော့ပဲ နားထောင်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

အမှောင်ထဲမှလူက

“ဧည့်သည်ကို လေးစားတဲ့အနေနဲ့ ထိုင်ပြီးတော့နား

ထောင်သင့်တယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ်က ကျုပ်ရဲ့ဧည့်သည်ကို မလေးမစားမလုပ်ပါဘူး

ပေမယ့် ခင်ဗျားရဲ့မျက်နှာကို ကျုပ်ကမတွေ့ရတော့ ခင်ဗျားဟာ

ကျုပ်ရဲ့ဧည့်သည် ဟုတ်မဟုတ် ကျုပ်ကဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိနိုင်
လဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားအဆုံး၌ မီးခြစ်သံရှိခနဲပေါ်
ထွက်လာလေသည်။

ထို့နောက် မီးတောက်လေးတစ်ခုဖြစ်ပေါ်သွား၏။

ထိုမီးတောက်ကလေးက စားပွဲပေါ်မှ မှန်အိမ်ကို မီးထွန်း
လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် အခန်းသည် လင်းလာသည်။

မီးလင်းလာသည်နှင့် ကုလားထိုင်ပေါ်၌ထိုင်နေသောလူ

ဟွားသခင်လေးက မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ကုလားကိုင်ပေါ်မှလူသည် အဖိုးတန်အဝတ်အစားများကိုဝတ်ဆင်ထားသည်။

ထိုလူ၏ မျက်နှာကတည်ကြည်ခန့်ညားသည်။

ဆံပင်ကို သပ်ယပ်စွာဖိးသင်ထားသည်။

ထိုလူ၏ မျက်လုံးများက စူးရှတောက်ပနေသည်။

ထိုလူ၏ နောက်၌ အနက်ရောင်ဝတ်စုံနှင့်လူတစ်ယောက်က လက်ပိုက်ပြီးရပ်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“အင်း ခင်ဗျားရဲ့ရုပ်ရည်ဟာ ကျုပ်ထင်တာထက် ပိုခန့်ညားနေတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ထိုလူကပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ် ဘယ်သူဆိုတာ ခင်ဗျားကသိလို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“သိတာပေါ့ ခင်ဗျားကသူဌေးကြီးလုစန်းလေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုလူက သက်ပြင်းချကာ

“ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုမြင်ဖူးလို့လား”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး ဦးခေါင်းခါယမ်းကာ

“ကျုပ် တစ်ခါမှမမြင်ဖူးဘူး”

ဟုပြောလိုက်၏။

ထိုလူကရယ်မောလိုက်ပြီး

“ကျုပ်ကို တစ်ခါမှမမြင်ဖူးဘဲ ကျုပ်မှန်းဘယ်လိုသိသလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“လွယ်လွယ်ကလေးပါ ဒီလိုအချိန်မျိုးမှာ ကျုပ်အခန်းထဲ

လာတဲ့လူဟာ သူဌေးကြီးလုစန်းက ပြီး ဘယ်သူရှိဦးမှာလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုလူက သဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီး

“အင်း ဒါကြောင့်လဲ ဟွားသခင်လေးရဲ့နာမည်ဟာ သိုင်း

လောကမှာကျော်ကြားနေတာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှသူက

“ကောင်းပြီ ကျုပ်အခုဘာကိစ္စနဲ့ လာတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျားသိသလား”

ဟုမေးလိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးပြီး

“ဒါတော့ ခင်ဗျားကိုယ်တိုင်ပြောပြမှ သိရမှာပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုလူက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“အင်း ကျုပ်က ခင်ဗျားကိုစကားတစ်ခွန်းပြောချင်လို့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ပြောပါ”

၁၆၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ထိုလူကပြုံးလိုက်ပြီး

“ခင်ဗျား ဒီကနေပြန်လှည့်သွားပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ဗျာ ပြန်လှည့်သွားရမယ် ဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ထိုလူက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ် အေးအေးဆေးဆေးနဲ့ ပြန်လှည့်သွားပါ”

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ်က ဘယ်ကိုပြန်လှည့်သွားရမှာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ထိုလူက ပြုံး၍

“ခင်ဗျား လာခဲ့တဲ့နေရာကိုပေါ့ ဟိုမှာပျော်စရာလဲကောင်း

တယ် အန္တရာယ်လဲကင်းတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ခင်ဗျား ပြောတာမှန်တယ် ကျုပ်ကလဲ ကျုပ်အိမ်ကိုပြန်

ချင်ပြီ ဒါပေမယ့်”

ဟွားသခင်လေးက စကားကိုဆုံးအောင်မပြောပါ။

ထိုလူက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“ခင်ဗျားမှာ စရိတ်လိုနေတယ် မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

မိုးဗွဲနဂါးသိမ်းငှက်ခွေ(ပ) ❖ ၁၆၉

“အင်း ခင်ဗျားက ဗေဒင်တွက်တတ်တယ် ထင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုလူက

“လွယ်လွယ်ကလေး”

ဟုပြောကာ လက်ခုပ်တီးလိုက်သည်။

ထိုလူ၏ လက်ခုပ်သံဆုံးသည်နှင့် လူတစ်ယောက်သည်

သေတ္တာတစ်လုံးကိုထမ်း၍ အခန်းထဲသို့ဝင်လာသည်။

ထိုလူသည် အနက်ရောင်အင်္ကျီဝတ်ဆင်ထားသည်။

သူသည် ပခုံးပေါ်၌ထမ်းလာသောသေတ္တာကို ဟွားသခင်

လေး၏ရှေ့မလှမ်းမကမ်း၌ချလိုက်ပြီး ဂုလားထိုင်ပေါ်မှလူကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သေတ္တာထမ်းလာသောလူက သေတ္တာ၏အ ဖုံးကို ဖွင့်ပြလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သေတ္တာကို-လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သေတ္တာထဲ၌ ငွေအပြည့်ရှိသည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဟာ ငွေတွေအများကြီးပါလား”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဂုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသောလူကပြုံး၍

“ခင်ဗျား လက်ခံမလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ငွေပဲဗျာ ဘယ်သူက လက်မခံမှာလဲ”

၁၇၀ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟုပြောလိုက်သည်။
 ကုလားထိုင်ပေါ်မှလူက ပြုံးလိုက်ပြီး
 “ဒါဆို ခင်ဗျား ပြန်တော့”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက
 “မပြန်ပါဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ကုလားထိုင်ပေါ်မှလူက
 “ခင်ဗျားက ကျုပ်ပေးတဲ့ငွေကို လက်ခံလိုက်ပြီပဲ”
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
 “ဟုတ်တယ်လေ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုလမ်းစရိတ်ပေးတာ
 မဟုတ်လား”
 ကုလားထိုင်ပေါ်မှလူက
 “အေးလေ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားပြန်တော့လို့ ပြောတာပေါ့”
 ဟွားသခင်လေးက
 “ကျုပ်က ပြန်မယ်လို့ ပြောလို့လား”
 ကုလားထိုင်ပေါ်မှလူက
 “ခင်ဗျားပဲ အိမ်ပြန်ချင်တယ်ဆို”
 ဟွားသခင်လေးက
 “ဟုတ်ပါတယ်”
 ကုလားထိုင်ပေါ်မှလူက
 “အေးလေ အခု စရိတ်ရရင်ပြန်တော့ပေါ့”
 ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

မိုးပျံ့နဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၁၇၁

“ကျုပ်က အိမ်ပြန်ချင်တာဟုတ်တယ် လမ်းစရိတ်မရှိတာ
 လဲဟုတ်တယ် ဒါပေမယ့် ကျုပ်ရဲ့ကိစ္စက မပြီးမှ မပြီးသေးဘဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ကုလားထိုင်ပေါ်မှလူက
 “တာပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျား ကျုပ်ရဲ့ငွေကိုလက်ခံပြီးပြီ ခင်ဗျား
 ပြန်ကိုပြန်ရမယ်”
 ဟုပြောလိုက်၏။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
 “ငွေလက်ခံတာနဲ့ ပြန်တော့နဲ့ တစ်ကလောင်စီပဲ ခင်ဗျားက
 အကြမ်းနည်းကို အသုံးပြုမလို့လား”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ကုလားထိုင်ပေါ်မှလူက ပြုံး၍
 “အင်း အတင်းအကြပ်လုပ်ဖို့တော့ ကျုပ်တို့ကစိတ်မ
 ကူးထားပါဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး
 “အမှန်ပြောရရင် ကျုပ်ကလဲ ကျုပ်လိုချင်ဟုတ်စွည်းတစ်ခု
 ရရင် ဒီက လှည့်ပြန်သွားမှာပါ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ကုလားထိုင်ပေါ်မှလူက
 “တာပဲစွည်းလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

၁၇၂ ❖ ခုန့်ကျော်သူ

“စောရကြယ်တံခွန်ရဲ့နာခေါင်းပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ မကားကြောင့် ကုလားထိုင်ပေါ်မှလူ
၏မျက်လုံးသည် ဝိုင်းစက်ပြူးကျယ်သွားတော့သည်မဟုတ်ပါ
လား။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးနေသည်။

ကုလားထိုင်ပေါ်မှလူသည် ဟွားသခင်လေးကိုမျက်လုံး

ပြူး၍ကြည့်နေသည်။

အတန်ကြာမှ သူသည် ဟွားသခင်လေးကိုလက်ညှိုးထိုး

ကာ

“မင်း မင်းက ကျုပ်ကို မှတ်မိတယ်ဟုတ်လား”

ဟုအံ့ဩစွာပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေသောလူက ဟွားသခင်လေး

ကို မျက်လုံးပြူးကြည့်ကာ

“မင်းက သူဌေးကြီးလုစန်းကို တွေ့ဖူးလို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်ဓား(ပ) ❖ ၁၇၃

“ကျုပ်က သူဌေးကြီးလုစန်းကို မမြင်ဖူးပါဘူး ဒါပေမယ့်
ကျုပ်က မင်းကိုမြင်ဖူးတယ်လေ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ကုလားထိုင်ပေါ်မှလူက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဒါဆို ကျုပ်က ရုပ်ဖျက်တာ လိုသေးတာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“မဟုတ်ပါဘူး မင်းကတခြားလူကိုသွားလိမ်ရင် သူတို့က
သိမှာမဟုတ်ဘူး ကျုပ်ကတော့ မင်းနဲ့တွဲလာတာများတယ်လေ
မင်းရဲ့အကျင့်အားလုံးကို သိနေတယ် ဒီတော့ မင်းကဘယ်လောက်
ပဲ ရုပ်ဖျက်ရုပ်ဖျက် ကျုပ်ရဲ့စိတ်ထဲမှာ အလိုလိုသိနေတယ်လေ”
ဟုပြောလိုက်သည်။

ကုလားထိုင်ပေါ်မှာ ထိုင်နေသောလူက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“ဟုဟွား မင်းကိုတော့ ဘယ်သူမကြာကြာလိမ်လို့ရမှာ
မဟုတ်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ကုလားထိုင်ပေါ်၌ထိုင်နေသော
သူဌေးကြီးလုစန်းအဖြစ် ရုပ်ဖျက်ထားသော ကြယ်တံခွန်ကို ပြုံးပြ
လိုက်ပြီးမေးလိုက်သည်။

“ဒီငွေတွေက မုတ်ဆိတ်ပြာ ပို့လိုက်တာလား”

ကြယ်တံခွန်က

“ဟုတ်တယ် မုတ်ဆိတ်ပြာကပြောတယ် သူဌေးကြီးလု
စန်းကလိန်လိန်ဆီက တံဆိပ်ကံ့ကံ့ ငွေ(၂)သိန်းနဲ့ဝယ်ဖို့ဈေး

၁၇၄ ❖ နန္ဒစက္ကသို့

တည့်သွားပြီလို့ သတင်းရတယ် ဒါကြောင့် မင်းကသူဌေးကြီးလူ
စန်းအနေနဲ့ ဟန်ဆောင်ပြီး လိန်လိန်ဆီကတံဆိပ်တုံးကို ဝယ်ဖို့
ငွေပို့ပေးလိုက်တာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ

“လူစန်းနှစ်ယောက်ဖြစ်ရင် လိန်လိန်ကရောင်းမှာမဟုတ်

ဘူးနော်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ကြယ်တံခွန်က

“စိတ်ချပါ လူစန်းတစ်ယောက်ပဲ ရှိမှာပါ”

ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ

“ဒါဆို မုတ်ဆိတ်ပြာက လူစန်းကိုဘာလုပ်လိုက်ပြီလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ကြယ်တံခွန်က

“လူစန်းကို မုတ်ဆိတ်ပြာက ဖမ်းချုပ်ထားလိုက်ပြီး တံ
ဆိပ်တုံးကိစ္စပြီးမှ ပြန်လွှတ်ပေးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ကောင်းပြီလေ နောက်ထပ် ဘာမှာလိုက်သေးလဲ”

ကြယ်တံခွန်က

“လိန်လိန်ကိုရှာမတွေ့ရင် တောင်ဆိတ်ကိုအရင်ရှာပါတဲ့”

ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ

“တောင်ဆိတ် ဟုတ်လား”

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၁) ❖ ၁၇၅

ကြယ်တံခွန်က

“ဟုတ်တယ် တောင်ဆိတ်ဆိုတာ လူတစ်ယောက်ရဲ့နာ
မည်ပဲ သူ့ကိုရှာတွေ့ရင် လိန်လိန်ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ သိရမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်နှာရှုံ့မဲ့လိုက်ပြီး

“ကျုပ်က တောင်ဆိတ်ကိုမှ မတွေ့ဖူးတာ ဘယ်လိုလုပ်
ရှာမလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ကြယ်တံခွန်က

“လေဟာဆပ်မြို့မှာ တောင်ဆိတ်ကိုမသိတဲ့လူ မရှိဘူး”

ဟွားသခင်လေးက

“ကောင်းပြီလေ ဒါပဲမဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ကြယ်တံခွန်က

“ကျန်သေးတယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“ဘာများလဲ”

ကြယ်တံခွန်က

“လိန်လိန်နဲ့တွေ့ပြီး ငွေချေနိုင်အောင် လေဟာဆပ်မြို့ကို
ငွေပို့ပေးမယ်လို့ မှာလိုက်သေးတယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“ဒါပဲမဟုတ်လား”

ကြယ်တံခွန်က

၁၇၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

“ကျန်သေးတယ်”

“ဘာများလဲ”

“ကျုပ် အရက်အိုးယူသွားမယ် မင်းက ငွေရှင်းပေးလိုက်”

ဟွားသခင်လေးက

“(၁၀)အိုး ယူသွား သွားတော့ ကျုပ်အိပ်ဦးမယ်”

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပပါလား။

မိုးဗွဲနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၁၇၇

လေဟာဆပ်မြို့။

တရုတ်ပြည်အရှေ့မြောက်ပိုင်း ရှုံးဟွားကန်းမြစ်အနီး၌ တည်ရှိသောမြို့ဖြစ်သည်။

တရုတ်ပြည်မြောက်ပိုင်း အစွန်ဆုံး နယ်ခြားမြို့ကလေး ဖြစ်သည်။

လူဦးရေ ထူထပ်ခြင်းမရှိပါ။

သို့သော် စည်ကားသိုက်မြိုက်သော မြို့ကလေးဖြစ်၏။

ထိုမြို့ကလေးသည် တစ်နှစ်ပတ်လုံး နှင်းများဖြင့်ဖုံးလွှမ်း နေသည်။

ဆောင်းရာသီ၌ပို၍ ဆီးနှင်းများထူထပ်သည်။

ဆောင်းရာသီတွင် ရှုံးဟွားကန်းမြစ်သည် ရေခဲပြင်အဖြစ် ကူးပြောင်းသွားသည်။

ထို့ကြောင့် ထိုရေခဲသွားသော မြစ်ပြင်တစ်လျှောက် လမ်း လျှောက်၍ရရုံမက မြင်းလှည်းများပင် မောင်းနှင်၍ရသည်။

ထိုအချိန်၌ ရှုံးဟွားကန်းမြစ်၏ ဝဲယာကမ်းနံဘေး၌နေ ထိုင်ကြသော လူများသည် ရေခဲသွားသောမြစ်ပြင်ပေါ်၌ ယာယီ အဆောက်အအုံပြုလုပ်၍ ကုန်ပစ္စည်းများ ခင်းကျင်းရောင်းချလေ့ ရှိသည်။

သူတို့သည် သူတို့၏ထုတ်ကုန်များကို လာရောက်ရောင်း ချပြီး သူတို့အတွက်လိုအပ်သော ပစ္စည်းများကို ပြန်ဝယ်ကြသည်။

ဤသို့ဖြင့် နှစ်စဉ်နှစ်တိုင်း ဆောင်းရာသီ၌ မြစ်၏ဝဲယာ နံဘေး၌နေထိုင်ကြသော ရွာများမှလူများသည် ထိုနေရာသို့စုဝေး ရောက်ရှိလာကြသည်။

၁၇၈ ❖ နန္ဒစက္ကသို့

တို့ ဩဇာ လေဟာဆပ်မြို့သည် ဆောင်းရာသီ၌ တခြားမြို့များနှင့်မတူဘဲ အလွန်စည်ကားသော မြို့ဖြစ်သည်။

ဆောင်းရာသီ၌ လေဟာဆပ်မြို့သည် နေ့လည်၌သာ စည်ကားခြင်းမဟုတ်ဘဲ ညဘက်၌လည်း မီးရောင်များတထိန်ထိန် ဖြင့်စည်ကားလေ့ရှိသည်။

စည်ကားသောမြို့ထုံးစံအတိုင်း စားသောက်ဆိုင်များ၊ လောင်းကစားရုံများ၊ ပြည့်တန်ဆာအိမ်များ၊ လူသုံးကုန်ပစ္စည်းအရောင်းဆိုင်များကလည်း ဆောင်းရာသီ၌ မှီကဲ့သို့ ပေါက်လာပြီး ရုံးပွားကန်းရေပြင်၏သုံးပုံနှစ်ပုံခန့်ကို နေရာယူထား၏။

သို့ဖြစ်၍ လေဟာဆပ်မြို့ကို ဆောင်းရာသီ၏မြို့တော်ဟု ဒေသခံများက တင်စားခေါ်ဝေါ်ကြသည် မဟုတ်ပါလား။

ယခု ထိုဆောင်းရာသီမြို့တော်သို့ ပွားသခင်လေး ရောက်ရှိလာပြီဖြစ်သည်။

ပွားသခင်လေးသည် ဆောင်းရာသီမြို့ဟု အမည်ပေးထားသောတည်းခိုခန်း၌ အခန်းငှားရမ်း၍ တည်းခိုသည်။

ထိုတည်းခိုခန်းသည် လေဟာဆပ်မြို့၌ အကြီးဆုံးနှင့် အခန်းနားဆုံးတည်းခိုခန်းဖြစ်သည်။

ဈေးနှုန်းကလည်း လေဟာဆပ်မြို့၌ သာ ညံ့နည်းဆုံးများအနက် ဈေးအကြီးဆုံးဖြစ်၏။

သူသည် ဤနေရာသို့ သူဌေးကြီးက အဖြစ်လာရောက်ခြင်းဖြစ်ရာ ယခုကဲ့သို့ ကြီးကျယ်ခန်းနားသော တည်းခိုခန်း၌ တည်းခိုရမည်မဟုတ်ပါလား။

ပွားသခင်လေးသည် တည်းခိုခန်း၌ အခန်းငှားရမ်းပြီး

မှီးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား (၁) ❖ ၁၇၉

နောက် ဧည့်ခန်းထဲ၌ ထိုင်နေစဉ် သန်မာသော လူထွားကြီးနှစ်ယောက်သည် သေတ္တာတစ်လုံးကို နှစ်ယောက်မရှောင်လာသည်။

ထို့နောက် သူတို့သည် တည်းခိုခန်းစာရေးနှင့် စကားပြောကြ၏။

တည်းခိုခန်းစာရေးက ဧည့်ခန်းထဲ၌ထိုင်နေသော ပွားသခင်လေးကို ညွှန်ပြလိုက်သည်။

ထိုအခါ လူထွားကြီးတစ်ယောက်က ပွားသခင်လေးထံ လျှောက်လာပြီး ရိုသေစွာဦးညွှတ်ကာ

“သူဌေးကြီးလူစန်းပါလား ခင်ဗျာ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ပွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

လူထွားကြီးက သေတ္တာကို လက်ညှိုးထိုးပြရင်း

“ကြယ်တစ်ခွက်က သူဌေးကြီးဖိုသေတ္တာတစ်လုံးပို့လိုက်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပွားသခင်လေးက သေတ္တာကိုတစ်ချက် လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး

“ဒါဆို ကျုပ် အခန်းထဲယူခဲ့ပါ”

ဟုပြောကာ ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် လူထွားကြီးနှစ်ယောက်ကိုဦးဆောင်ကာ မိငှားရမ်းထားသော အခန်းသို့ ခေါ်ဆောင်သွားလေတော့သည်မဟုတ်ပါလား။

လူထွားကြီးနှစ်ယောက်သည် သေတ္တာကိုအခန်းထဲ၌နေ

ရာတကျ ဆွဲထားလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူတို့သည် ဟွားသခင်လေးကိုနှုတ်ဆက်ကာ ထွက်သွားကြသည်။

လူထွားကြီးနှစ်ယောက် ထွက်သွားပြီးနောက် ဟွားသခင်လေးသည် အခန်းတံခါးကိုပိတ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ သူသည် လူထွားကြီးနှစ်ယောက် သယ်ဆောင်လာသော သေတ္တာကိုအစုံဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

သေတ္တာထဲ၌ ငွေအပြည့်ပါရှိ၏။

ဟွားသခင်လေးသည် ငွေတုံးတစ်ချို့ကို နှိုက်ယူ၍အိတ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် လေဟာဆပ်မြို့၏အကောင်းဆုံးစားသောက်ဆိုင်၌ အကောင်းဆုံးဟင်းလျာနှင့်အကောင်းဆုံးအရက်ကို သောက်ရန်ထွက်လာခဲ့သည်။

သို့သော် အကောင်းဆုံးစားသောက်ဆိုင်သည် မကောင်းတော့ပါ။

အကောင်းဆုံးဟင်းလျာနှင့် အရက်များဟုလည်း မကောင်းတော့ပါ။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကပ်လျက်စားပွဲ၌ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်ရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

လျှပ်စီး၊ မိုးကြိုး၊ မုန်တိုင်း။

သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်ဖြစ်၏။

သူတို့(၃)ယောက်သည် ဟွားသခင်လေး၏စားပွဲနှင့် ကပ်လျက်ရှိသောစားပွဲ၌ ဝင်ထိုင်လိုက်သည်။

သူတို့သည် ဟွားသခင်လေးကို တစ်ချက်မျှမကြည့်ပါ။

ဟွားသခင်လေးသည် သူတို့(၃)ယောက်ဝင်လာသည်ကို တွေ့သည်နှင့် ဦးခေါင်းကိုငုံ၍ စားသောက်နေခဲ့သည်။

သူတို့(၃)ယောက်က စားပွဲ၌ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီးနောက် အရက်နှင့်ဟင်းလျာတစ်ချို့မှာ ကြားလိုက်သည်။

အရက်နှင့်ဟင်းလျာများ ရောက်လာသောအခါ အားရပါးရစားသောက် နေကြသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် မိမိ၏စားသောက်ဖွယ်ရာများကို အလျင်အမြန်စားသောက်လိုက်ပြီး ကပ္ပာကယာငွေရှင်းကာစားသောက်ဆိုင်ထဲမှ ကတိုက်ကရိုက် ထွက်လာခဲ့သည်။

လမ်းမပေါ်သို့ ရောက်သောအခါမှ သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး စားသောက်ဆိုင်ကို သမင်လည်ပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

စားသောက်ဆိုင်ထဲမှ ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက် ထွက်လိုက်မလာသည်ကို တွေ့သောအခါမှ သူသည် လမ်းမအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့၏။

ယခု သူသည် တောင်ဆိတ်ကို ရှာဖွေရမည်ဖြစ်သည်။

တောင်ဆိတ်ကို သူကမမြင်ဖူးပါ။

သို့သော် လေဟာဆပ်မြို့၌ တောင်ဆိတ်ကို မသိသောသူမရှိဟုဆို၏။

၁၈၂ ❖ နန္ဒမာရ်သို့

ထို့ကြောင့် သူသည် လမ်းသွားလမ်းလာတစ်ယောက်ကို
မေးရန်ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

တိုစဉ် လောင်ကစားရုံ၏ လူမိုက်နှစ်ယောက်က လူတစ်
ယောက်ကိုဝဲယာမှချုပ်ကိုင်ကာ လောင်းကစားရုံထဲမှ ဆွဲထုတ်လာ
လေသည်။

ထို့နောက် လူမိုက်နှစ်ယောက်သည် ထိုလူကိုလမ်းမပေါ်
သို့လွှင့်ပစ်လိုက်သည်။

ထိုလူသည် ဟွားသခင်လေး၏ ရှေ့ခြံခွေးကျောက်က
ကျလာသည်။

ထိုလူသည် လဲကျနေရာမှလူးလိမ့်ထလာပြီး လောင်းက
စားရုံကိုကြည့်ကာ

“အေးပေါ့ကွာ ကျုပ်လက်ထဲမှာ ငွေရှိရင် ဒင်းတို့ကိုဟော
ဒီလိုငွေနဲ့ပေါက်သတ်မယ်”

ဟုကြိမ်းဝါးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ထိုလူကိုပြီးပြလိုက်ပြီး

“ဘယ်လိုဖြစ်လာတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ထိုလူက ဟွားသခင်လေးကို ဘုကြည့် ကြည့်ပြီး

“ဘာဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားအပူပါလား”

ဟု ဘုဆတ်ဆတ်ပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ အိတ်ထဲမှငွေတုံး တစ်တုံး
ထုတ်ယူကာ

“အင်း ဒါဆို ခင်ဗျားကို သူတို့က မောင်းမထုတ်ဘူး”

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်ဇား(ပ) ❖ ၁၈၃

တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုလူက ငွေတုံးကိုတစ်လှည့် ဟွားသခင်လေးကိုတစ်
လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဒီငွေတုံးပေးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုလူက သက်ပြင်းချကာ

“ကျုပ်က ခင်ဗျားအတွက် ဘာလုပ်ပေးရမှာလဲ”

ဟုပြန်မေးလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကျုပ် လူတစ်ယောက်ကို တွေ့ချင်လို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုလူက

“ဒီမြို့မှာ ကျုပ်မသိတဲ့လူ ခင်ဗျားပဲ”

ဟုပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“တောင်ဆိတ်ကို သိလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ထိုလူက ခေါင်းညိတ်ကာ

“သိတယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ် သူ့ကိုတွေ့ချင်တယ်”

၁၈၄ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ထိုလူက လက်ဖြန့်လိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ ငွေတုံးကို ထိုလူ၏လက်ထဲသို့

ထည့်ပေးရင်း

“ကျုပ်ကို သူ့ဆီခေါ်သွားပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုလူက ငွေတုံးကိုအိတ်ထဲသို့ ထည့်ကာ

“ခင်ဗျား ကျုပ်နဲ့တွေ့တာ အင်မတန်ကံကောင်းတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ထိုလူက

“ဒီမြို့မှာရှိတဲ့လူတွေက တောင်ဆိတ်အကြောင်းကို ကျုပ်

လောက်ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒါဆို ကျုပ်တို့ သူ့ဆီသွားရအောင်”

ထိုလူက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဟဲ ဟဲ တောင်ဆိတ်အကြောင်းကို ကျုပ်လောက်ဘယ်

သူမှ မသိဘူးဆိုမှတော့ ကျုပ်က တောင်ဆိတ်ပဲပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဟုတ်သားပဲ”

မှီးပျံ့နဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၁၈၅

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ်က တောင်ဆိတ်ကိုတွေ့ချင်လို့ ငွေကုန်ခံတာ အကြောင်းရှိမယ်လို့ ခင်ဗျားမတွေးမိဘူးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် တောင်ဆိတ်သည်

ဟွားသခင်လေးကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ကြည့်ပြီး

“အခု ခင်ဗျား တောင်ဆိတ်ကိုတွေ့ရပြီပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ငွေတုံးတင်္ဂါးကို ထပ်မံထုတ်ယူလိုက်ပြီး

“ကျုပ် မေးခွန်းတစ်ခုမေးမယ် ဖြေနိုင်ရင် ဒီငွေတုံးကိုခင်ဗျားပိုင်ပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်က

“ပြောပါ”

ဟွားသခင်လေးက တောင်ဆိတ်ကိုစူးစိုက်ကြည့်ပြီး

“ကျုပ် လိန်လိန်ကို ဘယ်မှာတွေ့နိုင်မလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်က မဖြေပါ။

သူသည် ဟွားသခင်လေးကိုအတန်ကြာအောင် ကြည့်နေလေသည်။

ဟွားသခင်လေးက တောင်ဆိတ်ကိုစူးစိုက်ကြည့်ကာ

၁၈၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

“ခင်ဗျား မဖြေနိုင်တော့ဘူးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်ကပြုံး၍

“ကျွန်ုပ် ဖြေနိုင်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်လို့ မဖြေကုန်လဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်ကပြုံးလိုက်ပြီး

“ခင်ဗျားရဲ့ မေးခွန်းက ဒီငွေတုံးထက်ကြီးနေလို့ပါ”

ဟွားသခင်လေးက နောက်ထပ်ငွေတုံးတစ်တုံးကို

ထပ်မံထုတ်ယူလိုက်ပြီး

“ရပြီလား”

တောင်ဆိတ်က ဦးခေါင်းခါပြရင်း

“အင်း ချိန်ခွင်ရဲ့ တစ်ဖက်မှာ ခင်ဗျားရဲ့ မေးခွန်းကို ထည့်ပြီး

ကျန်တဲ့တစ်ဖက်မှာ ငွေတုံးသုံးတုံးကို ထည့်ရင် တောင်မှ ချိန်ခွင်က

မေးခွန်းဘက်မှာသာနေဦးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ဒါဖြင့် ကျုပ်က ဘယ်လောက်ထည့်ပေးရမှာလဲ”

တောင်ဆိတ်က လက်ငါးချောင်းထောင်ပြလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးပြလိုက်ပြီး

“မများဘူးလား”

မှီးညှံနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၁၈၇

တောင်ဆိတ်က

“မများပါဘူး”

ဟွားသခင်လေးက

“အင်း ကျုပ်က ဘာပစ္စည်းဝယ်ဝယ် အဆစ်ရမှုစားဝင်
အိပ်ပျော်တယ် ဒီတော့ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုသူ့ဆီခေါ်သွားပါ ဟို
ရောက်တာနဲ့ ငွေတုံး(၅)တုံး ခင်ဗျားလက်ထဲရောက်လာမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်က ဦးခေါင်းညှိတ်ကာ

“ကောင်းပြီ ကျုပ်ကိုယ်တိုင်လိုက်ပို့ပေးမယ်”

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

တောင်ဆိတ်သည် ရှေ့မှသွားနေသည်။

ဟွားသခင်လေးက တောင်ဆိတ်၏နောက်မှလိုက်ပါလာ
လေသည်။

တောင်ဆိတ်သည် စကားပြောကောင်းသူဖြစ်သည်။

စကားလည်း အတော်ပြောနိုင်သူဖြစ်သည်။

သူသည် လမ်းတစ်လျှောက်လုံး လေဟာဆပ်ပျံ့၏သာ
ယာပုံတို့ကို စိကာပတ်ကုံးပြောပြနေသည်။

ဟွားသခင်လေးက စိတ်မဝင်စားပါ။

၁၈၈ ❖ ခန္ဓာကျော်သူ

မိုးဗျံ့နဂါးသိမ်းငှက်ခွေး(ပ) ❖ ၁၈၉

သူ့အနေဖြင့် လိန်လိန်နှင့်အမြန်ဆုံး တွေ့ရန်သာဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် တောင်ဆိတ်ပြောသမျှစကားကို သူသည်

ကြားတစ်ချက် မကြားတစ်ချက်ဖြစ်နေသည်။

အတန်ကြာသောအခါ သူတို့သည် ရေခဲမြစ်ပေါ်သို့

ရောက်ရှိလာသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်မသိမသာကြုတ်ရင်း

“ကျုပ်တို့ ဘယ်သွားမှလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်က

“ကျုပ် အိမ်ကိုလေ”

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ်က ခင်ဗျားအိမ်ကို ဘာဖြစ်လို့ လိုက်ရမှာလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်က

“ခင်ဗျားက လိန်လိန်ကိုတွေ့ချင်တယ်ဆို”

ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“လိန်လိန်က ခင်ဗျားရဲ့အိမ်မှာလား”

တောင်ဆိတ်က

“ကျုပ် မပြောမိပါဘူး”

ဟွားသခင်လေးက

“ဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားအိမ်ကို သွားရမှာလဲ”

တောင်ဆိတ်က

“လိန်လိန်ကို ခင်ဗျားကမတွေ့ချင်တော့ဘူးလား”

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချကာ

“ကျုပ်တော့ နားမလည်တော့ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်ကရယ်မောလိုက်ပြီး

“လွယ်လွယ်ကလေး ခင်ဗျားကလိန်လိန်နဲ့ တွေ့ချင်တယ်

ကျုပ်အိမ်မှာ လိန်လိန်နဲ့ ဆက်သွယ်နိုင်တဲ့လူရှိတယ် ဒီတော့ ကျုပ်

ကခင်ဗျားကို ကျုပ်အိမ်ကလွဲပြီး ဘယ်ကိုခေါ်သွားရမှာတုန်း”

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည့် မဟုတ်ပါလား။

ရှုံးဟွားကန်းမြစ်သည် ရေခဲနေပြီဖြစ်သည်။

တောင်ဆိတ်က ထိုနေရာသို့ ခေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုရေခဲနေသောမြစ်၏တစ်နေရာ၌တောင်ဆိတ်အိမ်ရှိ၏။

တောင်ဆိတ်၏ အိမ်သည်ကြီးမားသော ရေအိုးတစ်လုံး

နှင့်တူသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် တောင်ဆိတ်၏အိမ်ကိုမြင်သောအ

ခါ အံ့သြဟန်ဖြင့်

“ဒါ ခင်ဗျားအိမ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်က “ခေါင်းသိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ် ဒီလိုအိမ်မျိုးမြင်ဖူးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါယမ်းပြလိုက်ကာ

“ဟင့်အင်း ဒါပထမဆုံးအကြိမ်ပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်ကပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒါနဲ့ စကားမစပ် ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုရောမြင်ဖူးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါယမ်းကာ

“ဒါပထမဆုံးအကြိမ်ပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်ကရယ်မောလိုက်ပြီး

“ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားကိုမြင်ဖူးသလိုလိုရှိတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ရယ်မောကာ

“ဖြစ်နိုင်တယ် ကျုပ်ကလူတိုင်းကိုမသိပေမယ့် လူတိုင်းက

ကျုပ်ကိုသိနိုင်တာပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်က

“ဒါနဲ့ ခင်ဗျားကသူဌေးကြီးလုစန်း အမှန်ပဲနော်”

ဟွားသခင်လေးက ရယ်မောကာ

“ခင်ဗျားက မဟုတ်ဘူးထင်လို့လား”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်က ရယ်မော၍

“ခင်ဗျားက သူဌေးကြီးလုစန်း မဟုတ်ပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ်က သူဌေးကြီးလုစန်းမဟုတ်ဘူးလို့ ခင်ဗျားကဘာ ဖြစ်လို့ပြောနိုင်တာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်ကရယ်မောရင်း

“ကျုပ်က သူဌေးကြီးလုစန်းနဲ့ တစ်ကြိမ်တွေ့ခဲ့လို့ပါ”

ဟွားသခင်လေးက

“ဒါဖြင့် ကျုပ်ကလုစန်းမဟုတ်ရင် ဘယ်သူလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်ကပြုံးလိုက်ပြီး

“သူဌေးကြီးလုစန်းထက် ငွေပိုပေးနိုင်တဲ့သူဌေးလားပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကရယ်မောကာ

“အင်း ခင်ဗျားက အခြေအနေကိုနားလည်တဲ့လူပါပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်ကပြုံးရင်း

“သူဌေးကြီးလုစန်းဆိုတာ ငွေကိုကိုယ်စားပြုတာပဲ”

ကျုပ်ကငွေရရင်ပြီးတာပဲ ခင်ဗျားက ဘယ်သူဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်နဲ့ ဆိုင် ဘူး ကျုပ်နဲ့ ဆိုင်တာကငွေပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

၁၉၂ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ခင်ဗျားက တောင်ဆိတ်ဟုတ်ဟုတ် မဟုတ်ဟုတ်ကျုပ်နဲ့
မဆိုင်ဘူး လိန်လိန်နဲ့ ကျုပ်နဲ့ တွေ့အောင်လုပ်ပေးနိုင်ရင်ပြီးတာပဲ”
ဟုပြောလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်က သဘောကျစွာပြုံးရင်း

“အင်း ခင်ဗျားနဲ့ ကျုပ်နဲ့ ဒီလိုစိတ်ထားနိုင်ရင် အလုပ်ဖြစ်
ပြီ ကံ အိမ်ထဲဝင်ပါဦး”

ဟုဖိတ်ခေါ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် တောင်ဆိတ်သည် အိမ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွား
လေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းကိုမသိမသာချလိုက်၏။

တောင်ဆိတ်သည် မိမိထင်ထားသည်ထက်ပို၍ ပါးနပ်၏။

သူ၏အမည်ကို တောင်ဆိတ်ဟု မခေါ်ကဲ မြေခွေး သို့မဟုတ်
ဝံပုလွေဟုခေါ်လျှင် ပို၍လိုက်လျောညီထွေ ရှိမည်ဟု
ဟွားသခင်လေးက စဉ်းစားလိုက်မိလေတော့သည်။

တောင်ဆိတ်သည် အသက်(၅၀)ကျော် လူကြီးတစ်
ယောက်ဖြစ်သည်။

ဝိနိဝိနိရှည်ရှည် အသားအရည်ဖြူဖွေးပြီးမျက်ပေါက်ကျဉ်း

မိုးပျံ့ခင်းသိမ်းငှက်ဇား(ပ) ❖ ၁၉၃

သူဖြစ်သည်။

မျက်ခုံးမွေးထူပြီး နားရွက်ကား၏။

မျက်နှာက ခပ်သွယ်သွယ်ရှိပြီး မေးစေ့အောက်၌ တစ်
ထွာခန့်ရှည်သော မုတ်ဆိတ်မွေးရှိ၏။

ထို့ကြောင့် သူ့ကိုတောင်ဆိတ်ဟု ခေါ်ခြင်းဖြစ်ဟန်တူ
လေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် အိမ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်သွားသော
တောင်ဆိတ်၏နောက်ကျောကိုကြည့်ရင်း တောင်ဆိတ်က မည်
ကဲ့သို့ ကောက်ကျစ်မည်ကိုတွေးနေမိသည်။

ပြီးမှ သူသည် အိမ်ထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်သည်။

အပြင်ဘက်၌ အေးစိမ့်နေသော်လည်း အိမ်ထဲ၌နွေးထွေး
နေသည်။

အိမ်ထဲ၌ မီးဖိုတစ်ခု ဖိုထားသည်။

မီးတောက်မီးလျှံများဖြင့် နီရဲနေသော မီးဖိုနံဘေး၌ မိန်း
ကလေးတစ်ယောက်ထိုင်နေ၏။

တောင်ဆိတ်က ဟွားသခင်လေးကို ထိုမိန်းကလေးနှင့်
မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။

ထိုမိန်းကလေး၏အမည်မှာ ချင်းချင်းဖြစ်သည်။

ချင်းချင်းက ဟွားသခင်လေးကို ပူနွေးသောရေခွေးကြမ်း
တစ်ရွက်လှမ်းပေး၏။

လဘက်ခြောက်၏အနံ့က မွှေးကြိုင်နေသည်။

တောင်ဆိတ်ကပြုံး၍

“လိန်လိန်ဟာ လေဟာဆပ်မြို့မှာရှိတယ် ဒါပေမယ့်သူ

၁၅၇ ❖ နန္ဒကော့ဘိသု

ဟာ ကြောခဏနေရာပြောင်းပြီးနေတယ် ဒါကြောင့် သူဘယ်မှာနေ
တယ်ဆိုတာ ကျုပ်လဲသေသေချာချာမသိဘူး ဒါကြောင့်ဒီကိစ္စမှာ
သူ့ကိုပဲ တာဝန်ပေးရလိမ့်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ တောင်ဆိတ်က ချင်းချင်းကိုကြည့်ကာ

“ချင်းချင်း ဟောဒီကသူဌေးကြီးက လိန်လိန်နဲ့တွေ့ချင်
လို့တဲ့ လိန်လိန်ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ သိတယ်မဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက ဟွားသခင်လေးကိုကြည့်လိုက်ပြီး

ဟွားသခင်လေးက ချင်းချင်းကိုပြုံးပြလိုက်ပြီး

“လိန်လိန် ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ သိတယ်မဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက ဦးခေါင်းညိတ်ဖြလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒါဖြင့် အခုလိန်လိန်ဘယ်မှာရှိမလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက

“ငွေချိတ်လောင်းကစားရုံမှာ”

ဟုဖြေလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ငွေချိတ်လောင်းကစားရုံက ဘယ်မှာလဲ”

ဟုထပ်မေးလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်ကပြုံး၍

မိုးညွှန်းဂါးသိမ်းငှက်ခေး(ပ) ❖ ၁၅၈

“မြို့ထဲမှာ ခင်ဗျားတည်းခိုခန်းကလူကိုမေးရင်တောင် သိ
နိုင်တယ်”

ဟုဝင်ပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကိုကလိုက်ပြီး

“ကျေးဇူးပဲ”

ဟုပြောကာ ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

တောင်ဆိတ်က ပြုံး၍လက်ဖြန့်ကာ

“ခင်ဗျားဟာ အင်မတန်မှတ်ဉာဏ်ကောင်းတဲ့လူပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“အင်း အမှန်အတိုင်းဝန်ခံရရင် ကျုပ်က ခင်ဗျားလောက်
မှတ်ဉာဏ်မကောင်းဘူး”

ဟုပြောကာ အိတ်ထဲမှငွေတုံး(၅)တုံးကို တောင်ဆိတ်ထံ
လှမ်းပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် တောင်ဆိတ်၏ရေအိုးနှင့်တူသော
အိမ်ထဲမှထွက်လာခဲ့သည်။

ထိုအချိန်၌ ချင်းချင်းကသူ့ကို မသိမသာတစ်ချက်ခိုးကြည့်
လိုက်သည်ကို ဟွားသခင်လေးက ကောင်းစွာသိလိုက်သည် မ
ဟုတ်ပါလား။

ညဉ့်နက်ရှေ့ပြီဖြစ်သည်။
 ယိန်ထိန်လင်းနေသော မီးရောင်များကငြိမ်းသွားပြီဖြစ်၏
 စည်ကားသိုက်မြိုက်သော လေဟာဆပ်မြို့သည် ယခုအ
 ခါ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားပြီဖြစ်သည်။
 အမှောင်ထုနှင့်အအေးဓာတ်က လေဟာဆပ်မြို့ကို လွှမ်း
 မြို့ထားလေသည်။
 အေးစိမ့်သောလေက တဖြူးဖြူးတိုက်ခတ်နေသည်။
 ရေခဲသွားသောမြစ်ပြင်ပေါ်မှ ဖြတ်၍တိုက်ခတ်လာသော
 ကြောင့်လူ၏ခန္ဓာကိုယ်ထဲသို့ အင်္ကျီအဝတ်အစားများမှ ဖောက်
 ဝင်ကာအပ်ကလေးများဖြင့် ထိုးဆွနေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေ၏။
 စာဟူးဟူးတိုက်ခတ်နေသော လေသံထဲ၌ အဝေးမှဝံပု
 လွေများ၏ ဆွဲဆွင်ငင်အူလိုက်သော ဝံပုလွေအူသံကို ကြားရ၏။
 ထိုဝံပုလွေအူသံကိုကြားရသူတိုင်း လိပ်ပြာလွင့်မတတ်
 ခံစားရသည်။
 ဟွားသခင်လေးသည် သားမွေးအင်္ကျီရှည်ကို ဝတ်ဆင်
 ထားသည်။
 သူ၏ လက်နှစ်ဖက်ကိုတင်းကြပ်စွာ ပိုက်ထားသည်။
 သူ၏ မျက်နှာသို့ တိုက်ခတ်လာသောလေက သူ၏ ချက်
 နှာကို အပ်ကလေးများဖြင့် ဆွနေသကဲ့သို့ ခံစားရသည်။
 သူသည် လမ်းချိုးတစ်ခုကို ချိုးကွေ့လိုက်သောအခါ
 ဆောင်းရာသီမြို့တော် တည်းခိုခန်းမှစီးရောင်ကိုမြင်ရသည်။
 ယခုမှ ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။
 သူသည် ထိုဆောင်းရာသီတည်းခိုခန်း၌ အခန်းတစ်ခန်း

မှားထားသည်။
 ထို့ကြောင့် ထိုတည်းခိုခန်းသို့ ရောက်လျှင် သူသည်သူ၏
 အခန်းထဲမှ ခုတင်ပေါ်တွင် နွေးနွေးထွေးထွေးဖြင့် အိပ်စက်နိုင်
 မည်ဖြစ်သည်။
 ထို့ကြောင့် သူ၏ခြေလှမ်းများက ယခင်ထက်ပို၍သွက်
 လက်လာသည်။
 မကြာမီ သူသည် ဆောင်းရာသီမြို့တော်တည်းခိုခန်းသို့
 ရောက်လာသည်။
 တည်းခိုခန်းသို့ ရောက်သည်နှင့် သူသည်မျက်မှောင်
 ကြွတ်လိုက်မိသည်။
 အကြောင်းမှာ တည်းခိုခန်း၏နံဘေးမှ လူရိပ်တစ်ရိပ်လှစ်
 ခနဲပြေးထွက်လာပြီး အမှောင်ထုအတွင်းသို့ ဝင်ရောက်ပျောက်
 ကွယ်သွားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။
 ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ
 “ဘယ်သူများပါလိမ့်”
 ဟုရေရွတ်လိုက်မိသည်။
 ထိုလူရိပ်၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ သာမန်သူခိုးသူဝှက်နှင့်မတူဘဲ
 သိုင်းသမားတစ်ယောက်နှင့် တူနေသည်။
 ဤသို့ဆိုလျှင် သူသည် အဘယ်ကြောင့်အချိန်မတော်ည
 ကြီးစိုင်းကြီး၌ ခိုးကြောင်ခိုးဝှက် လှုပ်ရှားရသနည်း။
 ဟွားသခင်လေးသည် ဆက်မတွေးတော့ပါ။
 သူ့အနေဖြင့် ထိုကိစ္စကိုဦးနှောက်အခြောက်ခံစဉ်းစားနေ
 ခြင်းထက် ခုတင်ပေါ်၌နွေးထွေးစွာ အိပ်စက်ခြင်းက ပို၍ကောင်း

၁၉၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

လိမ့်မည်မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် သူသည် တည်းခိုခန်းထဲသို့ ပင်ရောက်လိုက်
လေတော့သည်။

တည်းခိုခန်းထဲ၌ မီးများလင်းနေသည်။

တည်းခိုခန်းစာရေးသည် သူ၏စားပွဲ၌ မှောက်လျက်အိပ်
ပျော်နေသည်။

ညပိုင်းတာဝန်ကျသော ဆိုင်လုလင်နှစ်ယောက်သည် စား
ပွဲခုံနှစ်ခုကိုဆက်၍ စားပွဲခုံပေါ်တွင် ဆန့်ဆန့်ကြီးအိပ်နေ၏။

ဟွားသခင်လေးသည် စေ့ထားသောတည်းခိုခန်း၏တံခါး
ကိုတွန်းဖွင့်၍ တည်းခိုခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်သည်။

တည်းခိုခန်းထဲသို့ ရောက်သည်နှင့် နွေးထွေးသွားသည်
ဟွားသခင်လေးသည် လှေခါးအတိုင်း အပေါ်ထပ်သို့

တက်လာပြီး မိမိ၏အခန်းတံခါးကိုဖွင့်၍ အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် စားပွဲပေါ်မှ မှန်အိမ်ကိုမီးထွန်းလိုက်
သည်။

ထို့ကြောင့် အခန်းထဲ၌ မီးရောင်လင်းလာသည်။
ဟွားသခင်လေးသည် အပေါ်မှသားမွေးအင်္ကျီကိုချွတ်
လိုက်ပြီး ကုလားထိုင်၏နောက်ကျော၌ တင်ထားလိုက်သည်။

ပြီးမှ သူသည် စားပွဲပေါ်မှအရက်အိုးကို ယူ၍မော့သောက်
ရန်ဟန်ပြင်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် သူ၏မျက်လုံးများက ခုတင်ပေါ်မှလူရိပ်တစ်ရိပ်ကို
မြင်တွေ့လိုက်ရလေတော့သည်။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် မျက်လုံးပြူးသွားပြီး
ခုတင်ပေါ်မှလူရိပ်ကို ကြည့်လိုက်၏။

ခုတင်ပေါ်မှလူရိပ်မှာ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ဖြစ်၏။
ထိုမိန်းကလေးသည် ဟွားသခင်လေးကို ကျော့ခိုင်း၍ ဘာ

စောင်းအိပ်နေခြင်းဖြစ်သည်။
သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်က အချိုးအစားကျနသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ခုတင်အနီးသို့ ချဉ်းကပ်သွားပြီး
ခုတင်ပေါ်မှ မိန်းကလေးကိုကြည့်လိုက်သည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် တစ်ချက်လူးလွန်လာပြီး တစောင်း
အိပ်နေရာမှ ဟွားသခင်လေးဘက်သို့ လှည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် မိန်းကလေး၏ဗဟိုလုံးသည် ပွင့်လာပြီးရုတ်
တရက်ထိတ်လန့်ကာ ခုတင်ပေါ်၌ ထထိုင်လိုက်ရင်း

“ရှင် ရှင် ဘယ်သူလဲ ဘာဖြစ်လို့ ကျွန်မရဲ့အခန်းထဲကို
ဝင်လာတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။
ဟွားသခင်လေးက လက်ကာပြရင်း

“ဟို ဟို”
မိန်းကလေးက စောင့်ကိုမိမိ၏ရင်ဘတ်ပေါ်သို့ ရောက်

အောင်ဆွဲခြုံရင်း ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သော မျက်လုံးနှင့် ဟွား

သခင်လေးကိုကြည့်ကာ

“ရှင် ထွက်သွား ကျွန်မအော်လိုက်မှာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်လုံးပြူးမျက်ဆံပြူးဖြင့်

“ဟေ့ ဟေ့ နေဦး ဒီအခန်းက အခန်းနံပါတ်(၉)လား”

ဟုငမးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးကမျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဟုတ်တယ် ရှင့်အခန်းက ဘယ်လောက်လဲ”

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ် အခန်းက နံပါတ်(၉)”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် မိန်းကလေးသည်

ဟွားသခင်လေးကို မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်လိုက်၏။

ပြီးမှ သူမသည် သဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ရင်း

“ဒါဆို ဒီအခန်းကရှင့်အခန်းပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဒါဆို မင်းရဲ့အခန်းကရော”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မိန်းကလေးက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ရယ်မောနေသည်။

ပြီးမှ

“ရှင်က ဟွားသခင်လေး မဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ်က သူဌေးကြီးလုစန်းပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိန်းကလေးကရယ်မောရင်း

“လုပ်မနေနဲ့ ကျွန်မကို မုတ်ဆိတ်ပြာကလွှတ်လိုက်တာ

ကျွန်မနာမည်က ဟုန်ကျင်းမေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး စားပွဲပွဲဝင်ထိုင်

လိုက်လေသည်။

ပြီးမှ စားပွဲပေါ်မှ အရက်အိုးကိုယူသောက်လိုက်သည်။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် မုတ်ဆိတ်ပြာသည် မိမိ၏လှုပ်ရှား

မှုမှန်သမျှကိုသိနေသည်။

အဘယ်ကြောင့်နည်း။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“မုတ်ဆိတ်ပြာက ဘာမှာလိုက်သလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေက

“ငွေပို့ပေးလိုက်တယ်”

ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ငွေပို့လိုက်တယ် ဟုတ်လား”

ဟုအံ့သြစွာပြန်မေးလိုက်သည်။

ဟု နံကျင်းမေက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ်”

ဟွားသခင်လေးက
“ကျုပ်မှာ ငွေတစ်သေတ္တာရှိတာပဲ ဘာဖြစ်လို့ထပ်ပို့ရတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။
ဟုန်ကျင်းမေက
“ဒီငွေတစ်သေတ္တာနဲ့ လိန်လိန်က မှတ်ဆိတ်တုံးကိုဝယ်
လို့ရမှာ မဟုတ်ဘူးတဲ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။
ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ
“လိန်လိန်က မှတ်ဆိတ်ပြာကိုပြောလို့လား”

ဟုန်ကျင်းမေက
“မဟုတ်ဘူး ဒါပေမယ့် မှတ်ဆိတ်ပြာက လိန်လိန်အ
ကြောင်းကို ချေးခါးအူမ မကျန်သိနေတယ် လိန်လိန်က သူ့ရဲ့မိန်းမ
မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။
ဟွားသခင်လေးက ဘာမှမပြောတော့ပါ။
“သူသည် သူ၏ပါးစပ်ကိုပိတ်ထားလိုက်လေတော့သည်။”

ဆောင်းရာသီတည်းခိုခန်း၏ အခန်းအမှတ်(၉)သည်
ဟွားသခင်လေးငှားရမ်းထားသော အခန်းဖြစ်သည်။

ထိုအခန်း၏ကျယ်ပြန့်သောခုတင်ပေါ်၌ နွေးထွေးသော
သိုးမွေးထည်စောင်များဖြင့်မိမိကျကျသိပ်ရန် စိတ်ကူးခဲ့သောဟွား
သခင်လေးသည် ကြမ်းပြင်ပေါ်၌ ဒူးခေါင်းနှင့်မျက်နှာအပ်၍ကွေး
နေလေသည်။

သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်၌ သူ၏သားမွေးအင်္ကျီကိုသာမြို့
ထားရသည်။

သူ၏ခုတင်ပေါ်၌ ဟုန်ကျင်းမေအမည်ရှိသော မိန်းက
လေးကနွေးနွေးထွေးထွေးဖြင့် အိပ်ပျော်နေသည်။

ခုတင်က တစ်ယောက်အိပ်ခုတင်ဟုဆိုသော်လည်း လူနှစ်
ယောက်ချောင်ချီစွာအိပ်နိုင်သဖြင့် ဟုန်ကျင်းမေက မိမိနှင့်အတူ
လာအိပ်ရန်ဖိတ်ခေါ်ခဲ့၏။

ဟွားသခင်လေးသည် ဟန်ကြူးမြို့သားဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူကမြို့ကြီးသားပီသစွာ မိန်းကလေး၏ဖိတ်
ခေါ်ချက်ကိုငြင်းပယ်ခဲ့ပြီး ကြမ်းပေါ်၌ ခွေးတိုးဝက်ဝင် အိပ်နေ
ခြင်းဖြစ်သည်။

ဟွားသခင်လေးက အိပ်ရာမှနိုးသောအခါ ခုတင်ပေါ်၌
ဟုန်ကျင်းမေက မရှိတော့ပါ။

ဟွားသခင်လေးသည် တစ်ညလုံးကွေး၍အိပ်ခဲ့ရသဖြင့်
ဆိုင်းနေသောအကြောများကို ခြေဆန့်လက်ဆန့်ပြုလုပ်၍ အ
ညောင်းဖြေလိုက်ပြီးမှ မျက်နှာသစ်လိုက်သည်။

မျက်နှာသစ်ပြီးချိန်၌ အခန်းထဲသို့ ဟုန်ကျင်းမေဝင်လာ၏။

သူမ၏ လက်ထဲ၌လင်ပန်းတစ်ချပ် ကိုင်ထားသည်။
လင်ပန်းထဲ၌ ပူနွေးသောစားသောက်ဖွယ်ရာများပါရှိ၏။
သူမသည် လင်ပန်းသဲမှ စားသောက်ဖွယ်ရာများကို စားပွဲ
ပေါ်၌ချခင်းလိုက်ပြီး နံနက်စာ စားသောက်ရန်အတွက် ပြင်ဆင်
လိုက်သည်။

ပြီးမှ
“ရှင်နဲ့ လိန်လိန်နဲ့ တွေ့ပြီးလို့လား”
ဟု ဟွားသခင်လေးကို ဘုန်းမလေးက မေးသည်။
ဟွားသခင်လေးက စားပွဲ၌ဝင်ထိုင်ရင်း
“မတွေ့သေးဘူး ဒါပေမယ့် ဒီနေ့တော့လိန်လိန်က ကျုပ်
ကိုဆက်သွယ်လာမယ်ထင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။
ဟုန်ကျင်းမေက
“ဒါဆို ဖုန်းစရာရှိတာမြန်မြန်စား သွားစရာရှိတာမြန်မြန်
သွား ရှင်က ဒီလိုနေရာမျိုးမှာ နှစ်ယောက်အောင်းနေချင်လို့လား”
ဟုပြောလိုက်သည်။

သူမ၏ အသက်မှာ(၂၀)စွန်းစွန်းသာ ရှိမည်ဖြစ်သည်။
သို့သော် သူမ၏လေသံက အစ်မကြီးတစ်ယောက်က
မောင်လေးတစ်ယောက်ကို ပြောနေသကဲ့သို့ ဖြစ်နေသည်။
ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးက ရယ်ချင်လာသည်။
သို့သော် သူမကမရယ်ပါ။
သူမက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး
“ကျုပ်က မနေချင်ပါဘူး ဒါပေမယ့် ဒီကိစ္စမျိုးဆိုတာ

လောလို့ မရဘူးလေ”
ဟုပြောလိုက်သည်။
ဟုန်ကျင်းမေက
“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် မြန်မြန်ကိစ္စပြီးလေ ကောင်းလေပဲ ကျွန်မ
တော့ ဒီမှာ ကြာကြာနေပြီးရေခဲတုံး မဖြစ်ချင်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။
ဟွားသခင်လေးက ပခုံးကိုတွန့်လိုက်ပြီး
“အင်း ကျုပ်ကလည်းရေခဲတုံးမဖြစ်ချင်ဘူး အင်း ဒါပေ
မယ့် ရက်နည်းနည်းတော့ ကြာကြာနေချင်တယ်”
ဟုပြောကာ ဟုန်ကျင်းမေကိုကြည့်လိုက်၏။
ဟုန်ကျင်းမေက ဟွားသခင်လေးကို မျက်စောင်းတစ်
ချက်လှမ်း ထိုးလိုက်၏။ ပြီးမှ

“ကျွန်မက ရှင့်ကိုအဆိပ်ခပ်မှာ မကြောက်ဘူးလား”
ဟုမေးလိုက်သည်။
ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍
“အခုတော့ မင်းက ကျုပ်ကိုအဆိပ်ခပ်ဦးမှာ မဟုတ်ဘူး
ဒါပေမယ့် မင်းက ကျုပ်ကိုအဆိပ်ခပ်လဲ ကျုပ်ကတော့စားမှာပဲ”
ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ကုလားထိုင်ပေါ်၌ အမျိုးသမီးတစ်ယောက် ထိုင်နေ၏။
 ကျယ်ဝန်းသောဧည့်ခန်း၏ ကြီးမားသောကုလားထိုင်
 ပေါ်၌ ထိုင်နေခြင်းဖြစ်သည်။
 ရုပ်ရည်က အကျည်းတန်သည်ဟုမပြောနိုင်ပါ။
 ခန္ဓာကိုယ် အချိုးအစားပြေပြစ်သော အသက်(၄၀)ခန့်
 အမျိုးသမီးဖြစ်သည်။
 သူမက ဟွားသခင်လေးကို စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။
 အတန်ကြာမှ
 “ကျွန်မက လိန်လိန်”
 ဟု တိုတိုတုတ်တုတ်ပြောလိုက်သည်။
 ချင်းချင်းက ဟွားသခင်လေးကိုခေါ်ဆောင်လာပြီးနောက်
 ဟွားသခင်လေးနှင့် ထိုအမျိုးသမီးကို မိတ်ဆက်ပေးရာ ထိုအမျိုး
 သမီးက ယခုကဲ့သို့ တိုတိုတုတ်တုတ်ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။
 ဟွားသခင်လေးကလည်း
 “ကျုပ်က လုစန်းပါ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေး၏ စကားအဆုံး၌ လိန်လိန်က လက်ငှေ့
 ယမ်းပြကာ
 “ထိုင်ပါ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ကုလားထိုင်တစ်လုံး၌ ဝင်ထိုင်လိုက်
 လေသည်။
 လိန်လိန်က

“ရှင်က တံဆိပ်တုံး ဝယ်ချင်လို့ဆို”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
 “ဟုတ်ပါတယ်”
 လိန်လိန်က
 “ငွေပါရဲ့လား”
 ဟွားသခင်လေးက
 “ပါ ပါတယ်”
 လိန်လိန်က
 “ငွေဘယ်လောက်ပါသလဲ”
 ဟွားသခင်လေးက
 “ခင်ဗျားက ဘယ်လောက်လိုချင်တာလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 လိန်လိန်က လက်(၅)ချောင်းထောင်ပြလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍
 “ဒါလောက်ကလေးများ”
 ဟုပြောကာ အိတ်ထဲမှငွေလွှဲလက်မှတ်တစ်စုံချို့ကို ထုတ်၍
 “ရှေ့ ငါးထောင်”
 ဟုပြောကာ လှမ်းပေးလိုက်သည်။
 လိန်လိန်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ
 “ငါးထောင် ဘာလုပ်ရမှာလဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက

၂၀၈ ❖ နန္ဒကောဠိသို့

“ပြော ငါးသောင်းလား ရပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လိန်လိန်က မျက်ထောင့်နီဖြင့် ဟွားသခင်လေးကိုကြည့်၍

“ငါးသိန်း ငါးသိန်း”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“စောစောကတည်းက ပြောပါလား လက်ငါးချောင်း

ထောင်ပြတော့ ကျုပ်က ငါးထောင်ထင်တာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လိန်လိန်က

“စကားမရှည်နဲ့ ငါးသိန်းပါလား”

ဟွားသခင်လေးက ပခုံးတွန့်ကာ

“ကျုပ်မှာ ငွေသုံးသိန်းပဲပါလားတယ်”

လိန်လိန်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဒါဖြင့် မင်းကဘာဖြစ်လို့ လာရတာလဲ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“တံဆိပ်တုံး လိုချင်လို့”

လိန်လိန်က

“ဒါဆို ဘာဖြစ်လို့ ငါးသိန်းထည့်မလာတာလဲ”

ဟွားသခင်လေးက ပခုံးတွန့်ကာ

“မတတ်နိုင်ဘူးလေ ကျုပ်မှာသုံးသိန်းပဲပါတယ် ရောင်း

နိုင်ရင်ရောင်းပါ မရောင်းနိုင်ရင်တော့ ကျုပ်ရဲ့ ကုသိုလ်ကံပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မှိုးညှဲနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၂၀၉

လိန်လိန်က တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး

“ကောင်းပြီ ငွေကိုအရင်ပို့လိုက်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ချင်းချင်းကိုလှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ချင်းချင်းက ဦးခေါင်းကိုမသိမသာ ညိတ်ပြလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကိုကိုင်လိုက်ပြီး

“ကောင်းပြီလေ ငွေပို့လိုက်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။ ပြီးမှ

“တကယ်လို့ ငွေပို့ပြီးမှ ကျုပ်ကတံဆိပ်တုံးမရဘူးဆိုရင်”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လိန်လိန်ကပြုံးလိုက်ပြီး

“စိတ်ချပါ ရှင်ကငွေပို့ပြီးတာနဲ့ ရှင့်ရဲ့ လက်ထဲကိုတံဆိပ်

တုံးရောက်လာစေရမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ထိုင်ရာမှထလိုက်ပြီး

“ဒါဖြင့် ကျုပ်ပြန်မယ် ခင်ဗျားကိုပေးဖို့ ငွေတွေကို အဆင်

သင့်လုပ်လိုက်ဦးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လိန်လိန်က

“ကောင်းပြီ ကျွန်မစောင့်နေမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးသည် ထိုနေရာမှထွက်ခွာလာ

လေတော့သည်။

၂၁၀ ❖ နန္ဒကော့သို့

တည်းခိုခန်းထဲ၌ ဟုန်ကျင်းမေက စောင့်ကြိုနေသည်။
 ဟွားသခင်လေး ပြန်ရောက်လာသည်နှင့် ဟုန်ကျင်းမေ
 က အဖန်ရည်တစ်ခွက် ကမ်းပေးရင်း
 “တွေ့ခဲ့ရဲ့လား”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက အဖန်ရည်ကိုတစ်ကျိုက်သောက်
 လိုက်ပြီး ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
 “တွေ့ခဲ့တယ်”
 ဟုန်ကျင်းမေက
 “အရောင်းအဝယ်ဖြစ်လား”
 ဟွားသခင်လေးက
 “ဖြစ်ပါတယ် ဒါပေမယ့် သူ့ဆီကိုငွေအရင်ပိုရမယ်လို့
 ပြောတယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟုန်ကျင်းမေက
 “ငွေပိုပေးတာလဲ မခဲယဉ်းပါဘူး တံဆိပ်တုံးကုန် ဝယ်လို့
 လုပ်မလဲ”
 ဟွားသခင်လေးက
 “ကျုပ်တို့ဆီ ပိုပေးမယ်”
 ဟုန်ကျင်းမေက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ
 “စိတ်ချရပါ့မလား”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပခုံးတွန့်ကာ

မိုးပျံနဂါးဆိမ်းငှက်ဇား(ပ) ❖ ၂၁၁

“ဒါတော့ ကျုပ်မပြောတတ်ဘူး”
 ဟုနုန်ကျင်းမေက
 “တော်တော်ကြာ ငွေလဲရရော တံဆိပ်တုံးကို မပို့ရင်
 ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက
 “ဒါဖြင့် မင်းကဘယ်လိုလုပ်ချင်လဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟုန်ကျင်းမေက သက်ပြင်းချကာ
 “ကျွန်မလဲ မပြောတတ်ဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက
 “ကျုပ်တို့ တံဆိပ်တုံးကိုရရင် ပြီးတာပဲမဟုတ်လား”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟုန်ကျင်းမေက
 “ဘယ်လိုဖြစ်ဖြစ် တံဆိပ်တုံးရဖို့ပဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက
 “ဒါဆို သူပြောတဲ့အတိုင်း ငွေအရင်ပိုပေးလိုက်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟုန်ကျင်းမေက အတန်ကြာအောင်စဉ်းစားလိုက်ပြီး
 နောက် သက်ပြင်းချကာ
 “ကောင်းပြီလေ ဒီနေ့ပဲငွေပိုပေးဖို့ စီစဉ်လိုက်မယ်”

❖ ၂၁၂ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ညသည် တိတ်ဆိတ်စွာကျရောက်လာသည်။

ညအချိန်ရောက်ရှိသွားသည်ကို ဟွားသခင်လေးသည် မှတ်တမဲ့ဖြစ်သွားခဲ့သည်။

သူသည် လိန်လိန်ထံသို့ ငွေပို့ရန်စီစဉ်၍ငွေပို့ပေး နောက်တည်းခိုခန်းသို့ မပြန်သေးဘဲ လမ်းဘေးမှလူရှင်းသော သောက်ဆိုင်၌ ဝင်ရောက်စားသောက်ခဲ့သည်။

သူသည် စားသောက်ဖွယ်ရာတစ်ချို့နှင့် ဝါးရွက်အရေ တစ်အိုးကိုမှာယူပြီးနောက် ချောင်ချသောစားပွဲ၌ တစ်ယောက်တည်းထိုင်၍ ကြုံတွေ့ခဲ့ရသောအဖြစ်အပျက်များကို ပြန်၍စဉ်းစား နေမိသည်။

သူသည် စဉ်းစားရင်း ရှုပ်နေသည်။

ထိုစဉ် သူ၏အတွေးထဲသို့ လူသုံးယောက်ရောက်လာ၏။ ထိုလူသုံးယောက်မှာ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်တော်ဆုံးယောက်ဖြစ်သည်။

သူတို့သုံးယောက်သည် ဟွားသခင်လေး၏နောက်သို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်လာခဲ့၏။

သူတို့သည် လေဟာဆပ်မြို့သို့ ရောက်သည်အထိ

လာခဲ့သည်။

လေဟာဆပ်မြို့သို့ ရောက်သည့် ပထမနေ့၌ သူတို့သုံးယောက်နှင့်ဟွားသခင်လေးသည် စားသောက်ဆိုင်၌ဆိုခဲ့၏။

ထိုအချိန်မှစ၍ ထိုလူသုံးယောက်ကိုမတွေ့ရတော့ပါ။

ထိုလူသုံးယောက်သည် ဤကမ္ဘာမှပျောက်ကွယ်သွားသကဲ့သို့ လုံးဝမတွေ့ရတော့ပါ။

ဟွားသခင်လေး၏ နောက်သို့ နောက်ယောင်ခံလိုက်လာခြင်းလည်း မတွေ့ရပါ။

ဤသို့ဆိုလျှင် ထိုလူသုံးယောက်သည် မည်သည့်နေရာသို့ ရောက်သွားခဲ့သနည်း။

ဟွားသခင်လေးသည် ထိုသို့တွေးတောနေသဖြင့် ညအချိန်ရောက်လာသည်ကို အမူမဲ့ဖြစ်သွားခဲ့သည် မဟုတ်ပါလား။

သူသည် ညဉ့်နက်မှထိုစားသောက်ဆိုင်ထဲမှ ထွက်လာခဲ့လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

နောက်တစ်နေ့နံနက် နေထွက်ချိန်မှစ၍ ယောက်ယက်တစ်နေသူမှာ ဟုန်ကျင်းမေဖြစ်၏။

အကြောင်းမှာ လိန်လိန်ထံမှ သတင်းမရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

နံနက်စာ စားသောက်ချိန်အထိ ထူးခြားမှုမရှိပါ။
 ထို့ကြောင့် နောက်ဆုံး၌ ဟွားသခင်လေးသည် ငွေချိတ်
 လောင်းကစားရုံသို့ လိုက်သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်လေတော့သည်။
 ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချကာ
 “ကျုပ် လိန်လိန်နောက် လိုက်သွားဦးမယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟုန်ကျင်းမေက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
 “ကျွန်မလဲ တောင်ဆိတ်ကိုသွားရှာမယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးသည် ငွေချိတ်လောင်းကစား
 ရုံသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။
 ငွေချိတ်လောင်းကစားရုံသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။
 နေဝင်ဆည်းဆာအချိန်မှစ၍ မီးရောင်များထိန်ထိန်
 လင်းကာစည်ကားနေခဲ့သော ငွေချိတ်လောင်းကစားရုံသည် ယခု
 အချိန်၌ သုဿာန်တစပြင်ကဲ့သို့ တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ၏။
 လောင်းကစားသူများသည် နေရောင်ကိုကြောက်ဟန်
 တူသည်။
 နေ့ဘက်၌လောင်းကစားခြင်း မပြုကြပါ။
 ငွေချိတ်လောင်းကစားရုံထဲသို့ ဟွားသခင်လေးရောက်
 လာသောအခါ လောင်းကစားခန်းမတစ်ခုလုံးသည် လူသူကင်းမဲ့
 နေသည်။
 ထိုအခန်းထဲ၌ စားပွဲတစ်လုံးတွင် ငိုက်မြည်းနေသောအ
 ခန်းစောင့်လူငယ်တစ်ယောက်ကို တွေ့ရသည်။

ဟွားသခင်လေးက ထိုလူငယ်၏ပခုံးကိုပုတ်နှိုးလိုက်ပြီး
 “ဟေ့ ဒီမှာ ထ ထ ဒီမှာ”
 လူငယ်က အိပ်ချင်မှူးတူးဖြင့် ဟွားသခင်လေးကိုကြည့်
 ကာ
 “ပိတ်ပြီ ကစားချင်ရင် ညမှလာ”
 ဟု ဘုဆတ်ဆတ်ပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက လူငယ်၏အင်္ကျီရင်ဘတ်ကို စု၍ဆုပ်
 ဆွဲလိုက်ပြီး
 “လိန်လိန် ဘယ်မှာလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 လူငယ်က ဟွားသခင်လေးကို မျက်မှောင်ကြုတ်ကြည့်၍
 “ကျုပ် မသိဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက လူငယ်ကိုစိုက်ကြည့်ကာ အေးစက်
 သောလေသံဖြင့်
 “လိန်လိန် ဘယ်မှာလဲ”
 ဟုထပ်မံမေးလိုက်သည်။
 လူငယ်က စိတ်ပျက်ဟန်ဖြင့် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး
 “သူ့အခန်းထဲမှာ ရှိမှာပေါ့”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ပြီးမှ လူငယ်က ဟွားသခင်လေးကိုကြည့်ကာ
 “ဆရာဘာသာ ဆရာသွားရှာပါ”
 ဟုပြောလိုက်၏။

၂၁၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချက် ၊ လူငယ်ကိုလွှတ်ပေး
လိုက်သည်။
လူငယ်က စားပွဲပေါ်၌ပြန်လည်၍ ငိုက်မြည်းသွားသည်။
ဟွားသခင်လေးသည် ဦးခေါင်းကိုတစ်ချက် ခါယမ်းလိုက်
ပြီးလောင်းကစားခန်းမကိုဖြတ်ကာ နောက်ဘက်စင်္ကြန်သို့ ထွက်
လာခဲ့သည်။
နောက်ဘက်စင်္ကြန်သို့ ရောက်သောအခါ ဝဲဘက်သို့ ချိုး
တွေ့၍ လိန်လိန်၏အခန်းသို့ လျှောက်လာခဲ့သည်။
လိန်လိန်၏ အခန်းသည် တံခါးပိတ်ထားသည်။
ဟွားသခင်လေးက တံခါးကိုခေါက်ရင်း
“လိန်လိန် လိန်လိန်”
ဟုခေါ်လိုက်သည်။
အခန်းထဲမှတုန့်ပြန်သံမကြားရပါ။
ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြွတ်လိုက်
ဦးတံခါးကို လက်ဖြင့်အသာတွန်းလိုက်သည်။
တံခါးက စေ့ထားသဖြင့်ပွင့်သွား၏။
ဟွားသခင်လေးက အခန်းထဲသို့ လှမ်းဝင်ရင်း
“လိန်လိန် လိန်လိန်”
ဟုခေါ်လိုက်သည်။
သို့သော် အခန်းထဲ၌လူတစ်ယောက်မျှ မရှိပါ။
ဟွားသခင်လေးသည် အခန်းတစ်ခန်းလုံးအနှံ့ လိုက်ရှာ
ကြည့်လေသည်။
အခန်းထဲ၌ လိန်လိန်ကိုမတွေ့ရပါ။

မိုးညှဲနဂါးသိမ်းငှက်စား(ပ) ❖ ၂၁၇

မိန်းမအသုံးအဆောင်ပစ္စည်းတစ်ချို့ ကျန်နေသည်။
လိန်လိန်သည် ထိုနေရာမှ ကပ္ပာကယာထွက်ခွာသွားဟန်
ပေါ်လွင်နေသည်။
ဤသို့ဆိုလျှင် လိန်လိန်သည် ငွေများကိုရပြီးနောက်
ထွက်ပြေးသွားခြင်းလော။
ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး အခန်းထဲမှ
ထွက်လာခဲ့သည်။
ထိုစဉ် ငွေချိတ်လောင်းကစားရုံထဲသို့ အပြေးအလွှားဝင်
ရောက်လာသော ဟန်ကျင်းမေနှင့်ချင်းချင်းတို့ကို တွေ့ရ၏။
ချင်းချင်း၏ မျက်နှာပေါ်၌ ဟိတ်ဇိတ်ဇိတ် ပျာပျာဖြစ်နေဟန်
ပေါ်လွင်နေသည်။
ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြွတ်လိုက်ပြီး
“ဘာဖြစ်လို့လဲ”
ဟုအူယားဖားယားမေးလိုက်သည်။
ချင်းချင်းက အသက်ကိုပြင်းပြင်းရှူရင်း
“ဟို ဟို”
ချင်းချင်းသည် မည်သို့ ပြောရမှန်းမသိအောင်ဖြစ်နေ၏။
ဟန်ကျင်းမေက မိမိ၏ရင်ဘတ်ကိုလက်ဖြင့်ဖိ၍အမော
ဖြေလိုက်ပြီးမှ
“တောင်ဆိတ် ပျောက်နေတယ် ဟုတ်လား”
ဟုမေးလိုက်သည်။
ချင်းချင်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
“ဟုတ်ပါတယ် တောင်ဆိတ်ပျောက်လို့ လိုက်ရှာနေတာ

၂၁၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ရှင်ဆီကိုလာသေးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါယမ်းကာ

“မလာဘူး ဒါနဲ့ မနေ့ညကပြန်လာသလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက

“မနေ့ညက ပြန်လာပါလားဟဲ့ အဖေမယ့် မနက်လဲ မိုးလင်း

ရော သူမရှိတော့ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဒီမှာလဲ လိန်လိန်မရှိတော့ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် ချင်းချင်းနှင့်ဟန်ကျင်း
မေတို့သည် အံ့သြဟန်ဖြင့်မျက်လုံးပြူးကာ

“ရှင် လိန်လိန်မရှိတော့ဘူး ဟုတ်လား”

ဟု ပြိုင်တူမေးလိုက်လေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ဟုတ်တယ် လိန်လိန်မရှိတော့ဘူး ကတိုက်ကရိုက်နဲ့

ထွက်သွားတဲ့ပုံပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက

“သူတို့ ငွေတွေရတာနဲ့ ထွက်ပြေးသွားပြီထင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်ခေး(ပ) ❖ ၂၁၉

ဟွားသခင်လေးက နှုတ်ခမ်းတစ်ချက်ကိုက်လိုက်ပြီး ချင်း

ချင်းကိုလှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ချင်းချင်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“တစ်ချို့နေရာတော့သိတယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“ဒါဆို အဲဒီကိုသွားရှာရအောင်”

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေး၊ ချင်းချင်းနှင့်ဟန်ကျင်းမေတို့သည် ငွေ
ချိတ်လောင်းကစားရုံမှ ထွက်လာပြီးနောက် တောင်ဆိတ်သွား
လာတတ်သောနေရာများကို လှိုက်လံရှာဖွေ၏။

သို့သော် သူတို့သည် တောင်ဆိတ်ကိုလည်းကောင်း၊
လိန်လိန်ကိုလည်းကောင်း အရိပ်အရောင်မျှပင် မတွေ့ခဲ့ရချေ။

သူတို့သည် လေဟာဆပ်မြို့၏ လောင်းကစားရုံတိုင်း၌
ရှာဖွေခဲ့သည်။

တောင်ဆိတ်၏ အပေါင်းအသင်းများကလည်း တောင်
ဆိတ်ကို မတွေ့ကြောင်း ပြောကြသည်။

အရက်ဆိုင်ရှင်များက တောင်ဆိတ်ကိုတွေ့၍ အကြွေး
လာဆပ်ရန် ဟွားသခင်လေးတို့ကိုပြန်၍ သတင်းပေးလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးသည် ပထမ၌တောင်ဆိတ်နှင့်လိန်လိန်တို့ပူးပေါင်းပြီး ငွေများယူ၍ထွက်ပြေးသွားပြီဟု ထင်မှတ်ထား၏။

သို့သော် ယခုအခါ၌ သူတို့သည် တောင်ဆိတ်နှင့်လိန်လိန်တို့အတွက် စိုးရိမ်ပူပန်လာသည်။

တောင်ဆိတ်နှင့်လိန်လိန်တို့သည် အင်းဝသို့လာရသောအခါ ရာယ်နှင့်ကြုံတွေ့ခဲ့ပြီလောဟု စိုးရိမ်ပူပန်လာ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်သည် ဤလေဟာအားဖြင့် သိ ရောက်လာခဲ့၏။

ဟွားသခင်လေးနှင့်တစ်ကြိမ်ဆုံခဲ့ပြီးနောက် ပျောက်ချင်း မလှပျောက်ကွယ်သွား၏။

သူတို့(၃)ယောက်သည် မိမိနှင့်လိန်လိန်တို့၏ ဆက်သွယ်မှုကိုစောင့်ကြည့်ပြီးနောက် လိန်လိန်တို့ကိုအန္တရာယ်ပြုခဲ့ခြင်းလောဟု တွေးလိုက်လေသည်။

သို့သော် ဤသည်မှာလည်း ဖြစ်ချင်မှဖြစ်မည်။

တောင်ဆိတ်သည် ဝံပုလွေထက် ကောက်ကျစ်ပြီးမြေခွေးထက်ပါးနပ်သူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် သူ၏အန္တရာယ်ကိုကြိုတင်တွက်ဆနိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် လေဟာဆပ်မြို့တစ်မြို့လုံးနီးပါး စုံစမ်းရှာဖွေပြီးနောက် စိတ်ပျက်လက်ပျက်ဖြင့် ရေခဲနေသောမြစ်သို့ထွက်လာခဲ့သည်။

ထိုရေခဲနေသောမြစ်ပေါ်၌ တောင်ဆိတ်၏ယာယီဆောက်ထားသောအိမ်ရှိ၏။

သူတို့သည် နောက်ဆုံး၌တောင်ဆိတ်၏အိမ်မှ သဲလွန်စရလိုရငြား ရှာဖွေကြည့်ရန်ထွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်မဟုတ်ပါလား။

အချိန်မှာ ညနေစောင်းအချိန်ဖြစ်သည်။

နေက စောစီးစွာဝင်သွားသည်။

ရေခဲနေသောမြစ်ပေါ်မှ ရေအိုးပုံသဏ္ဌာန်အိမ်သို့ ရောက်သောအခါ မီးထွန်းချိန်ဖြစ်သည်။

သူတို့သည် တောင်ဆိတ်၏အိမ်ထဲသို့ လှမ်းဝင်လိုက်၏။

ထိုစဉ် သူတို့အားလုံးသည် ရေခဲမြစ်တစ်နေရာ၌ လူများစုရုံးစုရုံးဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လိုက်ရသည်။

ထို့ကြောင့် သူတို့သည် တစ်ယောက်မျက်နှာတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ပြီး

“ဘာဖြစ်တာလဲ မသိဘူး”

ဟု ဟွားသခင်လေးကပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူတို့သည်လူများဝိုင်းအုံကြည့်နေသောနေရာသို့ထွက်လာခဲ့သည်။

သူတို့သုံးယောက်သည် လူအုပ်ကြားမှ တိုးပွားပြီးကြည့်လိုက်သည်။

ထိုသို့ကြည့်လိုက်သောအခါ သူတို့၏မျက်လုံးများသည်

၂၂၂ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဝိုင်းစက်ပြူးကျယ်သွားသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူတို့ရှာဖွေနေသော လိန်လိန် နှင့်တောင်ဆိတ်ကို တွေ့လိုက်ရသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

တောင်ဆိတ်နှင့်လိန်လိန်တို့သည် ရေခဲမြစ်ပေါ်၌ ကျောချင်းကပ်၍ထိုင်နေသည်။

သို့သော် သူတို့နှစ်ယောက်သည် အသက်မရှိတော့ပါ။

တစ်စုံတစ်ယောက်က သူတို့နှစ်ယောက်ကို ကျောချင်းကပ်ထိုင်စေပြီး နှစ်ယောက်လုံးကို ကြိုးဖြင့်ပူး၍တုတ်နှောင်ထားခဲ့သည်။

ဗျာန်ကျင်းမေသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“သူတို့ကို ဘယ်သူသတ်သွားတာလဲ မသိဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းသည် လိန်လိန်နှင့်တောင်ဆိတ်တို့၏ အလောင်းကိုမြင်တွေ့လိုက်သောအခါ မျက်နှာပေါ်၌သွေးဆုတ်သွားလောက်အောင်ပင် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွား၏။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချကာ

“အင်း ကျုပ်တို့တော့ ငွေလဲဆုံး တံဆိပ်တုံးလဲဆုံးပြီထင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဗျာန်ကျင်းမေက ဟွားသခင်လေးကိုကြည့်ကာ

“ရှင် တစ်ခုခုကြံထားပါ နဲ့ မဟုတ်ရင် ကျွန်မတို့တော့

ဒုက္ခပဲ”

ဟုပြောလက်သည်။

မှိုးတုံ့နင်းသိမ်းငှက်စား(၁) ❖ ၂၂၃

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး သက်ပြင်းရှည်တစ်ချက်ကို မှုတ်ထုတ်လိုက်လေတော့သည်။

◆ ◆ ◆

လိန်လိန်နှင့်တောင်ဆိတ်တို့ သေဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။ သူတို့ကို တစ်စုံတစ်ယောက်က သတ်ဖြတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

သူတို့ကို အဘယ်ကြောင့်သတ်သနည်း။

သူတို့ထံ၌ ငွေရှိ၏။

သူတို့ထံ၌ တံဆိပ်တုံးရှိ၏။

ထိုပစ္စည်းများအတွက် တစ်စုံတစ်ယောက်ကလုပ်ကြံလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

တောင်ဆိတ်သည် အလွန်ပါးနပ်သူဖြစ်သည်။

ဉာဏ်များသူလည်းဖြစ်သည်။

လိန်လိန်ကလည်း မခေပါ။

သူမသည် အလွန်ပါးနပ်သောမိန်းမဖြစ်သည်။

တောင်ဆိတ်ရော လိန်လိန်ပါ ကျရောက်လာမည့်အခါ

ရာယ်ကိုကြိုတင် ခန့်မှန်းနိုင်စွမ်းရှိသည်။

သို့သော် ယခုသူတို့သည် သေဆုံးသွားပြီဖြစ်သည်။

ထူးဆန်းနေသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်ကို ငြိမ်းချမ်းစွာ

၂၂၄ ❖ နန္ဒကျော်သူ

တုတ်နှောင်ပြီး အတူတကွအသတ်ခံလိုက်ရခြင်းပင် ဖြစ်သည်မ
ဟုတ်ပါလား။

ဟွားသုခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူ၏စိတ်ထဲ၌ လိန်လိန်နှင့်တောင်ဆိတ်ကို မည်သူသတ်
သွားသနည်း။

အဘယ်ကြောင့် သတ်ရသနည်း။

ဟုစဉ်းစားနေသည်။

သို့သော် အဖြေရှာမရပါ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်ပါစေ။

သူတို့နှစ်ယောက် အသတ်ခံရခြင်းမှာ မိမိတို့နှင့် ဆက်
နွယ်နေလိမ့်မည်ဟုယူဆလိုက်၏။

ဤသို့ဆိုလျှင်...

ပထမပိုင်းပြီး၏

(ဒုတိယပိုင်းဆက်လက်ဖတ်ရှုပါရန်)

နန္ဒကျော်သူ

နန္ဒကျော်သူ

မိုးပြန်နဂါးသိမ်းငှက်ခါး

(ဒုတိယပိုင်း-ဇာတ်သိမ်း)

လိန်လိန်နှင့်တောင်ဆိတ်တို့ သေဆုံးသွားပြီဖြစ်၏။
လိန်လိန်နှင့်တောင်ဆိတ်တို့ထံမှ တံဆိပ်တုံးလည်းရှာ မ
တွေ့ပါ။

ငွေသေတ္တာများလည်း ဖျောက်ဆုံးနေသည်။
လူသတ်သမားသည် မိမိတို့ကိုစောင့်ကြည့်နေပြီးမှ ယခု
ကဲ့သို့လိန်လိန်နှင့်တောင်ဆိတ်ကို သတ်ကာတံဆိပ်တုံးနှင့် ငွေ
သေတ္တာများကို ယူသွားခြင်းဖြစ်သည်။
လိန်လိန်သည် ထုံထုံအအ မိန်းမ မဟုတ်ပါ။
အလွန်ကင်းပါးသော မိန်းမဖြစ်သည်။
တောင်ဆိတ်ကလည်း ပါးနပ်သူဖြစ်သည်။
သူတို့နှစ်ယောက်ကိုသတ်၍ တံဆိပ်တုံးနှင့်ငွေသေတ္တာ

၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ယူသွားသူသည် သူတို့ထက်ပို၍ပါးနပ်ပြီး ကျေးဇူးကျစ်သန့်ဖြစ်လိမ့်
မည်ဟု ဟွားသခင်လေးက ယုံကြည်သည်။

ပို၍ထူးဆန်းသည်မှာ သူတို့နှစ်ယောက်သည် အတူတကွ
အသက်ခံလိုက်ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းဒုလိုက်သည်။

ထိုစဉ် အခန်းထဲသို့ ဟန်ကျင်းမေဝင်လာသည်။

သူမသည် စားပွဲ၌ထိုင်၍ အရက်သောက်နေသော ဟွား
သခင်လေးကို မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးလိုက်ပြီး

“ရှင်က အရက်ပဲသောက်နေပါလား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

“ဟွားသခင်လေးက ဘာမှပြန်မပြောပါ။

သူသည် ခွက်ထဲမှအရက်ကို မော့သောက်လိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက

“အခု(၃)ရက်ရှိပြီ ရှင်အပြင်မထွက်ဘဲ အခန်းထဲမှာ
အောင်းနေတာလဲ(၃)ရက်ရှိပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ် ဒီမှာအလကားထိုင်နေတာ မဟုတ်ဘူး”

ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ရှင်က အလကားထိုင်နေတာမဟုတ်ဘူး
အရက်သောက်ပြီး ထိုင်နေတာ”

မိုးဗွဲနဂါးသိမ်းငှက်ခား(၉) ❖ ၇

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍

“ကျုပ်က လူသတ်သမားနောက်ကို လိုက်နေတာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက အရက်သောက်နေသော ဟွားသခင်
လေးကိုမျက်လုံးပြူးကြည့်လိုက်ပြီး

“ရှင် ဘာပြောတယ်၊ လူသတ်သမားနောက် လိုက်နေတာ
ဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ပြကာ

“ဟုတ်တယ် မင်းလာရှုပ်လို့လွတ်သွားပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက

“ရှင် ရူးနေသလား၊ တစ်နေ့က စားပွဲမှာအရက်ထိုင်
သောက်နေတာ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး လူးသတ်သမားကို ဖမ်းမိမှာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ်က အရက်သောက်ရင်း စဉ်းစားနေတာ အလကား
အရက်သောက်နေတာမဟုတ်ဘူး”

ဟန်ကျင်းမေက

“ကောင်းပြီ ဒါဆို လူသတ်သမားဟာ ဘယ်သူဖြစ်နိုင်မယ်
မသိသလဲ”

❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“လူတိုင်းပဲ၊ ကျုပ်လဲဖြစ်နိုင်တယ်၊ မင်းလဲဖြစ်နိုင်တယ်၊ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့ တံဆိပ်တုံးအကြောင်းကို သိတဲ့လူတိုင်း ဖြစ်နိုင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက ခြေကိုတစ်ချက်ဆောင့်လိုက်ပြီး

“ရှင့်ဘာသာရှင် ဖြစ်ချင်တာသာဖြစ်”

ဟုဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့်နှင့်ပြောကာ ခြေဆောင့်နင်း၍ အခန်းထဲမှထွက်သွားလေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးက သဘောကျစွာပြုံးလိုက်ပြီး

“ဟန်ကျင်းမေ လိန်လိန်တို့ကိုသတ်တာ မင်းမဟုတ်ဘဲ လို့ ဘယ်သူကပြောနိုင်မှာလဲ”

ဟုရေရွတ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ သူသည် အရက်ကိုသောက်ရင်းသိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက် စုပ်စမြုပ်စပျောက်နေသည်ကို စားနေမိသည်။

ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်သည် လိန်လိန်ထံ၌တံဆိပ်ခံရရှိကြောင်းသိထားသည်။

သို့သော် သူတို့ကအဘယ်ကြောင့် လိန်လိန်ထံသို့တက်ရောက်မသွားဘဲ မိမိ၏နောက်မှ တကောက်ကောက်လိုက်ခဲ့နေသည်။

❖ မိုးညှဲနဂါးသိမ်းငှက်စား(၃) ❖ ၉

လေဟာဆပ်မြို့သို့ ရောက်သောအခါ အဘယ်ကြောင့် သူတို့ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားရသနည်း။

သူတို့၏ သိုင်းပညာအဆင့်အတန်းအရ သူတို့ကိုလွယ်လွယ်ကူကူလုပ်ကြံ နိုင်မည်မဟုတ်ပါ။

မုတ်ဆိတ်ပြာသည် ချန်အန်းမြို့မှနေ၍ အဘယ်ကြောင့် မိမိ၏လှုပ်ရှားမှုမှန်သမျှကို သိနေရပါသနည်း။

မိမိကို မယုံကြည်၍လော။

ဟွားသခင်လေးသည် တွေးရင်းတွေးရင်း ဦးနှောက်ခြောက် လာသည်။

နောက်ဆုံး၌ ယခုကိစ္စတစ်ရပ်လုံးသည် မုတ်ဆိတ်ပြာနှင့် တစ်စုံတစ်ယောက် ဉာဏ်ကစားသော ကစားပွဲတစ်ခုဖြစ်နိုင်၏။

ထိုကစားပွဲ၌ မိမိသည် မုတ်ဆိတ်ပြာ၏ နယ်ရပ်တစ်ရပ် ဖြစ်နေသည်ကို သဘောပေါက်လာသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သူတစ်ပါး၏ နယ်ရပ်မဟုတ်ပါ။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် ဖြစ်ပျက်သမျှကိစ္စရပ်များနှင့် ကြုံတွေ့ရသော အဖြစ်အပျက်များကို အစမှပြန်၍ တစ်ခုချင်း တွေးတောအဖြေရှာနေလေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

လိန်လိန်နှင့်တောင်ဆိတ်တို့ အသတ်ခံရသည်မှာ(၄)ရက်မြောက်သွားပြီဖြစ်သည်။

ယနေ့အထိ ဟွားသခင်လေးသည် လူသတ်သမား၏သတင်းကို မရသေးပါ။

သူသည် လေဟာဆပ်မြို့၏ လမ်းပေါ်မှ လူငယ်လေး

တစ်ခုကို ငွေတစ်ချို့ ပေးကာ ထူးခြားမှုကို စောင့်ကြည့်ခိုင်းခဲ့သည်။
သို့သော် ယနေ့အထိ မည်သည့်သတင်းအစအနမျှ မရသေးပါ။

ဟွားသခင်လေးသည် အိပ်ရာမှနိုးပည်နှင့် အမန်းထဲမှ ထွက်လာခဲ့၏။

အခန်းတံခါးဝ၌ နံနက်စာသောက်စဉ် ပြန်လာသော ဟုန်ကျင်းမနှင့် ဆုံတွေ့၏။

ဟုန်ကျင်းမက

“ငှာရက်ရှိပြီ ကျွန်မတို့ လုပ်ကြမလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပခုံးကိုတစ်ချက်တွန့်ပြကာ

“မတတ်နိုင်ဘူးလေ၊ ကျုပ်က သူတို့ ခိုင်းလို့ လာခဲ့တာ၊

စုံစမ်းလို့ မရရင် ပြန်ရပ်ပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမက

“ဘာလဲ ရှင်က ကျွန်မအပေါ် အပြစ်ပုံချ မလို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ်က ဘာဖြစ်လို့ မင်းအပေါ် အပြစ်ပုံချရမှာလဲ”

ဟုပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမက မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ

“ဒါဆို ဘယ်လိုပြန်ပြောရမလဲ”

ဟွားသခင်လေးက

“အမှန်အတိုင်း ပြောရုံပေါ့”

ဟုန်ကျင်းမက

“ယုံပါ့မလား”

ဟွားသခင်လေးက

“ဒါက သူ့အလုပ်ပါ၊ ယုံချင်ယုံ မယုံချင်နေပေါ့၊ အမှန်အ

တိုင်းပြောတာပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမက သက်ပြင်းချကာ

“အခုကိစ္စကို ရှင်နဲ့ ကျွန်မနဲ့ ပူးပေါင်းပြီး လုပ်တာလို့ သူ

တို့က ထင်ဘူးလား”

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍

“ထင်ချင်ထင်ပါစေပေါ့ ကျုပ်တို့ လုပ်တာမှမဟုတ်တာ”

ဟုန်ကျင်းမက

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီငွေတွေဘယ်ရောက်သွားလဲ၊ တံဆိပ်တုံး

ဘယ်ရောက်သွားလဲဆိုတာတော့ ဖြေနိုင်မှကောင်းမယ်”

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍

“ကျုပ်တို့က မှန်တယ်ဆိုတာ သူနားလည်မှာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမက

“ကျွန်မတော့ စိတ်ညစ်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“ကောင်းပါတယ်၊ များများစိတ်ညစ်ရင် ပိုကောင်းတယ်”
ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက မျက်စောင်းတစ်ချက်ထိုးလိုက်ပြီး

“ရှင်က ကျွန်မကိုရွဲ့ပြောတာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“ကောင်းတာပေါ့၊ စိတ်ညစ်စရာတွေများလာတော့
ဘာကိုစိတ်ညစ်ရမှန်း မသိတော့ဘူးလေ၊ ကျုပ်ပြောတာ မဟုတ်
လို့လား”

ဟုပြောကာ စကြန့်လမ်းအတိုင်း လျှောက်သွားသည်။

ဟန်ကျင်းမေက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ရှင် အခုဘယ်သွားမလို့လဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက လှည့်မကြည့်ဘဲ

“အရက်ဆိုင်”

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည်မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးသည် အရက်ကိုဆိုင်၌ သောက်၏။

မိမိအခန်းထဲ၌လည်းသောက်၏။

သူသည် တစ်နေ့ကုန်မှူးနေသည်။

ဟန်ကျင်းမေက ဖျောင့်ဖျောင့်သော်လည်း မရပါ။

ချင်းချင်းက ဝိုင်းကူ၍ဖျောင့်ဖျောင့်သော်လည်း မရပါ။

နောက်ဆုံး၌ ချင်းချင်းနှင့်ဟန်ကျင်းမေတို့သည် ဟွားသ
ခင်လေးကို ဘာမှမပြောတော့ပါ။

လိန်လိန်နှင့်တောင်ဆိတ်တို့ သေဆုံးခဲ့သည်မှာ(၇)ရက်
ပြည့်သွားပြီဖြစ်သည်။

ထိုနေ့၌ မြင်းလည်းတစ်စီးသည် လေဟာဆပ်မြို့မှထွက်
လာခဲ့သည်။

အချိန်အခါမဟုတ်ဘဲ ထွက်ခွာလာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

နှင်းများက တဖွဲဖွဲကျနေသည်။

အေးစိမ့်သောလေက တဟူးဟူးတိုက်နေသည်။

ထိုကဲ့သို့ အရိုးကွဲအောင် အေးစိမ့်နေသော ရာသီဥတု
ကြောင့်လေဟာဆပ်မြို့မှ လူများသည် အရေးအကြောင်းမရှိဘဲ
လမ်းမပေါ်သို့ပင်မထွက်ပါ။

ရာသီဥတုဆိုးဝါးနေသည်မှာ (၃)ရက်ခန့်ရှိပြီဖြစ်၏။

နှင်းများက နေ့ညမပြတ်ကျဆင်းနေသည်။

လမ်းများပေါ်၌လည်းကောင်း၊ အိမ်ခေါင်မိုးများ၌လည်း
ကောင်း၊ သစ်ပင်ထိပ်ဖျားများပေါ်၌လည်းကောင်း နှင်းများက
ဖြူဖွေးနေသည်။

ရာသီဥတုဆိုးဝါးနေသဖြင့် လေဟာဆပ်မြို့မှ ခရီးသည်
ပို့ဆောင်ရေးဌာနများသည် ခရီးစဉ်များကိုပင်ပယ်ဖျက်ခဲ့၏။

သို့သော် ယခုမြင်းလည်းတစ်စီးသည် လေဟာဆပ်မြို့မှ
ထွက်လာခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ထိုမြင်းလည်းသည် အလွန်အရေးကြီး

သောကီစွကြောင့်သာ ခရီးထွက်လာခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။
မြင်းလည်းကိုမောင်းနှင်သောလူသည် အလွန်ကြီးမား
သောဝါးခမောက်ကို ဆောင်းထားသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏မျက်နှာကို ထင်ရှားစွာမတွေ့ရပါ။
မြင်းလည်း၏ ပြတင်းပေါက်မှ လိုက်ကာများချထားသ
ဖြင့်မြင်းလည်းထဲသို့လည်း မမြင်တွေ့ရပါ။

မြင်းလည်းထဲ၌ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ရှိနေ၏။
သူမ၏ မျက်နှာက ကျေနပ်စွာပြုံးနေ၏။
သူမ၏ ရှေ့၌သေတ္တာသုံးလုံးရှိ၏။
ထိုသေတ္တာသုံးလုံး၏ အဖုံးများပွင့်နေသည်။

ထို့ကြောင့် သေတ္တာသုံးလုံးထဲမှ ငွေတုံးများက အရောင်
တဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသည်။

သေတ္တာထဲ၌ ငွေတုံးများကို အကန့်လိုက်စီ၍ ညီညာစွာစီ
ထည့်ထား၏။

မိန်းကလေးသည် သေတ္တာထဲမှ ငွေတုံးများကိုလက်ဖြင့်
ပွတ်သပ်နေသည်။

သူမ၏ တစ်သက်နှင့်တစ်ကိုယ် ဤမျှများပြားသောငွေ
များကိုမမြင်ဖူးပါ။

ထိုမျှများပြားသောငွေကို ကိုင်တွယ်ကြည့်ရန် တစ်ကြိမ်
တစ်ခါမျှစဉ်းစားမိခြင်း မရှိခဲ့ပါ။

ယခု သူမသည် ထိုငွေများကိုမြင်ဖူးပြီဖြစ်သည်။
ထိုငွေများကို လက်ဖြင့်ကိုင်တွယ်ကြည့်နေပြီဖြစ်သည်။

ထိုငွေများကိုသူမပိုင်ဆိုင်ရပြီဖြစ်သည်။
သူမ၏အကြံ တစ်ချက်ကောင်းရုံဖြင့် ယခုကဲ့သို့ပိုင်ဆိုင်
နိုင်ခဲ့ပြီမဟုတ်ပါလား။

ထိုစဉ် မြင်းလည်းသည် တုံ့ခနဲရပ်တန့်သွားသည်။
ထို့ကြောင့် သူမ၏မျက်နှာပေါ်မှ အပြုံးသည် ရုတ်ခြည်း
ပျောက်ကွယ်သွား၏။

သူမ၏ မျက်နှာပေါ်၌စိုးရိမ်သော အရိပ်အယောင်ဖြစ်
ပေါ်လာသည်။

သူမသည် ငွေသေတ္တာများ၏ အဖုံးကိုကပျာကယာပိတ်
လိုက်သည်။

ပြီးမှ သူမသည် ပြတင်းပေါက်မှဦးခေါင်းပြု၍
“ဘာဖြစ်လို့ရပ်တာလဲ”

ဟုမြင်းလည်းမောင်းသမားကို လှမ်းမေးလိုက်သည်။
မြင်းလည်းမောင်းသမားက အဖြေမပေးပါ။

ထို့ကြောင့် မိန်းကလေးသည် မြင်းလည်း၏ရှေ့ဘက်သို့
လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုသို့လှမ်းကြည့်မိသည်နှင့် သူမသည် မျက်စိမျက်နှာ
ပျက်သွားသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် လမ်းမပေါ်၌ သစ်ပင်တစ်ဝင်
ကနဲလန့်ဖြတ် ပိတ်ဆို့ထားသောကြောင့် ဖြစ်၏။

သစ်ပင်သည် သဘာဝအလျောက်လဲကျနေခြင်းမဟုတ်
ပါ။

တစ်စုံတစ်ယောက်က တမင်တကာ လမ်းကိုပိတ်ဆို့ထားခြင်း ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူမသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်သွားပြီး ဘေးဘီရံယာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ထိုစဉ် လမ်းဘေးထင်းရှူးတောထဲမှ လူ(၃)ယောက် ထွက်လာသည်။

ယောက်ျားနှစ်ယောက်နှင့် မိန်းမတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ထိုမိန်းကလေးသည် ခင်းရှူးတောထဲမှ ထွက်လာရင်း မြင်းလှည်းပေါ်မှ မိန်းကလေးကို ပြုလိုက်၏။

ပြီးမှ ရင်းနှီးသောလေသံဖြင့်

“ချင်းချင်း ဘယ်သွားမလို့လဲ၊ ရာသီဥတုကတော်တော် ဆိုးဝါးနေတာပဲ၊ အိပ်ရာထဲမှာ နွေးနွေးထွေးထွေးနေသင့်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မြင်းလှည်းထဲမှ မိန်းကလေးမှာ ချင်းချင်းဖြစ်သည်။

ထင်းရှူးတောထဲမှ ထွက်လာသောမိန်းကလေးမှာ ဟုန်ကျင်းမေဖြစ်သည်။

ချင်းချင်းသည် ဟုန်ကျင်းမေကို မြင်လိုက်ကတည်းက မျက်နှာပျက်သွားသည်။

ဟုန်ကျင်းမေက ရယ်မောရင်း

“ချင်းချင်း ငါ့ကိုတောင်အကြောင်းမကြားဘဲ ဘယ်ကိုသွားမလို့လဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို မသိသောချလိုက်ပြီး ဟုန်ကျင်းမေနှင့်ပါလာသော လူနှစ်ယောက်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ထိုလူနှစ်ယောက်မှာ ငွေသေတ္တာများကို ထမ်းခဲ့သော ဆူထွားကြီးနှစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ချင်းချင်းသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး မြင်းလှည်းတံခါးကို ခွဲကာ အောက်သို့ဆင်းလိုက်သည်။

ပြီးမှ သူမသည် ဟုန်ကျင်းမေကို ပြုံးပြကာ

“မမ ဟုန်ကျင်းမေပါလား”

ဟုနှုတ်ဆက်လိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေက ချင်းချင်းကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်ကာ

“ညည်းက ဘယ်သွားမလို့တုန်း”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက ပြုံး၍

“ဟို ညီမရဲ့ အိမ်တို အစ်ကိုဝမ်းကွဲတစ်ယောက် နေထိုင်မ

ဖြစ်နေတယ်ဆိုလို့ ရွာကိုခဏပြန်မလို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေက မျက်နှာပင့်ကာ

“ဪ ဟိုကပ်ခါကပြောတဲ့ အစ်ကိုလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေသည် ချင်းချင်း၏အစ်ကိုတစ်ဝမ်းကွဲကို မသိ

မြင်လည်း မြင်ဖူးပါ။

ချင်းချင်းကလည်း ပြောပြခြင်းမရှိပါ။

ပြောပြနေလည်း ချင်းချင်း၌ အစ်ကိုဝမ်းကွဲရော အရင်
ဗျာမရှိပါ။

ဟန်ကျင်းမေက သိနေသကဲ့သို့ ပြောလိုက်သဖြင့် မိမိ
အလိုက်သင့် ပြန်ပြောနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ချင်းချင်းက သိလိုက်
သည်။

သို့သော် သူမကလည်း ဟန်မပျက်ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
“ဟုတ်ပါတယ်”

ဟုချေလဲရောထိုင်လိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက ပြုံး၍

“ဒါဆုအတော်ပဲ မင်းရဲ့အစ်ကိုကို မမလဲလိုက်ကြည့်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေ၏ စကားကြောင့် ချင်းချင်းသည် ချစ်

မက်နာပျက်သွားသော်လည်း ချက်ချင်းပင် ဟန်ဆောင်ကာ ပြန်
ပြောပြီး

“အားနာဖို့ ကောင်းပါတယ် မမကို ဒုက္ခပေးချင်ပါက
ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက ပြုံး၍

“အို မဟုတ်တာ ငါတို့ကညီအစ်မအရင်းလို နေတာတာ

မင်းရဲ့အစ်ကို နေမကောင်းတာကို ငါကဘာဖြစ်လို့ သွားမကြာ
ရမှာ”

ဟုပြောကာ ချင်းချင်း၏အနီးသို့ လေ့လာသည်။

ချင်းချင်းက ပြုံး၍

“ကောင်းပြီလေ၊ ဒါပေမယ့် ကျွန်မစာစုတော့ကြုံပြော
ထားမယ် အစ်ကိုရဲ့ရောဂါက ကူးသန်မြန်တယ်လို့ ပြောတယ်၊
ဘယ်သူမှသူ့နားကို မကပ်ဘူး။ ဒါကြောင့်...”

ချင်းချင်း၏ စကားမဆုံးမီ ဟန်ကျင်းမေက လက်ကာပြု၍

“ကိစ္စမရှိပါဘူး။ လာသွားနဲ့”

ဟုပြောကာ မြင်းလည်းတံခါးကိုဆွဲဖွင့်ရန် လက်လှမ်း
ထိုးလိုက်သည်။

ထိုစဉ် ချင်းချင်းက ရုတ်တရက် လက်ကိုလှုပ်ရှားလိုက်၏။

ထို့ကြောင့် ချင်းချင်း၏အင်္ကျီလက်ထဲ၌ ဝှက်ထားသော

အားသည် လျော့ကျကာ ချင်းချင်း၏လက်ထဲသို့ ရောက်လာ၏။

ပါးလွှာ၍အသွားထက်သော ဓားမြှောင်တစ်လက်ဖြစ်၏။

ချင်းချင်းက လက်ထဲသို့ ဓားမြှောင်ရောက်သည်နှင့်တုံ့

ချင်းမနေဘဲ ဟန်ကျင်းမေကို လှမ်း၍ထိုးချလိုက်သည်။

ချင်းချင်း၏ လှုပ်ရှားမှုက အလွန်လျင်မြန်သည်။

ထို့အပြင် သူ၏သိုင်းပညာအဆင့်မှာ ထိပ်တန်းအဆင့်မ

ကုတ်သော်လည်း ထိုအဆင့်ထက်မနိမ့်ပါ။

သို့သော် ဟန်ကျင်းမေက ချင်းချင်း၏လှုပ်ရှားမှုထက်ပို
မြန်မြန်သည်။

သူမသည် ချင်းချင်း၏ဓားချက်ကို ပွတ်ကာသိကာရှောင်
ဆိမ်းလိုက်ပြီး ချင်းချင်း၏လည်ဂုတ်ကို လက်ဝါးစောင်းဖြင့်ခုတ်

ချလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ချင်းချင်းသည် နောက်သို့ ကဗျာကယာဆုတ်
၍ရှောင်တိမ်းလိုက်ရသည်။

ထိုစဉ်
“ဝိုး”

ဟူသောအသံနှင့်အတူ ကျာပွတ်တစ်ချောင်းက ဟုန်ကျင်း
မေထိရောက်လာ၏။

ဟုန်ကျင်းမေကို ကျာပွတ်ဖြင့်လှမ်းရိုက်သူမှာ ကြီးမား
သောခမောက်ကိုဆောင်းထားသော မြင်းလည်းမောင်းသမားဖြစ်
သည်။

သူ၏ ကျာပွတ်က မြွေတစ်ကောင်ကဲ့သို့ လေထဲ၌လှုပ်
လွန်ကာ ဟုန်ကျင်းမေထံ ရောက်ရှိလာ၏။

အဖြစ်အပျက်က အလွန်လျင်မြန်သည်။

ထို့ကြောင့် ဟုန်ကျင်းမေသည် ကျာပွတ်ကိုလွတ်အောင်
မရှောင်နိုင်တော့ပါ။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် ဓားတစ်လက်ကမြင်းလည်းမောင်း
မား၏ ကျာပွတ်ကို လမ်းခုလတ်၌ပင် ထက်ပိုင်းပြတ်သွားစေသည်။

ထို့ကြောင့် မြင်းလည်းမောင်းသမားသည် ထိတ်လန့်
တုန်လှုပ်သွားလေတော့သည်။

မြင်းလည်းမောင်းသမား၏ ကျာပွတ်ကိုကြားဖြတ်၍
ရောက်ခုတ်ပိုင်းလိုက်သူမှာ သေတ္တာထမ်းသောအထမ်းသမား
သောက်အနက် မျောက်မျက်နှာနှင့်လူဖြစ်သည်။

သူသည် လေထဲ၌ဝဲပျံ၍ ရောက်ရှိလာပြီး ကျာပွတ်ကိုဆီး
ဤ၍ဓားဖြင့်ခုတ်ပိုင်းလိုက်ခြင်းဖြစ်၏။

ထို့နောက် သူသည်မြွေတစ်ချက်ဆောင်ကာ မြင်းလည်း
ပေါ်သို့လွှားခနဲ ခုန်တက်လိုက်သည်။

မြင်းလည်းမောင်းသမားသည် ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ကာ
မြင်းလည်းပေါ်မှလွှားခနဲ ခုန်ဆင်း ပိုက်သည်။

ထိုစဉ် မျောက်မျက်နှာနှင့်လူက ဓားဖြင့်လှမ်းခုတ်လိုက်ရာ
မြင်းလည်းမောင်းသမား၏ မျက်နှာကိုပိတ်ပြင်ပြင် တွေ့လိုက်
ရသည်။

မျောက်မျက်နှာနှင့်လူသည် မြင်းလည်းမောင်းသမား၏
မျက်နှာကိုမြင်တွေ့လိုက်သောအခါ သဘောကျစွာပြုံးလိုက်ပြီး

“ထင်တဲ့အတိုင်းပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် မြင်းလည်းမောင်းသမားမှာ
သွန်ခဲသော(၇)ရက်ခန့်က လိန်လိန်နှင့်အတူ အသတ်ခံလိုက်ရ
သောတောင်ဆိတ် ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် မဟုတ်ပါလား။

မျောက်မျက်နှာနှင့်လူက မြင်းလည်းပေါ်မှခုန်ဆင်းလိုက်
လေသည်။

တောင်ဆိတ်သည် အင်္ကျီထဲ၌ဝှက်ထားသော ဓားကိုဆွဲ
ခုတ်လိုက်ပြီး မြင်းလည်းပေါ်မှခုန်ဆင်းလာသော မျောက်မျက်
နှာနှင့်လူကို ဆီးကြိုတိုက်ခိုက်လိုက်၏။

တောင်ဆိတ်၏ တိုက်ခိုက်မှုက လျင်မြန်သည်။

သူ၏ဓားကွက်များက အဆင့်မြင့်သည်။

ထို့ကြောင့် တောင်ဆိတ်သည် အဆင့်မြင့်သိုင်းသမား တစ်ယောက်ဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်သည်။

သို့သော် တောင်ဆိတ်၏ထက်မြက်သော ဓားချက်များ သည် မျောက်မျက်နှာနှင့်လူ၏ ဓားအောက်၌ပျောက်ကွယ်သွား၏။

ကိုင်းကွက်(၁၀)ကွက်ကျော်သည်နှင့် တောင်ဆိတ်၏ ဖူးပေါ်၌ ချွေးများသီးလာ၏။

ဤမျှအေးစိမ့်သော ရာသီဥတု၌တောင်ဆိတ်သည် ချွေး နေပြီဖြစ်သည်။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် တောင်ဆိတ်သည် နောက်သို့ဆုတ် သွားလေသည်။

မျောက်မျက်နှာနှင့်လူ၏ မျက်နှာပေါ်၌ အပြုံးပေါ်လာ၏။ ထိုအပြုံးက မထိတရီအပြုံးဖြစ်သည်။

သူသည် တောင်ဆိတ်ကိုတိုက်ခိုက်ရာ၌ ကြောင်ကကြွက် ကိုကစားနေသကဲ့သို့ တိုက်ခိုက်နေခြင်းဖြစ်သည်။

သိုင်းကွက်(၂၀)ခန့်ရောက်သောအခါ တောင်ဆိတ်သည် အရေးနိမ့်လာပြီဖြစ်သည်။

မျောက်မျက်နှာနှင့်လူ၏ ဓားချက်များက တစ်စထက် တစ်စ မှန်တိုင်းတိုက်ခတ်သကဲ့သို့ ဖြစ်လာသည်။

တောင်ဆိတ်သည် မျောက်မျက်နှာနှင့်လူ၏ ဓားချက်များ ကိုမနည်းခံနေရ၏။

နောက်ဆုံး၌ သူသည် ရုတ်တရက် နောက်သို့လှည့်ကာ

ထွက်ပြေးလေတော့၏။

မျောက်မျက်နှာနှင့်လူက တောင်ဆိတ်နောက်သို့ ပြေး၍ ခလိုက်ပါ။

သူသည် နေရာ၌ပင်ရပ်၍ ထွက်ပြေးသွားသော တောင် ဆိတ်ကိုပြုံးကြည့်နေသည်။

ပြီးမှ သူသည် အင်္ကျီရင်ဘက်ကြားထဲမှ ဓားမြှောင်တစ် လက်ကိုထုတ်ယူ၍ တောင်ဆိတ်ထံသို့ လှမ်းပစ်လိုက်သည်။

ဓားမြှောင်က လေထဲ၌ဝိုးခနဲအော်မြည်ကာဖြတ် သွားပြီး တောင်ဆိတ်၏နောက်ကျောကို ဖောက်ဝင်သွားသည်။

ထို့ကြောင့် တောင်ဆိတ်သည် မှောက်လျက်လဲကျသွား လေသည်။

သူသည် လဲကျနေရာမှ ကုန်း၍ထကာ နောက်သို့လှည့် ကြည့်လိုက်သည်။

မျောက်မျက်နှာနှင့်လူက မိမိထံသို့ တစ်လှမ်းချင်း လျှောက်လာနေသည်ကို တွေ့ရသည်။

ထို့ကြောင့် သူသည် ထိတ်လန့်ကာ ရှေ့သို့ဆက်၍ပြေး လေသည်။

သို့သော် သူသည်ခြေလှမ်း နှစ်လှမ်း သုံးလှမ်းခန့်လှမ်း ပြီးနောက် ပြန်၍လဲကျသွားပြန်၏။

သူသည် လဲကျနေရာမှ ကုန်း၍ထလိုက်သည်။ ထိုစဉ် သူ၏နံဘေးသို့ ခြေထောက် တစ်စုံရောက်လာ၏။

ခြေထောက်ပိုင်ရှင်မှာ မျောက်မျက်နှာနှင့်လူဖြစ်သည်။

မျောက်မျက်နှာနှင့်လူက တောင်ဆိတ်ကို ပြုံးပြလိုက်ပြီး

“ပြေးရလွှားရနဲ့ ပင်ပန်းရောပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် မျောက်မျက်နှာနှင့်လူသည် ဓားကိုမြှောက်ကာတောင်ဆိတ်ကို ခုတ်ချလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

“အား”

တောင်ဆိတ်၏ နာကျင်စွာအော်ဟစ်လိုက်သောအသံက တိတ်ဆိတ်သောပတ်ဝန်းကျင်၌ ကျယ်လောင်စွာပေါ်ထွက်လာသည်။

ထိုအသံကြောင့် ချင်းချင်း၏ခန္ဓာကိုယ်သည် တစ်ချက်ခုတုန်လှုပ်သွားသည်။

ဟုန်ကျင်းမေက ချင်းချင်းကိုပြုံး၍ကြည့်ကာ

“ကဲ ချင်းချင်းပေးစမ်း”

ဟုပြော၍ လက်ဖြန့်တောင်းလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက အံ့သြဟန်ဖြင့် ဟုန်ကျင်းမေကို မျက်လုံးပြကြည့်ကာ

“ရှင် ဘာကိုပေးရမှာလဲ”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေက သဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီး

“ညည်းက ဘာဖြစ်လို့ မသိချင်ယောင်ဆောင်ရတာလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းကပြုံး၍

“မသိလို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေက

“ဒါဆိုလဲ ပြောပြရတာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်၏။

ပြီးမှ ဟုန်ကျင်းမေသည် ချင်းချင်းကိုစူးစိုက်ကြည့်ပြီး

“တံဆိပ်တုံး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေ၏ စကားကြောင့် ချင်းချင်းသည် ဟုန်ကျင်း

မေကိုအံ့သြသော မျက်လုံးများဖြင့်ကြည့်ကာ

“တံဆိပ်တုံးက လိန်လိန်ဆီမှာလေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ချင်းချင်း ညည်းက ကျုပ်မသိဘူးထင်လို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက နားမလည်ဟန်ဖြင့်

“မေက ဘာကိုပြောတာလဲ”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ချင်းချင်း ညည်းကုန်တာတွေကို ငါမသိဘူးထင်လို့လား
ဒီမှာနဂါးပျံက ညည်းကိုလိန်လိန်ဆီက တံဆိပ်တုံးယူဖို့ လွှတ်လိုက်
တယ်။ ညည်းပြန်မလာလို့ ငါလိုက်လာရတာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းကပြုံး၍

“မမကတော့ မဟုတ်တာတွေပြောနေတာမယ်။ တံဆိပ်တုံး
ယူဖို့အတွက် ဟွားသခင်လေးကို လွှတ်လိုက်တာပါ”

ဟန်ကျင်းမေက

“မဟုတ်ဘူး။ ဟွားသခင်လေးကိုလွှတ်တာ သိမ်းငှက်မြို့
စားကြီးရဲ့ ကိုယ်ရံတော်တွေ အာရုံပြောင်းအောင်လုပ်တာ။ အမှန်
ကတံဆိပ်တုံးယူဖို့ ငါ့ကိုလွှတ်တာ။ ဒါကြောင့် ငါရောက်လာတာ
ပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ကျွန်မ တကယ်ပြောတာပါ။ ကျွန်မဆီမှာတံဆိပ်တုံးမရှိ
ပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက ပြုံးလိုက်သည်။

သူမ၏ အပြုံးက လှောင်၍ပြုံးလိုက်သောအပြုံးဖြစ်၏။
သို့မဟုတ် ‘ချင်းချင်း မင်းငယ်ပါသေးတယ်’ ဟူသောအ

ပြုံးချိုးဖြစ်၏။

သူမက ထိုသို့ပြုံးရင်း

“ချင်းချင်း၊ ညည်းက လိန်လိန်နဲ့ ဟွားသခင်လေးရဲ့ကြား
မှာဆက်သွယ်ပေးတဲ့ ကြားလူအနေနဲ့ လိန်လိန်ကိုယုံကြည်အောင်
လုပ်ပြီး ဟွားသခင်လေးဆီက ငွေကိုယူ၊ လိန်လိန်ဆီက တံဆိပ်တုံး
ကိုယူ၊ ပြီးတော့ တောင်ဆိတ်နဲ့ပူးပေါင်းပြီး လိန်လိန်ကိုသတ်လိုက်
တယ်မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေ၏ ဟာကား ကြောင့် ချင်းချင်းသည် မျက်စိ
မျက်နှာပျက်သွားသည်။

သို့သော် ချက်ချင်းပင်နားမလည်ဟန်ဆောင်ပြီး

“မမ ဘာတွေပြောနေတာလဲ၊ ကျွန်မဖြင့် နားမလည်
တော့ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒီမှာ ချင်းချင်း ညည်းက ဟွားသခင်လေးကိုသာ လိမ်လို့
ရချင်ရမယ်။ ငါ့ကိုလိမ်လို့မရဘူး။ လိန်လိန်နဲ့ တောင်ဆိတ်ဟာ
လူပါးလူနပ်တွေ၊ လိန်လိန်နဲ့ တောင်ဆိတ်ကို သတ်ဖို့မလွယ်ဘူး။
သူတို့ကိုသတ်ချင်ရင် သူတို့ယုံကြည်ရတဲ့လူကမှ သတ်လို့ရမယ်။
ဒီတော့ ညည်းကတောင်ဆိတ်ကိုစည်းရုံးလိုက်တယ်။ ပြီးတော့လိန်
လိန်ကိုသတ်လိုက်တယ်။ ပြီးတော့မှ လိန်လိန်ရဲ့အလောင်းကို ရေ
ခဲပြင်ပေါ်မှာ သွားထားတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက ဘာမှပြန်မပြောပါ။

သူမက ငြိမ်သက်စွာ နားထောင်နေသည်။

ဟုန်ကျင်းမေက

“လိန်လိန်သေရင် ငါတို့က တောင်ဆိတ်ကိုရှာမယ်၊”

တော့လမ်းစဉ်အောင် လိန်လိန်နဲ့အတူ တောင်ဆိတ်ပါ အသတ်ခံလိုက်ရတယ်ဆိုပြီး ဖန်တီးလိုက်တယ်။ ဒါပေမယ့် ညည်းတစ်ခု သတိမထားမိလိုက်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက ဘာမှပြန်မပြောပါ။

ဟုန်ကျင်းမေက ပြုံး၍

“ဒီရာသီဟာ အလွန်အေးတယ်ဆိုတာပဲ၊ လိန်လိန်နဲ့

တောင်ဆိတ်ရဲ့အလောင်းကို ငါကြည့်တော့ တောင်ဆိတ်ရဲ့နှာခေါင်းထဲက အငွေ့ထွက်နေတာကို မြင်ခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့် တောင်ဆိတ် မသေဘူးဆိုတာ ငါသိတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက ဘာမှပြန်မပြောပါ။

သူမ၏ ခန္ဓာကိုယ်သည် မသိမသာတုန်ခါလာ၏။

ဟုန်ကျင်းမေက

“ဒါပေမယ့် ငါက မသိချင်ယောင်ဆောင်နေခဲ့ပြီး ငါ့ရဲ့လူ

တွေကိုစုံစမ်းခိုင်းလိုက်တယ်၊ ဒါကြောင့် ညည်းတို့ရဲ့အကြံအစည်ကိုသိခဲ့တာပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းသည် ဘာမှပြန်မပြောနိုင်တော့ပါ။

သူမသည် မျက်နှာကိုငုံထား၏။

ဟုန်ကျင်းမေကပြုံး၍

“ဒီမှာ ချင်းချင်း၊ ညည်းနဲ့ ငါက လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်တွေပါ ဒါကြောင့် ငါမရက်စက်ချင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ညည်းကို ငါအခွင့်အရေး တစ်ခုပေးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ပြောပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေက

“ညည်းက ပုကိုတံဆိပ်တုံးပေး၊ ငါက ညည်းကိုငွေနဲ့မြင်း လှည်းနဲ့ပြန်ပေးလိုက်မယ်၊ ပြီးတော့ ညည်းကို ဘယ်သူမှလိုက်မရှာစေရဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းသည် ဟုန်ကျင်းမေကို အတန်ကြာအောင် ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှ

“မမ တကယ်ပြောတာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေက

“ညည်းနဲ့ ငါက အခုမှသိကြတာမဟုတ်ဘူး၊ ညည်းဟာ

ငွေကိုလိုချင်တာ ငါသိတယ်၊ ဒီတော့ ငွေကိုညည်းယူ၊ တံဆိပ်တုံးကိုငါပေး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက

“ကောင်းပြီ၊ ကျွန်မမြင်းလှည်းပေါ် အရင်တက်မယ်၊ ပြီးမှ တံဆိပ်တုံး ပေးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေက ပြုံးလိုက်သည်။

“ငါ့ကိုမယုံကြည်လို့လား”

ချင်းချင်းကပြုံး၍

“မဟုတ်ဘူး၊ မမက ကျွန်မကိုသင်ပေးခဲ့တာပဲ၊ ဘာမဆို သေချာအောင်လုပ်ရတယ်လို့”

ဟုန်ကျင်းမေက

“ကောင်းပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက မြင်းလှည်းမောင်းသည့်နေရာ၌ တက်၍ထိုင်လိုက်လေသည်။

ပြီးမှ ဟုန်ကျင်းမေကို လှမ်းကြည့်ကာ

“လမ်းပေါ်က သစ်တုံးကိုဖယ်ပေးပါဦး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေက လူထွားကြီးနှစ်ယောက်ကို လက်ငှေ့ယမ်းပြလိုက်သည်။

လူထွားကြီးနှစ်ယောက်က လမ်းပေါ်၌ကန့်လန့်ဖြတ် ပိတ်ဆို့ထားသော သစ်တုံးကိုဖယ်ရှားပေးလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက မြင်း၏ဇက်ကျိုးကို ဆတ်ခနဲရိုက်ကာ မြင်းလှည်းကိုစတင် မောင်းနှင်လိုက်သည်။

မြင်းလှည်းက ဘီးလိမ့်၍ထွက်ခွာသွားပြီဖြစ်သည်။

ထိုအချိန်၌ မြင်းလှည်းပေါ်မှ ချင်းချင်းက လက်ကိုတစ်ချက်ငှေ့ယမ်းလိုက်ရာ တံဆိပ်တုံးသည် လေထဲ၌ပျံ့ပြီး နှင်းများဖုံးလွှမ်းနေသော မြေပြင်ပေါ်သို့ ကျလာသည်။

ဟုန်ကျင်းမေက ပြုံးလိုက်သည်။

သူမ၏ အပြုံးက အလွန်ကောက်ကျစ်သောအပြုံးဖြစ်၏။

သူမက ထိုသို့ပြုံးလိုက်ပြီး မျောက်မျက်နှာနှင့်လူထွားကြီးကိုမသိမသာ ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

မျောက်မျက်နှာနှင့် လူထွားကြီးက ပြုံးလိုက်ပြီးအကျီရင်ဘတ်ကြားထဲမှ ဓားမြှောင်ကိုထုတ်ယူ လိုက်သည်။

ထို့နောက် အဝေးသို့မောင်းနှင်သွားသော မြင်းလှည်းပေါ်မှချင်းချင်းထံသို့ လှမ်းပစ်လိုက်၏။

ဓားက လေထဲ၌တဝှီးဝှီးမြည်၍ ဖြတ်သန်းသွားပြီးနောက် ချင်းချင်း၏နောက်ကျောသို့ စိုက်ဝင်သွားလေတော့သည်။

“ဒုတ်...အွန်”

ချင်းချင်း၏ခန္ဓာကိုယ်သည် တစ်ချက်တွန့်သွားပြီးမြင်းလှည်းပေါ်မှ လိမ့်ကျလာ၏။

ထိုစဉ် ဝက်မျှင်းနှင့်လူထွားကြီးက လေထဲ၌ပျံ့ပြီး

၃၂ ❖ နန္ဒကျော်သူ

မြင်းလည်းပေါ်သို့ ရောက်သွားသည်။

ထို့နောက် သူသည် မြင်းဇက်ကြိုးကိုဆွဲ၍ မြင်းလည်းကို ရပ်စန့်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် ဟန်ကျင်းမေ၏ သဘောကျစွာရယ်မောသံက ပေါ်ထွက်လာလေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

“ဟား ဟား ဟား”

နှင်းများက မြေပေါ်၌ဖုံးလွှမ်းနေသည်။

နှင်းများဖုံးလွှမ်းနေသော မြေပြင်ပေါ်၌ သိမ်းငှက်မြို့ စားကြီး၏ တံဆိပ်တုံးရှိနေသည်။

ထိုတံဆိပ်တုံးနှင့် ဝါးတစ်ရိုက်ခန့်ဝေးကွာသောနေရာ၌ ချင်းချင်းရှိနေ၏။

ချင်းချင်းသည် မြေပေါ်၌မှောက်လျက်လဲကျနေသည်။

သူမ၏ နောက်ကျော၌ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်း စိုက်ဝင်နေလေသည်။

ထိုနေရာမှ သွေးများစီးကျကာ မြေပြင်ပေါ်မှ နှင်းများကို နီရဲစေသည်။

သူမ၏ မျက်လုံးများက ဟန်ကျင်းမေကို မယုံကြည်နိုင်

မိုးယုံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၉) ❖ ၃၃

လောက်အောင် အံ့သြသောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်နေသည်။

ဟန်ကျင်းမေက ပြုံး၍တစ်လှမ်းချင်း ပျောက်လာသည်။

ထို့နောက် သူမသည် မြေပေါ်မှ တံဆိပ်တုံးကို လှမ်း၍ ကောက်ယူလိုက်သည်။

ထိုစဉ်

“ဝိုး”

ဟူသောအသံနှင့်အတူ ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းက ဟန်ကျင်းမေ၏လက်နှင့်တံဆိပ်တုံး အကြားသို့ဖြတ်သန်းပြီး မြေပေါ်၌စိုက်ဝင်သွားသည်။

ထို့ကြောင့် ဟန်ကျင်းမေကအံ့သြကာမောကြည့်လိုက်၏ မျောက်မျက်နှာနှင့် လူထွားကြီးက လက်ထဲ၌နောက်ထပ် ဓားမြှောင်တစ်ချောင်းကို ကိုင်၍ဟန်ကျင်းမေကို ကြည့်နေသည်။

ဟန်ကျင်းမေက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဘယ်လိုလဲ ရှောင်ခွန်း၊ ရှင်ကတံဆိပ်တုံးလိုချင်လို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မျောက်မျက်နှာနှင့်လူထွားကြီးအမည်မှာ ရှောင်ခွန်းဖြစ်လေ သည်။

သူသည် ဝါဆန်းတောင်မှ ဓားသမားဖြစ်သည်။

ဝါဆန်းတောင်မှ ဓားသမားများသည် သိုင်းလောက၌အလွန်နာမည်ကျော်ကြား၏။

ထို့ကြောင့် ရှောင်ခွန်းလည်း သိုင်းလောက၌ နာမည်ကျော်ကြားသော ဓားသမားတစ်ယောက်ဖြစ်၏။

သိုင်းလောက၌ သူ့ကို မုန်တိုင်းစားသမားဟု ခေါ်ကြသည်။

ရှောင်ခွန်းက ပြုံးလိုက်သည်။

မြေခွေးတစ်ကောင်၏ အပြုံးမျိုးဖြစ်သည်။

မျောက်မျက်နှာပေါ်မှ မြေခွေး၏အပြုံးက အလွန်ပင်အကြည့်ရဆိုးသည်။

သူက ထိုသို့ပြုံး၍

“ကျုပ် သိမ်းထားပါရစေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက

“မဖြစ်ဘူးထင်တယ်၊ နဂါးပျံက ကျွန်မကိုတာဝန်ပေးထားတာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ရှောင်ခွန်းက ပြုံးကာ

“အကြောင်းသိနေတဲ့လူချင်း မင်းကဘာဖြစ်လို့ လုပ်ကိုင်လဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ရှောင်ခွန်း၏ စကားကြောင့် ဟန်ကျင်းမေသည် မျက်နှာတစ်ချက်ပျက်သွားပြီး

“ရှင်က ဒီတံဆိပ်တုံးကိုလိုချင်လို့ ကျွန်မနဲ့ပူးပေါင်းတာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ရှောင်ခွန်းက ပြုံးကာ

“ဟုတ်တယ် တံဆိပ်တုံး လက်ဝယ်ရှိတဲ့လူကို မြို့စားကြီးအဖြစ်ခန့်မယ်လို့ နေပြည်တော်က ကြေညာထားတာ မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက မဲပြုံးပြုံးကာ

“ဪ ရှင်က ဒီကိစ္စတောင် သိနေပါလား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ရှောင်ခွန်းကပြုံး၍

“အဲဒီလိုမဟုတ်ရင် ကျုပ်က မင်းရဲ့အထမ်းသမားအဖြစ် လိုက်လာပါမလား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက ပြုံးလိုက်သည်။

ပြီးမှ သူမသည် သူမ၏သားမွေးအင်္ကျီရင်ဘတ်မှကြယ်သီးအချို့ကိုဖြုတ်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဟန်ကျင်းမေ၏ အချိုးအစားကျသောခန္ဓာကိုယ်အစိတ်အပိုင်းတချို့ကို မြင်တွေ့နိုင်၏။

ဟန်ကျင်းမေက ပြုံး၍

“အင်း မုန်တာပေါ့၊ မြို့စားကြီးဆိုတဲ့ရာထူးဟာ မိန်းမသားအနေနဲ့မသင့်လျော်ပါဘူး၊ ကျွန်မကလဲ မြို့စားကြီးရာထူးကို မမက်ပါဘူး ငွေရရင်ပြီးတာပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ရှောင်ခန်းက ပြုံးကာ
 “ငွေ ယူသွားပါ။ တံဆိပ်တုံးတော့ ကျုပ်ယူသွားမယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟုန်ကျင်းမေက ပြုံး၍
 “ဒီအစီအစဉ်ကောင်းပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မက တစ်ခု
 တော့ရှင်းရှင်းလင်းလင်း သိချင်တယ်”
 ဟုပြောကာ ဝက်မျက်နှာနှင့်လူထွားကြီးကို လှမ်းကြည့်
 လိုက်လေသည်။
 ရှောင်ခန်းက မျက်မှောင်ကြွတ်ရင်း
 “မင်းက ငွေရရင်ပြီးတာပဲ။ ဘာသိချင်သေးလို့လဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟုန်ကျင်းမေက ပြုံး၍
 “တံဆိပ်တုံးကိုရှင်ကယူတာတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ တုပေကျုံး
 ကကျေနပ်ပါ့မလား”
 ဟုပြောကာ ဝက်မျက်နှာနှင့် လူထွားကြီးကိုလဲ ကြည့်
 လိုက်သည်။
 ဝက်မျက်နှာနှင့်လူထွားကြီး၏အမည်မှာ တုပေကျုံးဖြစ်
 လေသည်။
 သူလည်း ဝါဆန်းတောင်မှ ဓားသမားဖြစ်သည့်
 သိုင်းလောက၌ သူ့ကိုဝက်သတ်သမားဟု ခေါ်ကြသည်။
 ရှောင်ခန်းနှင့်တုပေကျုံးတို့သည် သိုင်းလောကထဲသို့
 ရောက်လာပြီးနောက် သွေးသောက်ညီအစ်ကိုဖွဲ့ကာ နှစ်ပေါင်းများ

စွာကျင်လည်ခဲ့သော သိုင်းသမားများဖြစ်သည်။
 ဟုန်ကျင်းမေက တံဆိပ်တုံးကို အကြောင်းပြု၍ ရှောင်
 ခန်းနှင့်တုပေကျုံးတို့ကို သွေးခွဲလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။
 ဝက်မျက်နှာနှင့်လူထွားကြီး တုပေကျုံးက ဂရုမစိုက်ဟန်
 ဖြင့်
 “ကျုပ်က ပြဿနာမရှိပါဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟုန်ကျင်းမေက အံ့သြဟန်ဖြင့် တုပေကျုံးကိုကြည့်ကာ
 “တံဆိပ်တုံး လက်ဝယ်ရှိတဲ့လူက မြို့စားကြီးဖြစ်မှာနော်၊
 ရှင်က ဘာဖြစ်လို့ စိတ်မဝင်စားရတာလဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 တုပေကျုံးက ဂရုမစိုက်ဟန်ဖြင့်
 “သူနဲ့ကျုပ်က သွေးသောက်ညီအစ်ကိုတွေပဲ။ သူ့မြို့စား
 ကြီးဖြစ်သွားလဲ ဘာဖြစ်လဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟုန်ကျင်းမေက ဘုန်းကြီး
 “ဒီကိစ္စက အရေးကြီးတယ်လို့ရှင်ကမဝ
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 တုပေကျုံးက ဦးခေါင်းခါယမ်းကာ ဘုန်းကြီး
 “ဘာများအရေးကြီးလို့လဲ”
 ဟုပြန်ပြောလိုက်သည်။
 ဟုန်ကျင်းမေက သက်ပြင်းချ

၃၈ ❖ နှစ်ကျော်သူ

“ကျွန်ုပ်ကတော့ ဒီကိစ္စဟာအရေးကြီးတယ်လို့ထင်တယ်၊ ရှင်က စဉ်းစားသင့်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တုပေကျုံးက မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ

“မင်းက ကျုပ်တို့နှစ်ယောက်ကို သွေးခွဲနေတာ မဟုတ်လား၊ ဒီမှာ ကျုပ်တို့က တစ်ယောက်အပေါ်တစ်ယောက်သစ္စာရှိတယ်၊ မင်းလိုသွေးခွဲတာမျိုး ကျုပ်တို့အတွက် ဂရုစိုက်ဖို့မရှိဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေက ပြုံး၍

“ရှင်မှားနေပြီ၊ ကျွန်မက ရှင်တို့နှစ်ယောက်ကို သွေးခွဲပြီးရန်တိုက်ပေးနေတာမဟုတ်ဘူး၊ အခုကိစ္စမှာ ရှင်တို့နှစ်ယောက်အတွက် အရေးကြီးပေမယ့် ကျွန်မအတွက် အရေးကြီးလို့ပြောနေတာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လိုက်သည့် ဟုန်ကျင်းမေ၏ စကားကြောင့် တုပေကျုံးက မျက်မှောင်ဝက်လေသည်။

“အတွက် ဘာအရေးကြီးလို့လဲ”

သူလည်းလိုက်သည်။

သိုင်းလောကမက ပြုံးလိုက်ပြီး

ရှောင်ခွန်းနှင့်စားကြီးမဖြစ်ချင်ဘူး၊ ဒါပေမယ့်မြို့စားကြီးရောက်လာပြီးနောက် သွေးကြောင့် ကျွန်မအတွက် အရေးကြီးတယ်တာပါ”

မိုးပျံ့နင်းသိမ်းငှက်စား(၁) ❖ ၃၉

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေ၏ စကားအဆုံး၌ ရှောင်ခွန်းကရယ်မောလိုက်ပြီး

“ဒါများ ဘာခက်တာလိုက်လို့၊ ကျုပ်က မြို့စားကြီးဖြစ်မှာပဲ၊ မင်းက ကျုပ်ကို ယူလိုက်ဪ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေက တုပေကျုံးကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်ပြီး မျက်လွှာချကာ

“ဟုတ်ပါတယ်၊ ပထမတော့တုပေကျုံးကကျွန်မကို မေတ္တာရှိနေတယ်လို့ ကျွန်မကထင်နေလို့ပါ၊ အခုသူကမြို့စားကြီးရာထူးကိုမယူတာ ကျွန်မကိုမယူချင်လို့တော့ ဟုတ်မယ်မထင်ဘူး၊ ရှင့်ကိုမယူဉ်ခံတာဖြစ်လိမ့်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟုန်ကျင်းမေ၏ စကားကြောင့် ရှောင်ခွန်းကသဘော ကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီး

“အင်း ကျုပ်ကို မယူဉ်ခံတာမဟုတ်ပါဘူး၊ သူကဘုန်းကြီးဝတ်မယ့်လူလေ၊ ဒီတော့ သူကမိန်းမယူမှာ မဟုတ်ဘူး၊ ပြီးတော့ သူက မိန်းမယူလောက်အောင်သတ္တိမရှိဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ရှောင်ခွန်းက မြေပေါ်မှတံဆိပ်တုံးကို ကုန်းကောက်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက်

“ရပ်လိုက်”

ဟုအော်လိုက်သောအသံ ထွက်ပေါ်လာသည်။

ထိုသို့ လှမ်းအော်လိုက်သူမှာ ဝက်မျက်နှာနှင့်လူထွားကြီး

တူပေကျုံးဖြစ်သည်။

သူ၏မျက်နှာပေါ်၌ ဒေါသကြောင့် နီရဲနေသည်။

ရှောင်ခွန်းက အံ့သြဟန်ဖြင့် မျက်ခုံးပင့်ကာ တူပေကျုံးကို

ကြည့်လိုက်သည်။

တူပေကျုံးက ဟန်ကျင်းမေနှင့်ရှောင်ခွန်းတို့အနီးသို့

တစ်လှမ်းချင်းလျှောက်လာ၏။

ဟန်ကျင်းမေက မျက်ခုံးပင့်ကာ ပြုံးလိုက်ပြီး

“ရှင်က ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ရှောင်ခွန်းကပြုံး၍

“ဟေ့ကောင် ဒါကဘာဖြစ်တာတုန်း”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တူပေကျုံးက

“ကျုပ် ဘုန်းကြီးလုပ်မယ်လို့ ဘယ်တုန်းကမှမပြောခဲ့

ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေကပြုံးကာ

“ကျွန်မ ထင်ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရှင်ကမိန်းမယူဖို့တော့

သတ္တိမရှိဘူး မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တူပေကျုံးက ခါးမှစားကိုဆွဲထုတ်ရင်း

“ကျုပ်က မြို့စားကြီးလဲ လုပ်ချင်တယ်၊ မိန်းမလဲယူချင်

တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ရှောင်ခွန်းကပြုံးကာ

“မင်းက ဘယ်လိုဖြစ်တာတုန်း၊ တံဆိပ်တုန်းရရင် ငါပဲယူ

လို့မင်းပဲပြောခဲ့တာလေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တူပေကျုံးက နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့ကာ

“ကျုပ် စိတ်ပြောင်းသွားပြီ၊ မြို့စားကြီးလုပ်မယ်၊ မိန်းမ

လဲယူမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ရှောင်ခွန်းကပြုံးလိုက်ပြီး

“မင်းက သူ့ကိုသဘောကျနေတာလား”

ဟု ဟန်ကျင်းမေကို မေးငေါ့ပြကာမေးလိုက်သည်။

တူပေကျုံးက

“ဟုတ်တယ်”

ရှောင်ခွန်းက

“ဒါဆိုလွယ်ပါတယ်၊ ကျုပ်ကမြို့စားကြီးလုပ်မယ်၊ မင်းက

သူ့ကိုယူပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တုပေကျုံးက

“သူက မြို့စားကတော်လုပ်မှာ”

ရှောင်ခွန်းက လက်ကာပြလိုက်ပြီး

“မင်းအရူးပဲ၊ မင်းသူ့ကိုလို့ခေါ်တာပဲ၊ သူ့ကိုခေါ်လိုက်ရင်

ပြီးရောပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တုပေကျုံးက

“စကားမများနဲ့၊ ဓားကုတ်လိုက်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ရှောင်ခွန်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“မင်း မင်း ဘာဖြစ်နေတာလဲ၊ ငါက တံဆိပ်တုံးပဲယူမှာ၊

မင်းက သူ့ကိုရော မြင်းလည်းထဲကငွေပါယူသွား၊ ပြီးတော့သူဌေး

လုပ်၊ သူက မြို့စားကြီးကတော်မဖြစ်ပေမယ့် သူဌေးကတော်တော့

ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်ပြီး မြေပေါ်မှ တံဆိပ်တုံးကို ကောက်ယူ

လိုက်သည်။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် တုပေကျုံးက လှုပ်ရှားလိုက်သည်။

သူ၏ လှုပ်ရှားမှုက အလွန်လျင်မြန်သည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏လက်ထဲမှဓားက ရှောင်ခွန်း၏ရင်သို့

ထိုးစိုက်ဝင်သွားလေတော့သည်။

ရှောင်ခွန်းသည် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင်ပင် အံ့သြ

သောမျက်လုံးများဖြင့် မိမိ၏ရင်ဝမှဓားကို ကြည့်လိုက်သည်။

ဓားစိုက်ဝင်ကာ ရင်ဝမှသွေးများကပန်းထွက်လာပြီး နှင်း

များဖွေးနေသော မြေပြင်ပေါ်သို့ ပြန့်၍ကျသွား၏။

ရှောင်ခွန်းသည် တုပေကျုံးကို အံ့သြသောမျက်လုံးများ

ဖြင့်ကြည့်ကာ

“မင်း မင်း”

သူသည် စကားကိုဆုံးအောင်မပြောနိုင်တော့ပါ။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် မြေပေါ်သို့ လဲကျသွားသည်။

ဟန်ကျင်းမေက ပြုံးလိုက်ပြီး တုပေကျုံးကိုကြည့်ကာ

“အင်း ရှင့်လိုလူမျိုးကသာ မြို့စားကြီးဖြစ်ထိုက်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမသည် တုပေကျုံး၏ရင်ခွင်ထဲသို့ ပြေးဝင်

လိုက်သည်။

တုပေကျုံးသည် ဟန်ကျင်းမေကို အလိုက်သင့်ပွေ့ဖက်

လိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေက တုပေကျုံး၏ရင်ခွင်ကိုဦးခေါင်းမှိုလိုက်ပြီး

“ကျွန်မ လူရွေးမမှားဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တုပေကျုံးက ပြုံးနေသည်။

တုပေကျုံးက

“ဟုတ်တယ် မင်းကလူရွေးမမှားဘူး၊ ကျုပ်က မင်းကို

စိတ်ချမ်းသာအောင်ထားမှာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုစဉ် တပေကျုံး၏မျက်နှာသည် နာကျင်စွာ ရှုံ့မဲ့သွား၏။
ထိုအချိန်၌ ဟန်ကျင်းမေသည် တပေကျုံးကိုတွန်းဖယ်၍
ရင်ခွင်ထဲမှထွက်လိုက်သည်။

ဟန်ကျင်းမေ၏လက်ထဲ၌ ဓားမြောင်တစ်လက် ကိုင်ထား
သည်။

ဓားမြောင်ပေါ်၌ သွေးများ ပန်းပွင့်သည်။

တပေကျုံး၏ သွေးများပြဲသည်။

တပေကျုံးသည် အံ့သြခြင်း၊ မယုံကြည်ခြင်း၊ ခံပြင်းခြင်း
စသည့်အကြည့်ဖြင့် ဟန်ကျင်းမေကိုကြည့်ကာ

“မင်း.....မင်း.....ရက်.....ရက်စက်တယ်”

ဟုပြောကာ နောက်သို့လဲကျသွားလေတော့သည်။

ဟန်ကျင်းမေက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“ရှင်က ရှင့်ရဲ့သွေးသောက်ညီအစ်ကိုတောင့် ပြန်သတ်ရဲ
သေးတာပဲ၊ ကျွန်မက ရှင့်ကိုသတ်တာ လွန်လို့လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟန်ကျင်းမေသည် သဘောကျစွာရယ်မော
လိုက်သည်။

သူမ၏ရယ်မောသံသည် ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး ဖုံးလွှမ်း
သွားလေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

တပေကျုံးနှင့်ရှောင်ခွန်းတို့သည် ဝါဆန်းတောင်မှသိုင်း
အကျော်အမော်များဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် သူတို့နှစ်ယောက်သည် အလွန်ချစ်ခင်သော
သွေးသောက်ညီအစ်ကိုများဖြစ်သည်။

သူတို့သည် မြို့စားကြီး၏တံဆိပ်တုံးကိစ္စကို စုံစမ်းရင်း
လေဟာဆပ်မြို့သို့ရောက်လာခြင်းဖြစ်သည်။

လေဟာဆပ်မြို့သို့ ရောက်လာသောအခါ နဂါးပျံကတံ
ဆိပ်တုံးကိစ္စအတွက် ဟွားသခင်လေးကို တာဝန်ပေးထား
ကြောင်းသိရသည်။

ထိုအချိန်မှာပင် ဟန်ကျင်းမေသည် သူတို့ထံသို့ရောက်
လာပြီး သူတို့နှင့် ဆွေးနွေးခဲ့သည်။

သူတို့သည် တံဆိပ်တုံးနှင့် ငွေများကို ကြားဖြတ်လုယူရန်
ဖြစ်သည်။

ဤသို့ဖြင့် သူတို့သည် ဟန်ကျင်းမေနှင့်လိုက်ပါလာသော
သေတ္တာထမ်းသမားနှစ်ယောက်ကို သုတ်သင်လိုက်ပြီး သေတ္တာ
ထမ်းသမားအဖြစ် ဟန်ဆောင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဟန်ကျင်းမေသည် ချင်းချင်းက ယခုကဲ့သို့ကြံစည်လိမ့်
မည်ဟုကြိုတင်စဉ်းစားထားသောကြောင့် တပေကျုံးနှင့်ရှောင်ခွန်း
တို့ကို ချင်းချင်း၏လှုပ်ရှားမှုများအား စုံစမ်းရန် တာဝန်ပေးခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ဟန်ကျင်းမေသည် ချင်းချင်း၏လှုပ်ရှားမှုများ
ကိုသိခဲ့ပြီး ယခုကဲ့သို့ တောင်ဆိတ်နှင့်ချင်းချင်းကို လုပ်ကြံနိုင်
လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် သူမသည် တုပေကျုံးနှင့်ရှောင်ခွန်းကိုလည်း သူမ၏ပရိယာယ်ဖြင့် လုပ်ကြံနိုင်ခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ယခု သူမတစ်ယောက်တည်းသာ ရှိတော့သည်။

သူမတစ်ယောက်တည်းသာ တံဆိပ်တုံးနှင့်ငွေများ ပိုင်ဆိုင်ရတော့မည်ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူမသည် သူမ၏အကြံအစည်အောင်မြင်မှုအတွက် သဘောကျစွာ တဟားဟားရယ်မောနေခြင်းဖြစ်သည်။

ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံး၌ ဟန်ကျင်းမေ၏ရယ်မောသံဖြင့် ဖုံးလွှမ်းနေသည်။

နှင်းများဖုံးလွှမ်းနေသော မြေပြင်ပေါ်၌ လူ(၄)ယောက် ငြိမ်သက်စွာလဲလျောင်းနေသည်။

ထိုလူ(၄)ယောက်မှာ ချင်းချင်း၊ တောင်ဆိတ်၊ ရှောင်ခွန်းနှင့်တုပေကျုံးတို့ဖြစ်သည်။

ဟန်ကျင်းမေသည် မြေပေါ်မှာလဲကျနေသော လူ(၄)ယောက်ကို တစ်ချက်ငှေကြည့်လိုက်ပြီး မြေပြင်ပေါ်မှတံဆိပ်တုံးကိုကောက်ယူလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမသည် မြင်းလှည်းရှိရာသို့ လျှောက်လာခဲ့လေတော့သည်။

ယခု သူမသည် တံဆိပ်တုံးနှင့်ငွေများကို ရပြီဖြစ်သည်။

သူမထံမှ မည်သူမျှလာ၍လုယူနိုင်တော့မည် မဟုတ်ပါ။

သို့သော် ရုတ်တရက် လေထဲမှအရာဝတ္ထုတစ်ခု ဖြတ်သန်းလာသော အသံကိုကြားလိုက်ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဟန်ကျင်းမေ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် တစ်ချက်တုန်ခါသွားပြီး နောက်သို့ကပ္ပာကယံ လှည့်ကြည့်လိုက်သည်။

ထိုသို့ ကြည့်လိုက်သည်နှင့် အလင်းတန်းတစ်ခုကို တွေ့လိုက်ရသည်။

သို့သော် အလွန်နောက်ကျသွားပြီဖြစ်သည်။

အလင်းတန်းက သူမ၏ရင်ဝကိုစိုက်ဝင်ကာ သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်ကိုနောက်သို့ လွင့်စဉ်သွားစေသည်။

သူမ၏ရင်ဝသို့ စိုက်ဝင်သွားသောအလင်းတန်းမှာ ဓားမြှောင်တစ်လက်ဖြစ်သည်။

ထိုဓားမြှောင်သည် ရှောင်ခွန်း၏ဓားမြှောင်ဖြစ်သည်။

ဟန်ကျင်းမေသည် နောက်သို့လွင့်စင်ကာ မြင်းလှည်းနံရံနှင့်တိုက်မိကာ ရှေ့သို့မှောက်လျက်လဲကျသွားသည်။

သူမ၏လက်ထဲ၌ ကိုင်ထားသော တံဆိပ်တုံးသည် သူမ၏လက်ထဲမှလွတ်ကျလွင့်စဉ်သွားသည်။

သူမသည် လူးလိမ့်ထလိုက်ပြီး တံဆိပ်တုံးကို လှမ်းကောက်လိုက်သည်။

သူမ၏လက်က တံဆိပ်တုံးကို မကောက်ယူမီမှာပင် သူမ၏ဝိညာဉ်သည် သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်ကို ထားရစ်ခဲ့ကာအဝေးသို့ ထွက်ခွာသွားပြီ မဟုတ်ပါလား။

ရှောင်ခွန်းသည် ပြုံးလိုက်သည်။

သူသည် အလွန်ကောက်ကျစ်ယုတ်မာသော ဟန်ကျင်းမေကို သတ်နိုင်လိုက်သောကြောင့် ကျေနပ်ဟန်ဖြင့် ပြုံးလိုက်၏။

၄၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ထို့နောက် သူ၏ပါးစပ်မှသွေးများပွက်ခနဲ အန်ကျလာပြီး
နောက် ငြိမ်သက်သွားလေတော့သည်။
မည်သို့ပင်ဖြစ်ပါစေ သူ၏နှုတ်ခမ်းသည် ကျေနပ်စွာပြီး
နေသည် မဟုတ်ပါလား။

နှင်းများက တဖွဲဖွဲကျနေသည်။
ပတ်ဝန်းကျင်တစ်ခုလုံးသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေ
လေသည်။
အေးစိမ့်သောလေက တဟူင်းတဟူင်း တိုက်ခတ်နေသည်။
ဖြူဖွေးသောနှင်းများ ဖုံးလွှမ်းနေသော မြေပြင်ပေါ်၌တံ
ဆိပ်တုံးတစ်ခုရှိနေသည်။
ထိုတံဆိပ်တုံးသည် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ တံဆိပ်တုံး
ဖြစ်သည်။
ထိုတံဆိပ်တုံးနှင့် အနီးတစ်ဝိုက်၌ လူ(၅)ယောက်လဲကျ
သေဆုံးနေသည်။
ယောက်ျား(၃)ယောက်နှင့် မိန်းမ(၂)ယောက်ဖြစ်သည်။
သူတို့အနီး၌ မြင်းလည်းတစ်စီးရှိ၏။
မြင်းလည်းပေါ်၌ ငွေတုံးများအပြည့်ထည့်ထားသော

သတ္တာ(၃)လုံးရှိ၏။
မြင်းများက အေးလွန်း၍ခေါင်းကိုခါယမ်းကာဟီနေ၏။
ဟွားသခင်လေးသည် ထိုမြင်ကွင်းကို အဝေးကပင်မြင်
တွေ့လိုက်ရသည်။
ဟွားသခင်လေးသည် လိန်လိန်နှင့်တောင်ဆိတ်အသတ်
ခံရခြင်းနှင့်ပတ်သက်၍ ချင်းချင်းအပေါ် သံသယရှိခဲ့သည်။
ချင်းချင်းသည် မိမိနှင့်လိန်လိန်အကြား၌ ကြားလူအဖြစ်
ဆက်သွယ်ပြီး တံဆိပ်တုံးနှင့်ငွေများကို အပိုင်စီးရန်ကြံစည်နိုင်သူ
ဖြစ်နိုင်သည်ဟု ယူဆထားသည်။
ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် လေဟာဆပ်မြို့၏
သမ်းမပေါ်မှ လူငယ်တချို့ကိုစည်းရုံး၍ ချင်းချင်း၏လှုပ်ရှားမှုကို
စောင့်ကြည့်ခဲ့သည်။
ချင်းချင်းသည် အင်မတန်ပါးနပ်သူဖြစ်၍ ချင်းချင်း၏လှုပ်
ရှားမှုကို သဲလွန်စမရခဲ့ပါ။
သို့သော် ယနေ့ ချင်းချင်းသည် မြင်းလည်းတစ်စီးဖြင့်
လေ(၁)ဆပ်မြို့မှ ထွက်သွားကြောင်းကို လမ်းပေါ်မှလူငယ်လေး
တစ်ယောက်က အမှတ်မထင်မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။
ထို့ကြောင့် ထိုလူငယ်လေးက ဟွားသခင်လေးထံသို့ သ
တင်းလာသဖြင့် ဟွားသခင်လေးသည် ချင်းချင်း၏နောက်သို့
လိုက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
ယခု သူသည် ထင်မှတ်မထားသောမြင်ကွင်းကို တွေ့
လိုက်ရသဖြင့် အံ့သြ၍သွားသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး အထေးများကိုကြည့်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် သူသည် ဟန်ကျင်းမေနှင့်မလှမ်းမကမ်းတွင် ဆိပ်တုံးကို တွေ့လိုက်သည်။

တံဆိပ်တုံးက လက်တစ်ဝါးစာထက် အနည်းငယ်သာသည်။

တံဆိပ်တုံး၏အလယ်၌ ခြင်္သေ့ရုပ်ပုံထွင်းထား၏။ ဘေးပတ်ပတ်လည်၌ ကနတ်ပန်းများဖြင့် အနားထားသည်။

သူသည် တံဆိပ်တုံးကို ကောက်ယူ၍အိတ်ထဲထည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် မြင်းလည်းအနီးသို့ချဉ်းကပ်သူ မြင်းလည်းတံခါးကို ဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

မြင်းလည်းထဲ၌ သေတ္တာ(၃)လုံးတွေ့ရသည်။

ဟွားသခင်လေးက သေတ္တာ(၃)လုံးကို အဖုံးဖွင့်ကြည့်လိုက်သည်။

သေတ္တာထဲ၌ ငွေများ အပြည့်ရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး နှင်းချင်းလူစုသေဆုံးရခြင်းမှာ တစ်စုံတစ်ယောက်ကလေးဖြစ်သောကြောင့် မဟုတ်ဘဲ မိမိတို့ အချင်းချင်းတစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကောက်ကျစ်၍ သတ်ဖြတ်ကြခြင်းဖြစ်လိမ့်မည်ဟု တွေးသည်။

ဟွားသခင်လေး တွေး၍မရသောအချက်မှာ လိန်လိန်နှင့် အတူ အသတ်ခံလိုက်ရသော တောင်ဆိတ်၏အလောင်းကို ဤနေရာ၌ တွေ့ရခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် တွေး၍မရသောကိစ္စကို ဆက်မတွေးတော့ပါ။

ထို့ကြောင့် သူသည် မြင်းလည်းပေါ်သို့ဟက်၍ မြင်းလည်းကို လေဟာဆပ်မြို့သို့ ပြန်လည်မောင်းနှင်လိုက်၏။

မြင်းလည်းကိုရှေ့သို့ အနည်းငယ်မောင်းနှင်ပြီးနောက် ဟွားသခင်လေးသည် မြင်းလည်းကို ရပ်တန့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ပြန်ကျဲနေသော အလောင်းများကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။

သူသည် ပြန်ကျဲနေသောအလောင်းများကို အတန်ကြာ အောင်ကြည့်ပြီးနောက် သက်ပြင်းချကာ မြင်းလည်းပေါ်မှဆင်းလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် အလောင်း(၅)လောင်းကို မြှုပ်နှံရန် ကျင်းငါးကျင်းကို စတင်တူးဆွလိုက် လေတော့သည်မဟုတ်ပါလား။

၅၂ ❖ ခန္ဓကျော်သူ

အလောင်းလေးလောင်းကို မြေမြှုပ်ပြီးဖြစ်သည်။

ယခု လောင်းတစ်လောင်းသာ ကျန်တော့၏။

ထိုအလောင်းမှာ ချင်းချင်း၏အလောင်းဖြစ်သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ချင်းချင်းကို ပွေ့ထူလိုက်သည်။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် ချင်းချင်း၏ပါးစပ်မှ ညည်းညူသံခပ်သဲ့သဲ့ပေါ်ထွက်လာသည်ကို ကြားလိုက်ရ၏။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် ချင်းချင်း၏သွေးကြောကိုလက်ဖြင့် ထောက်၍စမ်းသပ်ကြည့်လိုက်၏။

ပြီးမှ သူသည် ချင်းချင်းကိုမြေကျင်းထဲသို့ မထည့်ပဲမြင်းလှည်းပေါ်သို့ တင်လိုက်သည်။

အသက်မသေသေးသော ချင်းချင်းကို ဟွားသခင်လေးသည် မည်ကဲ့သို့ မြေကျင်းထဲ မြှုပ်နှံခဲ့ရမည်နည်း။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် ချင်းချင်းကိုမြင်းလှည်းပေါ်တင်၍ လေဟာဆပ်မြို့သို့ ပြန်လည်ခေါ်ဆောင်လာသည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးသည် တည်းခိုခန်းရှေ့၌ မြင်းလှည်းကို ရပ်လိုက်ပြီး ချင်းချင်းကိုပွေ့ချီ၍ မိမိ၏အခန်းထဲသို့ ခေါ်ဆောင်သွားသည်။

တည်းခိုခန်း၏စာရေးကိုလည်း မြင်းလှည်းထဲမှသေတ္တာများကို မိမိ၏အခန်းထဲသို့ ပို့ပေးရန်တာဝန်ပေးလိုက်၏။

အခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ ဟွားသခင်လေးသည် ချင်းချင်းကို ခုတင်ပေါ်သို့ တင်လိုက်၏။

ထိုအချိန်မှာပင် ဆိုင်အလုပ်သမားများက မြင်းလှည်းထဲမှသေတ္တာများကို သယ်ဆောင်ပြီး အခန်းထဲ၌စနစ်တကျချထားပေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဆိုင်အလုပ်သမားများကို ငွေစတချို့ ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် အခန်းအခန်းကိုပိတ်လိုက်ပြီး ချင်းချင်း၏ဒဏ်ရာကို ဆေးထည့်ပေးရန် ပြင်ဆင်လိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ချင်းချင်းသည် မည်မျှကြာအောင် သတိမေ့မျောနေသည်မသိပါ။

သူမပြန်လည်သတိရလာသောအခါ ခုတင်တစ်လုံးပေါ် ရောက်ရှိနေပြီး သူမ၏ဒဏ်ရာကိုလည်းပတ်တီးစည်းထားကြောင်း တွေ့လိုက်ရ၏။

ထို့ကြောင့် သူမသည် မျက်လုံးပြူးသွားပြီး ဘေးဘီဝဲယာကို လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက်
“မင်း သတိရလာပြီလား”

ဟူသောအသံနှင့်အတူ အခန်းထဲသို့ဝင်ရောက်လာသော
ဟွားသခင်လေးကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ဟွားသခင်လေး၏လက်ထဲ၌ အငွေ့တထောင်းထောင်း
ထနေသော ပန်းကန်လုံးတစ်လုံးကိုိုင်ထား၏။

ဟွားသခင်လေးသည် ခုတင်အနီးမှစားပွဲပုကလေးပေါ်
သို့လက်ထဲမှ ပန်းကန်လုံးကိုတင်လိုက်ပြီး ချင်းချင်းကိုကြည့်
လိုက်၏။

ချင်းချင်းက မျက်မှောင်ပုတ်ခတ်ပုတ်ခတ်ပြုလုပ်ရင်း
“ရှင် ကျွန်မကိုကယ်လာတာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“အင်း”

ချင်းချင်းက

“ဘာဖြစ်လို့ ကယ်ရတာလဲ”

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ကျုပ်က မင်းကို ခွေးသေဝက်သေတစ်ကောင်လို

နှင်းတောထဲမှာ ပစ်ထားရမှာလား”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ရှင် ကျွန်မကို မမုန်းဘူးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက နှုတ်ခမ်းကိုတစ်ချက်ကိုက်လိုက်ပြီး

“ကျွန်မက ရှင့်ကိုလိမ်တယ်၊ တောင်ဆိတ်နဲ့ပူးပေါင်းပြီး
လိန်ကိုသတ်တယ်၊ ပြီးတော့ငွေ့နဲ့တံဆိပ်တုံးကို အပိုင်ကြိ
ည”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍

“ဒီကိစ္စမျိုးက မင်းတစ်ယောက်တည်းမဟုတ်ပါဘူး၊ ဟန်
မေမှာလဲ ဒီလိုစိတ်ကူးရှိတယ်၊ တောင်ဆိတ်မှာလဲ ဒီလိုစိတ်
ကူးတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက

“ရှင်က သိနေလို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“တောင်ဆိတ်က လိန်လိန်ရှိတဲ့နေရာကို သူမသိဘူး၊ မင်း
ကယ်ဆိုပြီး ကျုပ်ကိုပြောတာတည်းက မင်းနဲ့တောင်ဆိတ်မှာ
အစည်တစ်ခုရှိနိုင်တယ်လို့ ကျုပ်တွက်ထားတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက ခပ်ယဲ့ယဲ့ပြုံးကာ

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်၊ ရှင့်ကိုလိမ်တဲ့အတွက် ရှင်ကကျွန်မကို မုန်း
တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“လောကပေါ်မှာ လူတိုင်းဟာ ငွေနဲ့ အင်္ကျီအင်္ကျီ၊ အတွက်
တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လိမ်နေတာ မဆန်းပါဘူး။ ကဲ
ဒါတွေမပြောနဲ့တော့၊ ရှေးစကားရှိတယ်၊ ပြီးတာတွေပြီးပါစေ
မေ့ပစ်လိုက်၊ နေကောင်းအောင်နေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက ဘာမှပြန်မပြောပါ။

သူမ၏ မျက်လုံးအိမ်ထဲမှ မျက်ရည်များက စီးကျလာ
ဟွားသခင်လေးက ချင်းချင်း၏လက်ကို ယုယစွာ

ကိုင်လိုက်ရင်း

“မင်းရဲ့ ဒဏ်ရာဟာအတော်များတယ်၊ ကျုပ် သွေးတံ
ရုံလေးစည်းပေးထားတာ၊ သက်သာအောင်နေ၊ ကျုပ် သမားဝေ
သွားခေါ်ဦးမယ်၊ ဪ ခုဆေးရည်ကိုသောက်လိုက်ဦး”

ဟုပြောကာ ပန်းကန်လုံးထဲမှ ဆေးရည်များကိုနွှန်း
ခပ်၍တိုက်ကျွေးလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ချင်းချင်းသည် မျက်ရည်များရစ်ဝိုင်းနေသော မျက်လုံး
ဖြင့် ဟွားသခင်လေးကိုကြည့်ရင်း

“ကျွန်မကို မကယ်ပါနဲ့တော့၊ ကျွန်မထိုက်နဲ့ ကျွန်မထ
ရှိပါစေတော့၊ ကျွန်မသေသင့်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကရယ်မောလိုက်ပြီး

“ကျုပ်က မွေးလာကတည်းက သူများကိုကယ်ဖို့ မွေး
တာထင်တယ်၊ ကျုပ်ကို ဘယ်လောက်ပဲအကောက်ကြပါ

ကျုပ်က ဗွေမယူတတ်ဘူး၊ အဲဒီလူကို ဒုက္ခရောက်ရင်ကယ်ခဲ့တာပဲ”
ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ သူသည် ချင်းချင်း၏မျက်ရည်များကို လက်ဖြင့်တယု
တယသုတ်ပေးရင်း

“လောကပေါ်မှာ ရန်သူဆိုတာရယ်၊ မိတ်ဆွေဆိုတာရယ်
ဆိုပြီးလူတန်းစားခွဲခြားတာ မရှိဘူး၊ စိတ်သဘောထားခြင်းတိုက်
ဆိုင်တဲ့အခါ အဲဒီလူတွေဟာ မိတ်ဆွေဖြစ်ကြတယ်၊ စိတ်သဘော
ထားခြင်းမတိုက်ဆိုင်တဲ့အခါ အဲဒီလူတွေဟာ ရန်သူဖြစ်ကြတယ်၊
စိတ်သဘောထားခြင်း တိုက်ဆိုင်လို့ ဆိုတာကလဲ ကိုယ့်အကျိုးစီး
ပွားအပေါ်မှာ အခြေခံတယ်၊ ဒါကြောင့် ငါ့အဆွေကနေ ရန်သူဖြစ်
ကြတယ်၊ ရန်သူကနေ မိတ်ဆွေဖြစ်ကြပြန်တယ်၊ မထူးဆန်းပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချင်းချင်းက ဘာမှပြန်မပြောပါ။

သူမသည် ဟွားသခင်လေးကို ငေး၍ကြည့်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကဲ ဆေးသောက်လိုက်၊ ပြီးရင်ကျုပ်က သမားတော်ကြ
ကိုသွားပြီး ပင့်ရဦးမယ်”

ဟုပြောကာ ချင်းချင်းကိုစိတ်ရည်လက်ရည်ဖြင့် ဆေး
တိုက်လိုက်လေတော့သည်။

နေရောင်ခြည်သည် စောစီးစွာပင် ကွယ်ပျောက်သွားပြီ
ဖြစ်သည်။

ညဉ့်၏လေက တိုက်ခိုက်လာသည်။
ဟွားသခင်လေးသည် တည်းခိုခန်းမှထွက်လာပြီးနောက်
လမ်းထိပ်သို့ရောက်သောအခါ လူ(၃)ယောက်က လမ်းပိတ်၍
နေသည်။

ထိုလူ(၃)ယောက်မှာ သိမ်းငှက်မြို့ရေးကြီး၏ ကိုယ်ရံ
က(၃)ယောက်ဖြစ်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ထိုလူ(၃)
ယောက်ကို ပြုံးပြလိုက်သည်။

ထိုလူ(၃)ယောက်က ပြန်လည်ပြုံးပြခြင်းမရှိပါ။
သူတို့သည် ဟွားသခင်လေးကို စူးစိုက်ကြည့်နေ၏။
အတန်ကြာမှ လျှပ်စီးက ခက်ဖြန့်ကာ
“ပေး”

ဟုတစ်ခွန်းတည်းပြောလိုက်သည်။
လျှပ်စီး၏ စကားကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် မျက်ခုံး
ကာ ကြည့်လိုက်သည်။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးသည် သဘောပေါက်ဟန်ဖြင့်
ခေါင်းညိတ်ပြကာ
“ဟုတ်ပြီ၊ ကျုပ်သိပြီ”

ဟုပြောကာ အင်္ကျီအိတ်ထဲမှ ငွေလွှဲလက်မှတ်(၅၀၀)တန်
ခွက်ကိုထုတ်ယူလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးက ငွေလွှဲလက်မှတ်များကို
အေးပေးရင်း

“သုံးထောင် မဟုတ်လား၊ ပိုတာလိုတာ မပြောနဲ့တော့”
ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ အပြုအမူကြောင့် လျှပ်စီး၏မျက်နှာ
ညည်းမှောင်သွားပြီး ဟွားသခင်လေး၏လက်ထဲမှ ငွေလွှဲလက်
မှတ် ပုတ်ချလိုက်ရင်း

“ဒါ ဘာလုပ်တာလဲ”
ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက လွတ်ကျသွားသော ငွေလွှဲလက်မှတ်

၆၀ ❖ နန္ဒကောဏ်သူ

ဈေးကိုကောက်ယူရင်း

“ဒီလိုမလုပ်နဲ့လေ၊ အတိုးလိုချင်ရင်လဲပေးမှာပေါ့၊ ပြေး
ဘယ်လောက်ပေးရမလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လျှပ်စီးက ဒေါသဖြစ်ကာ

“မင်းက ဘာအူကြောင်ကြောင်လုပ်နေတာလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်လုံးပြူးကြည့်ကာ

“ကျုပ်က ဘာအူကြောင်ကြောင်လုပ်လို့လဲ”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့်

“မင်းပေးမလား၊ မပေးဘူးလား”

ဟုဝင်၍ပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“ခင်ဗျားက ဘာကိုတောင်းတာလဲ၊ ကျုပ်က ဘာကိုတောင်းတာလဲ”

မှာလဲ”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“မင်းရဲ့အသက်ကိုပေး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ်ရဲ့အသက်ကိုတော့မပေးပါရစေနဲ့၊ ကျုပ်မှာ

မိုးပျံ့နင်းသိမ်းငှက်ဇား(ခ) ❖ ၆၁

သက်က တစ်ခုတည်း ရှိလို့ပါ၊ မပေးနိုင်တာဝမ်းနည်းပါတယ်”
ဟုပြောလိုက်သည်။

လျှပ်စီးက

“ကြာတယ်၊ မင်းမသေချင်ရင်ကျုပ်တို့ကိုတံဆိပ်တုံးပေး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ပေးလို့မဖြစ်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်၏။

လျှပ်စီးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဒါဆို မင်းကသေချင်လို့လား”

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ကျုပ်က မသေချင်ပါဘူး”

လျှပ်စီးက

“မသေချင်ရင် တံဆိပ်တုံးပေး”

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“သေလဲမသေချင်ဘူး၊ တံဆိပ်တုံးလဲမပေးနိုင်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“မင်းက ဘာသဘောလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပခုံးတွန့်လိုက်ပြီး

“ခင်ဗျားတို့ကရော ဘာသဘောနဲ့ ကျုပ်ဆီကတံဆိပ်တုံး

၆၂ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ကိုတောင်းရတာလဲ”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

လျှပ်စီးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“မင်း တကယ်ပဲတံဆိပ်တုံး မပေးဘူးလား”

ဟုထပ်မေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးပြီး

“ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ကိုပေးပို့မယ်လို့ ပြောခဲ့ဖူးလို့လား”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

မိုးကြိုးက သက်ပြင်းချကာ

“ဒါဖြင့် မင်းက တံဆိပ်တုံးကို ဘယ်သူ့ပေးမှာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“မေးစရာလိုသေးလား။ ကျုပ်ဟု မုတ်ဆိတ်ပြာကခိုင်းတာ

ပဲ ကျုပ်က မုတ်ဆိတ်ပြာကို ပြန်ပေးရမှာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လျှပ်စီးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“မင်းက မုတ်ဆိတ်ပြာကိုပေးလိုက်ရင်လဲ မုတ်ဆိတ်ပြာ

က ကျုပ်တို့ကိုပြန်ပေးမှာပဲ။ ဒီတော့ ကျုပ်တို့ကိုပေးလိုက်ရင် ငါတစ်ယောက်တည်းမဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“မပြီးဘူး ကျုပ်က မုတ်ဆိတ်ပြာရဲ့လက်ထဲကိုထည့်-

မိုးပျံ့နဂါးသိမ်းငှက်စား(၁) ❖ ၆၃

ကျုပ်ရဲ့အမှုတွေကို မုတ်ဆိတ်ပြာက ရုပ်သိမ်းပေးမှာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးက ဟွားသခင်လေးကိုစေ့စေ့ကြည့်လိုက်ပြီး

“မင်းက ဒီတံဆိပ်တုံးကို အပိုင်စီးဖို့ စိတ်မကူးမိဘူးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“စိတ်ကူးမိတာပေါ့။ တံဆိပ်တုံးလက်ဝယ်ရှိတဲ့လူက မြို့

စားကြီးဖြစ်လာမှာပဲ။ ဘယ်သူက စိတ်မကူးမိဘဲနေပါမလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးက လျှပ်စီးကိုတစ်ချက်ကြည့်လိုက်သည်။

လျှပ်စီးက သက်ပြင်းချကာ

“အခု မင်းဆီမှာ တံဆိပ်တုံးရှိနေပြီ။ အပိုင်စီးဖို့မစဉ်းစား

တော့ဘူးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“စဉ်းစားတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် ကိုယ်ရံတော်(၃)

ယောက်သည် မျက်စိမျက်နှာပျက်သွား၏။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“စဉ်းစားရုံပဲလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

၆၄ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ကျုပ်မှာ ဖြစ်ချင်တာတွေ အများကြီးပဲ၊ ဘုရင်လဲဖြစ်ချင်တယ်၊ ဝန်ကြီးလဲဖြစ်ချင်တယ်၊ မြို့စားကြီးနယ်စားကြီးလဲဖြစ်ချင်တယ်၊ မိန်းမလဲလိုချင်တယ်၊ ဟင်းကောင်းကောင်းချက်တတ်တဲ့ စားဖိုမှူးလဲဖြစ်ချင်တယ်၊ အို...အစုံပဲ”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“ဒါပေမယ့် တစ်ခုမှဖြစ်မလာဘူးမဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“လောကပေါ်မှာ စိတ်ကူးထားပြီး စိတ်ကူးတဲ့အတိုင်းမလုပ်တဲ့လူတွေအများကြီးရှိပါတယ်၊ နောက်ပြီး စိတ်ကူးထားတဲ့အတိုင်းဖြစ်မလာတာတွေလဲ အများကြီးရှိပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကနည်းလမ်းကျ၏။

လူတို့သည် မိမိတို့ဖြစ်ချင်ရာများကို စိတ်ကူးနိုင်သည်။

ထိုစိတ်ကူးများကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်သူ နည်း

သည်။

စိတ်ကူးထားသည့်အတိုင်း အကောင်အထည် ဖော်သည့်တိုင်ဖြစ်ချင်မှဖြစ်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က သက်ပြင်းချကာ

“မင်းသွားတော့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးပွဲနဂါးသိမ်းငှက်ခေး(၁) ❖ ၆၅

“ခင်ဗျားက ကျုပ်ကို ယုံကြည်တာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”
ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ခင်ဗျားတို့ ကျုပ်ကိုပြုစုသားတဲ့ အကြွေးရှိပါတယ်၊

ကျုပ်ကပြန်ပြီး ပြုစုပါရစေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က လက်ကာပြလိုက်ရင်း

“အကြွေးလို့ပဲ ဆက်ပြီးမှတ်ထားလိုက်ပါ”

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဒါဆို ကျုပ် သွားပြီ”

ဟုပြောကာ ထိုနေရာမှထွက်သွားသလို

သို့သော် ဟွားသခင်လေးသည် ခြေလှမ်းတစ်လှမ်းမျှသာ

လှမ်းရသေးသည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က လက်ဆန့်တန်းလိုက်ပြီး

“နေဦး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချကာ

“ကိစ္စရှိလို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“ကျုပ် မင်းကိုကြည့်ချင်သေးတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွား- လေးကပြုံးပြီး

“မဟုတ်တာဗျာ၊ ယောက်ျားချင်း မသင့်တော်ပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က မျက်နှာရှုံ့မဲသွားပြီး

“လျှောက်မပြောနဲ့ ကျုပ်က မင်းရဲ့သိုင်းပညာကိုကြည့်

ချင်တာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“ကျုပ်ရဲ့သိုင်းပညာကို ကြည့်ချင်လို့ ဟုတ်လား၊ မနောက်

ပါနဲ့ ဗျာ ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ လောက် အဆင့်မရှိပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က မျက်နှာတင်းတင်းဖြင့်

“ကျုပ် နောက်လိုက်ခဲ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ချာခနဲလှည့်ကာထွက်သွားသည်။

ဟွားသခင်လေးက မိုးကြိုးနှင့်လျှပ်စီးတို့ကိုကြည့်လိုက်

လေသည်။

မိုးကြိုးနှင့်လျှပ်စီးတို့က ပခုံးတွန့်ပြတ်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး မုန်တိုင်းကိုယ်

ရံတော်နောက်သို့ လိုက်ပါသွားရလေတော့သည်။

သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်သုံးယောက်သနက်

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်သည် စိတ်အဆတ်ဆုံး ဒေါသကြီးဆုံးဖြစ်

သွင်းလောကသားများသည် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်သုံးယောက်နှင့် မည်သည့်အခါမျှ ထိပ်တိုက်မတွေ့အောင် ရှောင်ရှားကြသည်။

အထူးသဖြင့် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကို ဝေးလေကောင်းလေဟု သဘောထားကြသည်။

မိုးကြိုးနှင့်လျှပ်စီးတို့မှာ အကျိုးအကြောင်းဆီလျော်လျှင် ခွင့်လွှတ်တတ်သည်။

ထို့အပြင် သူကပြုလုပ်လိုသောအရာကို မည်သူ၏ဟန့်တားခြင်းကိုမျှ လက်မခံပါ။

သူ့ကို မိုးကြိုးနှင့်လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်များကလည်း ဟန့်တားနိုင်စွမ်းမရှိပါ။

တို့ကြောင့် မိုးကြိုးနှင့်လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်တို့က ဟွားသခင်လေးကို ပခုံးတွန့်ပြတ်လိုက်ခြင်းသာဖြစ်သည်။

ဟွားသခင်လေးကလည်း ဘာမျှထပ်၍အထွန့်မတက်တော့ပါ။

သူသည် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်နောက်သို့ လိုက်သွားခဲ့လေတော့သည်။

သူတို့သည် နှင်းရည်များဖြင့် စိုစွတ်နေသော လမ်းမကြီးအတိုင်း လျှောက်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မကြမီ သူတို့သည် လေဟာဆပ်မြို့၏တောင်ဘက်ပိုင်း

၆၈ ❖ နန္ဒကော့ဘိသု

သို့ရောက်ရှိလေသည်။

ထိုနေ့၌ ကြီးကျယ်ခန်းနားသော တည်းခိုခန်းတစ်ခုရှိသည်။

စားသောက်ဆိုင်နှင့်တွဲဖက်၍ဖွင့်လှစ်ထားသော တည်းခိုခန်းဖြစ်သည်။

ဆိုင်ရှေ့၌ မြင်းလှည်းများရပ်ထားသည်။

မြင်းလှည်းများပေါ်တွင် ကြက်လျှာပုံရည်မျောမျောကြက်အလံများစိုက်ထူထားသည်။

ထိုအလံပေါ်၌ ရွှေချည်ဖြင့် နဂါးပုံရေးထိုးထားသည်။

ထို့အပြင် 'ချန်' ဟူသောစာတမ်းကို အနီရောင်ပိုးချည်ဖြင့်ရေးထိုးထားသည်။

ထိုအလံကိုမြင်တွေ့သည်နှင့် 'ရွှေနဂါး'အာမခံဌာနမှ မြင်းလှည်းများဖြစ်ကြောင်းသိနိုင်၏။

ထို့အပြင် 'ချို'ဟူသော စာတမ်းကိုလည်း အနီ ဘင်ဇိုချည်ဖြင့်ရေးထိုးထားသည်။

'ချို' ဟူသောစာလုံးကြောင့် ရွှေနဂါးအာမခံဌာန၏ဌာနခွဲမှူး ချိုကျွန်းဖုန်းဌာနခွဲမှဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်သည်။

ရွှေနဂါးအာမခံဌာနသည် နေပြည်တော်၌ ထိပ်တန်းအာမခံဌာနဆယ်ခုအနက် တစ်ခုအပါအဝင်ဖြစ်သော အာမခံဌာနဖြစ်၏။

ရွှေနဂါးအာမခံဌာန၌ ဌာနခွဲပေါင်း (၃၆၅)ခုရှိသည်။

ချိုကျွန်းဖုန်း၏ အာမခံဌာနသည် ထိုဌာနခွဲပေါင်း(၃၆၅)ခုအနက် မြောက်ပိုင်းဒေသမှ အာမခံဌာနခွဲတစ်ခုဖြစ်သည်။

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၉) ❖ ၆၉

ချိုကျွန်းဖုန်းသည် ထိပ်တန်းသိုင်းသမားတစ်ယောက်ဖြစ်လေသည်။

မြောက်ပိုင်းဒေသတစ်ခွင်၌ ချိုကျွန်းဖုန်းနှင့် ယှဉ်ပြိုင်နိုင်သူ တစ်ယောက်မျှ မပေါ်ထွက်သေးပါ။

ချိုကျွန်းဖုန်းသည် သိုင်းပညာ၌ထိပ်တန်းအဆင့် ရှိသည်အပြင် စီမံခန့်ခွဲရာတွင်လည်း အလွန်တော်သူဖြစ်သည်။

သူသည် သူ၏လက်အောက်ငယ်သားများအပေါ် သွေးသောက်ညီအစ်ကို သဖွယ်ဆက်ဆံသူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏လက်အောက်၌တာဝန်ထမ်းဆောင်ရသောသိုင်းသမားများသည် သူ့အပေါ်ချစ်ကြောက်ရုံသေ၍ သူ့အတွက်အသက်စွန့်ဝံ့သူများဖြစ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ အနက်ရောင်သိုင်းသမားများသည် 'ချို'စာလုံးပါသော ရွှေနဂါးအာမခံဌာန၏ အလံကိုတွေ့သည်နှင့် ခပ်ဝေးဝေးမှ ရှောင်သွားကြသည် မဟုတ်ပါလား။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်သည့် စားသောက်ဆိုင်ရှေ့၌ ရပ်လိုက်ပြီး မြင်းလှည်းပေါ်မှ အလံကိုတစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် ခြေလှမ်းကွဲကွဲဖြင့် စားသောက်ဆိုင်ထဲဝင်သွား၏။

ဟွားသခင်လေးနှင့် ကျန်ကိုယ်ရံတော်နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်လိုက်ပြီး မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်၏ နောက်မှလိုက်၍ စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်သည်။

စားသောက်ဆိုင်ထဲမှ စားပွဲခိုင်း(၅)ခိုင်းသည်

ရွှေနဂါးအာမခံဌာနမှ သိုင်းသမားများနှင့်ပြည်နေသည်။
 ချိုကျွန်းဖုန်းသည် စားသောက်ဆိုင်၏တံခါးဝကို ထင်ရှားစွာမြင်နိုင်သော စားပွဲ၌ထိုင်နေသည်။
 မုန့်တိုင်းကိုယ်ရံတော်သည် ချိုကျွန်းဖုန်းထိုင်နေသော စားပွဲသို့ တန်းတန်းမတ်မတ်လျှောက်သွားသည်။
 တို့နောက်သူသည် ချိုကျွန်းဖုန်းထိုင်နေသော စားပွဲရှေ့၌ရစ်ထားလိုက်ပြီး ချိုကျွန်းဖုန်းကို အေးစက်သောမျက်လုံးများဖြင့်ကြည့်လိုက်သည်။ ပြီးမှ
 “ချိုကျွန်းဖုန်းဆိုတာ မင်းလား”
 ဟုလေသံမာမာဖြင့်မေးလိုက်သည်။
 ချိုကျွန်းဖုန်းသည် မိမိကို မောက်မောက်မာမာဖြင့် မေးသောမုန့်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကို မျက်မှောင်ကြွတ်ကြည့်လိုက်ပြီး
 “ဟုတ်တယ် ကျုပ်ပဲ”
 ဟုဖြေလိုက်သည်။
 မုန့်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ပြုံးလိုက်သည်။ ပြီးမှ
 “မင်း ကျုပ်ကိုသိလား”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 မုန့်တိုင်းကိုယ်ရံတော်စကားကြောင့် ချိုကျွန်းဖုန်းသည် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်သွားသည်။
 သူသည် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ အမည်ကိုသာကြားဖူးခဲ့သည်။
 သို့သော် သူသည် ကိုယ်ရံတော်သုံးသောက်ကို တစ်ခါမျှ

မြင်ဖူးပါ။

ထို့ကြောင့် သူသည် မုန့်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကို မသိပါ။
 ချိုကျွန်းဖုန်းက မျက်နှာရှုံ့မဲ့လိုက်ပြီး
 “ကျုပ်က လူတိုင်းကိုသိတယ်လို့ ခင်ဗျားက ထင်နေလို့လား”

ဟု ဘုပြန်ပြောလိုက်သည်။
 မုန့်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ရယ်မောလိုက်ပြီး
 “လူတိုင်းကိုမသိပေမယ့် မင်းက ကျုပ်ကိုသိရမှာပေါ့”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ချိုကျွန်းဖုန်းက မျက်မှောင်ကြွတ်ပြီး
 “ဝမ်းနည်းပါတယ် ကျုပ်က ခင်ဗျားလိုရိုင်းပျတဲ့လူမျိုးကို ခံစားမဝင်စားလို့ မသိဘူး”
 ဟုအသံမာမာဖြင့်ပြောလိုက်သည်။
 မုန့်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က မျက်နှာရှုံ့မဲ့ပြီး
 “ကောင်းပြီ သိန်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့ကိုယ်ရံတော်သုံးယောက်ကို ကြားဖူးသလား”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ချိုကျွန်းဖုန်းက
 “ကြားဖူးတယ် ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားလို လူမျိုးတော့ မဖြစ်နိုင်ဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုန့်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ဘာမှပြန်မပြောတော့ပါ။

သူသည် သူ၏အင်္ကျီရင်ဘတ်ကြားထဲမှ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ကိုယ်ရံတော် အမှတ်တံဆိပ်ကို ထုတ်ပြရင်း

“ကျုပ်က မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချိုကျွန်းဖုန်းသည် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကို မယုံကြည်နိုင်အောင်အံ့သြသောမျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

သူသည် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်၏ လက်ထဲမှ အမှတ်တံဆိပ်ကိုတစ်လှည့် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်၏ မျက်နှာကိုတစ်လှည့် ကြည့်ရင်းရွေးပျံ့လာသည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က မဲ့ပြုံးပြုံးလိုက်ပြီး

“အခု ကျုပ် ဘယ်သူဆိုတာသိပြီမဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ချိုကျွန်းဖုန်းသည် မျက်စိမျက်နှာပျက် ဖြင့် ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး တိုင်ရာမှကပျာကယာထလိုက်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ

“မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်မှန်းမသိလို့ အရိုအသေမပြုမိတာ ခွင့်လွှတ်ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ချိုကျွန်းဖုန်းကိုကြည့်ကာ

“မင်းက ကျုပ်ကိုမှ မတွေ့ဖူးတာ ဒါပေမယ့် ကျုပ်က မင်းဘယ်သူဆိုတာသိတယ် မင်းက ဘာဖြစ်လို့လေ့လာမထားတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ချိုကျွန်းဖုန်းက

“မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ဟာ ကျွန်တော်လေးစားတဲ့ပုဂ္ဂိုလ်ပါအခွင့်မသင့်လို့ ကျွန်တော်တို့မဆံ့ဖြစ်တာပါ ဒါပေမယ့် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ရဲ့ နာမည်တော့ ကျွန်တော်နဲ့ရင်းနှီးနေပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ဟွားသခင်လေးကိုလှည့် ကြည့်လိုက်ပြီး

“မင်းရော သူ့ကိုသိလား”

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ကြားဖူးပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“သူဟာ သိုင်းလောကမှာနာမည်ကျော်ပဲ မြောက်ပိုင်းမှာ သူ့ကိုယှဉ်နိုင်တဲ့လူမပေါ်သေးဘူး ဒါပေမယ့် သူက ကျုပ်ကိုဘယ်လောက်လေးစားတယ်ဆိုတာ မင်းအမြင်ပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်၏

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“မြင်ပါတယ်”

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ပြုံးပြီး

“ဒါဖြင့် မင်းက ဘာဖြစ်လို့ကျုပ်အပေါ် လေးလေးစားစားမရှိတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒါက ဒီလိုရှိပါတယ် သူဟာငယ်ငယ်ကတည်းက လူကြီး
သူမတွေကို ရိုရိုသေသေ လေးလေးစားစားဆက်ဆံတတ်တဲ့ အ
ကျင့်ပါလာလို့ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က မျှော်လင့်ကြုံရကာ

“ဒါဖြင့် မင်းက သူ့လိုသူကြီးသူမကို နှိပ်သလေးစားတဲ့

အကျင့်မရှိဘူးလို့ ပြောချင်တာလား”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဖြစ်နိုင်ပါတယ်”

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“ဒါဆို မင်းကို ကျုပ်က လူကြီးသူမကိုဘယ်လို ရိုသေလေး
စားရတယ်ဆိုတာကို သွန်သင်ဆုံးမပေးရမှာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ချို့ကျွန်းဖုန်းဘက်
သို့ လှည့်၍

“ချို့ကျွန်းဖုန်း မင်းရော သူ့ကိုသိလား”

ဟုဟွားသခင်လေးကို ညွှန်ပြ၍မေးလိုက်သည်။

ချို့ကျွန်းဖုန်းက ခေါင်းခါယမ်းပြလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“မင်းက သိဖို့မလိုဘူး မင်းကသူ့ကိုဆုံးမသွန်သင်ပေးဖို့
ပဲလိုတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချို့ကျွန်းဖုန်းက

“ကျွန်တော်နဲ့သူနဲ့ ရန်ငြိုးရန်စမှမရှိတာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“ဆုံးမသွန်သင်တာ ရန်ငြိုးရန်စရှိဖို့မလိုဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချို့ကျွန်းဖုန်းက တစ်စုံတစ်ရာကို ပြန်ပြောရန် ပါးစပ်ပြင်
လိုက်သည်။

သို့သော် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က လက်ကာပြလိုက်ပြီး

“ဒီမှာ ချို့ကျွန်းဖုန်း မင်းမှာ ရွေးစရာလမ်းနှစ်လမ်းရှိတယ်
မင်းက သူ့ကိုဆုံးမ မလား ဒါမှမဟုတ် ကျုပ်က မင်းကိုဆုံးမရမှာ
လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်၏ စကားကြောင့် ချို့ကျွန်းဖုန်းသည်

မျက်စိမျက်နှာပျက်သွားပြီး သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ဟွားသခင်လေးနှင့်မျက်နှာချင်းဆိုင်
ရပ်လိုက်သည်။

ပြီးမှ

သူသည် ဟွားသခင်လေးကိုကြည့်ကာ

“ခင်ဗျား ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ ကျုပ်မသိဘူး ဒါပေမယ့်
ခင်ဗျားကိုကျုပ်က ဆုံးမရလိမ့်မယ်”

ဟုပြောကာ ဟွားသခင်လေး၏ မေးရိုးကိုလက်သီးဖြင့်
ထိုးချလိုက်လေတော့သည်။

“ဖျောင်း”

ဟူသောအသံနှင့်အတူ ဟွားသခင်လေး၏မျက်နှာသည်
တစ်ဘက်သို့လည်သွားသည်။

သို့သော် ဟွားသခင်
ပင်ဖြစ်သည်။

ချိုကျွန်းဖုန်း မျက်မှောင်ကြုတ်သွား၏။

သူ၏ လက်သီးကအလွန်ပြင်းသည်။

သူ၏လက်သီး တစ်ချက်ဖြင့် နွားတစ်ကောင်ကိုဖင်ထိုင်
လဲကျသွားစေ၏။

ယခု သူ၏ရှေ့မှလူသည် အပြုံးပင်မပျက်ပါ။

ထို့ကြောင့် ချိုကျွန်းဖုန်းသည် ဟွားသခင်လေးကို တအံ့
တဩဖြင့် မျက်လုံးပြူးကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကိုကြည့်
လိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကလည်း ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

ထို့ကြောင့် ချိုကျွန်းဖုန်းသည် ဟွားသခင်လေး၏
ဝမ်းဗိုက်သို့လက်သီးဖြင့် နှစ်ချက်ဆင့်ထိုးလိုက်သည်။

“ဘုန်း ဘုန်း”

ဟူသောအသံနှင့်အတူ ချိုကျွန်းဖုန်း၏လက်သီးက ပြန်၍
ကန်ထွက်လာသည်။

ချိုကျွန်းဖုန်းသည် မျက်စိမျက်နှာပျက်သွားသည်။

ထို့နောက် သူသည် ဟွားသခင်လေး၏ ဝမ်းဗိုက်ကိုသုံး
လေးချက်ခန့်ဆင့်ထိုးလိုက်သည်။

“ဘုန်း ဘုန်း ဘုန်း”

ဟူသောအသံနှင့်အတူ သူ၏လက်သီးက ပြန်ထွက်လာပြီး
သူ၏လက်ဖျံရိုးတစ်လျှောက် ထုံကျင်သွား၏။

ထို့ကြောင့် ချိုကျွန်းဖုန်းသည် ဟွားသခင်လေးကိုမယုံ
ကြည်နိုင်လောက်အောင်အံ့ဩသော မျက်လုံးများဖြင့်ကြည့်ရင်း
နောက်သို့ဆုတ်လိုက်မိသည်။

ဟွားသခင်လေးက ချိုကျွန်းဖုန်းကိုပြုံးပြလိုက်သည်။

သူသည် အံ့ဩထိတ်လန့်စွာဖြင့် ဟွားသခင်လေးကိုကြည့်
နေလေသည်။

ဟွားသခင်လေးက မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကို ပြုံးပြလိုက်
သည်။ ပြီးမှ

“ဆရာချိုက ကျုပ်ကို ဆုံးမလို့ပြီးသွားပါပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ဘာမှပြန်မပြောပါ။

သူ၏ မျက်နှာကမည်းမှောင်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးက နှုတ်ခမ်းကိုတွန့်၍ပြုံးကာ

“ကျုပ် သွားနိုင်ပြီလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က တစ်စုံတစ်ခုပြောရန် ပါးစပ်ပြင်

လိုက်သည်။

ထိုစဉ် မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်ကဝင်ရောက်ပြောလိုက်၏။

“အေး မင်းသွားနိုင်ပြီ”

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်ကိုတစ်ချက်

ကြည့်လိုက်သည်။

သို့သော် ဘာမှမပြောပါ။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်ကာ ကိုယ်ရံ

တော်(၃)ယောက်ကိုဂါရဝပြုရင်း

“ကျုပ်ကို အခုလိုဆုံးမတာ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးသည် စားသောက်ဆိုင်ထဲမှ

တစ်လှမ်းချင်းထွက်သွားသည်။

သို့သော် သူ့ကို လူတစ်ယောက်က လှမ်း၍ဟန့်တား

လိုက်လေသည်။

“ဟေ့လူ နေဦး”

ဟွားသခင်လေးကို ဟန့်တားလိုက်သောလူသည်

သာမန် အရပ်သားအင်္ကျီဝတ်ထားသော ပိန်ပိန်ရှည်ရှည်လူဖြစ်၏။

ထိုလူသည် စားသောက်ဆိုင်ထဲသို့ ကတိုက်ကရိုက်ဝင်

လာပြီးဟွားသခင်လေးကို လှမ်း၍ဟန့်တားလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုလူက ဟွားသခင်လေးကို ခြေဆုံးခေါင်းဆုံးကြည့်ကာ

“ခင်ဗျားက ဟွားသခင်လေးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်

ထိုလူက

“ခင်ဗျားက သိုင်းလောကမှာနာမည်ကျော်ကြားတဲ့ စောရ

ဟုးဟွားဆိုတာပေါ့နော်”

ဟုထပ်၍မေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ကိစ္စရှိလို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ထိုလူက အိတ်ထဲမှစာကိုထုတ်ယူပြီး

“ခင်ဗျားကို လူတစ်ယောက်က စာပေးခိုင်းလိုက်လို့ပါ”

ဟုပြောကာ လက်ထဲမှစာကို လှမ်းပေးလိုက်သည်။

ထိုလူ၏ စကားကြောင့် ချို့ကျွန်းဖုန်းသည် ဟွားသခင်

လေးကို တအံ့တဩကြည့်ကာ

“ခင်ဗျား ခင်ဗျားက စောရဟုဟွား ဟုတ်လား”

ဟုလှမ်း၍မေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ချို့ကျွန်းဖုန်းကို တစ်ချက်ကြည့်ပြီး

“ဟုတ်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ပိန်ပိန်ရှည်ရှည်လူ၏ လက်ထဲမှစာ

ကိုလှမ်းယူလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးသည် စာအိတ်ကိုဖောက်ပြီးအထဲမှ

စာကိုဖတ်လိုက်သည်။

စာမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။

“မိတ်ဆွေကြီး

ချင်းချင်း၏ဒဏ်ရာကိုကုသရန်မလိုတော့ပါ။ ငွေသေတ္တာများကိုလည်း မိတ်ဆွေကြီးသယ်ရတာပင်ပန်းမှာစိုး၍ယူသွားပါတယ်”

ပုံ/ နဂါးပျံ

ဟွားသခင်လေးသည် စာကိုဖတ်ပြီးနောက် တောက်တစ်ချက်ခေါက်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် စာကိုလုံးခြေ၍ကြမ်းပေါ်သို့ပစ်လိုက်ပြီး စားသောက်ဆိုင်ထဲမှ ကယာကယာထွက်သွားလေသည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က ဟွားသခင်လေးလွင့်ပစ်ခဲ့သော စာရွက်ကိုယူ၍ ဖတ်ကြည့်လိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည်သူ၏အဖော်များကို ပက်ဝေ့ယမ်းကာ ဟွားသခင်လေး၏ နောက်သို့ လိုက်သွားလေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ခြေလှမ်းကျကျဖြင့် ခပ်သွက်သွက်လျှောက်နေသည်။

မိမိတည်းသည့် တည်းခိုခန်းမရောက်မီ လမ်းထဲသို့ခုံကွေ့လိုက်သည်နှင့် ထူးခြားမှုကိုတွေ့လိုက်ရသည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်

လမ်းထဲ၌ လူအုပ်ကြီးသည် မီး မီး ဟုအော်သံနှင့်အတူ

ထိတ်လန့်စွာ ပြေးလွှားနေသည်။

မီးခိုးလုံးများကလည်း ကောင်းကင်ပေါ်သို့ တလိပ်လိပ်အက်လာသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ခြေလှမ်းရပ်တန့်လိုက်ပြီး မီးသောင်နေသောနေရာသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

မီးလောင်နေသောနေရာမှာ မိမိတည်းခိုသော တည်းခိုခန်းဖြစ်ကြောင်းတွေ့လိုက်ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် လူအုပ်ကြားတဲပြေးဝင်ကာ တည်းခိုခန်းသို့ ပြေးလွှားသွားသည်။

တည်းခိုခန်းသည် မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်နေ၏။

တည်းခိုခန်းမှ အလုပ်သမားများကလည်း မီးလွတ်ရာသို့ ချွေးနေသည်။

ဧည့်သည်များကလည်း ဝရန်းသုန်းကားဖြင့် ရရာပစ္စည်းများကထွက်ပြေးလာ၏။

တချို့မှာ ပြတင်းပေါက်မှခုန်ချကြ၏။

အကျတော်သူများက ဘာမှမဖြစ်သော်လည်း အကျမတော်သူများက ခြေကျိုးခေါင်းပေါက် ဖြစ်ကြသည်။

ယခုမှ အေးစိမ့်သောလေက ပို၍တိုက်ခတ်လာသည်။

ထို့ကြောင့် မီးညွန့်မီးစွယ်များက ဘယ်ညာယိမ်းကာ တည်းခိုခန်းကိုလျင်မြန်စွာ ဝါးမြှိုနေ၏။

အော်ဟစ်သံများ၊ ထိတ်လန့်စွာငိုကြွေးသံများ၊ မီးကိုငိုဝ်းငိုဝ်းသတ်နေသော လူအုပ်ကြီး၏ တစ်ယောက်တစ်ယောက်

အော်ဟစ်သံများက ပွက်လောရိုက်နေသည်။

လူများသည် တည်းခိုခန်းထဲမှ ပစ္စည်းပစ္စယများကို လွတ်ရာသို့ ဝိုင်း၍ပြောင်းရွှေ့နေကြသည်မှာ ကြေကွဲဖွယ်ကောင်းနေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် မီးတောက်လောင်နေသော တည်းခိုခန်းထဲသို့ ပြေးဝင်သွားသည်။

သူသည် အပေါ်ထပ်သို့ လေ့ ကားအတိုင်း ပြေးတက်သွားသည်။

သို့သော် လေ့ကားသည် မီးလောင်ကျွမ်းပြီးပြီကျလား။ ဖြင့်ဟွားသခင်လေးသည် မနည်းလွတ်အောင် ရှောင်လိုက်ရသည်။ သူသည် အပေါ်ထပ်သို့ တက်ရန်ကြိုးစားနေသည်။

သို့သော် နောက်ဆုံး၌ သူသည် အပေါ်ထပ်သို့ မတက်ဘဲ အပြင်သို့ ပြန်ထွက်လာခဲ့ရသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် နှုတ်ခမ်းကိုတစ်ချက်ကိုက်၍ မီးဟုန်းဟုန်းတောက်လောင်နေသော တည်းခိုခန်းကိုကြည့်လိုက်သည်။

ဤတည်းခိုခန်းထဲ၌ သူသည် ချင်းချင်းကို တစ်ယောက်တည်း တားခံခဲ့ရသည်။

အလယ်၌သာ တည်းခိုခန်းထဲ၌ ချင်းချင်းမို့နေသောလျှင် ဟွားသခင်လေးသည် ဆက်မတွေးရဲပါ။

သူသည် သူ၏ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ခက်ကြည့်လိုက်သည်။ သူ၏ ပတ်ဝန်းကျင်၌လူများသည် မရမ်းယူနဲ့ကား

ပြေးလွှားအော်ဟစ်နေသည်။

အကူအညီတောင်းသံများ ကလေးငယ်များ၏ငိုကြွေးသံများနှင့် ဆူညံနေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်၏ရှေ့၌ရပ်လိုက်ပြီး မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။

ပြီးမှ သူသည်ပတ်ဝန်းကျင်ကို လက်ငှေ့ယမ်းပြကာ “ခင်ဗျားတွေ့လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏အသံက ဒေါသကြောင့်မာဆတ်နေ၏။ မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က မျက်မှောင်ကြုတ်၍ ဟွားသခင်လေးကိုပြန်ကြည့်လိုက်သည်။

ပြီးမှ အေးစက်သောလေသံဖြင့် “ဘာကို တွေ့ရမှာလဲ”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက နှုတ်ခမ်းမဲ့၍ “ခင်ဗျားတို့ကြောင့် မဆိုင်တဲ့လူတွေဒုက္ခရောက်ကုန်ပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ “မီးဒေါသလို့ဖြစ်တာပဲ ကျုပ်တို့နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

ဟုပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက “ဘာဖြစ်လို့ မဆိုင်ရမှာလဲ ဒေါသတုံမီးမဟုတ်ဘူး”

၈၄ ❖ ခုန့်ကျော်သူ

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“ပေါ့ဆတဲ့မီးဖြစ်ဖြစ် ဘာမီးပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်တို့နဲ့ ဘာဆိုင်

လို့လဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ဘာဖြစ်လို့မဆိုင်ရမှာလဲ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုခေါ်သွား

လို့ဖြစ်တဲ့ကိစ္စပဲ”

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“အပိုမပြောနဲ့ မင်းကိုခေါ်သွားတာနဲ့ ဒီမှာမီးလောင်တာ

နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ် ဒီမှာရှိရင် အခုလိုဖြစ်မှာ မဟုတ်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“အပိုမပြောနဲ့”

ဟုအော်ငေါက်လိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက နှုတ်ခမ်းကိုတစ်ချက်ကိုက်လှည့်ပြီး

“ခင်ဗျား ကျုပ်ရဲ့သိုင်းပညာကိုကြည့်ချင်တယ် မဟုတ်

လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးပျံ့နင်းသိမ်းငှက်ဇား(၉) ❖ ၈၅

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က လက်ကာပြလိုက်ပြီး

“စောစောက ကျုပ်ကြည့်ပြီးပြီ”

ဟွားသခင်လေးက

“ခင်ဗျားမကြည့်ချင်လည်း ကျုပ်ကတော့ ခင်ဗျားကိုပြရ

လိမ့်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ဦးခေါင်းကိုပမာမခန့် မေ့ကာ

“ခင်ဗျားရဲ့ ဇားကိုထုတ်လိုက်ပါ”

ဟုအေးစက်သောလေသံဖြင့် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကို

ပြောလိုက်လေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်

၏မျက်နှာသည် မည်းမှောင်သွား၏။

သူသည် လက်သီးကိုကျစ်ကျစ်ပါအောင် ဆုပ်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ပန်း

ကိုတစ်ချက်ပုတ်လိုက်ပြီး ဟွားသခင်လေးကိုပြုံးပြကာ

“သူက မင်းရဲ့သိုင်းပညာကို မကြည့်ချင်တော့ပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်က ဟွားသခင်လေးကို လက်နှစ်ဖက်

ဆုပ်၍နှုတ်ဆက်လိုက်ရင်း

“ကျုပ်တို့မှာ ကိစ္စရှိသေးလို့ သွားတော့မယ်”

ဟုပြောကာ ထိုနေရာမှ ထွက်သွားလေတော့သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကို ဆွဲခေါ်

၍ထွက်သွားလေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ကိုယ်ရံတော်သုံးယောက်၏နောက်
ကျောကိုကြည့်ကာ ဦးခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်သည်။

အတန်ကြာမှ သူသည် လေပူတစ်မျက်ကိုမူတ်ထုတ်ကာ
မီးလောင်နေသော တည်းခိုခန်းကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်သုံးယောက်သည်
သိုင်းလောက၌ နာမည်ကျော်ကြားသူများဖြစ်သည်။

သူတို့သုံးယောက်ကို မည်သူကမျှ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်
ခြင်းမရှိပါ။

ယခု ဟွားသခင်လေးက ကိုယ်ရံကော်သုံးယောက်ကို
ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ပြီဖြစ်သည်။

အကယ်၍သာ ယခုကဲ့သို့ အဖြစ်မျိုးမဖြစ်ပွားခဲ့ပါက သူ
သည်ကိုယ်ရံတော်သုံးယောက်ကို ယခုကဲ့သို့ ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လို့
မည်မဟုတ်ပါ။

ယခု သူသည်လမ်းပေါ်၌အော်ဟစ်ပြေးလွှားနေသောလူ
တို့၏အကူကို မြင်တွေ့သဖြင့် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏
ကိုယ်ရံတော်သုံးယောက်ကို ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်လိုက်ခြင်းဖြစ်၏။
အကယ်၍လိုအပ်လျှင် သူသည် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးကို
ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်မည်ဖြစ်သည်။

သူသည် အတန်ကြာရပ်၍ မီးလောင်နေသော တည်းခို
ပြေးလွှားနေသူများကို ကြည့်ကာသက်ပြင်းချလိုက်၏။

ယခု သူသည် သူပြုလုပ်ရမည့်အလုပ်ကို လုပ်ရန်ဆုံးဖြတ်

တတ်သည်။

ထိုအလုပ်မှာ မီးကိုငြိမ်းသတ်နေသောလူများနှင့်အတူ
မီးကိုငြိမ်းသတ်ရန်ပင် ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးသည် ရေပုံးတစ်ပုံးကိုဆွဲ၍ မီးကိုငြိမ်း
သတ်နေသည်။

မကြာမီ သူ၏အနီးသို့ လူတစ်ယောက်ရောက်လာသည်။
ထိုလူက သူ့ကိုပြုံးပြလိုက်ပြီး

“ခင်ဗျားက ရေပုံး(၇၀)တိတိသုံးပြီးပြီကျုပ်က အခုမှ(၆၀)
ရှိသေးတယ် ကျုပ်က ခင်ဗျားထက်(၁၀)ပုံးတောင်လျော့
သေးတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဘာမဟုတ်သည့်အကြောင်းဖြင့် မိမိ
လာယှဉ်ပြိုင်နေသူကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

ထိုအခါ ထိုလူမှာ ရွှေနဂါးကမင်္ဂလာနန္ဒာမှူး ချိုကျွန်းဖုန်း
ခေါ်ကြောင်းသိရ၏။

ထို့အပြင် ရွှေနဂါးအာမင်္ဂလာနန္ဒာမှူး အဖွဲ့သားများကလည်း
ဘက်ညီလက်ညီဖြင့် ဝိုင်း၍မီးကိုငြိမ်းသတ်နေကြောင်း တွေ့လိုက်
သည်။

ချိုကျွန်းဖုန်းကပြုံးပြီး

“ခင်ဗျားက ကာကယ်သူရဲကောင်းပဲ”
ဟုချီးကျူးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ကျုပ် အသုံးမကျလို့ အခုလိုမျိုးဖြစ်တာပေါ့ ဒါကိုခင်ဗျားက သူရဲကောင်းလို့ ပြောတာလား”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

ချိုကျွန်းဖုန်းက ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“မဟုတ်ဘူး ခင်ဗျားက သိမ်းငှက်မြို့စားကြီးရဲ့ကိုယ်တော်တွေကို ထိပ်တိုက်ရင်ဆိုင်ခုံလို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက လက်ကာပြကာ

“အေးလေ ဒီအခြေအနေမှာ ကျုပ် သူတို့နဲ့ပြဿနာဖြစ်ချင်ပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချိုကျွန်းဖုန်းက

“သိုင်းလောကမှာ ခင်ဗျားရဲ့နာမည်ကို ကျုပ်ကြားဖူးတာကြာပါပြီ ကြားရုံနဲ့တင် ကျုပ်က ခင်ဗျားကို လေးစားနေတာ ခင်ဗျားဟာ အမှန်တရားဘက်ကရပ်တည်ပြီး ဘယ်သူ့ကိုမဆို ရင်ဆိုင်ခုံတဲ့သတ္တိက ချိုးလှစရာပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“သတ္တိတော့ မဟုတ်ဘူးထင်တယ် ကျုပ်က ကြောက်ကန်တာတာဖြစ်မယ် ဒါမှမဟုတ် ကျုပ်ကရူးသွပ်နေတာဖြစ်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချိုကျွန်းဖုန်းက

“အင်း ခင်ဗျားဟာ လူတိုင်းအပေါ် လေးလေးစားစား ဆက်ဆံတတ်တယ် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုနှိမ့်ချတတ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှမလုပ်နိုင်တဲ့ကိစ္စပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ခင်ဗျား မှားသွားပြီ အခုပဲ ကျုပ်ကမြို့စားကြီးရဲ့ ကိုယ်ရံတော်ကို လေးလေးစားစားမဆက်ဆံခဲ့ဘူး ဒါကြောင့် သူတို့ကိုယ်စား ခင်ဗျားကခင်ပြီး ကျုပ်ကိုဆုံးမခဲ့သေးတာပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချိုကျွန်းဖုန်းက လက်ကာပြကာ

“အမှန်ပြောရရင် ကျုပ်ကို သူတို့ကလာပြီး ပြဿနာရှာတာ ကျုပ်ကသူတို့နဲ့ ထိပ်တိုက်မတွေ့ချင်လို့ ခင်ဗျားကိုဆုံးမတာပေါ့”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုညာတဲ့အတွက်ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချိုကျွန်းဖုန်းက ခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ကျုပ်က တောင်းပန်ရမှာပါ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ကျုပ်က ခင်ဗျားကိုမညာဘဲ ထိုးခုံလို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ချိုကျွန်းဖုန်းက

“အင်းခင်ဗျား ဘယ်လိုနေမယ်တော့မသိဘူး ကျုပ်လက်တော့ အတော်နာသွားတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“တောင်းပန်ဖို့ မလိုပါဘူးဗျား အင်းဗျားက ဟိုလူတွေနဲ့ထိပ်တိုက်မတွေ့ချင်လို့ ဖြစ်တဲ့ကိစ္စပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချိုကျွန်းဖုန်းကပြုံး၍

“ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်ကသူတို့ ခိုင်းလို့သာ လုပ်ရတာစိတ်မကောင်းဘူး အမှန်ပြောရရင် ထုံးတမ်းကြိုတ်တယ်ဆိုတဲ့ကိစ္စဘာစိတ်ချမ်းသာစရာကောင်းတဲ့ အလုပ်မှမဟုတ်ဘာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“အင်း ခင်ဗျားလိုနာမည်ကျော်ကြားတဲ့ သိုင်းသမားတစ်ယောက်က ဒီလိုစိတ်ထားမျိုးရှိတာ ဝမ်းသာစရာပဲ များသောအားဖြင့် သိုင်းလောကမှာ သိုင်းပညာအားကိုးပြီး ထင်ရာခိုင်းတတ်တယ် ပြီးတော့ သူ့ထက်ငါ သိုင်းပညာတော်တယ်ဆိုပြီး စိန်ခေါ်ချင်ကြတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချိုကျွန်းဖုန်းက ရယ်မောရင်း

“ကျုပ်က ခင်ဗျားလောက် နာမည်မကျော်ပါဘူးဗျာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်ကာ ရယ်မောလိုက်ကြသည်။

ထိုစဉ် သူတို့အနီးသို့ ကလေးတချို့ရောက်လာပြီး

“ဦးဦးတို့ စားဖို့”

ဟုပြောကာ မုန့်များကိုပေး၏။

ဟွားသခင်လေးက ကလေးများကိုပြုံးပြလိုက်ပြီး

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ကလေးများက သူတို့အနီးမှပြေးထွက်သွားကြပြီး မီးကိုခိုင်း၍ငြိမ်းသတ်နေသော လူများကိုလည်း ခုန့်များလိုက်ဝေပေးနေလေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ကလေးများ၏အပြုအမူကိုကြည့်ပြီးသဘောကျစွာပြုံးလိုက်သည်။

ထိုစဉ် သူ၏မျက်လုံးများက လူအုပ်ကြားထဲမှ ထိုးဖောက်ထွက်သွားသော လူတစ်ယောက်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ထိုလူသည် တည်းခိုခန်းမှ သန့်ရှင်းရေးအလုပ်သမားဖြစ်သည်။

ထိုအလုပ်သမားကို မေးလျှင်မီးလောင်ရသည့်အကြောင်းရင်းကို သိနိုင်လိမ့်မည်ဟု ဟွားသခင်လေးက တွေးလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် ချိုကျွန်းဖုန်းကို နှုတ်ဆက်၍ ထိုလူ၏နောက်သို့ ပြေးလိုက်သွားလေတော့သည်။

ထိုစဉ် လူတစ်ယောက်က လူအုပ်ကြားမှပြေးထွက်

လာပြီး ဟွားသခင်လေးကို လက်ညှိုးထိုးကာ
 “သူပဲ သူပဲ ဆိုင်ကိုမီးရှို့ကတာ သူပဲ”
 ဟုအော်ပြောလိုက်သည်။
 ထိုလူ၏အော်သံကြောင့် လူအုပ်ကြီးသည်ဟွားသခင်လေး
 ကိုဝိုင်း၍ကြည့်လိုက်၏။
 ထိုလူက ဟွားသခင်လေး လာပြီး
 “ဖမ်း ဖမ်း မလွတ်စေနဲ့” ဟု
 ဟုအော်ပြောလိုက်သည်။
 ထို့ကြောင့် လူအုပ်ကြီးသည် ထိုလူ၏နောက်မှ ပြေးလိုက်
 လာပြီး ဟွားသခင်လေးကို ဝိုင်းဖမ်းလေတော့သည်။
 ဟွားသခင်လေးသည် မိမိထံသို့ပြေးလာသောလူအုပ်ကြီး
 ကိုတစ်ချက်ကြည့်လိုက်ပြီး ထိုနေရာမှ ထွက်ပြေးသွားလေတော့
 သည်။
 လူအုပ်ကြီးက ငြာသံပေးကာ ဟွားသခင်လေး၏နောက်
 သို့ပြေး၍လိုက်လာကြသည်။
 သို့သော် လမ်းချိုးတစ်ခုသို့ ရောက်သောအခါ သူတို့
 သည် ဟွားသခင်လေးကို မျက်ခြည်ပြတ်သွားလေတော့၏။
 ဒေါသထွက်နေသော လူအုပ်ကြီးသည် ဆူညံပွက်လေ
 ရိုက်နေသည်။
 ချုံကျွန်းဖုန်းက လူအုပ်ကြီးကိုဖျောင်းဖျ၍ ထိန်းလိုက်
 သောအခါမှ လူအုပ်ကြီးသည် တဖြည်းဖြည်းငြိမ်သက်သွားပြီး
 နောက်လူအုပ်ကွဲသွား၏။

မီးလောင်နေသော တည်းခိုခန်းကလည်း မီးငြိမ်းသွားပြီ
 ဖြစ်သည်။
 အချိန်မီ ဝိုင်း၍ငြိမ်းသတ်လိုက်ကြသောကြောင့် တည်းခို
 ခန်း၏ခြေရင်းဘက်မှ အိမ်နှစ်လုံးနှင့် ဆိုင်ခန်းတစ်ခြမ်းမျှသာ မီး
 ထဲပါသွားသည်။
 မီးငြိမ်းသွားပြီဖြစ်၍ လမ်းပေါ်၌ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်နေ
 သော လူအုပ်ကြီးလည်း တဖြည်းဖြည်း ထွက်ခွာသွားကြပြီဖြစ်၏။
 ယခုဤနေရာ၌ ချုံကျွန်းဖုန်းတို့လူစုနှင့် လမ်းထဲမှလူတ
 ချို့သာကျန်တော့၏။
 ဟွားသခင်လေးသည် ထိုနေရာသို့ မယောင်မလည်ဖြင့်
 တစ်ခေါက်ပြန်ရောက်လာ၏။
 သူသည် မီးခိုးငွေ့များအူနေသော တည်းခိုရိပ်သာကို တစ်
 ချက်ကြည့်လိုက်၏။
 ပြီးမှ သူသည် စောစောကမြင်တွေ့လိုက်ရသော တည်းခို
 ခန်းရိပ်သာ၏ သန့်ရှင်းရေးအလုပ်သမားလေးကို ရှာဖွေကြည့်နေ
 မိသည်။
 ချုံကျွန်းဖုန်းက ဟွားသခင်လေးအနီးသို့ ရောက်လာပြီး
 “ခင်ဗျား ဘာကိုရှာနေတာလဲ” ဟု
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက
 “ဆိုင်က သန့်ရှင်းရေးလုပ်တဲ့ အလုပ်သမားကိုပါ”
 ချုံကျွန်းဖုန်းက ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး

“မီးလောင်တဲ့အကြောင်းကို သိချင်လို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ်”

ချို့ကျွန်းဖုန်းကပြုံးလိုက်ပြီး

“မီးလောင်တဲ့အကြောင်းရင်းကို သိချင်တာပဲဟာ ဘာဖြစ်လို့ ခင်ဗျားကိုမီးရှို့တယ်လို့ စွပ်စွဲတဲ့လူကို လိုက်မရှာတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ချို့ကျွန်းဖုန်း၏ စကားကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည်

ချို့ကျွန်းဖုန်းကို တအံ့တသြဖြင့် ကြည့်လိုက်သည်။

ချို့ကျွန်းဖုန်းက ပြုံး၍

“ခင်ဗျားကို မီးရှို့တဲ့လူလို့ စွပ်စွဲတဲ့လူဟာ ဒီအဆောက်အဦးကိုမီးရှို့တဲ့လူပဲ ဖြစ်ရမယ်လို့ ကျုပ်တော့ ထင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ် ခင်ဗျားပြောတာ နည်းလမ်းကျပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ သူသည် ကြိုက်ခြင်းချက်က

“သူက ဒေါသဖြစ်နေတဲ့လူအုပ်ကို ဆွဲလိုက်တော့ ကျုပ်လည်းထွက်ပြေးခဲ့ရတယ် သူ့ကိုကောင်းကောင်းမမှတ်မိလိုက်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ချို့ကျွန်းဖုန်းက ပြုံးလိုက်ပြီး

“သူက လူပါးဗျ ပထမသူကစပြီး ခင်ဗျားနောက်ကိုလိုက်တယ် ဒေါသဖြစ်နေတဲ့လူအုပ်က ခင်ဗျားရဲ့နောက်ကိုလည်းလိုက်ရော သူကနောက်ချန်နေခဲ့ပြီး ထွက်သွားတော့တာပဲ”

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒါဆို ခင်ဗျားက မှတ်မိလိုက်တာပေါ့ ဟုတ်လား”

ချို့ကျွန်းဖုန်းက ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒါနဲ့ ခင်ဗျားက မြောက်ပိုင်းဒေသမှာ အနေများတော့ ဒီလေဟာဆပ်မြို့ကို မကြာခဏရောက်ဖူးမှာပေါ့”

ဟုမေးလိုက်၏။

ချို့ကျွန်းဖုန်းကပြုံးကာ

“ခင်ဗျား ဘာကိုပြောချင်တာလဲ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“အင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ပြောရမယ်ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားကို အကူအညီတစ်ခု တောင်းချင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ချို့ကျွန်းဖုန်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ပြောပါ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ ချို့ကျွန်းဖုန်း၏အနီးသို့ တိုးကာ

“ဒါနဲ့ ခင်ဗျားပြောလိုက်၏။

ချို့ကျွန်းဖုန်းက ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

၉၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

“စိတ်ချပါ ကျုပ်သတင်းရရချင်း လာပြောပါ့မယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက နှုတ်ခမ်းကိုတစ်ချက် ကိုက်လိုက်ပြီး

“ကျုပ်ဒီမှာ တစ်ရက်နှစ်ရက်လောက်နေပြီး ချန်အန်းကို ပြန်မယ်”

ချိုကျွန်းဖုန်းက

“ကောင်းပြီ တကယ်လို့ ဒီမှာမမီရင် ကျုပ်ချန်အန်းကို လိုက်လာခဲ့မယ် ခင်ဗျားဘယ်မှာရှိမလဲ”

ဟွားသခင်လေးက တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး

“ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံကို သိလား”

ချိုကျွန်းဖုန်းက

“ကြားဖူးတယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ် အဲဒီမှာ ရှိတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ချိုကျွန်းဖုန်းက တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး

“ဒီလိုဆိုရင် ပိုကောင်းမယ် ကျုပ်အတွက်လည်း သေသေ

ချာချာ စုံစမ်းလို့ရမယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက

“ဟုတ်ကဲ့ပြောပါ”

ချိုကျွန်းဖုန်းက

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၉) ❖ ၉၇

“ကျုပ်တို့ နောက်လ(၁၅)ရက်နေ့မှာ တွေ့မယ့်နေရာက ငွေအိုးကြီးမကောင်းဘူးလား”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ကောင်းတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်သည် တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက်ဖက်၍ နှုတ်ဆက်ကြ၏။

ပြီးမှ ချိုကျွန်းဖုန်းက

“ခင်ဗျားနဲ့ မထင်မှတ်ဘဲ ဆုံတွေ့ခဲ့ရတော့ကို ကျုပ်ဘယ်တော့မှ မေ့မှာမဟုတ်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“လူတဝဟာ ဒီလိုပါပဲ တစ်ခါတစ်ခါမှ မထင်မှတ်တဲ့ အဖြစ်အပျက်တွေဟာ အမှတ်တရဖြစ်ရပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးသည် ချိုကျွန်းဖုန်းကို နှုတ်ဆက်၍ ထွက်လာခဲ့လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

◆ ◆ ◆

ထို့ကြောင့်သူသည် တန်အိကျင်းထံသို့ ကွက်လာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။

သူသည် တန်အိကျင်း၏ အိမ်ကလေးရှေ့၌ ရပ်နေ၏။
ရာသီဥတုက သာယာ၏။

နေရောင်ခြည်က နွေးထွေးနေ၏။

ဆီးနှင်းများက ယခင်နေ့များကဲ့သို့ ကျနေခြင်းမဟုတ်ဘဲ
ခပ်ပါးပါးကျနေ၏။

ဟွားသခင်လေးသည် အိမ်တံခါးကို ခေါက်လိုက်၏။

“ဒေါက် ဒေါက် ဒေါက်”

တံခါးခေါက်ပြီးနောက် တစ်အောင့်ခန့်အကြာ၌ အိမ်ထဲမှ
ခြေသံကြားရ၏။

ထို့နောက် တံခါးပွင့်လာပြီး အသက်(၅၀)ကျော် မိန်းမ
ကြီးတစ်ယောက် မျက်နှာပေါ်လာ၏။

အမျိုးသမီးကြီးသည် သခင်လေးကို မြင်လိုက်သောအခါ
ပြုံးပြ၍ တံခါးကို ပွင့်ပေးလိုက်၏။

အမျိုးသမီးကြီးသည် တန်အိကျင်းနှင့်အတူ နေထိုင်သော
အမျိုးသမီးကြီးဖြစ်၏။

ပထမအကြိမ် လာခဲ့စဉ်က ဟွားသခင်လေးနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့
ဖူးပြီးဖြစ်၏။

သူမက တံခါးကို ပွင့်ပေးရင်း

“မင်းရဲ့ညီမက မင်းကိုနေ့တိုင်း မျှော်နေလေရဲ့”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးသည် အိမ်ကလေးတစ်လုံး၏ရှေ့၌
နေ၏။

သူသည် အိမ်ကလေးကို အတန်ကြာအောင် ကြည့်နေ
ဤအိမ်ကလေးထဲ၌ တန်အိကျင်းရှိ၏။

တန်အိကျင်းသည် ဟွားသခင်လေးထံမှ ကတိတစ်
တောင်းခဲ့၏။

ထိုကတိမှာ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏အိမ်ထဲသို့
က သူမကိုအရင်လာ၍ ပြရန်ဖြစ်သည်။

ယခု ဟွားသခင်လေးသည် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး
အိမ်ထဲသို့ရောက်ရှိခဲ့ပြီဖြစ်၏။

ဟွားသခင်လေးက အမျိုးသမီးကြီးကို ပြုံး၍နှုတ်ဆက်လိုက်ပြီး အိမ်ထဲသို့ဝင်လိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် အတွင်းခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်၏။

ထိုအခန်းသည် ကျယ်ဝန်းသော အခန်းမဟုတ်ပါ။

သို့သော် အခန်းထဲ၌ အိမ်ထောင်ပရိဘောဂများက နေရာနှင့်သူ စနစ်တကျနေရာချထားသဖြင့် ကျယ်ဝန်းသည်ထင်မှတ်ရ၏။

ထို့ပြင် အခန်းတိုင်းကို သန့်ရှင်းရေး ပြုလုပ်ထားသဖြင့် အခန်းသည် သန့်ရှင်းသပ်ယပ်နေ၏။

အခန်း၏ပြတင်းပေါက်မှ ဆီစိမ်စက္ကူများကို အသစ်ပြုလည်မွမ်းမံ၍ တပ်ဆင်ထားသောကြောင့် သစ်လွင်နေ၏။

ပထမတစ်ခေါက် ရောက်ရှိစဉ်က ပြတင်းပေါက် ဆီစိမ်စက္ကူများသည် ဟောင်းနွမ်းပေါက်ပြဲနေခဲ့သည် မဟုတ် လှ။

ထို့အပြင် ပထမအကြိမ် ရောက်ရှိစဉ်က နံရံပေါ်၌ ပန်းကားချပ်များ ချိတ်ဆွဲထားခြင်း မရှိပါ။

ယခုနံရံပေါ်၌ လှပသော ပန်းချီကားများကို ချိတ်ဆွဲထား၏။

နွေးထွေးသော ရောင်ခြည်က ပြတင်းပေါက်ကိုဖြတ်၍ ပန်းချီကားပေါ်သို့ ကျရောက်နေ၏။

ပြတင်းပေါက်၏ဘောင်ပေါ်၌ ပန်းအိုးတစ်လုံးတင်ထား၏။

ထိုပန်းအိုးထဲ၌ နှင်းဆီပန်းပင်ကို စိုက်ထား၏။

ပွင့်လန်းနေသော နှင်းဆီပန်းမှ သင်းပျံ့သောမွှေးရနံ့က အခန်းထဲ၌ လွင့်ပျံ့နေ၏။

ပြတင်းပေါက်နှင့် မနီးမဝေး၌ ခုတင်တစ်လုံးရှိ၏။

ကြေးခုတင်ဖြစ်၏။

ထိုခုတင်ပေါ်၌ မိန်းကလေးတစ်ယောက်သည် ခုတင်ခေါင်းရင်းကို နောက်ကျောမှီ၍ ထိုင်နေ၏။

ခုတင်ခေါင်းရင်းနှင့် သူမ၏ကျောပြင်ကြား၌ ခေါင်းအုံးတစ်လုံးကိုခုထားသည်။

သစ်လွင်သော အဝတ်အစားများကိုလည်း ဝတ်ဆင်ထားသည်။

သူမ၏ခန္ဓာကိုယ်အောက်ပိုင်းကို စောင်တစ်ထည်ဖြင့် ဖုံးအုပ်ထား၏။

သူမသည် ပြတင်းပေါက်မှ နှင်းဆီပန်းအိုးကိုငေးကြည့်သည်။

သူမ၏စိတ်များက ဤအခန်းထဲ၌ မရှိဘဲ အဝေးသို့လွင့်ပျံ့ဟန်တူ၏။

သူမသည် အခန်းထဲသို့ ဟွားသခင်လေးဝင်လာသည်ကို မသိပါ။

အတန်ကြာမှ သူမသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကိုခပ်လေးစားချလိုက်သည်။

သူမသည် တန်အိကျင်းပင်ဖြစ်သည်။

၁၀၂ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟွားသခင်လေးသည် သူမကိုစတင်တွေ့စဉ်က သူမ၏ မျက်နှာသည် လန်းဆန်းတက်ကြွနေသည်။

ယခု သူမ၏မျက်နှာသည် အနည်းငယ်နွမ်းလျဟန်ပေါ်နေလေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် အခန်းတံခါးဝ၌ ရပ်လိုက်ပြီး ခုတင်ပေါ်မှ တန်အိကျင်းကို အတန်ကြာအောင်ကြည့်နေသည်။

ပြီးမှ ချောင်းတစ်ချက်ဟန် လိုက်သည်။

“အဟမ်း အဟမ်း”

ဟွားသခင်လေး၏ ချောင်းဟန် သံကြောင့် ခုတင်ပေါ် တန်အိကျင်းက အခန်းတံခါးဝသို့ လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

အခန်းတံခါးဝ၌ ဟွားသခင်လေးရပ်နေသည်ကို မြင်လိုက်ရသောအခါ သူမ၏မျက်နှာသည် ဝင်းလက်သွားသည်။

ပျောက်ဆုံးနေသော ပျော်ရွှင်မှုများက သူမ၏မျက်နှာပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာသည်။

ဟွားသခင်လေးက ခုတင်အနီးသို့ လျှောက်လာရင်း

“ကျုပ် ကုတိတည်ပါတယ်နော်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းကပြုံး၍

“ဟွားသခင်လေးဟာ ပေးတဲ့ကတိကို ဘယ်တော့မှ ဖျက်ဘူးဆိုတာ ကျွန်မသိပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်ခေး(၃) ❖ ၁၀၃

“မင်း မြင်ချင်တဲ့ပစ္စည်းကို ကျုပ် ယူလာခဲ့တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ဟွားသခင်လေးကို အံ့သြသောမျက်လုံးများဖြင့်ကြည့်လိုက်သည်။

ပြီးမှ

“ရှင် တကယ်ပြောတာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ကျုပ် တကယ်ပြောတာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းကပြုံးလိုက်ပြီး

“ရှင် ရမယ်ဆိုတာ ကျွန်မယုံပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ်က ကတိပေးထားတဲ့အစွဲဆိုရင် မဖြစ်ဖြစ်... သုပ်တတ်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ကျွန်မ ယုံပါတယ်”

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒါနဲ့ စကားမစပ် ချင်းချင်းဟာ မင်းရဲ့မိတ်ဆွေနော်”

တန်အိကျင်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

၁၀၄ ❖ နန္ဒကျော်သူ

“ဟုတ်ပါတယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“သူက ယုံကြည်စိတ်ချရတယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်နော်”

တန်အိကျင်းက ဦးခေါင်းညှိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ် အခုဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“သူကလည်း ဒီတံဆိပ်တုံးကိုလိုချင်တဲ့လူတွေထဲမှာပါ နေတယ်”

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

တန်အိကျင်းက မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အံ့သြဟန် ဖြင့် မျက်လုံးပြူးကာ

“ရှင် ဟုတ်လား ဒါဆို အခုသူသေသွားပြီလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်း၏ စကားကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“နေပါဦး သူသေပြီဆိုတာ မင်းက ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ရယ်မောပြီး

“ဒါကိုများ ထူးဆန်းလို့လား ရှင်အပေါ်မတရားကြံချင် တဲ့လူဟာ သူ့ဒဏ်သူခံရတာပဲ မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၃) ❖ ၁၀၅

တန်အိကျင်း၏ စကားကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည်ပြုံး လိုက်မိသည်။

တန်အိကျင်းကပြုံး၍

“ကဲပါ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တံဆိပ်တုံးကို ရှင်ရလာခဲ့တာပဲ မ ဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒါပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးက ကျီရင်ဘတ်ကြားထဲမှ တံဆိပ်တုံးကို ထုတ်ယူလိုက်သည်။

တန်အိကျင်း၏ မျက်လုံးများသည် အရောင်တဖိတ်ဖိတ် တောက်လာသည်။

ဟွားသခင်လေးက တံဆိပ်တုံးကို တန်အိကျင်းထံလှမ်း ပေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းသည် ဟွားသခင်လေး၏လက်ထဲမှ တံဆိပ် တုံးကို လှမ်းယူလိုက်သည်။

သူမ၏မျက်နှာက ပြုံးနေသည်။

သူမ၏မျက်လုံးများက အရောင်တောက်နေသည်။

သူမသည် တံဆိပ်တုံးကို တယုတယကိုင်တွယ်ရှင်း မျက်လုံးအိမ်ထဲမှ မျက်ရည်များစီးကျလာသည်။

သူမ၏ လက်များက တဆတ်ဆတ်တုန်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သူမကိုကြည့်ပြီး စိတ်မကောင်းစွာ ဖြင့်သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းသည် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ တံဆိပ်တုံးကြောင့် ခြေထောက်တစ်ဖက် ဖြတ်ခဲ့ရသည်။

ချင်းချင်း၊ ဟန်ကျင်းမေးလိမ့်နဲ့၊ တောင်ဆိပ်နှင့် အထမ်းသမားနှစ်ယောက်သည် ငါ့တံဆိပ်တုံးကြောင့် သေဆုံးခဲ့ရ၏။

ထို့ကြောင့် ထိုတံဆိပ်တုံးသည် မေးခွန်းထင်းနေပြီဖြစ်သည်။

ထိုသို့ဖြစ်ရသည်မှာ တံဆိပ်တုံး၏ အပြစ်မဟုတ်ပါ။ လူတို့၏ လောဘရမ္မက်ကြောင့်သာဖြစ်သည်။

တံဆိပ်တုံးကို လက်ဝယ်ရရှိထားသောလူသည် သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ အရိုက်အရာကို ဆက်လက်ခံယူရမည်ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် တံဆိပ်တုံးအကြောင်းကိုသိထားသောလူများသည် လောဘဇောတို့ကိုကာ တစ်ယောက်ရရှိစေရန် တစ်ယောက်ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲကြသည်။

တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လိမ်လည်ခဲ့ကြသည်။ တစ်ယောက်ကိုတစ်ယောက် လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်ကြ၏။

တန်အိကျင်းသည် တံဆိပ်တုံးကို ယုယစွာကိုင်တွယ်ရာမှ တင်းကြပ်စွာဆုပ်ကိုင်လိုက်၏။

သူမ၏ လက်များကတုန်ခါနေသည်။ သူမ၏ ပါးပြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်များစီးကျနေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် တန်အိကျင်းတို့ကြည့်ရှုင်းသက်

ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်၏။

ပြီးမှ

“အင်း ကျုပ်သာ ဒီတံဆိပ်တုံးကိုပိုင်ရင် မင်းကိုပေးလိုက်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ဟွားသခင်လေးကိုလှည့်ကြည့်ကာ “ရှင် စိတ်မကောင်းမဖြစ်ပါနဲ့ ဒီတံဆိပ်တုံးကို ကျွန်မ မလိုချင်တော့ ရခဲ့ရင်လည်း ကျွန်မအတွက် ဘာမှအဓိပ္ပါယ်မရှိတော့ပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည်။

သူမ၏ အသံကအနည်းငယ် တုန်ခါနေသည်။

သူမ၏ ပါးပြင်ပေါ်သို့ မျက်ရည်များစီးကျနေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး မျက်နှာလွှဲကာနံရံပေါ်မှ ပန်းချီကားကိုကြည့်လိုက်လေတော့သည်။

တံဆိပ်တုံးသည် တန်အိကျင်း၏ လက်ထဲ၌ရှိနေ၏။

နေရောင်ခြည်ကြောင့် တံဆိပ်တုံးသည် အရောင်တဖိတ်ဖိတ်လက်နေသည်။

တံဆိပ်တုံး၏ အရောင်အသွေးသည် တောက်ပနေ၏။

ထို့အပြင် တံဆိပ်တုံး၌ မမြင်နိုင်သော တန်ခိုးအာဏာများပေါ်ထွက်နေသည်ဟု ထင်မှတ်ရသည်။

တန်အိကျင်းသည် တံဆိပ်တုံးကို နှမ်းရှုံ့ရှင်း

“ကျေးဇူးတင်ပါငယ် ရှင်ကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

၁၀၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် နံရံပေါ်မှပန်းချီကားကို ကြည့်နေလေသည်။

တန်အိကျင်းသည် ဟွားသခင်လေးကို လှမ်းကြည့်လိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပန်းချီကားကို စိတ်ဝင်စားစွာကြည့်နေသည်ကို တွေ့ရသဖြင့် ပြုံးလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမသည် လက်ထဲမှတံခွန်တုံးကို ပြတင်းပေါက်သို့ လှမ်းပစ်လိုက်သည်။

တံဆိပ်တုံးက ပြတင်းပေါက်မှတဆင့် အပြင်သို့ ရောက်သွားသည်။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် အပြင်ဘက်မှအလင်းတန်းတစ်ခုက ပြတင်းပေါက်ကိုဖြတ်ကာ တန်အိကျင်းထံသို့ ရောက်ရှိလာ၏။

ဟွားသခင်လေးသည် နံရံပေါ်မှပန်းချီကားကို ကြည့်နေရာမှအရာဝတ္ထုနှစ်ခု လေထဲမှဖြတ်သွားသံကိုကြားလိုက်ရ၏။

ထို့ကြောင့် သူသည်တန်အိကျင်းကို လှည့်ကြည့်လိုက်၏။

တစ်ချိန်တည်းမှာပင် ပြတင်းပေါက်မှ ဝင်ရောက်လာသည့်အလင်းတန်းသည် တန်အိကျင်း၏ရင်သို့ ထိုးစိုက်သွားသည်ကို ဟွားသခင်လေး မြင်တွေ့လိုက်ရသည်။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် တန်အိကျင်းထံသို့ ကပျာကယာပြေးလာသည်။

တန်အိကျင်း၏အနီးသို့ ရောက်သောအခါ တန်အိကျင်း

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၅) ❖ ၁၀၉

၏ရင်ဝဉ် ဓားမြှောင်တစ်လက် စိုက်ဝင်နေသည်ကိုတွေ့ရသည်။

သူမ၏ လက်ထဲ၌တံဆိပ်တုံးကို မတွေ့ရတော့ပါ။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး “ဟင်း အလိမ်ခံလိုက်ရပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ပြုံးလိုက်၏။

သူမ၏အပြုံးက ဖျော့တော့သောအပြုံးဖြစ်သည်။

သူမ၏ မျက်နှာက ဖြူဖပ်ဖြူရော်ဖြစ်လာသည်။

သူမ၏ ဦးခေါင်းလော၊ သို့မဟုတ် ရယ်မောခြင်းလောဟု ဝေခွဲမရသည့်မျက်လုံးတစ်စုံက တဖြည်းဖြည်းအရောင်မှိန်လာ၏။

သူမက နှုတ်ခမ်းကို လှုပ်ရှားလိုက်ပြီး

“ရှင် လိုက်မသွားဘူးပေါ့”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါပြလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းကပြုံးလိုက်၏။

သူမ၏ မျက်နှာပေါ်၌ယခုကဲ့သို့ ဖြစ်လာလိမ့်မည်ဟု သူမကကြိုတင် နားလည်မျှော်လင့်ထားကြောင်း ပေါ်လွင်နေ၏။

ဟွားသခင်လေးက

“အခုလိုဖြစ်လိမ့်မယ်လို့ ခင်ဗျားတွေ့ထားတယ် မဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

တန်အိကျင်းကပြုံးကာ

၁၁၀ ❖ နန္ဒကျော်သူ

“ဟုတ်ပါတယ်၊ မထူးဆန်းပါဘူး၊ ကျွန်မကရှင်ကိုလိမ်
တယ်၊ အခု ကျွန်မကအလိမ်ခံလိုက်ရတယ် မထူးဆန်းပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူမကဆက်၍ပြောသည်။

“ကျွန်မ ပြောသားပဲ ရှင်ကိုလိမ်လည်ကောက်ကျစ်တဲ့လ
ဟာသေရတာချည်းပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

သူမ၏ အသံသည်ပြောရင်းဆိုရင်း တဖြည်းဖြည်းနှင့်အသံ
ကတိမ်ဝင်သွား၏။

ထို့နောက် သူမသည် မေးတစ်ချက်ဆတ်ကာငြိမ်သက်
သွားလေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး
တန်အိကျင်း၏ လက်ကိုအသာအယာဆုပ်ကိုင်ရင်း

“တန်အိကျင်း”

ဟုခေါ်လိုက်သည်။

တန်အိကျင်းက ဟွားသခင်လေး၏ခေါ်သံကို ကြားနိုင်
တော့မည် မဟုတ်ပါ။

သူမသည် လောကကြီးထဲမှအပြီးအပိုင် ထွက်ခွာသွား
ဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

တန်အိကျင်းသည် ဟွားသခင်လေးထံမှ တံဆိပ်တုံးကိုရ
ယူနိုင်ရန် ဟွားသခင်လေးအပေါ် ပရိယာယ်သုံးခဲ့သည်။

ထိုသို့ တန်အိကျင်းက မိမိအပေါ်အကွက်ဆင်၍ ပရိ
ယာယ်သုံးကြောင်းကို ရိပ်စားမိသည်။

ခြေတစ်ဖက်ပြတ်နေသော တန်အိကျင်းသည် တံဆိပ်တုံး
အပေါ် ယခုလောက်သံယောဇဉ်မထားသင့်ပါ။

ဤမျှ သံယောဇဉ်ကြီးမားဖို့လည်း မလိုပါ။

ယခုကဲ့သို့ တန်အိကျင်းက တံဆိပ်တုံးအပေါ် သံယော
ဇဉ်ကြီးမားနေခြင်းသည် လျှို့ဝှက်ချက်တစ်စုံတစ်ခုရှိရမည်ဟုဟွား
သခင်လေးကထွေးလိုက်သည်။

၁၁၂ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ထို့ကြောင့်သူသည် တန်အိကျင်းလက်ထဲသို့ တံဆိပ်တုံး ထည့်ပေးပြီးသောအခါ နံရံပေါ်မှ ပန်းချီကားကိုစိတ်ပါဝင်စွာ ဟန်ဖြင့် ကြည့်နေခဲ့၏။

ထိုအချိန်၌ တန်အိကျင်းသည် တံဆိပ်တုံးကို ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်ဘက်သို့ ပစ်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် ပြတင်းပေါက်အပြင်ဘက်၌ တစ်စုံတစ်ယောက်က တံဆိပ်တုံးကို ယူရန်စောင့်နေလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

ထိုလူသည် တန်အိကျင်း၏ ယုံကြည်ရသောသူဖြစ်မည် သို့မှသာ တန်အိကျင်းသည် တံဆိပ်တုံးကို ထိုလူထံသို့ စိတ်ချလက်ချပစ်ပေး လိမ့်မည်ဖြစ်၏။

သို့သော် ထိုလူက တန်အိကျင်းကိုသစ္စာဖောက်ခဲ့သည်။

ထို့အပြင် ထိုလူသည် တန်အိကျင်းကိုပါ နှုတ်ပိတ်ခဲ့၏။

တန်အိကျင်းသည် ထိုလူက မိမိကိုယခုကဲ့သို့ လုပ်ကြံ လိမ့်မည်ဟု ထင်မှတ်မထားနဲ့ပါ။

အနည်းဆုံး ထိုလူသည် တံဆိပ်တုံးရပြီးနောက် သူမက ပစ်သွားလိမ့်မည်ဟုသာ ထင်မှတ်ထားခဲ့သည်။

ယခု ထိုလူက သူမကိုလုပ်ကြံခဲ့ပြီဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ထိုလူသည် မည်သူနည်း။

ဟွားသခင်လေးသည် စဉ်းစား၍မရပါ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်ပါစေ ထိုလူသည် တန်အိကျင်းက အားကိုး ယုံကြည်သောလူတစ်ယောက် ဖြစ်လိမ့်မည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးသည် ထိုသို့စဉ်းစားလိုက်ပြီးတန်အိကျင်း

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၅) ❖ ၁၁၃

အစွမ်းများကို မွေ့နှောက်ရှာဖွေ စစ်ဆေးလိုက်သည်။

သို့သော် မသင်္ကာစရာ တစ်စုံတစ်ရာမျှမတွေ့ရပါ။

ထို့ကြောင့် တန်အိကျင်းကိုလုပ်ကြံသောလူသည် တန်အိကျင်း၏ အားကိုးယုံကြည်ခြင်းကို အသုံးချ၍ တံဆိပ်တုံးကိုရယူ ခြင်းဖြစ်မည်ဟု ဟွားသခင်လေးက တွေးလိုက်မိသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းချကာ တန်အိကျင်း၏ အခန်းမှထွက်လာခဲ့သည်။

ဧည့်ခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ ဟွားသခင်လေး၏ခြေ မိုးများသည် ရုတ်တရက် ရပ်တန့်သွားသည်။

သူ၏ စိတ်ထဲ၌တစ်စုံတစ်ခု လစ်ဟာနေသကဲ့သို့ ခံစား ချက်ရလေသည်။

သူသည် သိုင်းလောကွသားဖြစ်သည်။

သိုင်းလောကွ၌ ကျင်လည်နေသူဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် နှစ်ပေါင်းများစွာတွေ့ကြုံလာခဲ့ရသော တွေ့အကြုံများကြောင့် တစ်စုံတစ်ရာချွတ်ချော်နေသည်ဟု ထင်၍ အလိုလိုခံစားရခြင်းဖြစ်သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် အခန်းကို လှည့်ပတ်ကြည့်လိုက် သည်။

အခန်းသည် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်နေသည်။

ထို့ကြောင့် ဟွားသခင်လေးသည် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက် မီးဖိုချောင်သို့ လျှောက်လာခဲ့၏။

မီးဖိုချောင်ထဲ၌ မိမိကို အိမ်တံခါးဖွင့်ပေးသော အမျိုး

၁၁၄ ❖ နန္ဒကော်သို့

သမီးကြီးကို တွေ့ရသည်။

သူမ ဟွားသခင်လေးကို မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်သည်။

သို့သော် သူမသည် ဟွားသခင်လေးကိုဘာမှမပြော။ သူမသည် ဟွားသခင်လေးကိုသာမက မည်သူ့ကိုလည်းစကားပြောလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

အကြောင်းမှာ ဤလောကပေါ်၌ စကားပြောသော သေအလောင်း မရှိသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး အမျိုးသမီး၏အလောင်းကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။

အမျိုးသမီးကြီး၏ မျက်လုံးများက ဝိုင်းစက်ပြူးကျယ်အံ့သြဟန်ဖြစ်ပေါ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် အမျိုးသမီးကြီးနှင့် လူသတ်သမားသည် နီးသူလည်းဖြစ်နိုင်သည်။

ထို့ကြောင့် သူမကိုလူသတ်သမားက လုပ်ကြံသောသူမသည် မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အံ့သြသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးသည် သေဆုံးနေသော အမျိုးသမီး၏မျက်လုံးများကို ဝိတ်ပေးလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် အိမ်ထဲမှထွက်လာခဲ့ပြီး နောက်ဖေး၌ ကျင်းနှစ်ကျင်းကို စတင်တူးဆွလေတော့သည်။ ဟန်ကြူးမြို့ကဟွားဂေဟာ၌ သခင်လေးသည် လေ

မိုးဗျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၁) ❖ ၁၁၅

ဆပ်မြို့၌ သုဘရာဇာဖြစ်နေရပြီ မဟုတ်ပါလား။

နောက်တစ်နေ့ နံနက်စာစားပြီးနောက် ဟွားသခင်လေးသည် မြို့မှ ထွက်လာခဲ့၏။

နှင်းများက တဖွဲဖွဲကျနေသည်။

အေးစိမ့်သောလေသည် တဟူးဟူးတိုက်ခတ်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် နှင်းလေထဲ၌အေးစိမ့်သောဒဏ်ကိုခံစားရသည့်အလား ခရီးထွက်လာခဲ့သည်။

ထိုနေ့ နေ့လည်ပိုင်း၌ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံဘော်(၃)ယောက်သည် လေဟာဆပ်မြို့မှ ထွက်ခွာလာခဲ့သည်။

သူတို့သည် ချန်အန်းမြို့သို့ ပြန်လည်ထွက်ခွာလာခြင်းဖြစ်၏။

ဟွားသခင်လေးသည် ရှုပ်ထွေးသောတံဆိပ်တုံး၏ပုစ္ဆာကို အပြေထုတ်နေ၏။

သို့သော် စဉ်းစားလေရှုပ်ထွေးလေဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည်ချန်အန်းမြို့သို့ပြန်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ပုစ္ဆာတစ်ဖုတ်ကို အဖြေရှာ၍မရလျှင် ပုစ္ဆာ၏အစကို ပြန်၍အမွေမည်မဟုတ်ပါလား။

၁၁၆ ❖ ခုန့်ကျော်သူ

ယခု ကိစ္စ၏အဖြေသည် ချန်အန်းမြို့၌ပင် ရှိရမည်ဟု သဘောထားဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည်ချန်အန်းမြို့သို့ ပြန်လာခဲ့ခြင်းဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလား။

ဆောင်းရာသီ၏ညဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ညသည်အေးစိမ့်နေသည်။

နှင်းများက ခပ်ပါးပါးကျနေသည်။

ချန်အန်းမြို့၏ လမ်းများသည် နှင်းရည်များကြောင့် စွတ်နေသည်။

ညဉ့်၏လေက တသုန်သုန်တိုက်ခတ်နေသည်။

ညဉ့်နက်နေပြီဖြစ်၍ ချန်အန်းမြို့သည် တိတ်ဆိတ်နေသည်။

ည၏ ပိုးမွှားများအော်မြည်သံကိုသာ တစ်ခါတစ်ရံကြားရလေသည်။

ထိုကဲ့သို့ လမ်းပေါ်၌ လူပြတ်နေသောအချိန်၌ သိုးမွှေးအနွေးထည်အင်္ကျီရှည်ကို ဝတ်ဆင်ထားသောလူတစ်ယောက်သည် လမ်းပေါ်သို့ ရောက်လာသည်။

ထိုလူသည် လူသူကင်းသောလမ်းအတိုင်းလျှောက်လာပြီး လမ်းကြားတစ်ခုအတွင်းသို့ ချိုးကွေ့ဝင်ရောက်လိုက်၏။

လမ်းကြားက မှောင်မည်းနေ၍ တိတ်ဆိတ်နေသည်။

လမ်းမကြီး၏တစ်ဘက်ထိပ်၌ အနီရောင်မီးအိမ်တစ်လုံးသည် လေထဲ၌ယိမ်းကာ လှုပ်ရှားနေသည်။

ထိုမီးအိမ်သည် အိုမင်းဟောင်းနွမ်းနေသော အိမ်တစ်လုံး၏တံစက်မြိတ်၌ ချိတ်ဆွဲထားခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုအိမ်သည် လမ်းကြား၏အစွန်းတွင်ရှိသည်။

ထိုမီးအိမ် ချိတ်ဆွဲထားသောအိမ်သည် ချန်အန်းမြို့မှငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံပင်ဖြစ်သည်။

ထိုလောင်းကစားရုံ၌ လောင်းကစားနည်းပေါင်း(၁၀၀) ကျော်ရှိသည်။

ထိုလောင်းကစားရုံ၏ ဆောင်ပုဒ်မှာ 'သင်ကံကောင်းလျှင် ငွေအိုးကြီးထမ်း၍ပြန်ရမည်' ဟူ၍ဖြစ်သည်။

ထိုလောင်းကစားရုံကို ချန်အန်းမြို့၌ ဖွင့်လှစ်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း(၂၀)နီးပါးရှိပြီဖြစ်သည်။

သို့သော် ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံမှ ငွေအိုးကြီးထမ်းထွက်လာသူ တစ်ယောက်မှမရှိသေးပါ။

ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံပိုင်ရှင်သာလျှင် နှစ်ပေါင်း(၂၀)အတွင်း တရားဝင်မိန်းမငါးယောက် ရှိသွားပြီဖြစ်သည်။

ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံ၏ တံစက်မြိတ်မ မီးအိမ်သည် တသုန်သုန်တိုက်ခတ်နေသော ဆောင်းည၏လေကြောင့် လှုပ်

၁၁၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ယမ်းနေသည်။

သားမွေးအမွေးထည်အင်္ကျီရှည် ဝတ်သင်ထားသော သည်ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံ၏ ရှေ့ခွံရပ်တန့်လိုက်သည်။ သူ၏ မျက်လုံးများက လေတိုက်၍လှုပ်ယမ်းနေသော မီးအိမ်ကို ကြည့်နေသည်။

ပြီးမှ သူသည်ကျေနပ်စွာပြုံးလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်လေတော့သည်။

မိုးပျံ့နဂါးသိမ်းငှက်ခွေ(၄) ❖ ၁၁၉

ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံကို အပြင်မှကြည့်လျှင် အလွန် နောင်းမွန်းအိုမင်းနေသော အိမ်ကြီးအဖြစ်ခြင်တွေ့ရမည်ဖြစ်၏။

အကယ်၍ သင်သည် ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်ပါက အံ့သြသွားလိမ့်မည်ဖြစ်သည်။

အခြောင်းမှ ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံ၏ အကွင်းဝိုင်း သည်ခန့်ညားပြီးသစ်လွင်နေသော ဂြာင်ဖြစ်သည်။

ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်သည့် နေ့ပထမဆုံး ဧည့်ခန်းဆောင်ကို ရောက်မည်ဖြစ်သည်။

ဧည့်ခန်းဆောင်၌ ဧည့်သည်များ သက်တောင့်သက်သာ စားစိုရန် ခန့်ညားကျယ်ဝန်းသော ဧည့်ခန်းသုံး အိမ်ထောင်ပရိ သာကများဖြင့် မွမ်းမံထားသည်။

အခန်း၏ထောင့်၌ အရက်ရောင်းချသော နေရာရှိပြီး နာ သည်ကျော်အရက်များ ရရှိသည်။

အခန်း၏ အခြားတစ်ဘက်၌ ငွေလဲလှယ်ရန် နေရာတစ်ခု သည်။

လောင်းကစားရုံသို့ လောင်းကစားရန် ရောက်လာသော လူအားလုံးသည် ထိုစားပွဲ၌ငွေနှင့်တိုက်ကင်ကို လဲလှယ်ရမည်ဖြစ် သည်။

စားသောက်လိုသူများအတွက်လည်း စားသောက်ဖွယ်ရာ နားကိုစီစဉ်ပေးသော နေရာလည်းပြုလုပ်ထားသည်။

ထို့ကြောင့် လောင်းကစားရုံသို့ ဝင်ရောက်လာသူတိုင်း သည်လောင်းကစားရုံမှပြန်ထွက်လာသောအခါ သူတို့၏ငွေများ

သည် အရက်ဖိုး စားသောက်ဖွယ်ရာဖိုးကို ထားရစ်ခဲ့ရသည်။
 လောင်းကစားရုံထဲသို့ ဝင်လာသောလူသည် ကိုယ်ပေါ်
 သားမွေးအနွေးထည်အင်္ကျီရှည်ကို ချွတ်လိုက်သည်။
 ထို့ကြောင့် သားမွေးအနွေးထည်အောက်မှ အချိုးအစား
 ကျန၍ အထက်တန်းအပ်ချုပ်သမား၏ လက်ရာအင်္ကျီကပေါ်လာ
 လေသည်။

ဆိုင်လုလင်တစ်ယောက်က ထိုလူကိုပြုံးပြ၍

“မင်္ဂလာပါ ဆရာယုဖို့စွမ်း”

ဟုနှုတ်ဆက်လိုက်လေသည်။

ယုဖို့စွမ်းက ပြုံး၍ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ပြီး ဧည့်ခန်း
 ဖြတ်၍ အတွင်းခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လိုက်သည်။

ဧည့်ခန်းနှင့်အတွင်းခန်းကို စည်းခြားထားသော တံခါး
 အသံလုံနေသောကြောင့် ဧည့်ခန်းထဲ၌ တိတ်ဆိတ်နေသော်လည်း
 အတွင်းခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ လူသံများအံ့စွာတုံးပစ်သံ
 ငွေကြေးအချင်းချင်း ရိုက်ခတ်သံများ စသည်ဖြင့် ဆူညံနေ၏။

အောင်ပွဲခံသူက ဝမ်းသာအားရအော်ဟစ်သကဲ့သို့ ရှုံး
 သူကလည်း မနားတမ်းပြစ်ပြစ်နှစ်နှစ် ဆဲရေးတိုင်းထွာနေသည်။

ထို့အပြင် ကစားသူအချင်းချင်း တစ်ယောက်ကိုတစ်
 ယောက်မခံချင်အောင်ပြောဆိုနေသော အသံများကိုလည်းကြား
 ရမည်ဖြစ်သည်။

ယုဖို့စွမ်းသည် အပေါ်ထပ်သို့ တက်ရန် လှေခါးရှိရာ
 လျှောက်လာသည်။

အပေါ်ထပ်၌ အခန်းများဖွဲ့ထားသည်။

ငွေကြေး မြင့်မားပြီးအေးချမ်းစွာလောင်းကစားလိုသူများ
 အတွက် အသံလုံအခန်းများဖွဲ့စည်းထားသည်။

လူတို့၏အမြင်၌ ရိုးသားသောလူကြီးလူကောင်းဟန်ဖြင့်
 ငြိမ်ကုပ်နေသာလူများကလည်း ဤကဲ့သို့ အခန်းများဖွဲ့စည်းထား
 သဖြင့် ဤလောင်းကစားရုံကို သဘောကျ၏။

သို့မှသာ မိမိတို့ကုပ်ကမြင်းကြောင်း မည်သူမျှသိနိုင်လိမ့်
 မည် မဟုတ်ချေ။

ထို့အပြင် ထိုကဲ့သို့သော လူကြီးလူကောင်းများအတွက်
 အဖော်ရစေရန် ငယ်ရွယ်လှပသော မိန်းကလေးများကို မုတ်ဆိတ်
 ပြာကဖန်တီးပေးထားသောကြောင့် လူကြီးလူကောင်းများက မုတ်
 ဆိတ်ပြာကို အလွန်သိတတ်သောလူဟု ချီးကျူးကြ၏။

အမှန်မှာ မုတ်ဆိတ်ပြာက ထိုကဲ့သို့ ငယ်ရွယ်လှပသော
 မိန်းကလေးများကို အသုံးပြုကာ လူသိမခံနိုင်သော လူကြီးလူ
 ကောင်းများထံမှပါလာသမျှသော ပွိုက်ဆံကိုချူယူနေခြင်းဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ထိုလူကြီးလူကောင်းများသည်
 ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံသို့ ဝင်လာစဉ်က အိတ်ကြီးဖောင်းနေ
 သလောက် လောင်းကစားရုံမှပြန်ထွက်သွားသောအခါ ဖောင်း
 ကားနေသောအိတ်သည် ပါးကပ်သွားလေတော့သည် မဟုတ်ပါ
 လား။

အပေါ်ထပ်သို့ တက်သောလှေခါးထိပ်၌ လူနှစ်ယောက်
 ရပ်နေသည်။

လူ့သိလူးကြီးဟု ထင်မှတ်ရလောက်အောင် ထွားကျိုင်း
သောလူထွားကြီးနှစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

ထိုသူထွားကြီးနှစ်ယောက်က စည်သည်များကိုအေးချမ်း
စွာ ကစားစေနိုင်ရန် ဤနေရာ၌ အစဉ်အဆက် ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အပေါ်ထပ်သို့ အောက်တန်းရုံလူက မတက်
တော့ပါ။

ထိုလူထွားကြီးနှစ်ယောက်က အပေါ်ထပ်သို့
တက်ရောက်ရမည့် လူစာရင်းကို ကောင်းစွာနားလည်သူများ
ဖြစ်သည်။

ယခု ပုယိုစွမ်းက လှေခါးလိပ်သို့ ရောက်လာသည်။
လူထွားကြီးနှစ်ယောက်က ပုယိုစွမ်းကို လက်နှစ်ဖက်
ဆုပ်၍ဂျီရုပြုလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းသည် ဤလောင်းကစားရုံ၏ အပေါ်ထပ်သို့
တက်ရောက်နိုင်ရုံသာမက ဤလောင်းကစားရုံ၌ မိမိသွားလိုသော
နေရာသို့ သွားရောက်နိုင်သူဖြစ်သည်။

ပုယိုစွမ်းက လူထွားကြီးနှစ်ယောက်ကို ဦးခေါင်းညိတ်ပြု
လိုက်ပြီး

“ဟွားသခင်လေး ရောက်နေတယ်ဆို”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လူထွားကြီးတစ်ယောက်က ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ကဲ့ ဒီနေ့ညနေစောင်းကပ် ရောက်လာပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းက

“ဘယ်အခန်းမှာလဲ”

လူထွားကြီးက

“အခန်းနံပါတ်(၆)မှာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းက ဘာမှမပြောတော့ပါ။

သူသည် အပေါ်ထပ်သို့ လှေခါးအတိုင်းတက်လာခဲ့တော့
သည် မဟုတ်ပါလား။

“ဟွားသခင်လေးသည် လေဟာဆပ်မြို့မှ ပြန်ရောက်လာ
ပြီဖြစ်သည်။

သူသည် တစ်ချိန်လုံးဆီးနှင်းများဖုံးလွှမ်းနေသော လေ
ဟာဆပ်မြို့မှပြန်လည်ရောက်ရှိလာပြီးနောက် ရေနေ့ဖြင့်ရေချိုး
ကာ ကိုယ်လက်သန့်စင်လိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် သူသည်လန်းဆန်း၍သွားသည်။

ရေခိုးချိုးပြီးနောက် သူသည် သန့်ရှင်းသပ်ရပ်သောအ
ဝတ်အစားများကို လဲလှယ်ဝတ်ဆင်လိုက်သည်။

မှတ်ဆိတ်ပြာက လေဟာဆပ်မြို့မှ ပြန်ရောက်လာသော

၁၂၄ ❖ ခုန့်ကျော်သူ

ဟွားသခင်လေးကို လိုလေသေးမရှိအောင် ပြုစုဖို့ ငယ်ရွယ်၍ အလွန်ချောမောလှပသော မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ကို ပို့ပေးထားလေသည်။

မိန်းကလေးနှစ်ယောက်က ဟွားသခင်လေးကို ခြေဆုပ်လက်နယ်ပြုနေစဉ် တံခါးခေါက်သံပေါ်ထွက်လာသည်။

ထို့နောက် တံခါးပွင့်သွားပြီး အခန်းထဲသို့ ပုယိုစွမ်းငင်ရောက်လာသည်။

ပုယိုစွမ်းက ဟွားသခင်လေးကိုပြုံးပြီး နှုတ်ဆက်လိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးက လက်ငှေ့ယမ်းပြလိုက်ပြီး မိန်းကလေးနှစ်ယောက်အား

“ညည်းတို့ သွားကြတော့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

အခန်းထဲမှ မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ထွက်သွားသော အခါ ပုယိုစွမ်းက

“ဟိုမှာ နေရတာအဆင်ပြေရဲ့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကျုပ် ကိုယ်ကျုပ် အသက်ရှင်လျက်နဲ့ ပြန်လာနိုင်တာကို အံ့သြနေတယ်”

ပုယိုစွမ်းကပြုံး၍

“ကျုပ်တို့ သွားကြစို့”

မိုးပျံ့နဂါးသိမ်းငှက်ဇား(၃) ❖ ၁၂၅

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်သည် အခန်းထဲမှထွက်ကာ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာသည်။

အောက်ထပ် လောင်းကစားခန်းမသည် ကျယ်ဝန်းသည်။

လောင်းကစားနေသောလူများ၏ အသံက ဆူညံနေ၏။

ပုယိုစွမ်းက

“နားမငြီးဘူးလား”

ဟုဟွားသခင်လေးကို မေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“တစ်ခါတစ်ခါမှာ နားငြီးစရာကောင်းပေမယ့် တစ်ခါတစ်ရံမှာ အင်မတန်နားဝင်ချို့တဲ့ အသံမျိုးဖြစ်မှာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးက ခန်းမကို လက်ငှေ့ယမ်းရင်း

“ကျုပ် ပထမတစ်ခေါက်ရောက်တုန်းကထက် လူပိုများသလားလို့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ် အခုရက်ပိုင်း လူပိုများတယ်”

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“အင်း ဒါဆို လူတွေကလုပ်ငန်းတွေအဆင်ပြေလို့ ငွေပို

၁၂၆ ❖ နန္ဒမာရ်သူ

ငွေလျှံရတယ်နဲ့တူတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယ့်စွမ်းက ဦးခေါင်းခါယမ်းကာ

“မဟုတ်ဘူး ဒီရက်ပိုင်းမှာ အရောင်းအဝယ်ကလည်းအေး
နေတယ် တစ်ခြားလုပ်ငန်းတွေကလည်း သိပ်ပြီးအလုပ်မဖြစ်ဘူး”
ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်လိုက်ရင်း

“စီးပွားရေးမကောင်းတာတောင် လူတွေက ဒီမှာလာပြီး
ကစားနိုင်တယ်ဆိုတော့ ခင်ဗျားတို့မြို့ကလူတွေ ဖော်တော်ချမ်း
သာတာပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယ့်စွမ်းက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့မြို့ကို အထင်ကြီးနေပြန်ပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“နို့ မဟုတ်ဘူးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ပုယ့်စွမ်းက ဦးခေါင်းကိုခါယမ်းလိုက်ပြီး

“စီးပွားရေးမကောင်းလေ လူတွေက လောင်းကစားကို မ
လေ့အခု ဒီကိုလာတဲ့လူတွေထဲမှာ တစ်ခါမှလောင်းကစား မလုပ်
ဖူးတဲ့လူတွေပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးပျံ့နဂါးသိမ်းမှတ်စား(၃) ❖ ၁၂၇

ဟွားသခင်လေးက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ အမှန်တော့လူတွေဟာ စီးပွားရေး
လုပ်ငန်းကောင်းမှ ဒီကိုလာပြီး လောင်းကစားကြမှာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယ့်စွမ်းက ရယ်မောကာ

“အင်း ဘယ်လိုပြောရမလဲ လူတွေဟာ စီးပွားရေးကောင်း
ပြီး လုပ်ငန်းကိုင်ဝန်း အဆင်ပြေနေရင် အခုလိုနေ့တိုင်းလာပြီး
လောင်းကစားဖို့မလွယ်ဘူး ကိုယ့်လုပ်ငန်းနဲ့ ကိုယ်အလုပ်ရှုပ်နေမှာ
သူတို့ဟာ အပျော်သဘောမျိုး တစ်ခါတစ်ရံပဲ လာပြီး လောင်းက
စားမှာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက နားမလည်ဟန်ဖြင့်ကြည့်နေသည်။

ပုယ့်စွမ်းက

“အခုလို လာပြီးကစားတာ သူတို့ကစီးပွားရေးလုပ်ငန်း
တစ်ခုကို လုပ်နေတဲ့သဘောပဲ ဘယ်လိုပြောရမလဲ ကံကိုအရောင်း
အဝယ်လုပ်တာလို ပြောရမလား မသိပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချကာ

“စီးပွားရေး မကောင်းတဲ့အချိန်မှာ အခုလိုလောင်းကစား
လုပ်တာ သူတို့အတွက် ပိုပြီးအကျိုးမယုတ်ဘူးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ပုယ့်စွမ်းကပြုံး၍

၁၂၈ ❖ နန္ဒကော့သို့

“မှန်တယ် ဒါပေမယ့် သူတို့အနေနဲ့ကလည်း စီးပွားရေး လုပ်ငန်းတွေက မကောင်းတော့ ဒီလောင်းကစားနဲ့ရလိုရငြားငွေ ရှာရတာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“အင်း ဒါဆိုရင်တော့ မှတ်ဆိတ်ပြာက နောက်ထပ်မိန်းမ တစ်ယောက်ယူဦးမယ် ထင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုစဉ် လောင်းကစားနေသော လူအုပ်ကြားမှ လူငယ် တစ်ယောက်ပြေးထွက်လာပြီး

“သေပေတော့”

ဟုအော်ဟစ်ကာ ပုယိုစွမ်းကို ဓားဖြင့်ဝင်ထိုးလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းက ထိုလူငယ်၏ဓားကိုင်သောလက်ကို ဖမ်းဆုပ် ချုပ်ကိုင်ပေါက်လိုက်၏။

“ဝုန်း”

ဟူသောအသံနှင့်အတူ လူငယ်သည် ကြမ်းပေါ်သို့ခွေးကျ ဝက်ကျ ကျသွား၏။

လက်ထဲမှဓားကလည်း တစ်ခြားသို့လွင့်စင်သွား၏။

လူငယ်ကလဲကျရာမှ လူးလိမ့်ထလိုက်ပြီး ဓားကိုပြေး ကောက်လိုက်သည်။

ထိုစဉ် လူငယ်၏အနီးသို့ လူနှစ်ယောက်ရောက်ရှိလာပြီး လူငယ်ကိုဖမ်းချုပ်၍ ခေါ်ဆောင်သွားလေတော့သည်။

မိုးဌ်နဂါးသိမ်းငှက်စား(၃) ❖ ၁၂၉

လူငယ်သည် ထိုလူနှစ်ယောက်၏လက်ကဲ၌ ရုန်းကန် ဆဲဟစ်ဆဲဆိုရင်း ပါသွားလေတော့သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“သူက မင်းကိုဘာဖြစ်လို့ သတ်ချင်ရတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းကပြုံးလိုက်ပြီး

“လောင်းကစားတာ ရှုံးလို့ရူးသွားတာဖြစ်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ရှုံးမှာကြောက်ရင် ဘာဖြစ်လို့ကစားသလဲ”

ပုယိုစွမ်းက

“နိုင်ချင်လို့”

ဟွားသခင်လေးက

“အခုရှုံးသွားပြီ”

ပုယိုစွမ်းက

“ဒါကြောင့် သူကရူးသွားတာ”

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“ရှုံးသွားတာက အကြောင်းမဟုတ်ဘူး ရှုံးတဲ့သူငွေကို အောင်သူစရိတ်မှုတွေကို ကျူးလွန်ရင် ဘယ်လိုလုပ်မလဲ”

ပုယိုစွမ်းက ပခုံးတွန့်ပြကာ

“ဒါကတော့ ကိုယ့်အပြစ်နဲ့ကိုယ်ပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်သည်။
လော... ခစားခြင်း၌ အနိုင်နှင့်အရှုံးသာရှိသည်။
သရေကျခြင်းမရှိပါ။

သရေကျသည်ဟု ယူဆလျှင် အကောက်ကိုထည့်
အကောက်ရုံးနေမည်ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင်လောင်းကစားခြင်းကို တီထွင်ကတည်းက
အသာဖြစ်သည်။

လောင်းကစားသူတိုင်းသည် မရှုံးသူဟူ၍မရှိပါ။

လုံးဝမရှုံးသူမှာ လောင်းကစားခြင်းကို မပြုမှသာဖြစ်

ဤအကြောင်းအရာများကို လူတိုင်းကသိသည်။

သို့သော် သူတို့သည် စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ ကောင်

သောအခါ၌လည်း ငွေပိုငွေလျှံများဖြင့် အပန်းဖြေရန် လောင်း

စားမှုကိုပြုတတ်သည်။

စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ မကောင်းသည့်အချိန်၌

သည့်ငွေဖြင့် ငွေရှာခြင်းဟုအကြောင်းပြကာ လောင်းကစား

ထို့ကြောင့် လူ့လောကစံတင်ဖြစ်ပေါ်လာကတည်းက

လောင်းကစားလည်း ပေါ်ပေါက်လာခဲ့၏။

ဘုရားသည် အလင်းဖြစ်စေဟု ဖန်ဆင်းသည့်နှင့်

သည်လည်းအတူဖြစ်ပေါ်လာသကဲ့သို့ပင် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် လောင်းကစားမှုသည်မည်သည့်

မျောက်ကွယ်သွားလိမ့်မည် မဟုတ်ပါ။

လောင်းကစားမှုသည် လောကကြီးရှိနေသမျှကာလ

လုံး နေရာအသီးသီး၌ ပုံစံအသီးသီးဖြင့် ပေါ်ပေါက်ခဲ့ပြီးမည်ဖြစ်
သည်မဟုတ်ပါလား။

လောင်းကစားခြင်းသည် ဒုစရိုက်တစ်ခုသာဖြစ်သည်။

လောင်းကစားခြင်းကြောင့် လူအများဒုက္ခရောက်ရသည်။

ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သည်မှာ ဟိုအရင်ကတည်းကဖြစ်၏။

သို့သော် လူတို့သည် လောင်းကစားခြင်းကိုခံမင်၏။

စာပေပညာရှင်များက လောင်းကစားခြင်း၏ မကောင်း

ပုံ ဆိုးဝါးပုံ၊ ပျက်စီးတတ်ပုံများကို အမျိုးမျိုးရေးဖွဲ့၍ ဆုံးမဩဝါဒ

များရေးသားပြောဆိုခဲ့သည်။

သို့သော် လောင်းကစားမှုသည် တစ်စထက်တစ်စပို၍

ကြီးထွားလာ၏။

လောင်းကစားနည်းများက တစ်မျိုးနှင့်တစ်မျိုး မရိုး

အောင်အဆန်းပေါ်ထွက်တတ်သည်။

လောင်းကစားရုံများကလည်း တစ်ရုံပြီးတစ်ရုံ ပေါ်လာ

လေသည်။

ယခု ချန်အန်းမြို့၌ပင် လောင်းကစားရုံပေါင်း ထောင်ချီရှိ

နေပြီမဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးသည် လောင်းကစားခြင်းကိစ္စကို စဉ်း

စားရင်း သက်ပြင်းချလိုက်သည်။

သူကွဲယှက်လည်း လောင်းကစားခြင်းနှင့် မကင်းနိုင်ပါ။

ပုယိုးစွမ်းသည် ဟွားသခင်လေး၏ပခုံးကို ပုတ်လိုက်ပြီး

“ခင်ဗျား ဘာကံတွေ့နေတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဘာမှမဟုတ်ပါဘူးဗျာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယ့်စွမ်းကပြုံးကာ

“လောင်းကစားမှုကို ပပျောက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ ဆိုတာ စဉ်းစားနေတာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“အင်း လောင်းကစားရုံတွေကို မဖွင့်ရဆိုပြီး ပိတ်လိုက်ရင် ဘယ်လိုနေမလဲ”

ပုယ့်စွမ်းက

“ပိုကောင်းတာပေါ့ တိုးတိုးတိတ်တိတ်လောင်းကစားရိုင်း တွေ ဖြစ်လာမှာပေါ့ ပြီးတော့ လောင်းကစားရုံပိုင်ရှင်တွေ အထက်ပိုပြီး ချမ်းသာမှာပေါ့ လောင်းကစားရုံထဲက နိုင်တဲ့ငွေ ပိုက် ပြီး ကံသွားတဲ့လူဟာလည်း အပြင်ကိုရောက်တာနဲ့ လူသေဖြစ် သွားတော့မှာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“ကဲပါ ထားပါတော့ ဒါကိုကျုပ် စဉ်းစားလဲအုပ်”

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ပုယ့်စွမ်းကို လူငယ်ကစားဖြင့်ထိုးလိုက်သဖြင့် ခန်းမထဲ ခြံရံတံရံတံသံသံဖြစ်သွားခဲ့၏။

ယခု ထိုလူငယ်ကို လောင်းကစားရုံ၏လူခိုက်နှစ်ယောက် ကခေါ်ထုတ်သွားပြီဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် ခန်းမထဲ၌ ပြန်လည်ငြိမ်သက်သွား၏။

လောင်းကစားနေသောလူများကလည်း ပြန်လည်၍ လောင်းကစားနေကြပြီဖြစ်သည်။

ထိုသို့ ရုတ်ရုတ်သံသံဖြစ်သွားသော အချိန်မှာတစ်မျှ သာဖြစ်သည်။

ထိုတဒဂ်အတွင်းခန်းမထဲမှ လူတိုင်းထိတ်လန့်တကြား လှုပ်လှုပ်ရွရွဖြစ်သွားခဲ့ကြ၏။

သို့သော် လူတစ်ယောက်သည် လှုပ်လှုပ်ရွရွမဖြစ်ပါ။

သူသည် တည်ငြိမ်စွာထိုင်လျက်ရှိသည်။

ထိုလူသည် သားမွေးအဖေ ကည်အကျိုကိုဝတ်ဆင်ထား လေသည်။

ဦးခေါင်းပေါ်၌လည်း သားမွေးဦးထုပ်တစ်လုံးကိုဆောင်း ထားသည်။

သူ၏မျက်နှာပေါ်၌ မုတ်ဆိတ်ဗရပျစ်ဖြစ်နေသည်။

ထိုလူ၏ပုံသဏ္ဌာန်မှာ နယ်ခြားဒေသမှ ရောက်ရှိလာ သောကုန်သည် တစ်ဦးနှင့်တူနေသည်။

ထိုလူသည် နယ်ခြားဒေသတောင်တန်းများပေါ်မှ ဆေးမြစ်ဆေးဥများကို ရှာဖွေတူးဖော်ရောင်းချသောပရဆေးကုန်

သည်ဖြစ်၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် သူ၏ဖောင်းကြွနေသော လွယ်အိတ်ထဲမှ ဆေးမြစ်ဆေးဥတစ်ချို့ တစ်စွန်းတစ်စထွက်နေခြင်းကြောင့်ဖြစ်သည်။

ထို့အပြင် သူ၏ပိုက်ဆံလည်းသော ရှံ့အိတ်ကလည်း ဖောင်းကားနေသည် မဟုတ်ပါလား။

ထို့ကြောင့် ထိုပရဆေးကုန်သည် သည်နယ်ခြားမှတစ်ဆင့် ခြေသောဆေးမြစ်ဆေးဥများကို တစ်ချို့တစ်ဝက်ရောင်းချပြီးနောက် လောင်းကစားရန် ရောက်လာခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိနိုင်၏။

ဟွားသခင်လေးက ထိုပရဆေးကုန်သည်ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်ပြီး

“ယိုစွမ်း ကျုပ်တော့ တစ်ပွဲလောက်ကစားလိုက်ဦးမယ်” ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ဟောဗျာ စောစောတုန်းကပဲ ခင်ဗျားကလောင်းကစားတာ မကောင်းဘူးဆိုပြီး အခုဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဒါက စကားအဖြစ်ပြောတာပါ ဟိုမှာတွေ့လာသလား၊ ဒီလိုလူမျိုးနဲ့ ကစားရင် ဘယ်လောက်အရှသာရှိမယ်ထင်သလဲ”

ဟုပြောရင်း ပရဆေးကုန်သည်ကို ညွှန်ပြလိုက်သည်။

ပရဆေးကုန်သည်၏ အမူအရာကမအူမလည်ဖြစ်သည်။

ပုယိုစွမ်းကပြုံးလိုက်ပြီး

“ခင်ဗျားကတော့ အမဲလိုက်တာအတော် တော်တာပဲ” ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းက လက်ကာပြလိုက်ပြီး

“ကျုပ် မကစားတော့ဘူး ခင်ဗျားပဲကစားပါ ဒါပေမယ့် မိတော့အချိန်မဆွဲနဲ့ မုတ်ဆိတ်ပြာနဲ့ တွေ့ဖို့ ရှိသေးတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဘာဖြစ်လို့ မကစားတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းက

“ကျွန်နဲ့ မုတ်ဆိတ်ပြာနဲ့ လုပ်ငန်းကိစ္စဆွေးနွေးဖို့ ချိန်းထားတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ဘာကိစ္စများလဲ”

ပုယိုစွမ်းကပြုံး၍

“ရေကြောင်းကုန်သွယ်ဖို့ ကိစ္စပါ အမှန်အတိုင်းပြောရရင်

လောင်းကစားလုပ်ငန်းဆိုတာ ရေရှည်လုပ်လို့ ကောင်းကုလုပ်ငန်းမဟုတ်ဘူး ဒါကြောင့် ငွေကြေးပြည့်စုံပြီး အခြေအနေကောင်းတုန်း

ရေကြောင်းကုန်သွယ်တဲ့လုပ်ငန်းကို လုပ်ကြည့်ဖို့ တိုင်ပင်မလိုပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

၁၃၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟွားသခင်လေးက

“ကောင်းပြီလေ မုတ်ဆိတ်ပြာကိုပြောလိုက်ပါ ကျွန်ုပ်တို့
မဲကိုဖျက်ပြီးတာနဲ့ လာခဲ့မယ်လို့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးသည် ပရဆေးကုန်သည်
နေသောစားပွဲသို့ ထွက်လာခဲ့သည်။

ပုယိုစွမ်းက ဟွားသခင်လေး၏နောက်ကျောကို
ပြီးပြီးလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည် ခန်းမ၏နောက်ဘက်အခန်း
လျှောက်သွားလေတော့သည်။

ပရဆေးကုန်သည် သည်စားပွဲ၌ထိုင်နေသည်။

သူသည် အရက်ကိုအေးဆေးစွာသောက်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးက ပရဆေးကုန်သည်၏ စားပွဲရှေ့၌ရပ်
တန့်လိုက်သည်။

ပရဆေးကုန်သည်က ဟွားသခင်လေးကို ကြည့်ရိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက ပြီးလိုက်ပြီး

“မိတ်ဆွေ မလာဘူးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ပရဆေးကုန်သည်က

“ကျုပ် တစ်ပွဲကစားပြီးပြီ”

၁၃၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
“အခြေအနေကောင်းလား”

ပရဆေးကုန်သည်က

“လက်ရည်တူတဲ့လူ မတွေ့သေးဘူး”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဟာ ကျုပ်နဲ့တူလိုက်တာ၊ နှုတ်နဲ့ ကျုပ်နဲ့လက်ရည်တူ

တဲ့လူမရှိလို့ နားနေတာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ သူသည် ပတ်ဝန်းကျင်ကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး

“ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်တည်း တစ်ပွဲလောက်ကစားရ

အောင်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပရဆေးကုန်သည်ကဟွားသခင်လေးကိုတစ်ချက်ကြည့်ပြီး

“လောင်းကြေးနည်းရင်တော့ ကျုပ်က စိတ်မဝင်စားဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကြိုက်သွားပြီ ကျုပ်ကလဲခင်ဗျားလိုလူမျိုးကိုရှာနေတာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးသည် ပရဆေးကုန်သည်၏

စားပွဲ၌ဝင်ထိုင်လိုက်ပြီး ပတ်ဝန်းကျင်ကို တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် စားပွဲအောက်မှ လက်ကိုလှို၍ ပရ

ဆေးကုန်သည်ထံသို့ လှမ်းပေးလိုက်လေတော့သည်။

မိုးဗွဲနဂါးသိမ်းငှက်စား(၃) ❖ ၁၃၉

မှတ်ဆိတ်ပြာသည် သူ၏လက်နှစ်ဖက်ကိုကြည့်နေသည်။

သူ၏ လက်များကသေးငယ်ပြီးနူးညံ့၏။

လက်သည်းများကို လှိုးငြိတ်ထား၏။

သူသည် သူ၏လက်သည်းများကို အလွန်ချောမောလှပသောမိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ငေးမောကြည့်ရှုနေသကဲ့သို့ ကြည့်ရှုနေသည်။

ထိုဖြူဖွေးသန့်ရှင်းသောလက်များဖြင့် သူ၏ဘဝတစ်လျှောက်လုံး မကောင်းမှုမျိုးစုံကျူးလွန်ခဲ့သည်။

ထိုလက်များဖြင့် ကောက်ကျစ်မှုများ ရက်စက်မှုများပြုလုပ်ခဲ့သည်။

ထိုလက်များဖြင့် လူတို့၏အသက်များကို သေစေရန်ဖန်တီးခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏လက်သည်း ဖြူဖွေးသန့်ရှင်းနေသော်လည်း သွေးဓားစွန်းထင်းနေသော လက်သဖွယ်ဖြစ်နေ၏။

မည်သို့ပင်ဆိုပါစေ မှတ်ဆိတ်ပြာသည် သူ၏ဖြူဖွေးသန့်ရှင်းသောလက်ကို တစ်ခိုစိန်ဖြင့် ကြည့်မဝရှုမဝဖြစ်နေသည် မဟုတ်ပါလား။

မှတ်ဆိတ်ပြာက မိမိ၏လက်ကို စားပွဲပေါ်တင်၍ကြည့်နေသည်။

“တခြားမြို့က ဖြစ်မယ်ထင်တယ် ခန်းမတာဝန်ခံကို မေးကြည့်တော့ ပရဆေးကုန်သည်ချန်ဖုန်းနဲ့ ပြောတာပဲ”

မှတ်ဆိတ်ပြာက လက်ကာပြလိုက်ပြီး

၁၄၀ ❖ နန္ဒကျော်သူ

“ထားပါတော့ ဒါနဲ့ မင်းကသူ့ကိုတွေ့ခဲ့တယ်မဟုတ်လား”

ပုယိုးစွမ်းက ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“သူ့ရဲ့ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကိုပြောပြစမ်းပါ”

ပုယိုးစွမ်းက ပရဆေးကုန်သည်နဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဌာန်ကိုပြောပြလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက သေချာစွာနှားဝေောင်ပြီးနောက် ပြီးလိုက်သည်။ ပြီးမှ

“အဲဒီလူရဲ့ ဝဲဘက်မေးရိုးနားမှာ မဲ့တစ်လုံးရှိတယ် မဟုတ်လား အဲဒီမှာငွေရောင်အမွှေးတစ်ပင်လည်း ရှိတယ်မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာ၏ စကားကြောင့်ပုယိုးစွမ်းက အံ့သြကာ

“ဟုတ်တယ် ခင်ဗျားက ဘယ်လိုလုပ်သိသလဲ”

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“ဘာဖြစ်လို့သိလဲဆိုတော့ ကျုပ်က သူ့ကိုသိလို့ပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာ၏ စကားကြောင့် ပုယိုးစွမ်းသည် မုတ်ဆိတ်ပြာကို မျက်လုံးဖြူးကြည့်ကာ

“ဒါဖြင့် သူက ပရဆေးကုန်သည် မဟုတ်ဘူးပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

❖ ၁၄၁ မိုးဗျံနဂါးသိမ်းငှက်ဇား(၅)

မုတ်ဆိတ်ပြာက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ် သူက ပရဆေးကုန်သည် မဟုတ်ဘူး မင်းအလိမ်ခံရတာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယိုးစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဒါဖြင့် သူကဘယ်သူလဲ”

မုတ်ဆိတ်ပြာက ပြုံးလိုက်ပြီး

“သူက အာမခံဌာနရဲ့ဌာနမှူးတစ်ယောက်ပဲ”

ပုယိုးစွမ်းက

“ဒါဖြင့် သူ့နာမည်က”

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“သူ့နာမည်က ချိုကျွန်းဖုန်း”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာ၏ စကားကြောင့် ပုယိုးစွမ်းသည်မယုံကြည်လောက်အောင်အံ့သြသွားပြီး

“ဗျာ ချိုကျွန်းဖုန်း ဟုတ်လား ရွှေနဂါးအာမခံဌာနရဲ့ မြောက်ပိုင်းဒေသက ဌာနခွဲမှူးချိုကျွန်းဖုန်း ဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ် ချိုကျွန်းဖုန်းက တစ်ယောက်ပဲရှိတယ် နှစ်ယောက်မရှိဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

၁၄၂ ❖ နန္ဒကောဠိသို့

ပုယိုစွမ်းက မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ

“သူက ဒီကိုလောဖူးသလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မှတ်ဆိတ်ပြာက

“အာမခံဌာနကလူတွေ ကုန်သည်တွေဟာ ချန်အန်း
ရောက်ပြီး ဒီကိုမရောက်ရင်မဖြစ်ဘူးလို့ ပြောကြတယ်မဟုတ်လား

ဒါကြောင့်သူလဲ ဒီကိုရောက်ဖူးတာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းက

“ဒါဖြင့် သူကဘာဖြစ်လို့ ရုပ်ဖျက်ထားရတာလဲ”

မှတ်ဆိတ်ပြာကပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒါတော့ သူနဲ့တွေ့တဲ့အခါ မင်းကိုယ်တိုင်မေးကြည့်ပေါ့”

ဟုပြောလိုက်လေတော့သည်။

ထို့နောက် မှတ်ဆိတ်ပြာက ရယ်မောနေ၏။

ပုယိုစွမ်းက ချက်စီမျက်နှာဖျက်ကာ ပါးပိတ်ထား
လိုက်လေတော့သည်။

ချို့ကျန်းဖုန်း။

ရွှေနဂါးအာမခံဌာန၏ မြောက်ပိုင်းဒေသဌာနခွဲမှူးဖြစ်၏။

သူသည် မြောက်ပိုင်းဒေသ၏ ပြိုင်ဘက်ကင်းသောသိုင်း
သမားတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။

သူ၏ တောင်ဖြူလက်သီးသိုင်းကွက်ကို မည်သူမျှယှဉ်ပြိုင်
နိုင်ခြင်း မရှိပါ။

သူသည် ဟွားသခင်လေးနှင့် လေဟာဆပ်မြို့၌ အမှတ်
မထင်တွေ့ဆုံခဲ့ရခြင်းဖြစ်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရဲတော်က သူ့ကိုအနိုင်ကျင့်၍ ဟွားသခင်
လေးအား ဆုံးမရန် စေခိုင်းခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် သူက ဟွားသခင်လေးကို ဆုံးမခဲ့၏။

ထိုစဉ်က သူသည် ဟွားသခင်လေးကို ဟွားသခင်လေး
မှန်းမသိခဲ့ပါ။

နောက်မှ ဟွားသခင်လေးမှန်း သိရသဖြင့် သူသည် စိတ်မ
ကောင်းဖြစ်ခဲ့ရသည်။

သူသည် ဟွားသခင်လေးကို လေးစားခဲ့သူဖြစ်သည်။

သူနှင့်ဆုံတွေ့ရသောအခါ၌ ဟွားသခင်လေး၏ စိတ်
ဓာတ်ကိုပို၍သိကာ ပို၍လေးစားလာသည်။

ဟွားသခင်လေး၏ အမှန်တရားနှင့် ပတ်သက်လာလျှင်
သိမ်းငှက်မြို့စားကိုပင် အံ့တုဂံသော စိတ်ဓာတ်ကိုမချီးကျူးဘဲမ
နေနိုင်အောင်ဖြစ်ခဲ့ရ၏။

ထို့ကြောင့် သူသည် ဟွားသခင်လေးနှင့် မိတ်ဖွဲ့ခဲ့၏။

ဟွားသခင်လေးကလည်း ချိုကျွန်းဖုန်းမှာ စိတ်ရင်း
ကောင်းသူဖြစ်ကြောင်းသိရသဖြင့် ချိုကျွန်းဖုန်းနှင့် မိတ်ဆွေဖြစ်လာ
ခဲ့သည်။

ဟွားသခင်လေးသည် လေဟာဆပ်မြို့ကို ဂျမ်းကျင်ပါ။

ထို့ကြောင့် နယ်မြေကျွမ်းကျင်သော ချိုကျွန်းဖုန်းကိုအ
ကူအညီတောင်းခဲ့သည်။

ချိုကျွန်းဖုန်းကလည်း ကူညီမည်ဟု ကတိပေးခဲ့သည်။

ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်သည် ချန်အန်းမြို့ ငွေအိုး
ကြီးလောင်းကစားရုံ၌ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရန် ချိန်းဆိုခဲ့သည်။

ထို့ကြောင့် ချိုကျွန်းဖုန်းသည် နယ်ခြားမှလာသော ပရ
ဆေးကုန်သည် ဟန်ဆောင်၍ ဤနေရာသို့ ရောက်ရှိလာခြင်းပင်

သည် မဟုတ်ပါလား။

ပုယိုစွမ်းသည် မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

သူသည် ရယ်မောနေသော မုတ်ဆိတ်ဖြာကို ကြည့်လိုက်
သည်။

အတန်ကြာမှ သူသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ကိုမသိမသာ
လိုက်လေသည်။

ငွေအိုးကြီးလောင်းကစားရုံသို့ ချိုကျွန်းဖုန်းရောက်လာ
ရာ လောင်းကစားရန် မဟုတ်သည်မှာ သေချာသည်။

သူသည် ဤနေရာ၌ ဟွားသခင်လေးနှင့်ချိန်းထားခြင်း
နိုင်သည်။

ထို့အပြင် သူတို့နှစ်ယောက်တွေ့ဆုံခြင်းကို တခြားလူ
ကမရိပ်မိစေရန် ချိုကျွန်းဖုန်းက ပရဆေးကုန်သည်ဟန်ဆောင်
ပျက်လာခဲ့သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် သူတို့နှစ်ယောက်၌ မည်သည့်အကြံအ
စားရှိနေသနည်း။

ပုယိုစွမ်းသည် ထိုသို့တွေးလိုက်ပြီး အခန်းထဲမှပြန်ထွက်
လိုက်လှမ်းပြင်လိုက်သည်။

ထိုအခါ ဟွားသခင်လေးက ဝင်ရောက်လာသည်။
 သူသည် အခန်းထဲမှလူများကို ပြုံးပြလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာသည် စားပွဲပေါ်၌တင်ထားသော သု
 လက်ကိုပြန်ရုပ်လိုက်သည်။
 ကိုယ်ရံတော်သုံးယောက်အနက် မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်
 လက်ကိုဆန့်၍ လက်ဝါးဖြန့်ကာ
 “ပေး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ ခပ်ပြုံးပြုံးဖြင့်
 “ကျုပ်ကို အထင်မကြီးနဲ့ သောက်သောက်လဲရုံးခဲ့တာ
 ငွေမကျန်တော့ဘူး ဒီကပြန်ရင်တောင် မုတ်ဆိတ်ပြာဆီ
 ငွေချေးသွားရဦးမယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်က
 “ငွေကို ဘာလုပ်ရမှာလဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ
 “သုံးရတာပေါ့ ငွေရှိမှ စားရမယ် ဝတ်ရမယ် လိုခင်
 ရမယ် ခင်ဗျားမို့ ငွေကိုဘာလုပ်ရမှာလဲလို့ မေးတာတယ်
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က
 “ဟဟွား မင်းကငါတို့ကိုတောင်မျှက်စိတ်ထားတော့

ထင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး
 “ဘာလဲ ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုကြည့်ချင်သေးလို့လား”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံ
 တော်သည် ဒေါသထွက်ကာ ဟွားသခင်လေးကိုလက်ညှိုးထိုးရင်း
 “မင်း မင်း”
 မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကို လက်
 ကာပြရင်း
 “ကျုပ်တို့က တံဆိပ်တုံးကိုပဲ စိတ်ဝင်စားပါတယ်”
 ဟုဟွားသခင်လေးကို လှမ်းပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး
 “ဒါဖြင့် ကျုပ်ဆီကတောင်းတာ တံဆိပ်တုံးလား”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က
 “ဟုတ်တယ်”
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးကာ
 “မှားနေပြီ ကျုပ်ဆီက တံဆိပ်တုံးကိုတောင်းရမယ့်လူက
 ခင်ဗျားမဟုတ်ဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်

၁၄၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

က. မျက်မှောင်ကြွက်ကာ

“ကျုပ်တို့ မဟုတ်ရင် ဘယ်သူလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ မုတ်ဆိတ်ပြာကို မေးခေါ်ပြကာ

“သူက ကျုပ်ကိုခိုင်းခဲ့တာဆိုတော့ သူကပဲ ကျုပ်ဆိုက

တောင်းရမှာပေါ့ ကျုပ်ကလဲ သူ့ကိုပဲပေးရမှာပေါ့”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်သက်ပြင်းချကာ

“သူက ကျုပ်တို့အတွက် ခင်ဗျားကိုခိုင်းခဲ့တာပါ သူ့ဆီ

ရောက်လဲ သူက ကျုပ်တို့ကိုပေးမှာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ်က သူတို့ကိုပေးလိုက်ရင် ကျုပ်ကိစ္စတွေကိုခင်ဗျား

က ဘယ်လိုရှင်းပေးမှာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“ကျုပ် ရှင်းပေးပြီးပါပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“လူသတ်မှုအတွက်ရော က”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“ဒီကိစ္စလဲပြီးသွားပြီ ခင်းကသာ တံဆိပ်တုံးကို ထုတ်ပေး

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၅) ❖ ၁၄၉

ဖို့ပဲကျန်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“အင်း အဲဒါခက်တာပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“ဘာခက်တာလဲ”

ဟွားသခင်လေးက

“တံဆိပ်တုံး”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က မျက်မှောင်ကြွက်ကာ

“တံဆိပ်တုံး ဘာဖြစ်လဲ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ပါမလာဘူး”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“ဒါဖြင့် ပြန်သွားယူပေါ့”

ဟွားသခင်လေးက

“အဲဒါပဲခက်နေတာ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က မျက်မှောင်ကြွက်ကာ

“ဒီလောက်လွယ်တာကို ပင်းကဘာခက်နေတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

၁၅၀ ❖ နန္ဒာကျော်သူ

“ဒီလိုပါ ပထမတော့ တံဆိပ်တုံးပါ ပါတယ်”

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“ဘာလဲ ဖဲရုံးလို့ တံဆိပ်တုံးကိုပါ ပေးလိုက်ရတာလား”

ဟွားသခင်လေးက

“ဒီလိုလဲမဟုတ်ပါဘူး”

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“ဟဟွား မင်း တောင်တောင်အိအိလျှောက်မပြောနဲ့

ကျုပ်တို့ ကိုတစ်ပတ်ရှိက်ချင်လို့လား”

ဟုဝင်ပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ကာ

“မဟုတ်ပါဘူး တကယ့်ကိုမဟုတ်ပါဘူး”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်လို့ပါမလော့ရတာလဲ”

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ပထမတော့ ကျုပ်ဆီမှာပါလာပါတယ် နောက်တော့ ပျောက်သွားတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ထိုင်ရာမှဝုန်းခနဲထရပ်လိုက်ပြီး

“မင်း မဟုတ်တာမပြောပါနဲ့”

ဟုအော်ဟစ်လိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

မိုးပျံနဂါးဆိမ်းငှက်စား(၃) ❖ ၁၅၁

“ကျုပ် ဒီကိုအသက်မသေဘဲ ပြန်ရောက်လာတာ အင်မတန်ကံကောင်းတယ်လို့ ပြောရလိမ့်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“မင်း ဘာဖြစ်လို့ မသေသေးတာလဲ သေသင့်ပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“ကျုပ် သေလို့ မဖြစ်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်၏။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“မင်းလိုအသုံးမကျတဲ့လူမျိုး ဘာဖြစ်လို့ သေလို့ မဖြစ်ရတာလဲ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“ကျုပ်က မသေချင်လို့ ဒီလိုပြောတာ မဟုတ်ဘူး ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ အတွက်ပြောတာ ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်ကိုမသေဖို့

ပိုင်းပြီး ဆုတောင်းပေးရဦးမယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ရယ်မောလိုက်ပြီး

“ကျုပ်တို့ကဟုတ်လား မင်းကိုအသက်ရှည်ပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးရမယ်ဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဟုတ်တယ်”

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“ကျုပ်သေလို့ မဖြစ်ဘူး ကျုပ်သေသွားရင် ခင်ဗျား

တံဆိပ်တုံးကို ဘယ်သူကပြန်ပြီး ရှာပေးနိုင်မှာလဲ”

ဟုမေးလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေး၏စကားကြောင့် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံ

သည် ပါးစပ်ပိတ်သွား၏။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“မင်းက ပြန်ရအောင် ယူပေးနိုင်လို့လား”

ဟုမေးလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ်ကလွဲပြီး ဘယ်သူမှ ပြန်ရအောင် ယူပေးနိုင်မှာ

ဟုတ်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်၏။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“ဒါဖြင့် မင်းကဘာဖြစ်လို့ စကားတွေ အများကြီး

နေရတာလဲ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“အကြောင်းရှိလို့ပါ”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“ဘာအကြောင်းလဲ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလျက်

“ခင်ဗျားတို့ စိတ်ဆိုးပြီး ဒေါသဖြစ်မှာ စိုးလို့ပါ”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ

“ကျုပ်တို့က ဘာဖြစ်လို့ ဒေါသဖြစ်ရမှာလဲ”

ဟုမေးလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ ကံပြီး

“တံဆိပ်တုံးဟာ အတုဖြစ်နေလို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေး၏စကားကြောင့် မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်

သာမက အခန်းထဲမှ လူတိုင်းသည် စကားမပြောနိုင်လောက်

အောင်ပင် အံ့သြသွားလေတော့သည့် မဟုတ်ပါလား။

အခန်းထဲ၌ တိတ်ဆိတ်နေ၏။

ပုရွက်ဆိတ်တစ်ကောင်း၏ခြေသံကိုပင် မကြားနိုင်

လောက်အောင် တိတ်ဆိတ်နေ၏။

အခန်းထဲမှ လူအားလုံးသည် ဟွားသခင်လေးကို မျက်လုံး

ပြူး၍ကြည့်နေ၏။

အတန်ကြာမှ မုတ်ဆိတ်ပြာက သူ၏ဖြူဖွေးသန့်ရှင်း

သောလက်ကို စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်၏။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်ကာ ထိုင်ခုံ၌

၁၅၄ ❖ နန္ဒစက္ကသ္မ

ပြန်ထိုင်လိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်၏။

ပြီးမှ

“အင်း အမှန်ပြောရရင် တံဆိပ်တုံးအစစ် မဟုတ်ဘူးဆိုတာကို ကျုပ်လဲ ဒီရောက်မှသိရတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က သက်ပြင်း

“အတုလို့ ဘယ်သူက ပြောတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကျုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေစာစစ်ယောက်က ပြောတာပါ သူက မြို့စားကြီးရဲ့ ပျောက်နေတဲ့ တံဆိပ်တုံးဟာ အစစ်မဟုတ်ဘူး အတုလို့ ပြောပါတယ်”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“မင်းရဲ့ မိတ်ဆွေက ဘယ်သူလဲ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကြူးဟုန်ပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က မျက်မှောင်ကြဲတကာ

“အရှေ့ကျွန်းက အတုဝိဇ္ဇာကြူးဟုန်လား”

ဟုမေးလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

မိုးဗျံနဂါးသိမ်းငှက်ခား(၃) ❖ ၁၅၅

“မမှားပါဘူး”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က ဟွားသခင်လေးကို စူးစိုက်ကြည့်ကာ

“မင်းရဲ့ မိတ်ဆွေက အတုဖြစ်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်သိတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

“ဒီတံဆိပ်တုံးကို သူကလုပ်ပေးလိုက်တာဖြစ်လို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က လေပူတစ်ချက်မှတ်ထုတ်လိုက်၏။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“ကျုပ် လိုချင်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“အစစ်မဟုတ်ဘူးနော်”

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“အတုဖြစ်ဖြစ် ကျုပ်ယူမယ်”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“မသေချာချာစဉ်းစားပြီးပြီလား”

ဟုထင်မေးလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“စကားမရှည်နဲ့ အတုပေး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

၁၅၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟွားသခင်လေးက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“ခင်ဗျားတကယ်လိုချင်တယ်ဆိုရင်တော့ ကျုပ်က ရှာပေးရမှာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“ဘယ်မှာ သွားရှာမှာလဲ ကျုပ်တို့ လိုက်နာမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ခင်ဗျားတို့ လိုက်ဖို့မလိုပါဘူး ကျုပ်သွားရှာမယ့် နေရာကို ခင်ဗျားတို့ ရောက်နေပါပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်ကမျက်မှောင်ကြွတ်ကာ

“ဘာ မင်းသွားရှာမယ့်နေရာကို ကျုပ်တို့ ရောက်နေပြီဟုတိလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ်”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်ကလက်ညှိုးဖြင့်စားပွဲကိုထောက်ရင်း

“ဒါဖြင့် မင်းလိုက်ရှာမယ့်နေရာက ဒီနေရာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

မိုးပျံ့နင်းသိမ်းငှက်ဓား(၅) ❖ ၁၅၇

“မှန်ပါတယ် ကျုပ်က ဒီအခန်းထဲမှာရှာပေးမှာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က စားပွဲကို လက်ဖြင့်ပုတ်ရင်း

“မင်းက မဟုတ်မဟပ်တွေ မပြောနဲ့ ဘာလဲမင်းက ဒီမှာရှိတဲ့လူတွေအားလုံးကို သူခိုးလို ပြောချင်တာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“မှားနေပြီ ကျုပ် အဲဒီလိုမပြောပါဘူး ဒီလိုပါ ကျုပ်က စာဆိပ်တုံးကိုပြန်ရအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲဆိုပြီး တွေးနေတုန်း ပစ္စည်းပျောက်ရာတဲ့ ဂါထာတစ်ပုဒ်ကိုသတိရလာတယ် ဒါကြောင့် ကျုပ်က ဒီအခန်းထဲကနေ အဲဒီဂါထာရွတ်လိုက်ကာနဲ့ ပစ္စည်းဟာ သူ့အလိုလိုပြန်ရောက်လာမှာပါ ကျုပ်က ဘယ်သူ့ကိုမှသူခိုးလို မပြောပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ရယ်မောပြီး

“အလကား ကလေးကလားစကားတွေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လျှပ်စီးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဟုဟွား မင်းက ကျုပ်တို့ ကိုအချိန်ဆွဲနေတာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

၁၅၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

“ဟုဟွား မင်းက ဘာအကြံအစည်နဲ့ ကျုပ်တို့ကိုအရူး လုပ်နေတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးကာ

“အရူးလုပ်နေတာ မဟုတ်ပါဘူး ကျုပ်ရဲ့ဂါထာကတ ကယ်ကိုအစွမ်းထက်ပါတယ် ကျုပ်က မီးအိမ်ကိုငြိမ်းလိုက်ပြီး ဂါ ထာစုပ်မယ် မီးအိမ်ပြန်လင်းလာတာနဲ့ ပျောက်နေတဲ့ပစ္စည်းကို ပြန်တွေ့ရလိမ့်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ရယ်မောလိုက်၏။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ရယ်မောရင်း

“ဟုဟွား မင်းကရယ်စရာပြောတတ်သားပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က ပြုံးကာ

“မီးမှောင်နေတုန်း မင်းကဝှက်ထားတဲ့ ဟံဆိပ်တုံးကို

ထုတ်လိုက်မှာ မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက လက်ကိုမြှောက်၍

“ကျုပ် ကိုယ်ပေါ်မှာ ရှာကြည့်လေ”

ဟုပြောလိုက်၏။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က လက်ကာပြလိုက်ပြီး

“ကျုပ် မင်းကိုယုံပါတယ် မင်းမှာမရှိဘူးဆိုတာ ယုံ

မိုးပျံနဂါးသိမ်းဝှက်ခား(၅) ❖ ၁၅၉

တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ကောင်းပြီ ကျုပ်ဂါထာ ဘယ်လောက်စွမ်းတယ်ဆိုတာ မကြာခင်သိရမှာပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ထို့နောက် သူသည် မီးအိမ်ကို တစ်လုံးပြီးတစ်လုံး ငြိမ်း လိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

အခန်းထဲ၌ မီးအိမ်(၃)လုံးရှိ၏။

မီးအိမ်(၃)လုံးကို ဟွားသခင်လေးကိုငြိမ်းသတ်လိုက်ပြီ ဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့် အခန်းထဲ၌ မှောင်မည်း၍သွားသည်။

ထိုအချိန်၌ ဟွားသခင်လေးသည် သူ၏ဂါထာကို အသံနေ အသံထားဖြင့် ရွတ်ဖတ်လေတော့သည်။

ဂါထာကို အသံနေအသံထားဖြင့် ရွတ်ဖတ်လိုက်သော ကြောင့် မထမ၌ ဘာကိုရွတ်မှန်းမသိရပါ။

သို့သော် သင်လည် ဆေးရွာရွာဆေးရုံစုစုစိုက်၍ နားထောင်

၁၆၀ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ပါက ဟွားသခင်လေးရွတ်ဆိုနေသော ဂါထာသည် လူအမည်၊ နေရာဒေသအမည်များကို ထပ်ပြန်တလဲလဲရွတ်နေခြင်း ဖြစ်ကြောင်း သိရမည်ဖြစ်သည်။

“မြစ်ဆိပ် တံပရဆေးဆိုင် မျက်မမြင်သမားတော်၊ မြစ်ဆိပ် တံပရဆေးဆိုင် မျက်မမြင်သမားတော်၊ မြစ်ဆိပ် တံပရဆေးဆိုင် မျက်မမြင်သမားတော်၊ မြစ်ဆိပ် တံပရဆေးဆိုင် မျက်မမြင်သမားတော်”

သို့သော် သူသည် ထိုစာသားများကို အသံနေအသံထား ဖြင့်ရွတ်ဖတ်နေခြင်းကြောင့် ကြားရသူများအတွက် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ်နေသည်ဟု ခံစားရသည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေး၏ ဂါထာကအမှန်ပင် ထိရောက်သည်။ အမှောင်ထဲ၌ လူတစ်ယောက်သည် ထိုဂါထာကိုကြားရသောအခါ ရင်ထဲ၌ တလုပ်လုပ်ဖြစ်လာသည်။

ဟွားသခင်လေးသည် ဂါထာကို (၁၀၉)ခေါက် ရွတ်ဆိုပြီးနောက်

“မီးဖွင့်လို့ရပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မကြာမီ မီးအိမ်များသည် တစ်ခုပြီးတစ်ခု လင်းလာသည်။

ထို့ကြောင့် အခန်းထဲတွင် ပြန်လည်၍ ယိန်လင်းလာ၏။

မီးရောင်လင်းလာသည်နှင့် အခန်းထဲမှ လူများသည်မယုံကြည်နိုင်လောက်အောင် အံ့သြသောမျက်လုံးများဖြင့် စားပွဲပေါ်သို့ ကြည့်နေကြ၏။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် စားပွဲပေါ်၌သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး

မိုးညှဲနဂါးသိမ်းငှက်စား(၃) ❖ ၁၆၁

တံဆိပ်တုံး ရောက်ရှိနေသောကြောင့်ဖြစ်သည်။

မီးရောင်အောက်၌ တံဆိပ်တုံးသည် အရောင်တဖိတ်ဖိတ်စာကနေသည်။

အခန်းထဲမှ လူများသည် မယုံကြည်လောက်အောင် အံ့သြသောမျက်လုံးများဖြင့် စားပွဲပေါ်မှ တံဆိပ်တုံးကိုတစ်လှည့် ဟွားသခင်လေးကိုတစ်လှည့် ကြည့်နေကြသည်။

သူတို့၏ မျက်နှာများက ဖြူဖပ်ဖြူရောင်ဖြစ်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး လက်နှစ်ဖက်ကိုဘေးဆန် တန်းကာ

“ဘယ့်နှယ်လဲ ကျုပ်ရဲ့ ဂါထာက မစွမ်းဘူးလား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာ၏ နံဘေး၌ထိုင်နေသော လင်ယိုစွမ်းက လိုက်ပြီး

“ဟွားသခင်လေးက မျက်လှည့်လဲပြတတ်သားပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကျုပ်က မျက်လှည့်ပြတာ မဟုတ်ပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုစဉ် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က စားပွဲကိုလက်ဝါးဖြင့်တစ်ဖက်ပုတ်လိုက်ပြီး

“ဒီတံဆိပ်တုံးဟာ လေထဲကပျံပြီး ရောက်လာတာမဖြစ်ဘူး”

၁၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်၍ မုန်တိုင်းကိုယ်တော်ကို ဦးညွှတ်လိုက်ပြီး

“မုန်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ဟွားသခင်လေးကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီး

“ဘယ်က ရောက်လာတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ လက်ကပြလိုက်ပြီး

“ဒါတော့ သည်းခံပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က စားပွဲတိုလက်ဝါးဖြင့် ရိုက်က

“ဟုဟွား မင်းသိနေတယ်မဟုတ်လား ပြောစမ်း ယင်း

လက်ချက်လဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“တံဆိပ်တုံးပြန်ရပြီပဲ ဘာလိုသေးလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“မင်း မပြောဘူးလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်ခေး(၃) ❖ ၁၇

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“သိပ်ပြီးအမေးအမြန်းမထူပါနဲ့ တော်ကြာ တံဆိပ်တုံးက ပြန်ပြီးပျောက်သွားဦးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က ပြုံးလိုက်ပြီး မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကို တိတ်တိတ်နေရန် လက်ဟန်ဖြင့်ပြလိုက်သည်။

သူတို့သည် ထိုတံဆိပ်တုံးကို ထပ်မံ၍အပျောက်မခံနိုင်တော့ပါ။

ထို့ကြောင့် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကလည်း ပါးစပ်ကို ပိတ်ထားလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

စားပွဲပေါ်၌ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ တံဆိပ်တုံးသည်မိန့်မိန့်ကြီးရှိနေသည်။

လူတိုင်း၏ မျက်လုံးများက ထိုတံဆိပ်တုံးပေါ်သို့ ရောက်ရှိနေသည်။

ဤတံဆိပ်တုံးသည် မြို့စားကြီး၏သားက ယူဆောင်လာပြီးမှတ်ဆိတ်ပြာထံ၌ ပေါင်နှံခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

မှတ်ဆိတ်ပြာ၏ မိန်းမလိန်လိန်က ထိုတံဆိပ်တုံးကိုယူ၍ထွက်ပြေးသွား၏။

လိန်လိန်ထံမှ ချင်းချင်းနှင့်တောင်ဆိတ်တို့ကရယူခဲ့၏။ ဟုန်ကျင်းမေက ချင်းချင်းနှင့်တောင်ဆိတ်တို့ထံမှ ထိုတံဆိပ်တုံးကိုလူယူခဲ့ရာမှ ဟွားသခင်လေးက ဂျှိခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ လက်ထဲမှ တန်အီကျင်းက ယူခဲ့ပြန်

၁၆၄ ❖ နန္ဒကျော်သူ

သည်။

တနင်္ဂနွေကျင်း၏ လက်ထဲမှတစ်စုံတစ်ယောက်က ရလှ သွားခဲ့ပြန်သည်။

ယခု ထိုတစ်စုံတစ်ယောက်၏လက်ထဲမှပင် စားပွဲပေါ်သို့ ရောက်ရှိလာခြင်းဖြစ်သည်။

ဤသို့ဆိုလျှင် ထိုတစ်စုံတစ်ယောက်သည် ဤအခန်းထဲ ခြံရှိနေသည် မဟုတ်ပါလား။

အခန်းထဲမှ လူများက စားပွဲပေါ်မှ သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး ၏တံဆိပ်တုံးကိုကြည့်နေသည်။

အတန်ကြာမှ မုတ်ဆိတ်ပြာက သက်ပြင်းချကာမိုးကြိုး ကိုယ်ရံတော်ကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

ပြီးမှ

“အတုလား အစစ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“အတု”

ဟုဖြေလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်၏ စကားကြောင့် အခန်းထဲမှ လူများ ကမိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်ကို ဝိုင်း၍ကြည့်လိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က တံဆိပ်တုံးကို ကောက်ယူ၍ ခြောက်ပြရင်း

“ဒီတံဆိပ်တုံးဟာ အစစ်နဲ့ခွဲမရအောင်တူနေတယ် ဒါပေ

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၃) ❖ ၁၆၅

မယ့် တံဆိပ်တုံးပေါ်မှာ မော်ပြထားတဲ့ရုပ်ပုံတွေက အနည်းငယ်ကွဲ လွဲနေတယ် တကယ်ကျွမ်းကျင်တဲ့လူကလွဲပြီး ဘယ်သူမှအတုမှန်း မသိနိုင်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“အင်း လိန်လိန်တစ်ယောက် တံဆိပ်တုံးဟာ အတုမှန်း သိမသွားရှာဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် မုတ်ဆိတ်ပြာက မျက် မှောင်ကြုတ်ကာ

“မင်းစကားက ဘာအဓိပ္ပါယ်လဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကျုပ်ရဲ့စကားမှာ ခဲစာခဲဆစ်ခဲခိပါယ်မော်ရမယ့် စကား လုံးတွေ မပါဘူး ရိုးရိုးရှင်းရှင်းလေးနဲ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“အဲဒါကိုက တစ်မျိုးဖြစ်နေတယ်”

ဟုပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ရှင်းပါတယ် ခင်ဗျားကအတွေးချော်နေလို့ပါ ကျုပ်ပြော ဘာက လိန်လိန်ဟာ ခင်ဗျားဆီကမီးလာခဲ့တဲ့ တံဆိပ်တုံးကိုအတု

၁၆၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

မှန်းမသိဘူးလို့ပြောတာ ဒီထက်ရှင်းတဲ့ စကားမရှိတော့ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“ဒါဆို အစစ်က ဘယ်မှာလဲ”

ဟုထပ်မေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ပန်းကန်ထဲမှာ ပေါက်စီနဲ့အိကြာကွေး နှစ်ခုပဲရှိတယ် ဆိုပါတော့ ကျုပ်ကတစ်ခုကိုယူစားလိုက်တယ် ဒီတော့ ပန်းကန် ပြားထဲမှာ အိကြာကွေးပဲကျန်တယ် ဒါဆိုရင် ကျုပ်က ဘာကိုစား လိုက်သလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“ကျုပ်မေးတာနဲ့ မင်းပြောတာနဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

ဟုပြန်ပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ကျုပ် ဘာစားလိုက်သလဲဆိုတာကိုပဲ ပြောပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ရယ်မောကာ

“မင်းက ပေါက်စီစားလိုက်တာပေါ့ ဒါများဘာခက်လို့လဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဟုတ်ပြီ မှန်တယ် ဒါဆိုရင်အဖြေကရှင်းနေပြီပဲ”

မိုးဗွဲနဂါးသိမ်းငှက်စား(၃) ❖ ၁၆၇

ဟုပြောလိုက်သည်။

မျက်မှတ်ဆိတ်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဘာအဖြေကရှင်းတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ခင်ဗျား ဆီကလိန်လိန်နီနီ ဘွားတဲ့ တံဆိပ်တုံးဟာအတု

လိန်လိန်ဆီကချင်းချင်းဘို ယူသွားတာလဲ ဒီအတုပဲ သူတို့ဆီက ကျုပ်လက်ထဲ ရောက်လာတာလဲ ဒီအတုပဲ ကျုပ်ဆီကပျောက်သွား ပြီး ဒီစားပွဲပေါ်မှာ ပြန်ပေါ်လာတာလဲဒီအတုပဲ ဒါဆို အစစ်က ဘယ်မှာရှိတယ်ဆိုတာ ခင်ဗျား သိလောက်ရောပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ကြီးက

“ခင်ဗျား ပြောတာကို ကျုပ်သဘောမပေါက်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းမျှလိုက်ပြီး

“ကောင်းပြီ ကျုပ်မေးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“မေး”

ဟွားသခင်လေးက

“မြို့စားကြီးရဲ့သားက ခင်ဗျားဆီမှာ တံဆိပ်တုံးကို ပေါင်

နံ့စားခဲ့တယ်ဟုတ်လား”

၁၆၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟုမေးလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“ဒါဖြင့် တံဆိပ်တုံးက ခင်ဗျားဆီမှာ ရှိခဲ့တယ်ဟုတ်လား”

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“ဟုတ်တယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“ခင်ဗျား မိန်းမလိန်လိန်က ခင်ဗျားဆီမှာရှိတဲ့ အဲဒီတံဆိပ်တုံးကို ခိုးသွားတယ် ဟုတ်ရဲ့လား”

“ဟုတ်တယ်”

ဟွားသခင်လေးက

“လိန်လိန် ခိုးသွားတဲ့ တံဆိပ်တုံးကအရေးကြီးနေတယ် ဟုတ်ပြီလား”

မုတ်ဆိတ်ပြာက မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ

“အင်း”

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ကောင်းပြီ လိန်လိန်က ခင်ဗျားဆီမှာရှိတဲ့ တံဆိပ်တုံးကို ခိုးသွားကတည်းက တံဆိပ်တုံးဟာ အတုဖြစ်နေပြီ ဒါဆို အစစ်က ဘယ်မှာလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ရယ်မောလိုက်ပြီး

မိုးည့်နဂါးသိမ်းငှက်စား(၁) ❖ ၁၆၉

“လက်စသပ်တော့ မင်းက ကျွပ်ကိုစွပ်စွဲနေတာကိုး”

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးကာ

“ခိုးသွားကတည်းက အကုန်ပြန်နေမှတော့ အစစ်က ခင်ဗျားဆီမှာပဲ ကျန်နေမှာပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ရယ်မောရင်း

“ကျွမ်းက ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်ရမှာလဲ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“ဒါဆို မြို့စားကြီးရဲ့သားက ခင်ဗျားဆီမှာ ပေါင်နံ့က တည်းကတံဆိပ်တုံးဟာ အတုပါလို့ ခင်ဗျားက ပြောနိုင်သလား”

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“ကျုပ်က အတုလား အစစ်လားဆိုတာ ဘယ်လိုလုပ်သိမလဲ”

ဟွားသခင်လေးက

“ဒါဆို မြို့စားကြီးရဲ့တံဆိပ်တုံးပျောက်နေတယ်လို့ ဘာဖြစ်လို့ ကြော်ငြာရတာလဲ”

မုတ်ဆိတ်ပြာက လက်ကာပြကာ

“ဟုဟွား မင်းအထင်နဲ့ လျှောက်မပြောနဲ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

“ကျုပ်က အကျိုးအကြောင်း ဆက်စပ်ပြီးပြောတာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ပြုံးလိုက်ပြီး

“တော်ပါတော့ကွာ ယုံထင်ကြောင်ထင် ထင်နေပါဦးမယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးရင်း
 “ခင်ဗျားရဲ့ မိန်းမထဲမှာ လိုနီလီနီဟာ အတော်ပါးနပ်တဲ့
 မိန်းမပါ သူကဒီတံဆိပ်တုံးဟာ အတော်ပိုမှန်းသိရင် မခိုးပါဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက ဦးမောင်းခါယမ်းယို ခြီးပြီး
 “သူက အတုမုန်းမသိဘဲ ခိုးတာပေါ့”
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးကာ
 “ဒါပေါ့ လိန်လိန်ဟာ ပါးနပ်တဲ့မိန်းမတစ်ယောက်ပါ။ ဒါ
 ကြောင့်လည်း ခင်ဗျားကသူ့ကိုစွန့်ပစ်ဖို့ စိတ်ကူးခဲ့တာပေါ့။ ဘာ
 ဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူ ခင်ဗျားရဲ့လုပ်ငန်းတွေကိုဝင်ဦးစီးလာလို့ပဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် မုတ်ဆိတ်ပြာက ဟွား
 သခင်လေးကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍ကြည့်လိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက
 “ဒီတော့ ခင်ဗျားက ခင်ဗျားအပေါ်မှာ လွှမ်းမိုးလာမယ့်
 လိန်လိန်လို မိန်းမမျိုးကို မလိုချင်တော့ဘူး။ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားက
 အခွင့်အရေးတစ်ခုကို ပေးလိုက်တယ်။ ဒါက ဘာလဲဆိုတော့
 တံဆိပ်တုံးပဲ ခင်ဗျားက ဒီတံဆိပ်တုံးကို ခိုးယူပြီးထွက်ပြေးနိုင်
 အောင် အခွင့်အရေးပေးလိုက်တယ်”
 ဟုပြောလိုက်၏။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ပါးစပ်ပိတ်ထားသည်။
 သူ၏ အမူအရာက ဟွားသခင်လေးကို ပြောချင်ရာပြော
 စမ်းဟု သဘောထားလိုက်ဟန်ဖြစ်ပေါ်နေ၏။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍
 “တန်အိကျင်းနဲ့ လိန်လိန်ဟာ အလွန်ခင်တဲ့သူငယ်ချင်း
 တွေဆိုတာ ခင်ဗျားကသိထားတယ်။ ပြီးတော့ တန်အိကျင်းက
 နဂါးပျံရဲ့ ဟပည့်တန်ယောက်နဲ့ ဖောက်ပြန် နေတယ်ဆိုတာလဲ ခင်
 ဗျားကသိထားတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဆိုတာ ခင်ဗျား
 ကမသိဘူး”
 မုတ်ဆိတ်ပြာက
 “တန်အိကျင်း ဖောက်ပြန်တာနဲ့ ကျုပ်နဲ့ အနေသာကြီးပါ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး
 “တန်အိကျင်းက နဂါးပျံရဲ့ မိန်းမလေး၊ ဒီတော့ ခင်ဗျားနဲ့
 ပတ်သက်နေတာပေါ့”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက
 “သူက နဂါးပျံရဲ့ မိန်းမပဲ ကျုပ်ရဲ့ မိန်းမမှ မဟုတ်တာ၊ သူ
 ကိစ္စသူရှင်းမှာပေါ့။ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်က တန်အိကျင်းရဲ့ ကိစ္စကိုသိ
 ချင်ရမှာလဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍

၁၇၂ ❖ နန္ဒကျော်သူ

“ခင်ဗျားနဲ့ ပတ်သက်နေလို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက အံ့ဩဟန်ဖြင့်

“ကျုပ်နဲ့ ပတ်သက်နေလို့ ဟုတ်လား”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဦးခေါင်းခါယမ်းကာ

“သူ့ဘာသာသူ ဖောက်ပြန်တဲ့ကိစ္စကို ကျုပ်က စိတ်မဝင်

စားဘူး။ ပြီးတော့ ကျုပ်နဲ့ လည်းမဆိုင်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ခင်ဗျားနဲ့ မဆိုင်ဘူး ဟုတ်လား”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“ဟုတ်တယ်လေ သူက ကျုပ်မိန်းမမှ မဟုတ်တာ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံးပြီး

“ဟုတ်ပါတယ် သူက နဂါးပျံရဲ့ မိန်းမပါ”

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“အေးလေ ဒါကြောင့် သူ့ဘာသာသူဖောက်ပြန်တာ ကျုပ်

နဲ့ ဘာဆိုင်လို့လဲ”

ဟုပြောလိုက်၏။

“ခင်ဗျားနဲ့ မဆိုင်ဘူးလို့ မပြောနိုင်ဘူး”

မုတ်ဆိတ်ပြာက မျက်မှောင်ကြွတ်ကာ

မိုးငြုံနဂါးသိမ်းငှက်စား(၃) ❖ ၁၇၃

“ဘာလဲ တန်အိကျင်းနဲ့ ဖောက်ပြန်တဲ့လူဟာ ကျုပ်လို့

ခင်ဗျားကပြောချင်တာလား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“အဲဒီလို မဟုတ်ပါဘူး”

မုတ်ဆိတ်ပြာက မျက်မှောင်ကြွတ်ရင်း

“ဒါဖြင့် ခင်ဗျားက ဘာကိုပြောချင်တာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကျုပ် ပြောချင်တာက ခင်ဗျားဟာနဂါးပျံပါပဲလို့ ပြောချင်

တာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် အခန်းထဲ၌ရုတ်တ

ရက်တိတ်ဆိတ်သွား၏။

လူတိုင်းက မုတ်ဆိတ်ပြာကို ဝိုင်းကြည့်လိုက်ကြသည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ဟွားသခင်လေးကို မျက်လုံးပြူးကြည့်

ရင်း အတန်ကြာမှရယ်မောလိုက်သည်။

သူသည် အူလိုက်သဲလိုက် ရယ်မောလိုက်လေတော့သည်။

မဟုတ်ပါလား။

မုတ်ဆိတ်ပြာ၏ ရယ်မောသံကအခန်းထဲ၌လုံးလုံးစေ့စေ့

သူသည် အလွန်ရယ်စရာကောင်းသော ပျက်ပျက်ကြား

ရသည့်အလား တဟား ဟားရယ်မောနေသည်။

ရယ်မောရလွန်းသဖြင့် မျက်ရည်များပင်ထွက်လာ၏။

အခန်းထဲမှလူများကလည်း မုတ်ဆိတ်ပြာနှင့်အတူ လိုက်
၍ရယ်မောကြသည်။

ဤအခန်းထဲ၌ ရယ်မောခြင်းမရှိသူမှာဟွားသခင်လေး
သာဖြစ်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာကို ရယ်မောခြင်းမှရှောင်တုန့်သွားသောအခါ
ဟွားသခင်လေးက တုန့်ပြန်မိအေးဆေးသော လေသံဖြင့်

“လာမည့်လ(၁၅)ရက်မှာ လစ်လပ်နေတဲ့ သိမ်းငှက်မြို့
စားကြီးနေရာကို ခန့်အပ်ဖို့အစီအစဉ်ရှိတယ်။ အဲဒီနေ့မှာ မြို့စား
ကြီးရဲ့တံဆိပ်တုံး လက်ဝယ်ရှိတဲ့လူကို မြို့စားကြီးအဖြစ်ခန့်အပ်
မှာပဲ”

ဟွားသခင်လေး၏ စကားသံကတည်ကြည်နေသည်။

အခန်းထဲမှ လူအားလုံးက ဟွားသခင်လေးကိုကြည့်လိုက်
ကြသည်။

ဟွားသခင်လေးက သူ့စကားကိုဆက်ပြောသည်။

“နဂါးပျံဟာ အလွန်လောဘကြီးသူဖြစ်တယ်။ သူဟာမြို့
စားကြီးသိပ်ဖြစ်ချင်နေတာကိုလည်း လူတိုင်းကသိတယ်။ အခုလိုအ
ခွင့်အရေးမျိုးကို နဂါးပျံက လက်လွှတ်ခံမှာ မဟုတ်ဘူး”

မုတ်ဆိတ်ပြာက မျက်မှောင်ကြွတ်တကာ

“ဟဟဟား မင်း”

မုတ်ဆိတ်ပြာ၏ စကားမဆုံးမီ ဟွားသခင်လေးက လက်
ကာပြလိုက်၏။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“အင်း ကျုပ်တို့ ဟဟဟားပြောတာကို အရင်နားထောင်
ကြည့်ရအောင်”

ဟုဝင်ပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“မြို့စားကြီးရာထူးကို သိပ်လိုချင်နေတဲ့ နဂါးပျံဟာအခု
လိုတံဆိပ်တုံး ရှာဖွေတဲ့ကိစ္စမှာ လှုပ်ရှားတာမရှိဘူး။ ထူးထူးခြား
ခြားငြိမ်သက်နေတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ စဉ်းစားကြည့်ပါ။ သူက
ကျုပ်တို့လိုက်ရှာနေတဲ့ တံဆိပ်တုံးဟာ အထူဖြစ်တယ်ဆိုတာကို
သိနေလို့ပဲမဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ပြုံးနေသည်။

သူ၏ နှုတ်ဖမ်းကပြုံးနေခြင်းဖြစ်သည်။

သူ၏ မျက်လုံးက ဒေါသဖြစ်နေသည်။

ထို့ကြောင့် သူ၏လက်ထဲ၌ ကိုင်ထားသော အရက်ခွက်
ကို မထင်မှတ်ဘဲ ညှစ်နေမိသည်။

အရက်ခွက်က ရွှေဖြင့်ပြုလုပ်ထားသောခွက်ဖြစ်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက မထင်မှတ်ပဲ ချစ်ညှစ်လိုက်ခြင်းကြောင့်
အရက်ခွက်သည် ပြားကပ်ပိန်နဲ့သွားသည်။

အရက်ခွက်ထဲမှ အရက်များ ဖိတ်စင်ကျသွားသည်။

ဟွားသခင်လေးက

“တန်အိကျင်းက နဂါးပျံနဲ့သိမ်းမဖြစ်တယ်၊ ဒါပေမယ့်နဂါး

၁၇၆ ❖ နန္ဒကောသလ

ပျံနံ့ မုတ်ဆိတ်ပြာက တစ်ယောက်တည်းလို့ မသိဘူး၊ မုတ်ဆိတ်ပြာဟာ ရပ်ဖျက်ပါရဲ့ဆိုတာ ကျုပ်လည်း ဒီရောက်မှ သိခဲ့ရတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်သည် ဟွားသခင်လေး၏စကားကို တဖြည်းဖြည်းစိတ်ဝင်စားလာ၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလျက်

“တန်အိကျင်းဟာ နဂါးပျံရဲ့ တပည့်တစ်ယောက်နဲ့ ဖောက်ပြန်နေတယ်၊ ပြီးတော့ တန်အိကျင်းနဲ့ လိန်လိန်တို့ ကမိတ်ဆွေတွေ တန်အိကျင်းက သူ့ယောက်ျားနဂါးပျံဟာ မုတ်ဆိတ်ပြာလို့ မသိဘူး လိန်လိန်ကလည်း သူ့ယောက်ျားမုတ်ဆိတ်ပြာဟာ နဂါးပျံလို့ မသိဘူး တစ်နေ့မြို့စားကြီးရဲ့ တံဆိပ်တုံးကိစ္စအကြောင်းပေါ်လာတော့ လိန်လိန်က သူ့ယောက်ျားဆီမှာ တံဆိပ်တုံးရှိတဲ့အကြောင်း ပြောလိုက်တယ်”

ဟွားသခင်လေးက သူ၏စကားကို ရပ်တန့်လိုက်ပြီး အခန်းထဲမှလူများကို တစ်ချက်အကဲခတ်ကြည့်လိုက်သည်။

သူ၏ စကားကို မုတ်ဆိတ်ပြာမှလွဲ၍ ကျန်တဲ့လူအားလုံးက စိတ်ဝင်စားနေကြောင်းတွေ့ရသည်။

လင်ယိုစွမ်းက မုတ်ဆိတ်ပြာ၏လက်ထဲမှ ပြားချပ်ပိန်ရှုံ့သွားသောအရက်ခွက်ကို ယူလိုက်သည်။

ထို့နောက်သူမသည် မှန်ဘီရိထဲမှ ကြွေခွက်အသစ်တစ်လုံးကိုထုတ်ယူကာ ပိုးပဝါဖြင့် သန့်စင်အောင်သုတ်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ကြွေခွက်ထဲသို့ အရက်ထည့်၍ မုတ်ဆိတ်ပြာ

ကိုပေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလျက်

“လိန်လိန်က သူ့ကိုမုတ်ဆိတ်ပြာက ပြီးငွေ နေပြီဆိုတာ ရိပ်မိတယ်၊ ဒါကြောင့်မုတ်ဆိတ်ပြာက သူ့ကိုမောင်းမထုတ်ခင်သူ့ကမုတ်ဆိတ်ပြာကိုထားပြီး ထွက်သွားဖို့ စိတ်ကူးတယ်၊ တန်အိကျင်းကလည်း သူနဲ့နဂါးပျံတပည့်တစ်ယောက် ဖောက်ပြန်နေတာကို နဂါးပျံသိသွားရင် အသတ်ခံရမယ်၊ တကယ်လို့ မုတ်ဆိတ်ပြာ ဆီကတံဆိပ်တုံးကို လိန်လိန်ကယူပေးခဲ့ရင် တန်အိကျင်းရဲ့လင်ယေကမြို့စားဖြစ်သွားပြီး နဂါးပျံကိုကြောက်စရာမလိုတော့ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားများကနည်းလမ်းကျသည်။

ထို့ကြောင့် ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်က ပို၍စိတ်ဝင်စားလာသည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ဒီတော့ လိန်လိန်နဲ့တန်အိကျင်းက တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက်အပေးအယူလုပ်တယ်၊ လိန်လိန်က တံဆိပ်တုံးကိုခိုးပေး၊ တန်အိကျင်းက ငွေ(၃)သိန်းဖိုး ရွှေချောင်းတွေပေးမယ်၊ ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ယောက် လေဟာဆပ်မြို့မှာ အလဲအလှယ်လုပ်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“အင်း မင်းရဲ့စကားက လက်မခံနိုင်စရာမရှိပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

၁၇၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍ လင်ယိုစွမ်းကိုကြည့်လိုက်၏။
ပြီးမှ

“လင်ယိုစွမ်းက လိန်လိန်နို့တန်အိကျင်းတို့ထက်ပိုပြီး
ငယ်ရွယ်တယ်။ လှပတယ်၊ ပြီးတော့ပိုပြီးပါးနပ်တယ်။ လင်ယိုစွမ်း
က ဟိုနှစ်ယောက်မသိတဲ့အချက်ကို သိသွားတယ်။ ဒီတော့မှတ်
ဆိတ်ပြာက လုပ်စရာလမ်းနှစ်ခုရှိတယ်။ လင်ယိုစွမ်းကိုသတ်မ
လား။ ပထမမိန်းမတွေကို မောင်းထုတ်မလား။ ဒါပေမယ့်
မှတ်ဆိတ်ပြာက လိန်လိန်နို့တန်အိကျင်းကို မောင်းထုတ်ဖို့ဆုံး
ဖြတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လိန်လိန်ကိုလည်း တံဆိပ်တုံးခိုးလို့ရအောင်
အခွင့်အရေးပေးလိုက်တယ်။ တန်အိကျင်းကိုလည်း ရွှေချောင်း(၃)
သိန်းဖိုး ခိုးလို့ ရအောင်အခွင့်အရေးပေးလိုက်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးက မှတ်ဆိတ်ပြာကိုကြည့်

ကာ

“ကျုပ်ပြောတာမှန်တယ် မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မှတ်ဆိတ်ပြာက လင်ယိုစွမ်း၏လက်ကို အသာအသာ
ဆုပ်ကိုင်လိုက်ပြီး

“နားထောင်လို့ကောင်းတယ် ပန်းခြံအောက်မှာစမ်းပြီး
ပိုပြင်ပြောတဲ့လူ လုပ်ပါလား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

မိုးဘုံနဂါးသိမ်းဒုက္ခခား(၃) ❖ ၁၇၉

“ဒါဖြင့် သူက နဂါးပျံပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ဟိုဓ်ပါတယ်”

ပုယိုစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ကျုပ်ဖြင့် ယုံတောင်မယုံချင်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးပြီး

“တန်အိကျင်းဟာ နဂါးပျံရဲ့မိန်းမဆိုတာ လူတိုင်းသိ
တယ်နော် ဟုတ်တယ် မဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းက ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကောင်းပြီ တန်အိကျင်းဟာ နဂါးပျံရဲ့မိန်းမဆိုရင် မင်းက
သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့သတ်ရတာလဲ၊ မင်းအနေနဲ့ တန်အိကျင်းကို
သတ်စရာအကြောင်းမရှိဘူး၊ နဂါးပျံကုခိုင်းလို့သာ တန်အိကျင်းကို
သတ်ရတာ မဟုတ်လား”

ပုယိုစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ကျုပ်က တန်အိကျင်းကို သတ်တယ်ဟုတ်လား၊ ခင်ဗျား
က ဘာဖြစ်လို့ ပြောနိုင်ရတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

၁၈၁ ❀ နန္ဒကျော်သူ

“ပုယ့် ခင်ဗျားဟာ စာရေးတဲ့အစ စာလုံးတစ်လုံးကို အမြဲသတ်ပုံမှားတယ်၊ လေဟာဆပ်မြို့မှာ ကျုပ်ကို နဂါးပျံကစာပို့ ပြီးနှိမ်းခြောက်မှုလုပ်တယ်၊ အဲဒီစာထဲမှာ စာလုံးတစ်လုံးဟာ သတ် ပုံမှားနေတယ်၊ အဲဒီစာလုံးက ခင်ဗျားရဲ့အမြဲတန်း သတ်ပုံမှားနေတဲ့ ကလုံးပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးက ဆက်ပြောသည်။

“နောက်ပြီး မုတ်ဆိတ်ပြာက ကျုပ်မှာငွေပြတ်သွားတာ ရော၊ ကျုပ်လုပ်နေတာတွေကိုရော၊ ဒီချန်အန်းကနေသိနေတယ်၊ ဒါကြောင့် မုတ်ဆိတ်ပြာက ကျုပ်နောက်ကို နောက်ယောင်ခံလိုက် ဖို့လူလွတ်ထားတယ်ဆိုတာ ကျုပ်ရိပ်မိတယ်၊ ပြီးတော့ နဂါးပျံက လည်း ကျုပ်ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာကို သိနေတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျုပ်က ကျုပ်နောက်ကို နောက်ယောင်ခံလိုက်တဲ့လူကို စောင့်မေး ခဲ့တယ်၊ တစ်ရက် လေဟာဆပ်မြို့မှာခင်ဗျားကို မထင်မှတော့ ခဲ့တယ်၊ ဒါဆိုရှင်းပြီလား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“နေပါဦး တန်အိကျင်းကို ကျုပ်က ပုယ့်စွမ်းကလွတ်ခွင့် သက်ခိုးတယ်လို့ ခင်ဗျားကထင်နေတာ ပုယ့်စွမ်းကိုယ်တိုင်နာ ပျံမဟုတ်ဘူးလို့ ခင်ဗျားပြောနိုင်လား”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ပုယ့်စွမ်းဟာ နဂါးပျံမဟုတ်ပါဘူးလို့ ကျုပ်ပြောနိုင်

ဘူး၊ ဒါပေမယ့် သူဟာကျုပ်နဲ့မိတ်ဆွေဆိုတာတော့ ပြောနိုင်ပါ တယ်”

ပြန်ပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးက မုတ်ဆိတ်ပြာကိုကြည့်ကာ

“ကျုပ်ရဲ့ မိတ်ဆွေထဲမှာ နဂါးပျံမရှိဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ဦးခေါင်းခါယမ်းလိုက်ပြီး

“အဓိပ္ပါယ်မရှိဘူး”

ဟုအော်ဟစ်လိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ခင်ဗျားက တံဆိပ်တုံးအတူ တစ်ခုလုပ်လိုက်တယ်၊ အ စစ်ကိုဝှက်ထားပြီး အဘုကိုလိန်လိန်မြင်သာအောင် ဝှက်ပြတယ်၊ ဒီတော့လိန်လိန်က ဒါကိုအစစ်ထင်ပြီးခိုးသွားတယ်၊ ဒါကိုခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုလေဟာဆပ်မြို့ကို လိုက်သွားပြီး လိန်လိန်ဆီကတံဆိပ် တုံးကိုပြန်ယူခိုင်းတယ်၊ ဘာဖြစ်လို့ ဘယ်သူ့ကိုလွှတ်လွှတ် လွှတ်လို့ရတဲ့ကိစ္စမှာ ဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်ကိုခိုင်းရတာလဲ အနည်းဆုံး ပုယ့်စွမ်းတို့ လင်ယိုစွမ်းတို့ကိုလွှတ်ပေးလဲရတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ပါးစပ်ပိတ်ထားသည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးပြီး

“နောက်ပြီး ဒီကိစ္စကို ကျုပ်ကမလုပ်ဘဲမနေအောင် ကျုပ် ကိုတာပြော လူသတ်မှုတွေနဲ့ပိအားပေးခဲ့တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲ ရှင်း

ပါတယ် ခင်ဗျားက မြို့စားကြီးရဲ့ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်ကို အာရုံပြောင်းအောင်လုပ်လိုက်တာပဲ ဟုတ်တယ် မ-ကုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“အင်း ကျုပ် သဘောပေါက်လာပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“အဲဒီလိုလုပ်လိုက်တဲ့အတွက် တံဆိပ်တုံးပြန်ရသည်ဖြစ်စေ မရသည်ဖြစ်စေ သူ့မှာတာဝန်ကင်းသွားပြီ နောက်ပြီး တံဆိပ်တုံးရလို့ အတုဖြစ်နေလည်း သူ့မှာတာဝန်ကင်းသွားပြီ၊ ခင်ဗျားတို့(၃)ယောက်က-ကျုပ်ကိုပဲအရေးယူတော့မှာ မဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ် လမ်းမှာပြဿနာတစ်ခုခုဖြစ်ခဲ့ရင် ကျုပ်တို့က မင်း နဲ့ပဲအရေးယူမှာ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ်က ဒီလောက်ဆိုးဝါးတဲ့ရာသီဥတုမှာ လေဟာဆန်မြို့ကိုရောက်ပြီး ဒုက္ခခံခဲ့ရတယ်၊ သူကတော့ ဒီမှာဇိမ်နဲ့နေပြီး နောက်လ(၁၅)ရက်ကို စောင့်နေတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မှတ်ဆိတ်ပြာက ရယ်မောလိုက်ပြီး

“မင်းက ကျုပ်ကိုတမင် ချောက်ထွန်းနေတာပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ခင်ဗျားရဲ့အကြံအစည်က နောက်လ(၁၅)ရက်မတိုင်မီဘယ်သူမှမသိဖို့အရေးကြီးတယ်၊ နောက်လ(၁၅)ရက်မှာ ခင်ဗျားကခင်ဗျားဝုတ်ထားတဲ့ တံဆိပ်တုံးကို ချတ်ပြပြီး မြို့စားရာထူးကို လက်ခံလိုက်မယ်၊ မြို့စားကြီးဖြစ်လာပြီးတဲ့နောက် ဘယ်သူ့ကိုခင်ဗျားက ဂရုစိုက်တော့မှာလဲ၊ အဲဒီအချိန်မှာ ပဟာဒီက ကိုယ်ရံတော်(၃)ယောက်ကိုလည်း ခင်ဗျားက ကြောက်စရာမလိုတော့ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်တယ် မြို့စားကြီးဖြစ်ပြီးမှတော့ ဘယ်သူကအပြစ်ပြောရဲတော့မှာလဲ”

ဟုဝင်ရောက်ပြောလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကလည်း လိုက်ပြီး

“ဒါပေမယ့် သူကမကောင်းဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်နှုံးပင့်ကာ

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“သူက မြို့စားကြီးရာထူးကို လက်မခံရသေးဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မှတ်ဆိတ်ပြာက အရက်ကိုမော့၍ အောက်လိုက်သည်။

၁၈၄ ❖ နန္ဒကေဠီသို့

လျှပ်စီးကိုယ်ရုံတော်က မုတ်ဆိတ်ပြာကိုကြည့်ရင်း
“ခင်ဗျားကကျုပ်တို့ကိုတောင်မျက်စိထဲမထားတော့ပါလား”
ဟုပြောလိုက်သည်။
မုတ်ဆိတ်ပြာက သက်ပြင်းချွန်ကိုပြီး
“အင်း ကံမကောင်းဘူး ကျုပ်တို့အားလုံးကံမကောင်း

ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။
ဟွားသခင်လေးကပြုံးပြီး
“ကျုပ်တို့ အားလုံးကံမကောင်းရင် ကံကောင်းတဲ့လူတစ်
ယောက်တော့ရှိမှာပဲ”
ဟုပြောလိုက်သည်။
မုတ်ဆိတ်ပြာက
“ကံမကောင်းတဲ့အထဲမှာ မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းမှား
တာ ပိုဆိုးတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။
ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
“ကျုပ်နဲ့ မိတ်ဆွေလာဖြစ်တာလား”
ဟုပြောလိုက်သည်။
“မြို့စားကြီးရဲ့သားနဲ့ မိတ်ဆွေဖြစ်တာကစပြီး ကံ
ကောင်းတာပါ။ ခင်ဗျားတို့ကလည်း ကျုပ်နဲ့လာပြီး မိတ်ဆွေဖြစ်
လို့ကံမကောင်းကြဘူး။ အမှန်ပြောရရင် ကျုပ်က ခင်ဗျားတို့ထက်
ပိုပြီးကံဆိုးတယ်”

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်ဘေး(၃) ❖ ၁၈၅

ဟုပြောလိုက်သည်။
ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
“ပြောစမ်းပါဦး ခင်ဗျားကဘာဖြစ်လို့ ကျုပ်တို့ထက်ပိုပြီး
ကံဆိုးရတာလဲ”
မုတ်ဆိတ်ပြာက
“ကျုပ် မိန်းမယူမိတာတောင်မှားတယ် ကံအဆိုးဆုံးပဲ”
ဟုပြောလိုက်ပြီး ရက်ဘရက် လင်ယိုစွမ်း၏လက်
ကောက်ဝတ်ကို ဖမ်းဆုပ်လိုက်သည်။
ထို့နောက် မုတ်ဆိတ်ပြာသည် လင်ယိုစွမ်းကို မျက်လုံး
ဖြူးကြည့်ကာ

“ပေးစမ်း မြန်မြန်ပေးစမ်း”
ဟုအော်ဟစ်လိုက်သည်။
လင်ယိုစွမ်းသည် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်ကာ
“ရှင် ကျွန် ကျွန်မက ဘာကိုပေးရမှာလဲ”
ဟုထစ်ထစ်ငေါငေါဖြင့် ပြန်ပြောသည်။
မုတ်ဆိတ်ပြာက
“စကားမရှည်နဲ့ ပေးဆိုပေးစမ်း”
ဟုအော်ငေါက်လိုက်သည်။
လင်ယိုစွမ်းက မျက်စိမျက်နှာပျက်ကာ
“ကျွန် ကျွန်မက ဘာပေးရမှာလဲ”
မုတ်ဆိတ်ပြာက
“မင်းသိတယ် ပေးဆိုပေးစမ်း ပေးမလား ပေးဘူးလား”

၁၈၆ ❖ နန္ဒမာရ်သူ

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက ဟွားသခင်လေးတို့ကို အကူအညီ
တောင်းခံသော မျက်လုံးများဖြင့်ကြည့်ကာ

“တံဆိပ်တုံးက ကျွန်မမှာသည်းမရှိဘူး၊ ကျွန်မလည်းမသိ
ဘူး”

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက

“တံဆိပ်တုံး မဟုတ်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက

“တံဆိပ်တုံး မဟုတ်ရင်ဘာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက တစ်စုံတစ်ခုကိုပြောရန် ပါးစပ်ဟလိုက်
လေသည်။

သို့သော် သူသည်စကားမပြောနိုင်တော့ပါ။

သူ၏ခန္ဓာကိုယ်သည် တစ်ချက်တုန်ခါသွားပြီး ကြမ်းပြင်
ပေါ်သို့လူရော ကုလားထိုင်ပါ လဲကျသွားလေတော့သည်။

“ဝုန်း”

လင်ယိုစွမ်း၏ မျက်လုံးများသည် ဝိုင်းစက်ဖြူးကျယ်သွား
လေသည်။

မုတ်ဆိတ်ကြီး၏ခန္ဓာကိုယ်သည် ကြမ်းပေါ်၌တစ်ချက်
နှစ်ချက်မျှအကြောဆွဲပြီးငြိမ်သက်သွား၏။

မိုးပျံ့နင်းသိမ်းငှက်ခား(ခ) ❖ ၁၈၇

လင်ယိုစွမ်းသည် အံ့သြထိတ်လန့်ကာ ကြမ်းပေါ်မှမုတ်
ဆိတ်ပြာကို ပြေးပွေ့ထွားရင်း

“ရှင် ရှင် ဘာလိုချင်တာလဲ ပြောပါ ကျွန်မပေးပါ့မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မုတ်ဆိတ်ပြာက ဘာမှမပြောတော့ပါ။

မုတ်ဆိတ်ပြာ၏ နှာခေါင်းနှင့်ပါးစပ်မှ သွေးများစီးကျလာ
လေသည်။

လင်ယိုစွမ်းက ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ကာ

“လုပ်ကြပါဦး ဘာဖြစ်သွားလဲမသိဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က မုတ်ဆိတ်ပြာ၏အနီးသို့ရောက်
လာပြီး လည်ပင်းကိုလက်ဖြင့်ထောက်၍ စမ်းလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက ထုလုပ်လိုက်ပြီး နောက်သို့ဆုတ်လိုက်၏။

သူမသည် တိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသောကြောင့် သူမ၏
ခန္ဓာကိုယ်သည်ယိမ်းယိုင်သွားသဖြင့် စားပွဲကို လက်ဖြင့်လှမ်း
ထောက်ကာ လဲမကျစေရန် ထိန်းထားလိုက်၏။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က ထရပ်လိုက်ပြီး ဦးခေါင်းခါယမ်း

ပြကာ

“သေသွားပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းက ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်နေသော လင်ယိုစွမ်း
ကိုဖေးမထားသည်။

လယ်ယိုစွမ်းသည် မုတ်ဆိတ်ပြာကို ငေးကြောင်ကြည့်ရင်း
 “ရှင်-ရှင်က ဘာဖြစ်လို့ ဒီလိုလုပ်တာလဲ”
 ဟုပြောကာ ပုယိုစွမ်း၏ပခုံးကိုမီ၍ ငိုကြွေးလိုက်သည်။
 အခန်းထဲတွင် တိတ်ဆိတ်ငြိမ်သက်သွားသည်။
 လင်ယိုစွမ်း၏ ငိုနှိုက်သံသာလျှင် အခန်းထဲမှတစ်ခုတည်း
 သောအသံအဖြစ်ထွက်ပေါ်နေသည်။
 မျှော်လင့်မထားသောဖြစ်ရပ်ကြောင့် နားထဲမှလူတိုင်း
 သည် ကြောင်အမ်းအမ်းဖြစ်နေသည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာက ယခုကဲ့သို့ မိမိကိုယ်ကိုမိမိအဆုံးစီရင်
 လိုက်သောကြောင့် အံ့သြနေကြသည်။
 သို့သော် ထိုဖြစ်ရပ်ကို အံ့သြခြင်းမရှိသော လူတစ်
 ယောက်ရှိနေသည်။
 ထိုလူမှာ ဟွားသခင်လေးပင်ဖြစ်သည်။
 ဟွားသခင်လေးသည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်သည်။
 မုတ်ဆိတ်ပြာသည် ပါးနပ်သူဖြစ်သည်။
 မိမိ၏ ထင်မြင်ချက် ခန့်မှန်းချက်များကြောင့် ယခုကဲ့သို့
 ကိုယ့်ကိုယ်ကို အဆုံးစီရင်မည့် လူစားမျိုး မဟုတ်ပါ။
 သူသည် သူ၏အပြစ်ကို တစ်ခြားလူအပေါ် အပြစ်ပုံချရန်
 နည်းလမ်းရှာမည့် လူစားမျိုးဖြစ်သည်။
 လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်က သက်ပြင်းချကာ
 “သူ သေသွားတာအရေးမကြီးဘူး၊ တံဆိပ်တုံးအစစ်
 ဘယ်မှာဝက်ထားတယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှသိမှာ မဟုတ်တော့ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကလည်း သက်ပြင်းချကာ
 “အင်း ဒီအိမ်ကို ဖြိုချပြီးရှာရမလို့ဖြစ်နေပြီ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
 “တံဆိပ်တုံးကို ဝက်ထားတဲ့နေရာသိတဲ့လူဟာ သူတစ်
 ယောက်တည်းမဟုတ်ပါဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် ကိုယ်ရံတော်(၃)
 ယောက်သည် ဟွားသခင်လေးကို မျက်လုံးပြူး၍ကြည့်လိုက်၏။
 ပြီးမှ
 “မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က
 “ဒါဖြင့် ဘယ်သူသိသေးသလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက မိမိကိုယ်ကိုမိမိ လက်မဖြင့်ထောက်
 ပြရင်း
 “ကျုပ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့်မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်
 က
 “မင်းကသိလို့လား”
 ဟုမေးလိုက်သည်။

၁၉၀ ❖ နန္ဒကျော်သို့

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်သည်။
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က သက်ပြင်းမှုတ်ထုတ်လိုက်ပြီး
 ကုလားထိုင်၌ သက်တောင့်သက်သာပြန်ထိုင်ရင်း
 “ဘယ်မှာ ဂုဏ်ထားသလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံးပြီး
 “မှတ်ဆိတ်ပြာဟာ အကြံကြီးတယ်၊ ကောက်ကျစ်တယ်၊
 ရက်စက်တယ် စဉ်းလဲတယ် ခြေခွေးနဲ့ ဝံ့ပလွေနဲ့ စပ်ကျဟဲ့လူမျိုး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က
 “ကျုပ် မေးတာ ဘယ်မှဂုဏ်ထားသလဲလို့ မေးတာ”
 ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ
 “ကျုပ်ကလည်း ဘယ်မှာရှိနိုင်တယ်လို့ ပြောတာ”
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က စားပွဲကိုလက်ဖြင့်ပုတ်ရင်း
 “ကျုပ်က သိပ်ပြီးစိတ်မရှည်ချင်တော့ဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးပြီး
 “ဒီလိုပါ မှတ်ဆိတ်ပြာက အလွန်ကောက်ကျစ်ပြီး ဉာဏ်
 များတဲ့လူဖြစ်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူဟာဘယ်သူ့ကိုမှမယုံဘူး၊ အဲ
 ဒါပေမယ့် သူယုံရတဲ့လူတစ်ယောက်တော့ ရှိတယ်၊ အရေးကြီးတဲ့
 ကိစ္စမှန်သမျှကို သူကအဲဒီလူနဲ့ပဲ တိုင်မင်တယ်၊ အဲဒီလူထံမှာပဲ
 အပ်နှံထားမယ်”

မိုးဗျဲနဂါးသိမ်းငှက်ခေး(၁) ❖ ၁၉၁

ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က
 “မင်းက အဲဒီလူကိုသိလား”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက
 “သိတယ်”
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က
 “ဘယ်သူလဲ”
 ဟွားသခင်လေးကပြုံးပြီး
 “မှတ်ဆိတ်ပြာပဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ
 “ဘာ ဘယ်လို”
 ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
 “လူတိုင်းအပေါ် ကောက်ကျစ်တဲ့လူဟာ ဘယ်သူ့အပေါ်
 မှာမှအယုံအကြည်မရှိဘူး သူ့ကိုယ်သူပဲယုံကြည်ကြတယ်လေ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က
 “ဒါဖြင့် မင်းပြောချင်တာက တံဆိပ်တုံးဟာ သူ့ရဲ့ကိုယ်
 ပေါ်မှာရှိတယ်လို့ ပြောတာလား”
 ဟုမေးလိုက်သည်။

၁၉၂ ❖ နန္ဒာကျော်သူ

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
 “ဟုတ်ပါတယ်”
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ထိုင်ရာမှထလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ
 “ခင်ဗျား ဘယ်သွားမလို့လဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က
 “ဘာလုပ်မလို့လဲ”
 ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ
 “ခင်ဗျားက တံဆိပ်တုံးကို သူ့ကိုယ်ပေါ်မှာသွားရှာမလို့
 လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က
 “ဟုတ်တယ်”
 ဟွားသခင်လေးက
 “ဒါဖြင့် သွားမရှာနဲ့တော့”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ
 “ဘာဖြစ်လို့လဲ”
 ဟွားသခင်လေးက
 “အခုမရှိတော့လို့ပါ”

မိုးညှဲနဂါးသိမ်းငှက်မား(ခ) ❖ ၁၉၃

ဟုပြောလိုက်သည်။
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က မျက်မှောင်ကြုတ်ရင်း
 “စောစောကပြောတော့ သူ့ရဲ့ကိုယ်ပေါ်မှာရှိတယ်ဆို”
 ဟုပြန်ပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
 “ဟုတ်ပါတယ် ဒါပေမယ့် အခုမဟုတ်တော့ဘူး”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်
 သည် ရှူရှူရှားရှားဖြစ်ကာ ကုလားထိုင်၍ပြန်ထိုင်ရင်း
 “မင်းက ကျုပ်တို့ကိုအရူးလုပ်နေတာလား”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
 “လောကမှာ ကိစ္စရပ်တိုင်းဟာ အမြဲမရှိပါဘူး၊ တဒင်္ဂအ
 တွင်းမှာ ပြောင်းလဲတတ်ပါတယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က ပြုံးလိုက်ပြီး
 “ဒါဆို မင်းကဘယ်လိုပြောင်းလဲသွားတယ်ဆိုတာ သိနေ
 တယ် မဟုတ်လား”

ဟုခင်ရောက်၍ မေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍ဦးခေါင်းညိတ်ကာ
 “ဟုတ်ပါတယ်”
 မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်ကပြုံး၍

၁၉၄၄ နန္ဒစက္ကနိသု

“ကောင်းပြီ မင်းကပဲ ကျုပ်တို့ကိုယ်စား တံဆိပ်တုံး ယူပေးပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညှိတ်လိုက်ပြီး ဝမ်းနည်း ဆွေးနေသော လင်ယိုစွမ်းဘက်သို့ လှည့်ကြည့်ကာ လက်ဝါးပြ လိုက်ပြီး

“ကဲ အမိ သူတို့ကတံဆိပ်တုံး တောင်းနေပြီ”
ဟုပြောလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

လင်ယိုစွမ်းသည် ဒေါသဖြစ်သော မျက်လုံးအနက် သခင်လေးကို ကြည့်လိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက လင်ယိုစွမ်း၏ ရှေ့၌လက်ဝါး ထားလေသည်။

လင်ယိုစွမ်းက နှုတ်ခမ်းကိုတစ်ချက်ကိုက်ပြီး

“ဒီမှာ ရှင်ကြောင့် ကျွန်မယောက်ျားသေသွားပြီ”
ကကျွန်မကိုမဟုတ်မတရားစွာစွဲနေပြန်ပြီ၊ ရှင်လူမှဟုတ် လား”

ဟုရန်တွေ့လိုက်သည်။

မိုးယုံနဂါးသိမ်းငှက်ခား(၃) ❖ ၁၉၅

ပုယိုစွမ်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဟုဟွား ထင်တယ်ဆိုတာ ပိုက်ဆံပေးရတာမဟုတ်ဘူး မင်းထင်ချင်သလို ထင်လို့ရတယ်၊ ဒါပေမယ့် မင်းရဲ့အထင်ကြောင့် တခြားလူကိုဒုက္ခမရောက်ပါစေနဲ့”

ဟုဝင်ရောက်ပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပုယိုစွမ်းကိုပြုံးပြလိုက်ပြီး

“ပုယိုစွမ်း မှတ်ဆိတ်ပြာက လင်ယိုစွမ်းကို ပေးစမ်း ဆိုပြီးတောင်းတာ ဘာကိုတောင်းတာလဲ ခင်ဗျားသိလား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

“တံဆိပ်တုံး မဟုတ်ဘူးလို့ မသေခင်ပြောသွားတာပဲ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“မှန်တာပေါ့ တံဆိပ်တုံးက မှတ်ဆိတ်ပြာရဲ့ကိုယ်ပေါ်မှာ ရှိနေတာကိုး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြူးကိုယ်ရံတော်က

“ဒါဖြင့် ဘာတောင်းတာလဲ”

ဟွားသခင်လေးက

“ဖြေဆေး အဆိပ်ဖြေဆေး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးသည် စားပွဲပေါ်မှ ကြွေခွက် ကိုကောက်ကိုင်ပြီး မြှောက်ပြလိုက်သည်။

ထိုကြွေခွက်မှာ မှတ်ဆိတ်ပြာ မသေဆုံးမီအသုံးပြုသော

မိုးညှင်းနဂါးသိမ်းစက်စား

ကြွေခွက်ဖြန်း ညှိ။

ဟွားသခင်လေးက ကြွေခွက်ကိုမြှောက်ပြလိုက်ရင်း

“မုတ်ဆိတ်ပြာဟာ အလွန်ကောက်ကျစ် ဉာဏ်များတဲ့သူ ဖြစ်တယ်၊ ဒါကြောင့် သူကဘယ်သူ့ကိုမှမယုံဘူး။ နောက်ပြီး သူဟာ အလွန်စေ့စပ်သေချာတဲ့လူဖြစ်တယ်၊ သူ့ကိုအဆိပ်နဲ့လုပ်ပြီး ဆိုတာမလွယ်ဘူး။ ဒါပေမယ့် ဒီတစ်ခါ သူ့အဓိကမိသွားတယ် ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးသည် လင်ယိုစွမ်းကိုပြုံးပြလိုက်ရင်း သူ၏စကားကို ဆက်ပြောလိုက်သည်။

“မုတ်ဆိတ်ပြာဟာ အရက်ထဲမှာအဆိပ်မရှိဘူးဆိုတာ တယ်၊ ပြီးတော့ ကြွေခွက်ထဲမှာလည်း အဆိပ်မရှိဘူးဆိုတာ တယ်၊ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ သူကသေသေချာချာစစ်ဆေးထား လို့ပဲ”

လင်ယိုစွမ်းက

“အရက်မှာလည်းအဆိပ်မရှိဘူး၊ ခွက်မှာလည်းအဆိပ် မရှိဘူး၊ ဘာဖြစ်လို့ သူကအဆိပ်မိသွားရတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“သူက တစ်ချက်သတိလစ်သွားတယ်၊ ဘာကိုသတိမ လွှဲသွားတာလဲဆိုတော့ လင်ယိုစွမ်းက ကြွေခွက်ကိုပဝါနဲ့သုတ်လို့ ကာကို သူကသတိမထားလိုက်မိဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးစကားကြောင့် လူတိုင်းက လင်ယိုစွမ်း ကိုဝိုင်း၍ကြည့်ကြသည်။

လင်ယိုစွမ်းက သက်ပြင်းနုလိုက်ပြီး

“ကျွန်မ စကားတစ်ခွန်းလောက်မေးချင်ပါဘယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

“မေးပါ”

လင်ယိုစွမ်းက

“နဂါးပျံလိုလူမျိုးဟာ သေသင့်သလား”

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညှိတ်ကာ

“သူဟာ သေသင့်ပါတယ်”

လင်ယိုစွမ်းက

“ဒါဖြင့် ကျွန်မကသူ့ကိုသတ်လိုက်တာဟာ အပြစ်မရှိဘူး ပြောနိုင်မလား”

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍ဦးခေါင်းညှိတ်ကာ

“ပြောနိုင်ပါတယ် ကျုပ်ကလည်း ခင်ဗျားမှာအပြစ်ရှိပါ တယ်လို့မပြောပါဘူး”

လင်ယိုစွမ်းက နှုတ်ခမ်းကိုတစ်ချက်ကိုက်လိုက်ပြီး

“ဒါဆို ကျွန်မ ဒီကထွက်သွားရင် ရှင်က စားဦးမလား”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ ဦးခေါင်းယမ်းကာ

“မတားပါဘူး သွားနိုင်ပါတယ် ဒါပေမယ့်”

ဟွားသခင်လေးက စကားကိုဆက်မပြောဘဲ လင်ယိုစွမ်း ကြည့်လိုက်သည်။

၁၉၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

လင်ယိုစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲ”

ဟွေးသခင်လေးကပြုံးပြီး

“ခင်ဗျားက ခင်ဗျားပေးစရာရှိတဲ့ ပစ္စည်းကိုတော့ ပေးသွားမှဖြစ်မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဘာပစ္စည်းလဲ”

ဟွေးသခင်လေးက

“တံဆိပ်တုံးပါ”

လင်ယိုစွမ်းက ဦးခေါင်းခါယမ်းကာ

“ကျွန်မမှာ မရှိဘူး”

ဟွေးသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“မှန်ပါတယ် မုတ်ဆိတ်ပြာမသေမီအထိ တံဆိပ်တုံးဟာ

ခင်ဗျားဆီမှာ မရှိပါဘူး။ မုတ်ဆိတ်ပြာ လဲကျပြီးသေတဲ့အခါမှ တံဆိပ်တုံးဟာ ခင်ဗျားဆီရောက်လာတာပါ။ ဟင်း ဟင်း ဒါနဲ့စကားမစပ်ပြောရဦးမယ်။ လုံကွေ့မြို့က ခါးပိုက်နှိုက်ဝိဇ္ဇာကျွမ်းကပြောတယ်။ ချန်အန်းရောက်ရင် သူ့တပည့်မတစ်ယောက် ကြီးပွားနေတယ်။ အချိန်ရရင် သူ့ဆီလာလည်ပါဦးလို့ မှာလိုက်တယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက ပါးစပ်ပိတ်သွားသည်။

သူမသည် အကျီရင်ဘတ်ကြားထဲသို့ လက်နှိုက်လိုက်ပြီး

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က (၃) ❖ ၁၉၉

နောက်တံဆိပ်တုံးကို ထုတ်ယူကာ စားပွဲပေါ်သို့ တင်ထားလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

• • •

မိုးရောင်အောက်၌ သိမ်းငှက်မြို့ စားပြဲအိမ် တံဆိပ်တုံးသည် အရောင်တဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသည်။

ထိုတံဆိပ်တုံးကို လက်ဝယ်ရရှိထားသောသူသည် လာမည့်လ(၁၅)ရက်နေ့၌ နေပြည်တော်သို့ တင်ပြနိုင်ဖို့ ဆိုလှသည်သိမ်းငှက်မြို့စားကြီး၏ အရိုက်အရာကို အမွေဆက်ခံရမည်ဖြစ်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က စားပွဲပေါ်မှတံဆိပ်တုံးကိုကောက်ယူ၍သိမ်းဆည်းလိုက်သည်။

ဟွေးသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကိုင်း ခင်ဗျားတို့ပစ္စည်းလဲပြန်ပြီ ကျုပ် တာဝန်ကျေပြီ” ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်ကပြုံး၍

“ဟုတ်ပါတယ် ခင်ဗျားရဲ့တာဝန် ကျေပွန်သွားပါပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက သူတို့အားလုံးကို မျက်မှောင်ကြုတ်၍

ကြည့်ကာ အေးစက်သောလေသံဖြင့်

“နဂါးပျံလည်းသေပြီ တံဆိပ်ဘုံးလည်းရရှိ ရှင်တို့ထွက်
မသွားသေးဘူးလား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ခင်ဗျားက ကျုပ်တို့တို့နှင့်ထုတ်နေတာပေါ့”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက

“အမှန်အတိုင်းပြောရရင် ရှင်ရဲ့မျက်နှာလည်းမမြင်ချင်
တော့ဘူး။ ရှင်ရဲ့အသံကိုလည်း မကြားချင်တော့ဘူး။ အကောင်းဆုံး
က ရှင်တို့အခုထွက်သွားရင်အကောင်းဆုံးပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ လက်ကာပြကာ

“မိန်းကလေး ကျုပ်သွားတော့မှာပါ။ ဒီနေရာမှာ ကျုပ်အ
တွက်လုပ်စရာမရှိတော့ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် ကျုပ် ပုယိုစွမ်းနဲ့စကား
တစ်ခွန်း နှစ်ခွန်းတော့ ပြောပါရစေ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက ဘာမှပြန်မပြောဘဲ ခြေတစ်ချက်ဆောင့်
လိုက်ပြီး ကုလားထိုင်၌ ထိုင်ချလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပုယိုစွမ်းကိုပြုံးပြကာ

“ပုယိုစွမ်း ချင်းချင်းဟာ အလွန်လှပပြီး ချစ်စရာကောင်း
တဲ့ မိန်းကလေးပါ။ သူက မင်းအပေါ်တကယ်ချစ်တာပါ။ မင်းကသူ

ကိုချစ်ရင် သူ့အပေါ်တစ်သက်လုံးချစ်ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် လင်ယိုစွမ်းသည်
မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းက နားမလည်ဟန်ဖြင့်

“ချင်းချင်း ဘယ်ကချင်းချင်းလဲ”

ဟုပြန်မေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကျုပ်တို့ သိတဲ့ချင်းချင်းပေါ့”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယိုစွမ်းက တစ်ချက်စဉ်းစားလိုက်ပြီး

“သေသွားပြီ မဟုတ်လား”

ဟုပြောလိုက်သည်။

“သူမသေပါဘူး”

ပုယိုစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“မင်းက ဘယ်လိုသိလဲ”

ဟွားသခင်လေးက

“မီးလောင်တဲ့နေရာမှာ မိန်းမရဲ့အရိုးကို ရှာမတွေ့ခဲ့ဘူး”

ပုယိုစွမ်းက

“မင်းက ပြာပုံကိုသွားဖွင့်လို့လား”

ဟွားသခင်လေးက

“ဟုတ်တယ် နောက်ပြီး မီးလောင်နှုတ်မှာ တူတစ်

ယောက်ကချင်းချင်းကိုကယ်ထုတ်သွားတယ်လို့ မြင်လိုက်တယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ပုယ့်စွမ်းက မျက်နှာဝှက်ကြုတ်ကာ
 “သူ့ကို ဘယ်သူက ကယ်သွားတာလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလှိုက်ပြီး
 “မင်းကိုယ်တိုင် ကယ်ခဲ့တာပါ။ ငါ့အဖေလို့ ခေါ်ပြန်မေး
 ရတာလဲ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် ပုယ့်စွမ်းသည် ပါးစပ်
 ပိတ်ထားလိုက်သည်။
 သူသည် ဟွားသခင်လေးကို စူးစိုက်ကြည့်လိုက်သည်။
 “ချင်းချင်းကို ကျုပ်က ကယ်သွားတာ ခင်ဗျားကို ဘယ်သူ
 ကပြောသလဲ”
 ဟုမေးလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေးက ပြုံးကာ
 “ကျုပ်ရဲ့မိတ်ဆွေကြီး ချိုကျွန်းဖုန်းက ပြောတာပါ”
 ပုယ့်စွမ်းက
 “ခင်ဗျားက စုံစမ်းခိုင်းခဲ့တာမဟုတ်လား”
 ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍
 “မုန့်ပါတယ် မီးလောင်ပြီးတော့ ကျုပ်ကပြာပုံထဲက မီး
 လောင်လို့ သေသွားတဲ့ချင်းချင်းရဲ့ အရိုးကိုသွားရှာတယ်၊ ဒါပေမယ့်

မတွေ့ခဲ့ရဘူး၊ ဒါကြောင့် ချင်းချင်းကိုတစ်ယောက် ယောက်က
 ကယ်သွားခဲ့တယ်ဆိုတာ ကျုပ်သိလိုက်တယ်၊ ဒါနဲ့ လမ်းပေါ်က
 ကျုပ်ရဲ့ကလေးတွေကိုမေးကြည့်တော့ လူတစ်ယောက်က ကယ်
 သွားတယ်လို့ သိခဲ့ရတယ်၊ ဒါနဲ့ ကျုပ်က ဒီကိစ္စကိုစုံစမ်းပေးဖို့
 ချိုကျွန်းဖုန်းကို မေတ္တာရပ်ခံခဲ့ရတာ”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ပုယ့်စွမ်းက သက်ပြင်းချလိုက်၏။
 ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး
 “အဲဒီအချိန်မှာ ချင်းချင်းကဒဏ်ရာရထားဘယ်၊ ဒီတော့
 ချင်းချင်းကိုကယ်တဲ့လူဟာ ချင်းချင်းကို သားတော်တစ်ယောက်
 ဆီ ခေါ်သွားလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်တွက်မိတယ်၊ နောက်ပြီး အဲဒီလူ
 ဟာ လူသိမခံချင်ဘူး၊ ဒါကြောင့် မျက်စိမမြင်တဲ့သမားတော်ကို
 သွားပြလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်က တွေးခဲ့မိတယ်”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ထို့နောက် သူသည် ပုယ့်စွမ်း၏ပခုံးကို အသာပုတ်ပြီး
 “ကျုပ် အတွေးမမှားဘူး၊ မြစ်ဆိပ် တုံပရဆေးဆိုင်က
 မျက်မမြင်သမားတော်ကို ခင်ဗျားပင့်သွားပြီး ချင်းချင်းကို ကုသပေး
 ခဲ့တယ် မဟုတ်လား”
 ဟုပြောလိုက်သည်။
 ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် မုန့်တိုင်းကိုယ်ရံတော်
 က သဘောပေါက်သွားဟန်ဖြင့်
 “ဪ ဒါကြောင့် ခင်ဗျားရဲ့ ဂါယာက မြစ်ဆိပ် တုံပရ

ဆေးဆိုင် မျက်မမြင်သမားတော် ဖြစ်နေတာကိုး”

ဟုဝင်ရောက်ပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဟုတ်ပါစွာယ် ကျုပ်က အိဒီလို့ခွဲလိုက်တဲ့အခါ သူက မနေနိုင်တော့ဘူး၊ ဒါကြောင့် တန်အိကျင်းဆီက ယူလာတဲ့ တံဆိပ် တုံးကို ထုတ်ပေးလိုက်တာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ ပုယိုစွမ်းကိုကြည့်ကာ

“အမှန်ပြောရရင် ခင်ဗျားအနေနဲ့ ချင်းချင်းကိုကယ်သွားပြီး

ဆေးကုပေးတာကို ကျုပ်သိသွားလည်း ခင်ဗျားက ဂရုမစိုက်ပါဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခင်ဗျားက ဒီအကြောင်းကိုတစ်ယောက်ယောက်သိ သွားမှာ သိပ်ကြောက်နေတယ်၊ ဒါကြောင့်မို့ တံဆိပ်တုံးကိုထုတ် ပေးလိုက်တာပါ”

ပုယိုစွမ်းက နှုတ်ခမ်းကိုမဲ့၍ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ်က ဘယ်သူသိမှာကြောက်နေလို့လဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍ လင်ယိုစွမ်းကို မေးငြေ့ပြကာ

“သူ သိသွားမှာကို ကြောက်နေတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် ပုယိုစွမ်းသည် မျက်စိ

မျက်နှာပျက်သွား၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ် ပြောပြီးပြီ လုံကွေ့မြို့က ခါးပိုက်နှိုက်ဝိဇ္ဇာကျွမ်းမှာ အလွန်ဉာဏ်ထက်ပြီးပါးနပ်တဲ့ တပည့်တစ်ယောက်ရှိတယ်၊ အဲဒီ တပည့်မှ မိဘမရှိဘူး၊ အစ်ကိုလည်းမရှိဘူး၊ မောင်လည်းမရှိ ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက ဘာမှမပြောပါ။

လင်ယိုစွမ်းက ပုယိုစွမ်းကို မီးတောက်နေသောမျက်လုံး

ဖြင့်ကြည့်နေသည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍

“စိတ်ကူးမလွဲနဲ့ သူငယ်ချင်း မင်းအတွက်ချင်းချင်းဟာ ဖူးစာရှင်အမှန်ပဲ ကျုပ်ပြောတာယုံ၊ ချင်းချင်းဟာချစ်စရာ လည်း ကောင်းတယ်၊ သနားစရာလည်းကောင်းတယ်၊ မင်းအနေနဲ့သူ့ကို ကောင်းကောင်းပြုစုပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးက လင်ယိုစွမ်းကိုလှမ်းကြည့် လိုက်ပြီး

“ကိုင်း ကျုပ် ပြောစရာရှိတာပြောပြီးပြီ ကျုပ်သွားတော့ မယ်လို့ နှုတ်ဆက်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် ဟွားသခင်လေးသည် အခန်းထဲမှ ထွက်သွား ရန်ခြေလှမ်းပြင်လိုက်၏။ ထိုစဉ်

“နေဦး”

၂၀၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဟုဟန့်တားလိုက်သော အသံနုပါထွက်လာလေတော့
သည် မဟုတ်ပါလား။

ဟွားသခင်လေးကို ဟန့်တားလိုက်သူမှာ လင်ယိုစွမ်း
ဖြစ်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက ဟန့်တားလိုက်သောကြောင့် အခန်းထဲမှ
လူတိုင်းက သူမကိုကြည့်လိုက်ကြသည်။

လင်ယိုစွမ်းက ထိုင်ရာမှဖြည်းညှင်းစွာထလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ကိစ္စရှိလို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက ပြုံးလိုက်ပြီး ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်သည်။

သူမ၏ အပြုံးကတစ်စုံတစ်ရာကို လျှို့ဝှက်ထားသကဲ့သို့
ဖြစ်နေသည်။

လင်ယိုစွမ်းက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျွန်မ ရှင့်ကိုပြောစရာရှိသေးလို့ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပခုံးတွန့်ဖြလိုက်သည်။ ပြီးမှ

“ဘာများ ပြောစရာရှိလို့လဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းကပြုံးပြီး

“ရှင်ပြောခဲ့တဲ့ စကားတွေကို ကျွန်မပြန်ပြီးစဉ်းစားကြည့်
တယ် တစ်ချို့ကိစ္စတွေမှာ အနည်းငယ်လွဲနေတယ်လို့ထင်တယ်”

မိုးညှဲနဂါးသိမ်းငှက်စား(၁) ❖ ၂၀၇

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက မျက်ခုံးပင့်ကာ

“ဟုတ်လား ဘယ်နေရာမှာများလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက

“ကျွန်မရဲ့ အချစ်ရေးတိစ္စမှာပါ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“သြော်”

လင်ယိုစွမ်းက

“ခါပေမယ့် ဆက်စပ်ပြီး ကျွန်မသဘောပေါက်သွားပါပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍ ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဘာကို သဘောပေါက်သွားတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းက

“သူက ကျွန်မအပေါ်လိမ်ညှာနေတာကိုပါ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“သူဆိုတာ ဘယ်သူလဲ”

လင်ယိုစွမ်းက

“ပုယိုစွမ်းပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

သူမ၏ စကားကြောင့် လင်ယိုစွမ်းက လင်ယိုစွမ်းကိုလှမ်း

၂၀၈ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ဆဲလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းကပြုံး၍

“သူက ကျွန်မကိုချစ်တယ်လို့ ထင်နေခဲ့တယ်။ အခုမှသူက ချင်းချင်းကိုပဲ ချစ်တယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိပါပြီ ကျွန်မရဲ့အမှားပါပဲ” ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“အမှန်တော့ မိန်းကလေးက ပါးနပ်လွန်းတော့သူ့အကြောင်းကိုသိခဲ့တယ်မဟုတ်လော။ ချင်းချင်းကဒီလိုမဟုတ်ဘူး။ ချင်းချင်းက သူ့ရဲ့အကြောင်းကိုမစုံစမ်းဘူး”

လင်ယိုစွမ်းကပြုံး၍

“ဟွားသခင်လေး ပြောတာမှန်ပါတယ်။ သူကသိပ်ပြီးသိုဝှက်တဲ့လူပါ။ သူက ကျွန်မကိုခိုင်းကောင်းလို့ ခိုင်းနေတာ ကျွန်မမရိပ်စားမိခဲ့ဘူး။ ရှင်ကပြောမှပဲ ကျွန်မသဘောပေါက်လာတယ်။ ဒါကြောင့် ရှင့်ကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“နေပါဦး မင်းတို့ ဘဝင်နှမဆို”

ဟုမေးလိုက်သည်။

လင်ယိုစွမ်းကပြုံး၍

“ဒါဟာ သူ့ရဲ့အကြံအစည်ပါ သူ့ရဲ့အကြံအစည်ကြောင့် ကျွန်မဟာမုတ်ဆိတ်ပြာနဲ့ ပေါင်းသင်းခဲ့ရတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးပျံ့နင်းသိမ်းငှက်စား(၃) ❖ ၂၀၉

လင်ယိုစွမ်းသည် ထိုသို့ ပြောလိုက်ပြီး သက်ပြင်းချလိုက်လေသည်။

ပြီးမှပြုံးလိုက်ပြီး

“သူ့ရဲ့ကိစ္စတွေကို ကျွန်မလုပ်ပေးခဲ့တာ ပြီးသလောက်ရှိသွားပါပြီ။ ဒါကြောင့်သူကသူ့ရဲ့အကြံအစည်တွေ သူ့ရဲ့အကြောင်းတွေကို လူတွေမသိအောင် တစ်နေ့မဟုတ်တစ်နေ့ ကျွန်မကို သတ်မှာ သေချာပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“သူက ဘာတွေကြံစည်နေလို့လဲ”

ဟုမေးလိုက်၏။

လင်ယိုစွမ်းကပြုံး၍

“သူဟာ ဘယ်သူ့ဘယ်ဝါဖြစ်တယ်ဆိုတာ ရှင့်အနေနဲ့ရိပ်စားမိနေပြီလို့ ထင်ပါတယ်။ ဒီတော့ ကိုယ့်အာသာကိုယ် ဆက်စပ် တွေးပေးပါ။ ကျွန်မအနေနဲ့ကတော့ သူ့အပေါ်မရက်စက်နိုင်ပါဘူး”

ဟုပြောကာ ဆေးလုံးတစ်လုံးကို ပါးစပ်ထဲသို့ ထည့်လိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက မျက်လုံးပြူးကာ

“ဟေ့ မလုပ်နဲ့”

ဟုလှမ်း၍ ဟန့်တားလိုက် သော်လည်း မမီတော့ပါ။

လင်ယိုစွမ်းက လင်ယိုစွမ်းကို ပြုံးပြကာ

၂၁၀ ❖ နန္ဒကောဉ်သို့

“ရှင်စိန်အောင်၊ ကျွန်မက ရှင်အပေါ်သစ္စာရှိပါတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ထို့နောက် ပါးစပ်မှ သွေးတစ်ချက်အန်ကျလာပြီး ကြမ်းပြင်ပေါ်သို့ ခွေ၍ လဲကျသွားလေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

ပုယိုစွမ်းသည် ကြမ်းပေါ်၌ လဲကျသေဆုံးသွားသော လင်ယိုစွမ်းကို ကြည့်နေ၏။

သူ၏မျက်လုံးများက သနားကရုဏာသက်ဟန် အသွင်မရှိပါ။

ဟွားသခင်လေးက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“အင်း လင်ယိုစွမ်းတော့ သေသွားပြီ သနားစရာဘဲ”

သူကပြောလိုက်၏။

ပုယိုစွမ်းက ဘာမျှပြန်မပြောပါ။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကျုပ်မှာ စကားပြောစရာတွေ ကျန်နေသေးတယ်။ ထမင်းကော ကျုပ်က မပြောတော့ဘူးလို့ စိတ်ကူးထားတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ပုယိုစွမ်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“မပြောတော့ဘူးဆိုတဲ့ ခင်ဗျားရဲ့စိတ်ကူးက ကောင်း

သားပဲ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“အခုတော့ ကျုပ်က ပြောချင်လာပြီ”

ပုယိုစွမ်းက ဟွားသခင်လေးကို စူးစိုက်ကြည့်ကာ

မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်ခေး(၃) ❖ ၂၁၁

“ဟုဟွား မုတ်ဆိတ်ပြာလည်းသေပြီ လင်ယိုစွမ်းလည်းသေပြီ ခင်ဗျားမှာ ဘာမှပြောစရာ မရှိတော့ဘူးလင်တယ်၊ ရှိရင်လည်း အခုအချိန်မှာ ကျုပ်နားမထောင်နိုင်တော့ဘူး ကျုပ် သူတို့ကိုသပြီလိမ့်၊ စိစဉ်ရဦးမယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ထိုစဉ် မုန်းတိုင်းကိုယ်ရံတော်က

“ခင်ဗျားနားမထောင်ချင်ရင်နေပါ ကျုပ်ကနားထောင်ချင်

တယ်”

ဟုဝင်ပြောလိုက်၏။

ပုယိုစွမ်းက မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကို တစ်ချက်လှမ်းကြည့်လိုက်၏။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က ဟွားသခင်လေးကို ဦးခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရင်း

“ကဲ ဟုဟွားပြော ဘယ်သူမှ နားမထောင်ရင် ကျုပ်နားထောင်မယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“တစ်ခြားမဟုတ်ပါဘူး နဂါးပျံဟာ သူပါပဲလို့ ပြောမလို့

ပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်က မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“ဘာနဂါးပျံဆိုတာ ပုယိုစွမ်း ဟုတ်လား”

၂၁၂ ❖ နန္ဒကောသလ

ဟုမေးလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်လိုက်ပြီး

“ဟုတ်ပါတယ် တကယ်တော့ မုတ်ဆိတ်ပြာဟာ သူ့ရဲ့

ကြိုးဆွဲတာကို ခံနေရတဲ့လူပါ မုတ်ဆိတ်ပြာက နဂါးပျံဟန်ဆောင်
နေတာပါ”

ဟုပြောလိုက်၏။

ပြီးမှ ဟွားသခင်လေးသည် ပုယိုစွမ်းကိုကြည့်ကာ

“မင်းငြင်းချင်သေးလား”

ဟုပြောလိုက်၏။

ပုယိုစွမ်းက ပြုံးလိုက်ပြီး

“မုတ်ဆိတ်ပြာပြောတာမှန်တယ် ကျုပ်ကလူပေါင်းမှာ

သွားတယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“မမှားပါဘူး တံဆိပ်တုံးကိစ္စမှာ မင်းကကျုပ်ကို အသုံးချမှ

ဒီကိုယ်ရုံတော်(၃)ယောက်က မင်းနဲ့မုတ်ဆိတ်ပြာအပေါ်မှာ သံသ

ယကင်းမယ်လေ နောက်လ(၁၅)ရက်မှာ မင်းက သိမ်းငှက်မြို့စား

ဖြစ်လာမယ်၊ ပြီးတော့ နဂါးပျံကို နှိမ်နင်းမယ်၊ ဒီတော့ မင်းကို

လူထုကပိုပြီး ကြည့်ညှို့လာမယ်၊ ကျုပ်ပြောတာ ဟုတ်ရဲ့လား”

ဟုမေးလိုက်၏။

ပုယိုစွမ်းက သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“ဟုဟွား မင်းသိတာ များနေပြီ မကောင်းတော့ဘူး”

❖ ၂၁၃ မိုးပျံနဂါးသိမ်းငှက်ခေး(၃)

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“မင်းကို အခွင့်အရေး တစ်ခုပေးမယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ပုယိုစွမ်းက မျက်မှောင်ကြုတ်ကာ

“တာအခွင့်အရေးလဲ”

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ဒီအခန်းထဲမှာ မင်းရဲ့အကြောင်း ဒီတု လ(၄)ယောက်နဲ့

တယ် ဒီလူ(၄)ယောက်ကို ဒီအခန်းထဲက မထွက်နိုင်အောင် မင်း

ကြိုးစားပေါ့”

ဟုပြောလိုက်၏။

ပုယိုစွမ်းကပြုံး၍ ဦးခေါင်းခါသမ်းပြလိုက်၏။

ပြီးမှ

“သူတို့(၃)ယောက်ကို မပြောနဲ့ တစ်ယောက်ကိုတောင်

ကျုပ်ကမခိုင်းဘူး”

ဟုပြောလိုက်၏။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“ဒါဆို ခင်ဗျားက ကျုပ်ကိုနိုင်မယ်လို့ တွက်ထားသလား”

ပုယိုစွမ်းက ပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ်က ခင်ဗျားကို သေချာပေါက်နိုင်မယ်လို့ ပြောနိုင်

တယ်”

ဟုပြောလိုက်၏။

ထို့နောက် ပုယိုးစွမ်းက သဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီး
ခါးမှစားကိုဆွဲထုတ်လိုက်လေတော့သည်။

ထိုစဉ် မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က ရုတ်တရက် ဓားကိုဆွဲ
ထုတ်ပြီး မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်ကို ထိုးချလိုက်သည်။

မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်သည် မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က ယခု
ကဲ့သို့ပြုလုပ်လိမ့်မည်ဟု မထင်ထားသောကြောင့် ခုခံရန်အချိန်မရ
လိုက်ပါ။

ထို့ကြောင့် သူသည် မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်ကို အံ့သြစွာဖြင့်
“အင်း မင်း သစ္စမောက်”

ဟုပြောကာလဲကျသွားလေတော့သည်။

ပုယိုးစွမ်းကပြုံးလိုက်ပြီး

“ဟုပွား မင်းကို အခွင့်အရေးတစ်ခုပေးမယ်၊ မင်းက
ကျွပ်တို့(၄)ယောက်ကိုနိုင်ရင် ကျွပ်တို့က မင်းကိုဒီအခန်းထဲက
ထွက်သွားဖို့ အခွင့်အရေးပေးမယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ငြိုး၍မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်နှင့် လျှပ်
စီးကိုယ်ရံတော်ကိုကြည့်လိုက်သည်။

လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်နှင့်မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်တို့က ဓားကို
ကိုင်ထားသည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ဪ ကျွပ်ပြောဖို့ တစ်ခုမေ့သွားတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်က

“ဘာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံးကာ

“ကျုပ်မှာ မိတ်ဆွေတစ်ယောက် ရှိသေးတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်က

“ဘယ်သူလဲ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“တကုဟုန်ပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်
၏ခန္ဓာကိုယ်သည် တစ်ချက်တုန်ခါသွားပြီး

“တကုဟုန် ဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ဦးခေါင်းညိတ်ကာ

“ဟုတ်ပါတယ်”

လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်က

“ပထမဓားသမား တကုဟုန် ဟုတ်လား”

ဟုထပ်မေးလိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“နှစ်ပေါင်း(၂၀)အတွင်းမှာ သူ့ဆီကပထမဓားသွား ကိုယူ

၂၁၆ ❖ နန္ဒကျော်သူ

နိုင်တဲ့လူ မရှိသေးပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယိုးစွမ်းက သဘောကျစွာရယ်မောလိုက်ပြီး

“ဟဟဟ ခင်းရဲ့ခြိမ်းခြောက်မှုက မထိရောက်ဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကျုပ်က ခြိမ်းခြောက်တာမဟုတ်ပါဘူး သတိပေးတာပါ

သူက ဟူပ်ကိုသူများက သတ်မှာမကြိုက်ဘူး ဒါကြောင့် သတိပေးတာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ပုယိုးစွမ်းကရယ်မောကာ

“တုကုဟန်က ဟိမဝန္တာတောင်တန်းမှာ ရောက်နေတာ

မင်းကို ဘယ်လိုလာကယ်မှာလဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထိုစဉ် ဝန်းဟူသောအသံနှင့်အတူ အခန်းတံခါးပွင့်သွားပြီး

အခန်းထဲသို့ လူတစ်ယောက်ဝင်လာသည်။

ထိုလူကို မြင်သည်နှင့် ပုယိုးစွမ်းသည် ထိတ်လန့်တကြား

ရေရွတ်မိလေတော့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် အခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသူ

မှာ ပထမဓားတုကုဟန်ဖြစ်နေသောကြောင့်ပင် မဟုတ်ပါလား။

မိုးဗြဲနဂါးသိမ်းငှက်ဇား(ခ) ❖ ၂၁၇

တုကုဟန်သည် အခန်းထဲသို့ တစ်လှမ်းချင်းဝင်ရောက်လာသည်။

အခန်းထဲသို့ တုကုဟန် ဝင်ရောက်လာသည်နှင့် အခန်းတစ်ခုလုံးသည် အေးစိမ့်၍သွားသကဲ့သို့ ခံစားလိုက်ကြရသည်။

တုကုဟန်သည် စကားဟစ်လုံးမှမပြောပါ။

သူသည် အခန်းအလယ်၌ ငြိမ်သက်စွာရပ်နေသည်။

သူ၏ခါး၌ ဓားတစ်လက်ချိတ်ဆွဲထားသည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံးလိုက်ပြီး

“ကျုပ်မှာ ပြောစရာစကားကျန်သေးတယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“ပြောပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက ပြုံး၍

“အခု ခင်ဗျားတို့ ညီကထဲကတံဆိပ်တုံးလည်းအတုပဲ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“ခင်ဗျားက တံဆိပ်တုံးအစစ်ကို တွေ့ဖူးလို့လား”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးက

“မတွေ့ဖူးဘူး”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“ဒါဖြင့် ဘာဖြစ်လို့ ပြောနိုင်တာလဲ”

ဟွားသခင်လေးကပြုံးကာ

“ကျုပ်မှာ ဖိတ်ခေါ်တာပဲလို့ဆိုတာလဲ။ သူက အတုလုပ် တဲ့နေရာမှာ ပြိုင်ဘက်ကင်းတယ်။ အခုနဲ့ ဘယ်လိုမှခွဲခြားလို့မရဘူး။ ဒါပေမယ့် သူ့မှာအကျင့်တစ်ခုရှိတယ်။ ဘယ်ဟာကိုလုပ်လုပ် နေရာတစ်နေရာမှာ ဖွင့်ကလေးတစ်ခုနဲ့ တည့်မေးထားတယ်”

ဟုပြောလိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားအဆုံးနဲ့ မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်သည် အိတ်ထဲမှတံဆိပ်တုံးကို ငှက်ယူကြည့်လိုက်သည်။

တံဆိပ်တုံးက အစစ်နှင့်ခွဲခြားမရပါ။

သို့သော် တံဆိပ်တုံးကို သေချာစွာကြည့်လိုက်သောအခါ ကနုတ်ပန်းများထဲ၌ ဖွင့်လေးတစ်ဖွင့်ကို တွေ့ရသည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကျုပ်မှာ ပြောစရာကျန်သေးတယ်”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က သက်ပြင်းချကာ

“ဘာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ခင်ဗျားတို့ရဲ့မြို့စားကြီးက မသေဘူး။ ပြီးတော့ တံဆိပ်တုံးလည်းမပျောက်ဘူး။ သူက သူ့ရဲ့သက်အောက်ကလူတစ်ချို့ဟာ သူ့ကိုပုန်ကန်ဖို့ကြိုးစားနေတယ်ဆိုတာကို ရိပ်မိလို့ ဒီကိစ္စကို လုပ်ကြံခဲ့တာပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့် မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်နှင့်လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်တို့၏ ခန္ဓာကိုယ်သည်တစ်ချက်တုန်ခါသွားလေသည်။

ဟွားသခင်လေးက

“ပထမဆုံး တံဆိပ်တုံးပျောက်တယ်လို့ ဖန်တီးတယ်။ နောက်သူ့ကိုယ်သူ ရောဂါနဲ့သေတယ်ဆိုပြီး တစ်နေရာမှာဇာတ်မြှုပ်နေတယ်။ပြီးမှသူ့ရဲ့လူယုတ်တစ်ချို့နဲ့ကျုပ်ကိုဆက်သွယ်ခဲ့တယ်”

ဟွားသခင်လေး၏ စကားကြောင့်မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“ဒါဆို တံဆိပ်တုံးကိစ္စကို မင်းကြိုပြီး သိနေတာပေါ့ဟုတ်လား”

ဟုမေးလိုက်လေသည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဟုတ်ပါတယ်”

လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်က သက်ပြင်းချကာ ရုတ်တရက် ဓားကို ဝှေ့ယမ်းကာ ပုယိုစွမ်းကိုခုတ်ချလိုက်၏။

လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်၏ ဓားချက်ကအလွန်လျင်မြန်သည်။

ပုယိုစွမ်းသည် အသံပင်မထွက်နိုင်ပဲ ခေါင်းတစ်ခြားကိုယ်တစ်ခြားဖြစ်သွားသည်။

လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်က

“အလကား အသုံးမကျဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

၂၂၀ ❖ နန္ဒကျော်သူ

ထို့နောက် သူသည်ဓားကိုပြန်၍သိမ်းလိုက်ပြီး

“တံဆိပ်တုံးကိစ္စပြီးပြီ၊ နဂါးပျံလည်းသေပြီ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူသည်အခန်းထဲမှ လက်ရန်ခြေလှမ်းပြင်
လိုက်သည်။

ထိုစဉ် ရုတ်တရက် မိုးကြိုးကိုယ်ရံဘောက်က လျှပ်စီးကိုယ်
ရံတော်ကို ဓားဖြင့်ထိုးချလိုက်သည်။

“အွန်”

ဟူသောအသံနှင့်အတူ လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်သည် မိုးကြိုး
ကိုယ်ရံတော်ကို အံ့သြသောမျက်လုံးများဖြင့် ကြည့်ကာလဲကျသွား
လေတော့သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်သည် သက်ပြင်းချကာ

“ဒီကိစ္စကိုသိတာ ကျုပ် တစ်ယောက်ပဲရှိတော့မယ် ခင်

ဗျားက ကျုပ်ကိုအခွင့်အရေးတစ်ခုပေးပါ”

ဟုတောင်းဆိုလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါ”

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က

“ကျုပ်ကို ဒီအခန်းထဲက ထွက်သွားခွင့်ပေးပါ”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“ကျုပ် မတားပါဘူး”

မိုးဗျံနဂါးသိမ်းငှက်ဓား(၃) ❖ ၂၂၁

ဟုပြောလိုက်သည်။

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်က လက်နှစ်ဖက်ဆုပ်၍ ဂါရဝဖြူ
လိုက်ပြီး

“ဒီကျေးဇူးကို ကျုပ် တစ်နေ့ပြန်ဆပ်ပါ့မယ်”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်သည် အခန်းထဲမှထွက်
သွားလေတော့သည်။

ယခု အခန်းထဲ၌ လူသေအလောင်းများနှင့်အတူ ဟွားသ
ခင်လေးနှင့်တူကုဟုန်တို့သာ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။

တူကုဟုန်က သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး

“သူ့ကို ဘာဖြစ်လို့ သွားခွင့်ပေးရတာလဲ”

ဟုမေးလိုက်သည်။

ဟွားသခင်လေးကပြုံး၍

“သူ ဘယ်မှမသွားနိုင်ပါဘူး”

ဟုပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် သူတို့နှစ်ယောက်သည် အခန်းထဲမှထွက်လာ
ခဲ့လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

နှင်းများကျနေသည်။
 လေကလည်း တသုန်သုန်တိုက်ခတ်နေသည်။
 မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်သည် မှောင်မည်းသော်လည်း လမ်း
 ကြားအတိုင်းလျှောက်လာခဲ့၏။
 သူ၏ ခြေလှမ်းများက နှေးကွေးနေသည်။
 သူသည် ယခုနာရီပိုင်းအတွင်း သူ၏လက်ရှိအသက်ထက်
 (၁၀)ဆခန့်အိုမင်းသွားသည်ဟု ခံစားနေရသည်။
 တစ်ဆက်တည်းမှာပင် သူသည် မုတ်ဆိတ်ပြာ၏စကား
 ကိုကြားယောင်နေသည်။
 ထိုစကားမှာ ကျုပ်တို့အားလုံး လူပေါင်းမှားတယ် ဟု
 သောစကားဖြစ်သည်။
 သူသည် လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်၏စကားကို နားဝင်ခဲ့သည်။

လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်၏ အကြံအစည်အတိုင်း လိုက်၍အ
 ကောင်အထည်ဖော်ခဲ့သည်။
 မုန်တိုင်းကိုယ်ရံတော်သည် စိတ်တိုစိတ်ဆတ်သည်မှလွဲ
 ၍မြို့စားကြီးအပေါ် သစ္စာရှိသူဖြစ်သည်။
 ထို့အပြင် အလွန်ရိုးအသုလည်းဖြစ်သည်။
 ထို့ကြောင့် လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်က မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်
 ကိုပါ သိမ်းသွင်းစည်းရုံးခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။
 လျှပ်စီးကိုယ်ရံတော်၏ စကားကိုနားထောင်မိခြင်းကပင်
 မိမိ၏အမှားဖြစ်သည်။
 မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်သည် သက်ပြင်းချကာ ခါးမှမားကိုဆွဲ
 ထုတ်လိုက်သည်။
 ဓားက သတ္တုရောင် ပြောင်လက်နေသည်။
 သူသည် ထိုဓားဖြင့် ပြစ်မှုကျူးလွန်သူတို့ကို အဆုံးစီရင်
 ခဲ့သည်။
 ယခု သူကိုယ်တိုင် ပြစ်မှုကျူးလွန်ခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။
 သူ၏ အပြစ်အတွက် သူကိုယ်တိုင် အပြစ်ပေးရတော့မည်
 ဖြစ်သည်။
 ယခုကဲ့သို့ ဖြစ်ခြင်းမှာ မည်သူ၏ အပြစ်မျှမဟုတ်ပါ။
 ကိုယ်မပါလျှင် ခေါင်းမရွေနိုင်ဟူသော စကားအတိုင်းပင်
 မိမိသာအဓိက ဖြစ်သည်။
 မိမိ၏ လောဘ မောဟများကသာ အဓိကဘုရားခံဖြစ်
 လေသည်။

၂၂၄ ❖ နန္ဒကျော်သူ

မိုးကြိုးကိုယ်ရံတော်သည် သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်ပြီး
လမ်းပေါ်၌ ခူးထောက်လိုက်သည်။

ထို့နောက် ဓားကိုတင်းကြပ်စွာဆုပ်ကိုင်၍ မိမိ၏ဝမ်းဗိုက်
သို့ ထိုးချလိုက်လေတော့သည် မဟုတ်ပါလား။

အကယ်၍ အခန်းထဲသို့ ဝင်ရောက်လာသော ပထမဓား
ဘွဲ့ရ ဓားသမားတုကုဟုန်သည် ဟိမဝန္တာတောင်ပေါ်၌ ရှိနေဆဲ
ဖြစ်ကြောင်း သိခဲ့မည်ဆိုလျှင်...

သို့တည်းမဟုတ် မိမိတို့တွေ့ခဲ့ရသော ပထမဓားဘွဲ့ရ
ဓားသမားတုကုဟုန်သည် ဗောဓိကြယ်တံခွန်က ရုပ်ဖျက်ထားခြင်း
ဖြစ်ကြောင်းကို သိခဲ့မည်ဆိုလျှင်...

ပြီးပါပြီ

နန္ဒကျော်သူ